

TREŠDIENA, 2008.GADA 22.OKTOBRIS

SĒDI VADA: M. SIWIEC

Priekšsēdētāja vietnieks

1. Sēdes atklāšana

(Sēdi atklāja plkst. 9.00)

2. Zāļu tirdzniecības atļauju nosacījumu grozīšana - Zāļu patentu pārkāpumi (debates)

Priekšsēdētājs. – Nākamais punkts ir kopējas debates par:

– ziņojumu, ko Vides, sabiedrības veselības un pārtikas nekaitīguma komitejas vārdā sagatavoja *Françoise Grossetête*, par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes direktīvai, ar ko groza Direktīvu 2001/82/EK un Direktīvu 2001/83/EC attiecībā uz pārmaiņām Zāļu tirdzniecības atļauju nosacījumos (COM(2008)0123 - C6-0137/2008 - 2008/0045(COD)) (A6-0346/2008),

– Komisijas ziņojums par zāļu patentu pārkāpumiem.

Françoise Grossetête, referente. – (FR) Priekšsēdētāja kungs, komisāra kungs, dāmas un kungi, vispirms ļaujiet man pateikties Padomei, Komisijai un ēnu referentiem par sadarbību jautājumā par zāļu tirdzniecības atļauju nosacījumu grozīšanu.

Zāles, neatkarīgi no tā, kāda procedūra tiek izmantota zāļu tirdzniecības atļauju izsniegšanā, ir jāpakļauj tādai pašai vērtēšanai, apstiprināšanai un administratīvajai apstrādei - arī tajā gadījumā, ja ar tām notiek izmaiņas. Šīs pārmaiņas, kas pazīstamas kā „izmaiņas”, ir saistītas, piemēram, ar ražošanas procesu, jaunu terapeitisku indikāciju ieviešanu, informatīvo lapu atjaunošanu vai arī tās ir administratīvās pārmaiņas. Zāļu tirdzniecības atļauju izsniedzējiem par šīm izmaiņām jāziņo kompetentajām iestādēm.

Tomēr pašreizējais izmaiņu administrēšanas veids kļūst aizvien neefektīvāks un vairs neapmierina ne atbildīgās iestādes, ne farmācijas industriju kopumā. Ir pārāk daudz birokrātijas, negatīvi ietekmējot pacientus, kuru piekļuve vislabākajām zālēm tiek aizkavēta.

Farmaceutiskās ķīmijas rūpniecība aizvien lielāku daļu regulējošā darba veic, lai administrētu šīs izmaiņas. Piemēram, vidēja lieluma kompānijai, kas ražo 400 nosaukumu ģenēriskās zāles, iesniegto izmaiņu kopējais skaits gadā var pārsniegt 4 000. Lielā kompānijā tas var sasniegt 19 000. Izmaiņas valstu zāļu tirdzniecības atļaujās notiek saskaņā ar katras dalībvalsts noteikumiem, kas atšķiras no Eiropas normatīvajām prasībām.

Ņemot vērā to, ka 80 % visu cilvēkiem paredzēto un veterināro zāļu atļaujas tiek izsniegtas valstu līmeņa procedūrās, šī pārskatīšana ievērojami ietekmēs zāļu tirgu Eiropas Savienībā. Katrai izmaiņai zālēs, kurām atļaujas izsniegtas valstu līmeņa procedūrās dažādās dalībvalstīs, tādēļ ir dažādas prasības iesniedzamajiem dokumentiem un atšķirīgas vērtēšanas procedūras.

Šai situācijai ir dažas nevēlamas atskaņas, kam ir ķēdes reakcija uz farmaceutisko produktu kopējā tirgus vispārējo darbību: neattaisnots administratīvais slogs kompetentajām iestādēm un zāļu ražošanas uzņēmumiem, loģistikas jautājumi reālai izmaiņu ieviešanai un ļoti atšķirīgi termiņi izmaiņu ieviešanai zāļu aprakstos un informācijas lapās, kas domātas veselības aprūpes personālam un pacientiem. Visbeidzot, tās negatīvi ietekmē pacientus, jo izmaiņu ieviešana, kas uzlabo zāļu efektivitāti, var aizkavēties vai nenotikt vispār.

Tādēļ mana ziņojuma galvenais mērķis ir **zāļu tirdzniecības atļauju izmaiņu vienkāršošana** un noteikumu harmonizēšana. Ar šo direktīvu situācija būs vienkāršāka, skaidrāka un elastīgāka visām iesaistītajām pusēm. Izmaiņu noteikumi zālēm visur būs vienādi neatkarīgi no tā, vai tā ir valsts mēroga atļauja, abpusējās atzīšanas procedūra vai centralizēta procedūra.

Šo izmaiņu vienkāršošana nozīmēs, ka būs vienādi kritēriji zāļu tirdzniecības atļauju izsniegšanai, administratīvajai pārvaldībai un izmaiņu pārraudzībai neatkarīgi no zāļu tirdzniecības atļauju izsniegšanas juridiskās procedūras.

Bez tam, es esmu iesniegusi papildu grozījumu sistēmai, kur izmaiņas skar veselu rindu tirdzniecības atļauju. Šajā gadījumā ir jārod iespēja iesniegt vienu pieteikumu visu tirdzniecības atļauju iegūšanai.

Esmu pārliecināta, priekšsēdētāja kungs, ka Verheugen kungs turpinājumā runās par zāļu viltošanu. Mēs no viņa uzstāšanās gaidām daudz, jo tā ir ļoti svarīga šim tiesību aktu kopumam, kas ietver zāļu viltošanu. Mēs esam gaidījuši to ilgu laiku. Viltošana ir noziegums, kas ietekmē sabiedrības veselību. Ir svarīgi, lai Verheugen kungs informē mūs par savu darbu, jo ļoti vēlamies redzēt šo tekstu. Jebkurā gadījumā mēs piedāvāsim viņam pilnīgu mūsu atbalstu.

Günter Verheugen, Komisijas priekšsēdētāja vietnieks. – (DE) Priekšsēdētāja kungs, godājamie deputāti! Šodienas debātes notiek tādu notikumu kontekstā veselības sektorā, kas maina daudzas lietas.

Šis notikums ir aizvien pieaugošais vecāka gadagājuma iedzīvotāju skaits mūsu sabiedrībās, kuru galvenās rūpes būs veselības jautājumi. Tas ir jāsaprot. Jo vecāki iedzīvotāji mūsu sabiedrībā – un šī grupa turpinās pieaugt –, jo svarīgāki veselības jautājumi, kā rīkoties ar šo cilvēku aprūpi, terapiju un zālēm, un jo svarīgāks arī jautājums, kā nodrošināt, lai šie cilvēki iegūst nepieciešamo informāciju ne tikai par savu veselības stāvokli, bet arī par to, ko darīt, lai saglabātu labu veselību. Tāds ir šodienas debāšu pamats.

Jautājums, ar kuru mēs šodien strādājam, ir Izmaiņu regula. Esmu ļoti iepriecināts, ka šajā jautājumā ir panākts kompromiss. Regula nosaka visas nepieciešamās izmaiņas sabiedrības veselības jautājumos vai ekonomiskajos pamatojumos pēc tam, kad zālēm jau ir izsniegta tirdzniecības atļauja. Mēs nevaram stāvēt malā un noskatīties, kā zālēs tiek veiktas izmaiņas pēc tirdzniecības atļaujas izsniegšanas. Pats par sevi saprotams, ka ir nepieciešama regula un rūpīga pārbaude. Jūsu lēmums šodien, godājamie deputāti, dos ievērojamu ieguldījumu zāļu drošības un efektivitātes nodrošināšanā nākotnē.

Spēkā esošie tiesību akti ir radījuši vairākas problēmas, kuras mēs esam analizējuši. Piemēram, šobrīd spēkā esošie tiesību akti uzliek ievērojamus finanšu un administratīvos slogus visām iesaistītajām pusēm. Šī iemesla dēļ atsevišķas izmaiņas var palikt neieviestas – un mums ir tādi piemēri –, lai gan savā būtībā tās ir nepieciešamas pacientu interesēs.

Piemēram, ir bijuši gadījumi, kad zālēm ir nepieciešama tālāka pilnveidošana, bet tas nav noticis, jo izmaiņu reģistrācijas procedūras izmaksas ir pārāk augstas. Tādēļ ir svarīgi, lai šodien pieņemtais priekšlikums uzlabotu spēkā esošos tiesību aktus, padarot tos vienkāršākus, precīzākus un elastīgākus. Tas nozīmēs arī to, ka šis risinājums atbildīs mūsu labākas likumdošanas darba kārtībai.

Es vēlētos izteikt sirsniņu pateicību Grossetête kundzei un visiem pārējiem, kas ir devuši savu ieguldījumu viņas ziņojumā par darbu šajā grūtajā lietā. Es vēlos pateikties arī Parlamentam par ievērojamo atbalstu, ko tas man ir sniedzis daudzos gadījumos cīņā pret viltotajām zālēm. Es saprotu Grossetête kundzes nepacietību redzēt šo priekšlikumu pieņemtu un pievienojos tai, bet šajā gadījumā, protams, kvalitāte ir daudz svarīgāka nekā ātrums. Es tūlīņ teikšu dažus vārdus par grafiku. Parlamenta spiedienu jautājumā par cīņu pret viltotajām zālēm ir noderīgs un svarīgs. Lūdzu, nedomājiet, ka tas mani satrauc, gluži otrādi, tas mani stiprina.

Kāds ir stāvoklis šajā lietā? Mums šobrīd jācinās ar satraucošu viltoto zāļu pieaugumu, kas atklāts pašā Eiropas Savienībā. Pirms tam mēs vienmēr uzskatījām, ka Eiropa ir tranzīta zona trešām valstīm domātajām nelegālajām zālēm. Atceros, kad mēs šeit pirmo reizi spriedām par šo lietu, es uzskatīju, ka tā nav problēma Eiropai, bet gan jo īpaši Āfrikai un citām mazāk attīstītām pasaules daļām.

Situācija ir mainījies: tagad tā ir kļuvusi arī par mūsu problēmu. Eiropas tirgus aizvien vairāk kļūst par viltoto zāļu galamērķi. Tas rada ļoti nopietnus draudus sabiedrības veselībai. Tas var maksāt daudzas dzīvības, un tādēļ Komisija ir nolēmusi rīkoties.

Ļoti svarīgajā Parlamenta 2007. gada 12. jūlija rezolūcijā bija svarīgs formulējums, uz kuru balstās arī mani apsvērumi, proti, ka „zāļu viltošana nav saistīta ar patentiem kā tādiem”. Tas ir ļoti svarīgs šī jautājuma aspekts. Šeit jārunā nevis par intelektuālā īpašuma lietām vai pacientu tiesībām, bet par kriminālnoziegumiem. Zāļu viltošana ir krimināli sodāms pārkāpums neatkarīgi no tā, vai konkrētajām zālēm ir patents, – šis aspekts ir pilnīgi nesvarīgs šajā ziņā. Viltošana ir viltošana un zāļu gadījumā tā vienmēr jāklasificē kā noziedzīga rīcība.

Parlamenta rezolūcijas turpinājumā: „Viltošanas apkarošanas pasākumi ir jāsteno krimināltiesību [...] un zāļu lietošanas reglamentācijas jomā, stiprinot valsts iestāžu reglamentācijas spējas un nevis paaugstinot intelektuālā īpašuma aizsardzības līmeni.” Strādājot pie priekšlikuma par cīņu pret viltotajām zālēm, Komisija ir vadījies tieši pēc jūsu izteiktajiem apsvērumiem, godājamie deputāti.

Tuvākajās nedēļās Komisija iepazīstinās ar tiesību aktu, kas stiprinās spēkā esošo juridisko pamatu. Tā mērķis ir nodrošināt, varbūtībai robežojoties ar noteiktību, ka tur, kur tas humāni iespējams, viltotas zāles vairs netiks slepus ieviestas legālā aprītē un piegādes ķēdēs. Kā jūs zināt, Komisija vēl nav strādājusi pie šī priekšlikuma. Es neesmu ar to pat iepazīstinājis Komisiju, jo vēl ir jānoskaidro daudzi sarežģīti jautājumi, un es vēlos savā gala lēmumā par priekšlikumu ietvert arī šodienas debašu rezultātus. Tomēr varu raksturot jums tā vissvarīgākos elementus, pamatus.

Jau tika minēts, ka vispirms jāstiprina izplatīšanas ķēde. Tādēļ mums jānodrošina, ka ir iespējams pārbaudīt ikviena atsevišķa iepakojuma autentiskumu visā tā ceļā no ražotāja līdz patērētājam, tas ir, pacientam. Tas prasa, lai iepakojuma un zāļu izcelsmi var pārbaudīt visā to ceļā no ražotāja līdz pacientam. Jūs varat iedomāties, ko tas nozīmē. Tā ir ļoti ambicioza prasība, kas padarīs stingrākas tehniskās prasības visos izplatīšanas ķēdes posmos no ražotāja līdz aptiekai un prasīs apjomīgus ieguldījumus. Tomēr es ar prieku atzīmēju, ka visas iesaistītās puses atzīst to par pareizu un nepieciešamu un ka tehniskie risinājumi zāļu izsekojamībai pastāv.

Otrkārt, jābūt pilnīgi skaidriem noteikumiem importētajām zālēm un visas iesaistītās puses jāpakļauj stingrākai **pārraudzībai**. Šajā sakarībā ir pilnīgi skaidri jāpasaka, ka, protams, apdraudējums pie mūsu robežām var būt pat lielāks nekā Eiropas Savienības iekšienē, t.i., ka pastāv apdraudējums, ka viltotas zāles ES var ievest no ārpusēm. Šo problēmu vislabāk apkarot tieši pie ārējām robežām. Tādēļ šajā priekšlikumā būs ietverti arī atbilstošie uzlabojumi.

Visbeidzot, vēl viens svarīgs punkts ir nodrošināt, lai aktīvās sastāvdaļas, kas ir vissvarīgākais zāļu komponents, tiek ražotas atbilstīgi tiesību aktiem par drošības standartiem, kādi ir spēkā ES. Godājamie deputāti, kāpēc tai vajadzētu būt problēmai? Starp citu, es biju pārsteigts, kad redzēju šo: aktīvās sastāvdaļas, kas ir vissvarīgākais zāļu komponents, ļoti bieži, pat parasti, nāk no valstīm ārpus Eiropas Savienības, no trešām valstīm. Šajā ziņā mums jānodrošina, lai aktīvās sastāvdaļas, lai kur tās ražotu, atbilstu tādiem pašiem standartiem kā mūsējie. Tas savukārt būs ļoti ambiciozs, grūts uzdevums.

Tomēr es uzskatu, ka mūsu globalizētajā pasaulē Eiropai nepieciešama dinamiska, konkurētspējīga farmaceitiskās ķīmijas rūpniecība, lai izmantotu iespējas, ko piedāvā globalizācija. Tomēr mums jārisina arī ar to saistītās sabiedrības veselības problēmas.

Gaidāmais Komisijas priekšlikums būs mērens, drošs un līdzsvarots, un arī apņēmības pilns un skaidrs, kur tas ir nepieciešams. Mūsu sabiedrība ir pelnījusi visefektīvāko aizsardzību pret viltotajām zālēm. Kad ļoti drīz - tikai pēc dažām nedēļām - mēs diskutēsim par Komisijas priekšlikumu, es lūgšu, lai jūs vērtētu to, pamatojoties uz šādu principu: vai mēs darām šeit visu iespējamo, lai efektīvi aizsargātu eiropiešus pret viltotiem produktiem?

Petya Stavreva, Lauksaimniecības un lauku attīstības komitejas atzinuma sagatavotāja. – (BG) Priekšsēdētāja kungs, komisāra kungs, dāmas un kungi, ziņojums, kuru mēs apspriežam šodien, ir saistīts ar dažiem ļoti svarīgiem jautājumiem par zāļu tirdzniecības atļauju noteikumu harmonizēšanu. Kā Eiropas Parlamenta Lauksaimniecības komitejas atzinuma sagatavotāja, es vēlos paust atbalstu Komisijas priekšlikumam. Šobrīd tikai neliela daļa zāļu produktu atbilst Eiropas tiesību aktiem. Produkti, kuri ir saņēmuši tikai valsts mēroga zāļu tirdzniecības atļauju, neatbilst spēkā esošajiem Eiropas tiesību aktiem par izmaiņām un tādēļ ir pakļauti dažādiem specifiskiem valstu likumiem. No vienas puses, tas ir neefektīvi un dārgi ekonomikai kopumā, no otras puses, tas traucē nevainojami funkcionēt iekšējam tirgum.

Šis direktīvas ieviešana nodrošinātu harmonizācijas tiesisko pamatu un dotu lielāku labumu patērētājiem un nozarei. Tā veicinātu arī ātrāku piekļuvi jaunākajām zālēm visās dalībvalstīs. Harmonizētu noteikumu trūkums nozīmē, ka katra dalībvalsts piemēro tās īpašos noteikumus. Šī situācija rada birokrātiju, šķēršļus un grūtības iekšējā tirgus darbībā, radot atšķirīgus drošības kritērijus. Īpaša uzmanība jāpievērš dalībvalstu izmaksām, ieviešot jauno tiesību aktu. Es neticu, ka Eiropas valstis spēs grozīt savus iekšējos tiesību aktus īsos termiņos, kas doti, lai pielāgotu papildu izmaiņas, un kas ietvers lielas izmaksas.

Apsveicu referenti un lūdzu balsot par *Grossetête* kundzes ziņojumu.

Cristina Gutiérrez-Cortines, PPE-DE grupas vārdā. – (ES) Priekšsēdētāja kungs, par šo tematu es vēlos, pirmkārt, apsveikt Komisiju un *Grossetête* kundzi un, otrkārt, runāt par subsidiaritāti.

Es bieži esmu kritizējusi Eiropas Savienību par Pakalpojumu direktīvu un arī par pašreizējo uzbrukumu aptiekām liberalizācijas vārdā. Šajos piemēros Eiropas Komisija ir iejaukusies jomās, kas atbilst subsidiaritātei,

kas ir veidotas katrai atsevišķai sabiedrībai un ar ko šī sabiedrība ir apmierināta. Citiem vārdiem sakot, Eiropas Savienības ieviešanā var sagraut to, kas efektīvi darbojas, kā tas ir aptieku gadījumā.

Tomēr es uzskatu, ka šis ziņojums ir noteikti jāapsveic, atceroties, ka tas ir vienīgais veids, kā kontrolēt kvalitāti un garantēt labu veselību. Kāpēc? Tāpēc, ka bez vienota kontroles punkta visām zālēm ir pārāk daudz brīvu ceļu, un kaitīgu vai neatļautu zāļu infiltrācija daudz vairāk apdraud sistēmu. Tas ir tieša arī aktīvo sastāvdaļu gadījumā, par kuru pagājušajā gadā tika pieņemta rezolūcija, kuru sagatavoja *Sartori kundze* un es un kuru ir izskatījusi arī Komisija.

Tādēļ uzskatu, ka šis ir labs priekšlikums, kas pārvarēs lielu birokrātiju un piedāvās aizsardzību sabiedrībai. Es augstu vērtēju arī uzsvāru uz informāciju, jo ir skaidrs, ka sabiedrībā ar pacientu mobilitāti, kur pacienti var viegli ceļot ārstēties un kur daudzi vecāka gadagājuma cilvēki dzīvo citās valstīs, nevis savā dzimtenē, ir ļoti svarīgi, lai ārstiem un visam veselības aprūpes personālam viņu darbā ir piekļuve vienādei informācijai un kritērijiem.

Dagmar Roth-Behrendt, *PSE grupas vārdā..* – (DE) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, es vēlētos sākt ar vissirsnīgāko pateicību *Grossetête kundzei* par šo ziņojumu. Bija ļoti patīkami strādāt kopā ar viņu un, nenoliedzami, viņa ar panākto kompromisu ir sasniegusi divas lietas. Pirmkārt, viņa ir padarījusi procedūru vienkāršāku un mazāk birokrātisku un, otrkārt, elastīgi apmierinājusi mazo uzņēmumu vajadzības un prasības atsevišķās dalībvalstīs ar to īpašajām sistēmām un atļauju izsniegšanu, izdarot tiem lielu pakalpojumu.

Grossetête kundzes ziņojums skar arī pacientu drošību, un tas ir vēl viens jautājums, par kuru mēs šodien runājam. Mēs plaši runājam par individu drošību, par pacientu drošību. Komisārs *Verheugen kungs* pareizi norādīja, ka novecojošā sabiedrībā cilvēku veselības vajadzības un bailes no slimībām ir pat pieaugušas. Bailes sabiedrībā ir pieaugušas jau ilgu laiku, un mūsu ziņā ir kompetences un iespējas samazināt tās līdz minimumam vai arī atrisināt tās, cik iespējams.

Daudzi šim mērķim nepieciešamie pasākumi ir tādi, kuros mums ir kompetence un spējas dot padomu. Viens no daudzajiem jautājumiem, bez šaubām, ir pacientu informācija un zāļu drošība. Pacientiem ir tiesības saņemt pilnīgu informāciju par savu slimību, un, ja viņiem ir pilnīga informācija un viņi spēj sadarboties ar medicīnas praktiķiem, viņiem jābūt tiesībām uz drošām zālēm un drošām ārstēšanas metodēm.

Eiropas Savienībā pašlaik tā nav, un mēs apzināmies pieaugošās briesmas. Es patiešām nedramatizēju, es varu būt diezgan emocionāla, bet nedramatizēju. Es vismazāk esmu tā persona, kas iedvēš bailes. Tomēr es piesargātos izlikties neredzam vai pievērt acis uz problēmu, kas pastāv. Banku krīze ir labs piemērs tam, kas notiek, ja mēs neatrisinām mazas problēmas, kuras mēs varam atrisināt, un gaidām pārāk ilgi: mēs nokļūstam zem gigantiska viļņa gandrīz cunami apmēros.

Tādēļ es pateicos komisāram *Verheugen kungam* par viņa vārdiem šodien un mudinu viņu būt uzticīgam tiem un apkarot viltotās zāles. Šai problēmai nav vienkāršu risinājumu, un tie, kas uzskata, ka pacientu un zāļu drošība ir jautājumi, kas attiecas tikai uz paralēlo tirdzniecību – es skatos uz galeriju, bet iespējams, ka ir nedaudz par ātru ierasties paralēlās tirdzniecības pārstāvjiem –, pārāk šauri skatās uz šo jautājumu un aizvairo manas un manu kolēģu deputātu zināšanas.

Mums jācenšas aizsargāt pacientus. To var darīt ar dažādiem pasākumiem, piemēram, pārbaudot, vai zāļu iepakojums ir neskarts. Ko jūs teiktu, ja nopirktu savā valstī zāles, uz kuru iepakojuma būtu teksts valodā, kuru jūs nesaprotat, tikai ar mazu uzlīmīti un maziem, sagraizītiem blisteriepakojumiem iekšā? Vai jūs pajautos uz šīm zālēm? Es saskāros ar šādu iepakojumu, kurā bija pirmās nepieciešamības zāles, un varu teikt, ka man nebija ticības tām. Tas ir kas tāds, kas mums ir jāaizliedz, un esmu pārliecināta, ka paralēlajiem tirgotājiem, kuri uzskata, ka mēs vēlamies apdraudēt viņu iztiku, lai gan tas tā nav, būs pietiekami daudz prāta, lai atrastu alternatīvu. Viņi izdomās jaunu iepakojumu vai vismaz pārtrauks griezt blisteriepakojumus.

Kā norādīja komisārs *Verheugen kungs*, pastāv tehniski risinājumi. Zāļu ražošanas industrija ir gatava pilnīgas izsekojamības sistēmai ar svītrkodiem, kas ļauj izsekot katram zāļu produktam. Bez tam, ir izmēģinājumuprojekts. Šveice un Beļģija ir parādījušas, ka tas ir iespējams. Mūsu uzdevums ir sniegt pacientiem šo drošību.

Nobeigumā vēlos teikt dažus vārdus par sastāvdaļām, un jautājums nav tikai par viltotajām zālēm. Kā jūs zināt, bija liels skandāls par heparīnu – asins šķidrinatoru. Kad cilvēki lieto viltotās zāles, tas ir ļoti bīstami – viņi var nomirt. Mēs ieguvām šos viltotos preparātus no Ķīnas. Mūsu uzdevums ir nodrošināt, lai nevienu viltotu preparātu vai aktīvās sastāvdaļas neražo mūsu trešo valstu tirdzniecības partneri un lai mūsu tirgi tiek pienācīgi aizsargāti.

Tam ir vajadzīgas divas lietas: mums pienācīgi jāaizsargā mūsu robežas, mums ir vajadzīgas izsekojamības sistēmas, un mums ir jāgarantē drošība šajās valstīs.

Priekšsēdētājs. – Nākamais runātājs ir *Donato Tommaso Veraldi* Eiropas Liberāļu un demokrātu apvienības grupas vārdā, bet esmu informēts, ka viņš nav zālē, un tādēļ es aicinu... te jūs esat. Jūs slēpāties kaut kur citur.

Marios Matsakis (ALDE). - Priekšsēdētāja kungs, es neesmu *Veraldi* kungs, es esmu *Matsakis* kungs. Man jārunā vēlāk ALDE grupas vārdā, un es gribētu zināt, vai *Veraldi* kunga prombūtnē es varu izmantot viņa laiku.

Priekšsēdētājs. – Diemžēl nē - mums jāievēro runātāju secība. Kad pienāks jūsu laiks, es došu jums vārdu.

Alessandro Foglietta, UEN grupas vārdā. – (IT) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, es vēlos izteikt atbalstu šim ziņojumam, kurš pilnībā atbilst labākas regulācijas saistībām, par ko Eiropa ir iestājusies ilgu gadu. Jaunā zāļu tirdzniecības atļauju sistēma ievērojami vienkāršos procedūru nelielu izmaiņu vai jaunu zinātnisko atklājumu gadījumā un nozīmēs pietiekamu tehniskā un administratīvā sloga atvieglojumu uzņēmumiem.

Tas pilnībā atbilst Lisabonas stratēģijas mērķiem, kurus Eiropas iestādes pieņēma jaunās tūkstošgades sākumā. Tā nosaka labāku regulāciju par vienu no ekonomikas un darba vietu izaugsmes stūrakmeņiem Eiropā. Nevar noliegt, ka mūsu uzņēmumu konkurētspēja cieš no pēdējo desmitgažu laikā uzkrātajiem pārmērīgajiem tiesību aktu un birokrātiskajiem nosacījumiem rūpniecībai un to ietekme kļūst vēl apgrūtinātāka un dzīvot nespējīgāka mazo un vidējo uzņēmumu gadījumā, kas ir nacionālās ražošanas sistēmas pamats daudzās dalībvalstīs.

Vēl vairāk, tieši šobrīd, kad starptautiskā krīze draud noņņaut mūsu ekonomiku, mēs nevaram atļauties nostādīt mūsu uzņēmumus nelabvēlīgā situācijā arī turpmāk ar vērtīgi tērētām izmaksām un administratīvo aizkavēšanos. Vēlme racionalizēt tiesisko pamatu jāuztver kā pienākums un negrozāma apņemšanās. Es priecājos, ka Padome arī ir pieņēmusi Eiropas Parlamenta prasību aizsargāt mazos un vidējos uzņēmumus, izslēdzot no saraksta tās atļaujas zālēm, kas izdotas dalībvalstīs līdz 1998. gadam. Tas aiztaupa mazajiem un vidējiem uzņēmumiem pūliņus ievērot šobrīd spēkā esošos tiesību aktus.

Jiří Maštálka, GUE/NGL grupas vārdā. – (CS) Vispirms es vēlos izteikt pateicību referentei par tik apjomīgu darbu šajā ziņojumā un jo īpaši par sekmīgajiem vai potenciāli sekmīgajiem pūliņiem, panākot kompromisu ar Padomi un Komisiju. Es vēlos pateikties arī Komisijai par centieniem unificēt zāļu sertificēšanas administrēšanu un arī par to, ka šo centienu rezultātā pacienti iegūs augstāku drošības līmeni.

Ir ļoti svarīgi Eiropas līmenī harmonizēt zāļu reģistrēšanas tiesību aktus. Mums ir nepieciešams vienots administratīvo noteikumu kopums visām zālēm iekšējā tirgū, lai varam novērst negatīvu ietekmi uz cilvēku veselību. Tādēļ es augstu vērtēju šī priekšlikuma mērķi nodrošināt, lai visas tirgū esošās zāles tiek pakļautas vienādiem kritērijiem, tostarp zāles, kas ir apstiprinātas tikai valsts līmenī. Es vēlētos detalizētāk aplūkot jautājumu par reģistrāciju tikai valsts līmenī. Lai gan es atbalstīju vienotus kritērijus bez izņēmumiem, uzskatu, ka piedāvātā grozījuma Nr. 36 tekstam, kas atļauj turpināt izmantot valsts noteikumus zālēm, kas ir reģistrētas valsts līmenī pirms 1998. gada 1. janvāra, nevajadzētu būt par šķērslī harmonizācijai Eiropas līmenī, jo tas ir tik labi apdomāts un dod pietiekamas garantijas, tādas kā prasība informēt Komisiju par lēmumiem turpināt valsts noteikumu piemērošanu vai prasība pāriet uz Eiropas noteikumiem, ja zāles jau ir reģistrētas citā dalībvalstī.

Uzskatu, ka viena pieteikuma ieviešana, kas ietver vienu vai vairākas identiskas izmaiņas, dos noteiktu atvieglojumu lielajām farmaceitiskajām kompānijām, kas noteikti ir laba lieta. Tomēr es neesmu pārliecināta, ka pozitīvais efekts būs administratīvā sloga samazināšana atsevišķās dalībvalstīs. Tās ir negatīvas sekas, kuras mēs varēsim novērst tikai nākotnē. Par spīti nelielajai piesardzībai, ko šeit paudu, es uzskatu, ka teksts, kas radies debašu rezultātā, ir pozitīvs solis zāļu reģistrēšanas jomā un atceroties, cik grūti bija panākt šo kompromisu, es kā ēnu referente ieteicu to kolēģiem no savas politiskās grupas apstiprināšanai. Bez tam ir arī praktisks iemesls: ja šo direktīvu nepieņem pirmajā lasījumā šogad, tad Čehijas prezidentūrai vajadzēs rast risinājumu šiem ļoti sarežģītajiem jautājumiem. Tādēļ mums ir iespēja rīkoties šobrīd.

Priekšsēdētājs. – Vēlos norādīt, ka nevis priekšsēdētājs ir bijis tik laipns un devis garāku uzstāšanās laiku, bet gan grupa. Varbūt tas bija tuvojošos brīvdienu iespaidā.

Kathy Sinnott, IND/DEM grupas vārdā. - Priekšsēdētāja kungs, ir daudz lietu, ko cilvēki vēlas zināt par zālēm, pirms tās lieto pašī vai dod dzīvniekiem: ka tās ir drošas un efektīvas un nāk no ētiskiem avotiem un kā tās mijiedarbosies ar citām zālēm. Tam vajadzētu būt mūsu atļauju izsniegšanas procesa uzmanības centrā.

Biznesa ziņā kompānijas vēlas zināt, ka viņu investīcijas ir drošībā. Vienkāršošana nenozīmēs atslābšanu, bet turēšanos pie pamatlietām.

Runājot par atļauju izsniegšanas tematu, vēlos brīdināt Komisiju par to, ka heksafluorosilīcijskābe tiek pievienota dzeramajam ūdenim Īrijā; tā vispār nav reģistrēta, nedz arī ir bijuši Īrijas valdību mēģinājumi iegūt atļauju, un tomēr tās ir visizplatītākās zāles Īrijā. Ja mēs nopietni izturamies pret atļauju izsniegšanu un atļauju izsniegšanas koriģēšanas procesu, lai padarītu to efektīvāku un drošāku, mums jāatrisina šis noziedzīgais procesa pārkāpums.

Irena Belohorská (NI). – (SK) Vairumā dalībvalstu zāļu tirdzniecības atļauju piešķiršana nav harmonizēta ar Kopienas likumu un tādēļ valstīs ir izveidojušās dažādas prakses. Priekšlikuma mērķis ir visu tirdzniecības atļauju izsniegšanu visām zālēm, neatkarīgi no to piešķiršanas procedūras, pakļaut vienādiem vērtēšanas kritērijiem izmaiņu apstiprināšanas administratīvajā procesā.

Es augstu vērtēju iniciatīvas, kuru mērķis ir vienkāršot pamatnostādnes, neatsakoties no kritērijiem, kas nepieciešami cilvēku un dzīvnieku veselības aizsardzībai. Harmonizācija ir nepieciešama galvenokārt tādēļ, ka pastāv apdraudējums sabiedrības veselībai, ja dalībvalstis izmanto dažādus zinātnisko kritēriju kopumus, vērtējot zāļu izmaiņas. Bez šī juridiskā grozījuma pašreizējais stāvoklis rada šķēršļus brīvai zāļu aprītei, kas kaitē pacientiem.

Konsultācijas par grozījumu gatavošanu direktīvai liecināja, ka daudzas dalībvalstis atbalsta harmonizāciju šajā jomā. Administratīvais slogs un loģistikas sarežģījumi ir kopīgi jautājumi, kas mums jārisina. Tādēļ mums jāuzsver, ka sistēmas uzlabojumi, cita starpā, ilgtermiņā dos labumu pacientiem, jo labāk tiks izmantotas zāles un par sabiedrības veselības aizsardzību atbildīgo iestāžu resursi.

Par spīti tam, es iesaku uzmanīties no slēptajām izmaksām, kas radīsies dalībniekiem. Jānodrošina arī saprātīgi laika termiņi praktiskai ieviešanai. Nevar aicināt dalībvalstis mainīt iekšējos likumus, lai izpildītu šos noteikumus, bet drīzāk tām jāpalīdz, lai nodrošinātu to, ka ļoti īsie ieviešanas periodi nerada tām lielus izdevumus.

Eija-Riitta Korhola (PPE-DE). – (FI) Priekšsēdētāja kungs, es gribu pateikties *Grossetête* kundzei par izcilo ziņojumu. Ir svarīgi reformēt tiesību aktus par zāļu tirdzniecības atļaujām, jo tas samazinās administratīvo slogu, kas saistīts ar to apstrādi. Tajā pašā laikā tas ļaus novirzīt resursus tiem jautājumiem, kas ir svarīgi zāļu drošībai un sabiedrības veselībai, kas ir arī pacientu interesēs, kuriem nepieciešamas šīs zāles. Galu galā galvenais kritērijs ir pacienta intereses.

Es atbalstu sistēmu, kurā vienādi noteikumi attiektos gan uz valsts, gan ES procesu rezultātā piešķirtajām zāļu tirdzniecības atļaujām. Šobrīd noteikumi par zāļu tirdzniecības atļauju izsniegšanu tiek harmonizēti neatkarīgi no izsniegšanas procesa, kas tām piemērots, bet tas neattiecas uz izmaiņām tirdzniecības atļaujās. Tādēļ daudzas dalībvalstis sagaida daļēji atšķirīgus noteikumus tādos jautājumos kā grozījumu pieteikumu klasifikācija un to vērtēšanas process. Farmaceutiskās ķīmijas rūpniecībai ir svarīgi, ka tā nākotnē varēs iesniegt jaunu, pilnīgu pieteikumu zāļu tirdzniecības atļaujas saņemšanai zālēm, kam jau ir šāda atļauja, bet kurām ir vēl viens komercnosaukums un cits zāļu apraksts. Tas ir nepieciešams situācijās, kurās tirdzniecības atļauja attiecas uz zāļu izmantošanu jaunam mērķim un atļauja izmantot jaunu nosaukumu arī pacientam ir skaidrāka nekā tā pašā nosaukuma izmantošana, kad zāles lieto ļoti atšķirīgiem mērķiem. Tādēļ es atbalstu 4. un 18. grozījumu, kas runā par to.

Tā kā farmaceitiskās kompānijas bieži veic zāļu piegādi visā ES, ir svarīgi, lai administratīvie procesi dažādās valstīs ir saskaņoti. Jebkura cita pieeja nozīmēs ne tikai milzīgu administratīvo slogu industrijai, bet nereti arī loģistikas problēmas. Es ceru, ka Parlaments atbalstīs *Grossetête* kundzes ziņojumu rītdienas balsojumā un ka dalībvalstis vēlāk šajā gadā arī atbalstīs Parlamenta nostāju, lai zāļu tirdzniecības atļauju tiesību aktu reformu var beigt līdz šī gada beigām.

Daciana Octavia Sârbu (PSE). – (RO) Harmonizētu kritēriju radīšana jebkādu zāļu tirdzniecības atļauju izmaiņu apstiprināšanā un administratīvajā vadībā dos labumu pacientiem, jo viņiem ilgtermiņā būs piekļuve labākiem un drošākiem produktiem.

Ņemot vērā to, ka tikai 20 % visu cilvēkiem paredzēto un veterināro zāļu atļaujas tiek izsniegtas Kopienas procedūrās, šī pārskatīšana ievērojami ietekmēs zāļu tirgu Eiropas Savienībā. Jebkādas izmaiņas ražošanas procesā, izmaiņas iepakojumā vai ražotāja adresē jāpārskata un jāvienkāršo, lai nodrošinātu vislabāko sabiedrības veselības aizsardzību. Mums jārada vienkāršs, elastīgs tiesību aktu pamats, lai visas zāles, neatkarīgi

no to tirdzniecības atļauju izsniegšanas procedūras, tiktu pakļautas vienādiem vērtēšanas un apstiprināšanas kritērijiem.

Šis pasākums nodrošinās brīvu zāļu apriti Eiropas Savienībā, atsakoties no kontroles, kas nepieciešama, lai garantētu importēto zāļu kvalitāti, un palīdzēs izveidot un efektīvizēt iekšējā tirgus darbību. Tas paātrinās patērētāju un farmaceitiskās ķīmijas rūpniecības piekļuvi jaunākajiem medikamentiem, novērsīs neatbilstības valstu noteikumos un radīs harmonizētu sistēmu.

Marios Matsakis (ALDE). – Priekšsēdētāja kungs, es ceru, ka tas nav saistīts ar viltotām zālēm. Vai man piešķirs papildu laiku ar šo sadalījumu?

Priekšsēdētājs. – Ņemot vērā, ka nav citu pārstāvju no jūsu grupas, es domāju, jūs varat runāt ļoti ilgi. Es nezinu par citiem, kas ir sarakstā, bet jūs noteikti esat tajā!

Marios Matsakis (ALDE). - Priekšsēdētāja kungs, es nerunāšu ļoti ilgi, bet ilgāk, nekā man ir piešķirts laiks.

Es vēlos teikt komisāram, ka neapšaubāms ir tas, ka šobrīd spēkā esošā zāļu tirdzniecības atļauju izmaiņu kārtība ir neapmierinoša un daudzus gadījumos pretrunā gan ar farmaceitiskās ķīmijas rūpniecības, gan ar pašu pacientu interesēm, kas ir vissvarīgākās. Tāpēc ir svarīgi, lai tā tiktu pārskatīta.

Šajā ziņā Komisijas priekšlikums un *Grosssetête* kundzes ziņojums kopumā ir droši un godīgi un tie būtu jāuzņem ar mūsu atbalstu. Tomēr es vēlos paust piesardzību jautājumā, kas saistīts ar tirdzniecības atļauju paplašināšanu.

Gan Komisija, gan referente, pēc manām domām, ir vienisprātis, ka jābūt iespējai pilnībā mainīt reģistrēto zāļu nosaukumu, ja tiek atklāts, ka tās ir izmantojamas jaunu patoloģiju ārstēšanā. Ja tiks pieņemts Komisijas priekšlikums, tad, piemēram, aspirīnu, kura aktīvā sastāvdaļa ir salicilskābe, varētu pārdot ar vairākiem citiem nosaukumiem, lai gan ķīmiskais komponents ir tieši tas pats, t.i., salicilskābe. Tādējādi pacients varētu trim dažādām patoloģijām lietot trīs dažādas tabletes, kas izskatās atšķirīgi un katrai ir savs nosaukums, kamēr patiesībā tām visām ir vienāds ķīmiskais sastāvs, proti, viņš patiesībā dzer trīs tabletes aspirīna.

Uzskatu, ka tas ir maldinoši un mulsoši gan pacientam, gan ārstam un palielina pārdozēšanas iespēju un bīstamu blakņu iespējamību. Tādēļ es aicinu gan Komisiju, gan referenti vēlreiz pārdomāt šo jautājumu.

Tā kā man ir vēl dažas sekundes laika, vēlos teikt, ka jautājumā par zāļu viltošanu es pilnībā piekrītu Komisijai, ka tas ir noziedzīgs darījums un apdraud pacientu dzīvības. Bet es nesaskatu iemeslu, kādēļ ir aizkavēšanās. Tas ir skaidrs gadījums, ciktāl es to saprotu. Zāles, kuras ražo reģistrētas farmaceitiskās ķīmijas kompānijas, pret receptēm pārdod reģistrētas aptiekas. Ja mēs nenoskaidrojam un neatklājam, vai tās ir noziedzīgi ražotas, tad es nezinu, ko mēs ES varam darīt. Es domāju, ka tas ir vairāk politikas nekā tiesību aktu mainīšanas gadījums. Komisār, mums tas jānoskaidro pēc iespējas ātrāk.

Hanne Dahl (IND/DEM). – (DA) Priekšsēdētāja kungs, es izvēlējos vispārēju, kopēju skatījumu, jo līdz šim ES zāļu tiesību harmonizēšana ir tikai atvieglojusi Dānijas likumus un zāļu pārdošana ir palielinājusies. Jaunais priekšlikums par zāļu tirdzniecības atļaujām palīdz farmaceitiskās ķīmijas rūpniecībai. Kopumā būs vieglāk nedaudz mainīt zāles un pārdot tās ar to pašu nosaukumu, kā minēja iepriekšējais runātājs, un tajā pašā laikā būs vieglāk mainīt produkta nosaukumu, ja to pārdos, lai ārstētu citu patoloģiju. Pastāv bažas, ka šīs pārmaiņas apgrūtinās pacientiem saskatīt aiz kokiem mežu un atvieglos dzīvi farmaceitiskās ķīmijas rūpniecībai. Mums jāņem vērā tas, ka sakarība starp vieglāku piekļuvi zāļu tirdzniecības atļaujām un palielinātu apdraudējumu pacientiem diemžēl nereti ir tieši proporcionāla. Es nesaku, ka mums vajadzētu radīt nevajadzīgus administratīvos šķēršļus rūpniecībai, bet mums nebūtu jāpieņem arī grožu atļaišana, lai atvieglotu iespēju farmaceitiskās ķīmijas rūpniecībai gūt peļņu, kad uz spēles ir likta cilvēku un dzīvnieku veselība. Tā rīkojoties, mēs vienkārši cirtīsim nepareizo koku. Ja mēs aplūkojam to plašākā kontekstā, tad šī direktīva ir daļa no industrijas centieniem uzlabot peļņu, salīdzinot ar ASV. Nebūsim naivi. Mēs nedrīkstam ļaut sevi maldināt ar skaistiem, bet tukšiem apgalvojumiem pacientiem un patērētājiem.

Zuzana Roithová (PPE-DE). – (CS) Piedāvātā direktīva, kas ievērojami atvieglos cilvēkiem un dzīvniekiem domāto zāļu ieviešanu Eiropas tirgū, ir ļoti laba ziņa pacientiem un arī Eiropas farmaceitiskās ķīmijas rūpniecībai. Tehnoloģiskais progress pieļauj gandrīz nepārtrauktu jau reģistrēto zāļu uzlabošanu. Tomēr ikvienai izmaiņai jāiziet apstiprināšanas process, jo ir iesaistīta veselība un drošība. Lai gan reģistrācija valstī tiek pakļauta tādām pašām prasībām kā Eiropas procesā, reģistrācijas prasības tomēr nav vienotas. Šī situācija rada nevajadzīgu administratīvo slogu un nerada pievienoto vērtību. Visam iekšējam tirgum tagad pietiks tikai ar vienu deklarāciju.

Tādēļ es augstu vērtēju Komisijas priekšlikumu un apsveicu referenti par viņas ziņojumu, kas ir uzlabojis un precizējis to. Ierosinātās izmaiņas atvieglos administratīvo slogu, kas saistīts ar jauno zāļu ieviešanu tirgū. Farmaceitiskās kompānijas, kas darbojas pārvalstiskā līmenī, spēs labāk sadarboties, un rezultāts būs ātrāka piekļuve jaunākajām zālēm ikvienam un jo īpaši tiem, kam tās visvairāk nepieciešamas.

Tomēr Eiropa sastopas ar ļoti bīstamu attīstību viltoto zāļu izplatībā. Tā vairs nav tikai Āzijas vai Āfrikas problēma. Arī Eiropā cilvēki pērk zāles internetā vai vietās, kas nav aptiekas. Tādēļ ir tik svarīgi nodrošināt augstus standartus zāļu ieviešanai tirgū, kas vienlaikus ļauj izsekot iepakojumiem līdz to ražotājiem un pārbaudīt, vai tie patiešām ir reģistrēti. Visām zālēm būs jābūt ar svītrkodu un iepakotām tā, lai pat cilvēks uz ielas no iepakojuma redzētu, vai tās ir drošas zāles vai viltojumi, ja zāles ir pirktas citā vietā, nevis aptiekā. Uzskatu, ka dalībvalstīm šajos divos gados būs pietiekami daudz laika, lai sagatavotos direktīvas ieviešanai.

Giovanna Corda (PSE). – (FR) Priekšsēdētājas kundze, dāmas un kungi, es vēlētos sākt ar vissirsnīgāko pateicību par darbu *Grossetête* kundzei un kolēģiem deputātiem, kuri strādāja pie šī ziņojuma. Tas ir ļoti svarīgs temats, jo skar mūsu veselību. Ziņojums ir ievērojams solis uz priekšu iekšējā tirgus harmonizācijā un arī patērētāju, jo īpaši vecāka gadagājuma cilvēku, aizsardzībā.

Kā apgalvoja *Verheugen* kungs, mūsu iedzīvotāji dzīvo ilgāk, par ko mēs, protams, priecājamies, bet šis jautājums kļūst aizvien svarīgāks. Kad šī direktīva tiks ieviesta, indikācijas uz zāļu iesaiņojuma būs identiskas visās dalībvalstīs, nodrošinot skaidrību un pārredzamību Eiropas lietotājiem, vai tie būtu pacienti, veterinārārsti vai fermeri.

Tāpat kā vienotas procedūras ieviešana atļauju pieteikumiem, šis ziņojums ievērojami veicinās šobrīd spēkā esošās procedūras vienkāršošanu administratīvajā un tehniskajā līmenī.

Vairs nebūs nepieciešams iesniegt 27 pieteikumus dalībvalstīs. Pietiks ar vienu iesniegumu Eiropas zāļu aģentūrā. Šis ziņojums ir solis Eiropas integrācijas virzienā.

Thomas Ulmer (PPE-DE). – (DE) Priekšsēdētāja kungs, komisāra kungs, dāmas un kungi, es vēlos apsveikt *Grossetête* kundzi par ziņojuma projektu par zāļu tirdzniecības atļauju izmaiņu nosacījumiem.

Es izteikšu divus īsus komentārus par iepriekšējo runātāju teikto. Es saprotu, ka jaunās zāles ir iespēja ārstēt un tās arī rada proporcionālu risku. Bez tam, piemēram, Vācijas Federatīvajā Republikā aktīvās sastāvdaļas jau pastāv daudzās farmaceitiskajās formās un ar daudziem nosaukumiem, neradot nekādu apdraudējuma pieaugumu. Tomēr šīs direktīvas uzmanības centrā ir izmaiņu vienkāršošana, proti, zāļu farmaceitiskās formas daļēja paplašināšana vai izmaiņas. Šobrīd spēkā esošā prakse ir ļoti neveikla, rada lielu birokrātiju kompānijām, un kompetentās iestādes ir aizņēmas ar relatīvi neefektīviem pasākumiem. Tādēļ šis grozījums rada ieguvumus visām pusēm.

Ziņojums ievērojami uzlabo drošību un uzticamību iekšējā tirgū. Bez tam, pateicoties darbam komitejās, ir ņemtas vērā daudzas citas intereses, kas tālāk paātrina vai vienkāršo procedūru. Piemēram, pietiekami ir ņemtas vērā valstu līmeņa atļaujas, tādējādi izvairoties no pūliņu dubultošanas.

Pienācīgi tiks ņemti vērā ilgtspējīgas attīstības un dzimumu līdztiesības principi. Projekts ir saskaņots ar vispārējo priekšlikumu EU/2008/0032. Tirdzniecības atļauju **paplašināšana** ir ievērojami vienkāršota. Ir atvieglota zāļu aprakstu papildināšana vai paplašināšana.

Esmu tikpat apmierināta un pozitīvi noskaņota pret *Grossetête* kundzes ziņojumu, cik es biju kritiska pret *Jørgensen* kunga ziņojumu vakar vakarā. *Grossetête* kundzes ziņojums ir **pareizajā virzienā**: investīcijas cilvēkresursos, zināšanās, pētniecībā un jaunajās tehnoloģijās joprojām ir viens no galvenajiem Lisabonas stratēģijas mērķiem. Es atbalstu šo ziņojumu.

Priekšsēdētājs. – Atvainojos: ir nesaprašanās ar sekretariātu, jo mans saraksts atšķiras no tā, kas redzams ekrānā. Kamēr es vadu sēdi, es ievērošu savu sarakstu. Ja sekretariāts stāsies manā vietā, tas sekos savam sarakstam.

Tātad *Bușoi* kungs runās pēc *Grabowska* kundzes.

Genowefa Grabowska (PSE). – (PL) Priekšsēdētāja kungs, es gribētu apsveikt referenti, jo no tehniskā viedokļa šis ziņojums dos lielāku drošību pacientiem un Eiropas Savienības iedzīvotājiem, kam nepieciešamas zāles. Ir labi, ka mēs novēršam atšķirības starp tirdzniecības atļauju izsniegšanu zālēm un šī lēmuma grozīšanu.

Es vēlos atsaukties uz komisāra *Verheugen* kunga teikto un paust prieku par ziņu, ka mums būs jauni kopēji noteikumi, lai apkarotu zāļu viltošanu un nelegālu atļauju izsniegšanu. Jūs apgalvojāt, ka darāt visu iespējamo,

lai novērstu viltotu zāļu nokļūšanu legālos izplatīšanas tīklos. Mans jautājums ir: kas notiks ārpus legālā izplatīšanas tīkla? Vai jaunie noteikumi ietver arī to, vai arī farmaceitiskās ķīmijas industrija tikai dabūs brāzienu? Mans pēdējais jautājums ir šāds: Vai jūs plānojat ietvert jaunajos noteikumos risinājumu par plašāku farmaceitisko informāciju iedzīvotājiem?

Cristian Silviu Bușoi (ALDE). – (RO) Esmu stingri pārliecināts, ka šis direktīvas projekts iezīmē ievērojamu progresu zāļu pieejamības paātrināšanā. Es gribētu arī apsveikt Komisiju, komisāru Verheugen kungu un referenti par šo iniciatīvu. Ņemot vērā to, ka preču aprīte ir viens no iekšējā tirgus pamatprincipiem, man šķiet pilnīgi dabiski, ka šim principam jāattiecas arī uz zālēm.

Šobrīd tirdzniecībā esošo zāļu izmaiņu apstiprināšanas sarežģītības un dažādības dēļ iekšējā tirgus patiesā darbība ir izkropļota. Protams, šī situācija ietekmē farmaceitiskās ķīmijas industriju un iestādes, bet galvenokārt tā ietekmē pacientus, jo šīs sarežģītās procedūras kavē viņus gūt labumu no uzlabotajām zālēm. Tādēļ es pilnībā piekrītu Komisijas priekšlikumam saskaņot zāļu tirdzniecības atļauju procedūras neatkarīgi no sākotnējās apstiprināšanas procedūras, jo šis vienkāršojums ietekmēs visu sistēmu un garantēs augstāku sabiedrības veselības aizsardzības līmeni.

Es vēlos arī atbalstīt ideju, ko ierosināja *Grossetête* kundze, par kopēju procedūru izmaiņu apstiprināšanai, kas būtu autoritatīvāka. Par Komisijas priekšlikumu saglabāt zāļu sākotnējo nosaukumu atļaujas paplašināšanas gadījumā: es atbalstu sākotnējā nosaukuma saglabāšanu, jo bieža nosaukumu maiņa var muldināt pacientus, kam jebkurā gadījumā pirms ārstēšanas uzsākšanas jāapmeklē ārsts, un ārsts būs informēts par jaunajām zāļu terapeitiskajām indikācijām.

Amalia Sartori (PPE-DE). – (IT) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, mani ļoti apmierina šī direktīva. Tā nodrošinās skaidrākus, vienkāršākus, elastīgākus un patiešām harmonizētus izmaiņu noteikumus. Apsveicu, *Grossetête* kundze!

Es priecājos arī dzirdēt no Komisijas, ka, daļēji atbildot uz vairākām šī Parlamenta, tostarp manis, *F. Grossetête*, *C. Gutiérrez-Cortines* un *T. Ulmer* sagatavotajām rezolūcijām, top direktīva par viltošanas apkarošanu. Tā prasīs aktīvo sastāvdaļu ražotājiem un importētājiem iegūt labas ražošanas prakses sertifikātu, kuru izsniegs Eiropas iestādes, kam sekos obligātas ražošanas vietu pārbaudes. Ieviešot zāļu izsekojamību valstīs, kompānijās un ražošanas vietās, šis pasākums apkaros ārpus Kopienas ražoto zāļu pārdēvēšanu un atkārtotu iepakojšanu.

Miroslav Míkolášik (PPE-DE). – (SK) Es apsveicu *Grossetête* kundzes ziņojumu, kura mērķis ir vienkāršot un uzlabot regulējošos noteikumus par zāļu tirdzniecības atļauju izmaiņām. Sākotnējā izmaiņu administrēšanas sistēma izrādās neefektīva un neapmierinoša no jauno zinātņu un tehnoloģiskā progresā viedokļa. Zāļu tirdzniecības atļauju izsniegšanas process Eiropas Savienības dalībvalstīs ievērojami atšķiras. Pastāv atšķirības zāļu pārskatīšanā, laikā, kas nepieciešams, lai ieviestu izmaiņas, un arī prasībās dokumentu iesniegšanai.

Esmu pārliecināta, ka šo aspektu harmonizācija dos ievērojamu ieguldījumu sabiedrības veselības aizsardzībā. Efektīvāka sistēma pozitīvi ietekmēs arī farmaceitiskās ķīmijas industriju kopumā. Es atbalstu referentes piedāvātos uzlabojumus. Es piekrītu, ka visas zāles, neatkarīgi no to tirdzniecības atļauju izsniegšanas procedūras, jāpakļauj vienādiem vērtēšanas un apstiprināšanas kritērijiem. Jauna uzlabota regulēšanas sistēma dos labumu visiem pacientiem, atbildīgajām iestādēm un arī farmaceitiskās ķīmijas kompānijām.

Dagmar Roth-Behrendt (PSE). – (DE) Priekšsēdētāja kungs, man ir divi jautājumi komisāram *Verheugen kungam*. Komisār, vai jūs piekrītat, ka neskarti iepakojumi un svītrkodi uz tiem nav šķērslis papildu tirdzniecības formām un, gluži pretēji, ka ar nelielu prāta veiklību svītrkodu var izmantot citam produktam un pacienta informācijas lapu ievietot tālākā pārsaiņošanā? Vai jūs piekrītat, ka nelielas zināšanas un elastīgumu, ko sagaida no visiem eiropiešiem, var sagaidīt arī no visiem tiem, kas iesaistīti zāļu tirdzniecībā un izplatīšanā šeit, Eiropas Savienībā?

Man ir vēl viens jautājums. Mēs aizvien vairāk pieredzēsim problēmas ar aktīvo sastāvdaļu ieviešanu Eiropas Savienībā no trešām valstīm. Vai jūs plānojat kādu stimulu, lai nodrošinātu, ka lielāko daļu aktīvo vielu atkal ražo Eiropas Savienībā un ka zāļu ražotāji iegūst šīs vielas ES, nevis no valstīm, kurās mēs nevaram garantēt to drošību?

Jorgo Chatzimarkakis (ALDE). – (PL) Priekšsēdētāja kungs, es vēlētos sākt ar apsveikumu *Grossetête* kundzei. Es vēlos pateikties arī komisāram par viņa runu, jo īpaši par pirātisma un viltošanas aspektiem.

300 % pieaugums pagājušajā gadā nav mazs daudzums, un tas arī apdraud Eiropas iedzīvotāju veselību. Tomēr mums jādomā par to, kur pirātisms rodas, par tā avotiem. Šajā ziņā mēs atzīmējam, ka 80 % viltoto

produktu rodas interneta tirdzniecībā un tikai 20 % no reālas kontrabandas. Tam ir jābūt mūsu sākuma punktam.

Kontrabandas gadījumā mums jāmobilizē muitas iestādes, jāizmanto jaunas tehnoloģijas un ciešāk un uzmanīgāk jādomā par to, kā mēs varam garantēt arī blisteriepakošanas drošību. Protams, mums jānodrošina uzticamas interneta aptiekas un iedzīvotāju informētība par tām.

Es vēlos pievērst uzmanību arī jauniem principiem. Mums ir nepieciešama visaptveroša pieeja, kas balstās uz principu: „zini savu piegādātāju, zini savu klientu”.

Dumitru Oprea (PPE-DE). – (RO) Daudzās Eiropas valstīs zāļu apstiprināšanas procedūra ir skaidra un pat labi regulēta no oficiālā viedokļa. Tomēr es vēlos pievērst jūsu uzmanību dažām atļauju izsniegšanas procedūrām, kas ir pārāk ātras un noved pie daudziem nāves gadījumiem zāļu pārdozēšanas dēļ, kad tās tiek lietotas *ad hoc*, vai tādu zāļu dēļ, kuras var radīt blakusparādības un nav pietiekami pētītas pirms tam.

Es domāju, ka jaunas zāles un uzlabotas zāles ar brīnumainu iedarbību pārāk ātri nonāk tirgū un pēc tam ļoti ātri tiek izņemtas no tā. Kas ir atbildīgs par to kvalitāti un blakusparādībām, ko tās izraisa? Mēs augstu vērtējam iniciatīvu ieviest tirgū harmonizācijas procedūru, kas vienbalsīgi ir pieņemta Eiropā. Tomēr jaunās zāles ir jāietver analīzē, ko veic starptautiska ekspertu komiteja.

Donato Tommaso Veraldi (ALDE). – (IT) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, vispirms ļaujiet man pateikties par iespēju diskutēt par referentes *Grossetête* kundzes izcilo darbu un šo direktīvas priekšlikumu, kura mērķis ir nodrošināt Komisijas noteikumus, kas izmantojami visa veida zāļu tirdzniecības atļauju izsniegšanai.

Tā ir pozitīva direktīva, ņemot vērā tās mērķi aizsargāt sabiedrības veselību un samazināt birokrātiju. Direktīvas priekšlikumam ir juridisks raksturs, tas ievieš vienkāršus grozījumus izmaiņu noteikumu juridiskajā pamatā, piemēram, jaunu terapeitisku indikāciju ieviešana vai jaunas administrēšanas metodes cilvēkiem vai dzīvniekiem domātajām zālēm pēc tam, kad tās nonākušas tirgū.

Šajā jomā harmonizācija ir nepieciešama, pat izšķiroša, jo bez kopēja Kopienas tiesiskā regulējuma atšķirīgās izmaiņas valstu atļauju izsniegšanā arī turpmāk būs pakļautas valstu likumiem, kas dalībvalstīs atšķiras, kā tas ir pašlaik.

Emmanouil Angelakas (PPE-DE). – (EL) Priekšsēdētāja kungs, arī es vēlos apsveikt referenti un atbildēt komisāram ar diviem komentāriem. Pirmkārt, par viltoto zāļu tirdzniecību. Mēs bijām pārsteigti uzzinot, ka dažas no tām ražo divās Eiropas Savienības valstīs un izplata ar trešās Eiropas valsts, proti, Šveices, starpniecību. Jums vajadzētu iedziļināties šajā jautājumā, komisār.

Mans otrs komentārs ir par zāļu izejmateriālu rūpniecību, kas zēla pirms 20 gadiem, bet tagad lēni iznīkst. Iemesli, pirmkārt, ir augstās izmaksas un, otrkārt, jauninājumu aizsardzība, par kuru mēs esam vienisprātis, bet kuras rezultātā Eiropas kompānijas nespēj ražot izejmateriālus zālēm, ko nosaka jauninājumu aizsardzības noteikumi. Tā rezultātā pētniecības centri ir pārcēlušies uz Ķīnu un Indiju. Ir noteikti pasākumi, kurus jūs varat veikt, lai tie atgrieztos Eiropas Savienībā.

Günter Verheugen, Komisijas priekšsēdētāja vietnieks. – (DE) Priekšsēdētāja kungs, godājamie deputāti, debātes patiešām ir apstiprinājušas plašu vienprātību par izmaiņu regulu, un es par to vairs nerunāšu. Tagad mums tā jāievieš pašreizējā formā un jāpārlicinās, ka mēs darām to, cik efektīvi iespējams. Es domāju, ka svarīgi ir arī citi jautājumi, kas šeit tika skarti.

Ļaujiet man uzsvērt pāris pamatjautājumus. Mans pienākums nav izskaidrot jums tehniskos noteikumus, bet paskaidrot, kāpēc mēs darām noteiktas lietas un kāpēc nedarām citas.

Mūsu sabiedrībā pastāv konflikts starp veselības aprūpes birokrātiju, no vienas puses, un pacientu prasībām, no otras puses. Tas ir pilnīgi skaidrs. Priekšlikumi, pie kuriem mēs strādāsim nākotnē, ir šis konfliktu zonas centrā. Veselības birokrātiju dalībvalstīs neinteresē informēti pacienti. Informēti pacienti nozīmē vairāk darba, vairāk pūļu. Tie, kam būtu jākalpo viņiem, ir spiesti sniegt informāciju, atbildot uz tādiem jautājumiem, kā: kāpēc man dod šīs zāles, kāpēc man nedod citas zāles? Kāpēc mani ārstē tā un nevis citādi? Viņiem kā cilvēkiem ir tiesības to zināt.

Man ir nelokāms princips. Demokrātiskā sabiedrībā nevajadzētu būt tā, ka tiem, kas vēlas sniegt informāciju, ir jātaisnojas, bet tiem, kas nevēlas to darīt, tas nav jādara. Dalībvalstu veselības aprūpes birokrātiem ir

jāpaskaidro, kādēļ viņi nevēlas redzēt informētus pacientus. Man nav jāpaskaidro, kādēļ es vēlos redzēt informētus pacientus.

Lai būtu pilnīgi skaidrs, šeit būs karstas, dzīvas un strīdīgas debātes, un es ceru un vēlos, lai Eiropas Parlaments atbalsta Komisiju un mani šajās debatēs. Šis ir pamatjautājums un skar ne tikai sabiedrības veselību, bet arī sociālo politiku. Tas ir jautājums arī par to, ko mums nozīmē iedzīvotāju brīvība veselības aprūpē.

Otrā jautājumā par viltošanu es pievienojos tiem, kas uzskata to par krimināli sodāmu lietu. Viltošana nelegālā izplatīšanas ķēdē ir policijas lieta. Nelegāls ir nelegāls – mēs vairāk nevaram neko tur darīt. Tomēr esmu pārliecināts, ka priekšlikumi, kurus mēs varam sagatavot, padarīs gandrīz neiespējamu viltoto zāļu nokļūšanu legālajā izplatīšanas ķēdē. To mēs varam panākt.

Roth-Behrendt kundzei ir pilnīga taisnība. Uzskatu, ka patiešām bezkaunīgi ir iedomāties, ka realitātē tas nozīmēs šķēršļus jebkādam farmaceitisko produktu izplatīšanas formām konkurences dēļ. Es to neņemu vērā. Paralēlā tirdzniecība Eiropas Savienībā ir atļauta darbība. To vienbalsīgi apstiprina Eiropas Kopienas Tiesa. Es nepavisam nedomāju „uzlikt ķepu” paralēlajai tirdzniecībai, bet varu teikt, ka visām zāļu izplatīšanā iesaistītajām pusēm jāievēro vienādi stingras drošības prasības. Es neredzu iemeslu, kādēļ kāds būtu jāatbrīvo no drošības prasībām tikai tāpēc, ka viņš lēti pērk vienā dalībvalstī zāles, kuras citā valstī ir dārgākas, ievēd tās dārgākajā valstī un pārdod tur par augstāku cenu. Es to nesaprotu.

Daži no jums, kas zina pārtikas aprites tiesību aktu, jau ir sev jautājuši, tāpat kā es to darīju, kādēļ Eiropā ir tik stingri aizliegti atvērt spageti iepakojumu ceļā no ražotāja līdz patērētājam – tas patiešām ir stingri aizliegts –, bet ceļā no ražotāja līdz patērētājam ir atļauts atvērt iepakojumu zālēm, kuru nepareiza lietošana var beigties ar nāvi.

Ir vērts padomāt, kādēļ pastāv šī pārsteidzošā atšķirība, kāpēc tas ir aizliegts spageti gadījumā, bet atļauts ar dzīvībai svarīgām zālēm. Man ir grūti to saprast.

Mums jāmeklē risinājumi, kas ļauj visām iesaistītajām pusēm turpināt savu uzņēmējdarbību tieši tā, kā *Roth-Behrendt* kundze teica: mums jāizmanto neliels radošums, smadzenes un jāapdomā, bet drošības prasības pilnībā attiecas uz visiem: nevar būt izņēmumu!

Uzskatu, ka esmu atbildējis uz jūsu jautājumiem un devis ieskatu gaidāmajās dzīvajās debatēs. Priekšlikumi tiks sagatavoti dažās nedēļās, un es varu teikt, ka mēs atkal satiksīties šajā Parlamentā un turpināsim apspriest šo jautājumu.

Françoise Grossetête, *referente*. – (FR) Priekšsēdētāja kungs, vispirms vēlos pateikties visiem saviem kolēģiem, kas savās runās atbalstīja ziņojumu, ar kuru es iepazīstināju. Es vēlos atgādināt tiem, kas diemžēl vairs nav klāt, bet pauda bažas: tas patiešām uzlabo, harmonizē un vienkāršo procedūru. Tomēr procedūru vienkāršošana nenozīmē kvalitātes pazemināšanu vai retākas kontroles. Tā nozīmē zemākas izmaksas rūpniecībai un, galvenais, MVU (mazajiem un vidējiem uzņēmumiem), kas ir svarīgi. Zemākas izmaksas un laika ietaupījums; citiem vārdiem sakot, Eiropas pacienti beidzot ātrāk piekļūs zālēm. Tādēļ es patiesi ceru, ka mēs slēgsim šo lietu pirmajā lasījumā. Mēs esam darījuši visu iespējamo, lai panāktu vienošanos, un, protams, es vēlos vēlreiz pateikties par palīdzību Komisijai, kā arī Padomei.

Par zāļu viltošanu, *Verheugen* kungs, - mēs ar prieku uzklusījām jūsu sniegto informāciju par tekstu, ar kuru mūs iepazīstināsit, cerams, vistuvākajā laikā, jo jūs zināt, ka mēs ar nepacietību vēlamies to redzēt. Kā izteicās mani kolēģi deputāti, viltošana ir kriminālpārkāpums, un mēs nevaram gaidīt, kamēr tas kļūs par noziegumu. Mēs zinām, ka lielākā daļa internetā tirgto zāļu ir viltotas un tādējādi bīstamas cilvēku veselībai.

Jūs runājat par aktīvajām sastāvdaļām un to kontroli, tostarp ražošanas laikā trešās valstīs un nevis Eiropas Savienībā. Jā, tas ir svarīgi. Mēs esam gatavi palīdzēt, jo jums būs jāstrādā pie izsekojamības, sodiem pārkāpējiem un izplatīšanas ķēdes drošības. Ir svarīgi, lai pacienti 100 % ticētu viņiem izrakstītajām zālēm: nedrīkst būt iespēja atvērt vai atkārtoti iesaiņot šīs zāles.

To es vēlējos teikt visu manu kolēģu deputātu vārdā. *Verheugen* kungs, es vēlos, lai jūs zinātu: šodien aizejot, jums būs pilnīgs Parlamenta atbalsts; un ir svarīgi pārliecināt Padomdevēju komiteju, ka mēs nedrīkstam tērēt vairāk laika, bet beidzot jārikojas pret zāļu viltošanu.

Priekšsēdētājs. – Debātes ir slēgtas.

Balsojums notiks šodien, 2008. gada 22. oktobrī.

Rakstiski paziņojumi (Reglamenta 142. pants)

Rareş-Lucian Niculescu (PPE-DE), rakstiski. – (RO) Eiropas Savienībai vajag skaidru un stingru regulējumu attiecībā uz zāļu tirgū laišanas noteikumiem un visiem medikamentiem kopumā. Šo nepieciešamību pierāda nesensais gadījums Rumānijā: septembrī kāda sieviete nomira pēc operācijas, kurā izmantoja Ķīnā ražotu nesterilizētu ķirurģisko diegu. Citiem pacientiem radās dzīvībai bīstamas komplikācijas.

Rumānijas Veselības aizsardzības ministrijas izmeklēšanas komisija pārliecinājās, ka šim ķirurģiskajam diegam nebija CE marķējuma. Tiesību akti par produktu atbilstību kvalitātes standartiem skaidri norāda, ka galvenokārt vainīga ir atbildīgā ministrija, taču skaidrāki noteikumi un labāka pārredzamība būtu varējuši novērst šādu situāciju.

Marian Zlotea (PPE-DE), rakstiski. – (RO) Lai gan Eiropas Kopienā zāļu tirdzniecība kopumā pastāvīgi ir pakļauta valstu valdību un Kopienas pieņemtajiem noteikumiem, neatbilstības Komisijas regulējuma un dalībvalstu noteikumu starpā, raugoties no sabiedrības veselības un administratīvā viedokļa, rada negatīvu priekšstatu un kaitē farmaceitisko produktu iekšējā tirgus vispārējai darbībai.

Šī ziņojuma mērķis ir paredzēt, lai visas Kopienā pārdotās zāles, tajā skaitā arī valstu līmenī atļautās, būtu pakļautas vienādiem administratīvā apstiprinājuma un grozījumu kritērijiem, neatkarīgi no tā, kāda procedūra ir veikta šo zāļu tirdzniecības atļauju izsniegšanai. Šis priekšlikums vienkāršo dalībvalstu administratīvās procedūras un atvieglo visu zāļu novērtējuma un uzraudzības prasību saskaņošanu.

Šī ziņojuma pieņemšana aizsargās daudz vairāk patērētāju, jo efektivitātes uzlabošana, saskaņota rīcība, kā arī skaidrība un pārredzamība būs izdevīga patērētājiem. Mēs to panāksim, ieviešot vienkāršotu, standartizētu regulējuma sistēmu, kas atbalstītu zāļu tirdzniecības atļauju izsniegšanas nosacījumus Eiropā.

3. – Patērētāju aizsardzība attiecībā uz dažiem aspektiem, kas saistīti ar īpašumtiesībām uz laiku (debates)

Priekšsēdētājs. – – Nākamais darba kārtības jautājums ir ziņojums (A6-0195/2008), ko Iekšējā tirgus un patērētāju aizsardzības komitejas vārdā iesniedza *Toine Manders* par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes direktīvai par patērētāju aizsardzību attiecībā uz dažiem aspektiem, kas saistīti ar īpašumtiesībām uz laiku, ilgtermiņa brīvdienu produktiem, to tālākpārdošanu un maiņu COM(2007)0303 - C6-0159/2007 - 2007/0113(COD)).

Toine Manders, referents. – (NL) Priekšsēdētāja kungs, es vēlētos - kā vienmēr - sākt ar pateicību visiem, kas piedalījās šā ziņojuma sagatavošanā: komisārei *M. Kuneva*, ēnu referentiem, kā arī trim Padomes priekšsēdētājiem, kuru pilnvaru laikā tapa šis ziņojums, ko mēs sākām gatavot jau 2007. gadā Portugāles prezidentūras laikā. Šis darbs turpinājās Slovēnijas prezidentūras laikā un, visbeidzot, ar Francijas prezidentūras palīdzību mēs panācām kompromisu. Žēl, ka valsts ministrs *Luc Chatel* nevar piedalīties, jo šī, protams, būtu brīnišķīga iespēja redzēt, ka mēs esam panākuši kompromisu, turklāt jau pirmajā lasījumā.

1994. gadā pieņēma Daļlaika lietojuma tiesību direktīvu, kas pamatīgi pārskatīja šo nozari. Lielas problēmas radīja tas, ka dalībvalstīs šo direktīvu īstenoja atšķirīgi. Tas bija tiesību aktu savārstājums un apkopojums, kas apzināti vai neapzināti dažādās valstīs bija atšķirīgs, un tas radīja neuzticību patērētājos, kad viņi izlēma ārzemēs iegādāties īpašumu uz laiku.

Tagad mēs pamatīgi diskutējam par jauno direktīvu. Mēs esam mazliet paplašinājuši direktīvas darbības jomu, jo 1994. gada direktīvā pietiekamā mērā - vai pat vispār - nebija definēti vairāki produkti, piemēram: ilgtermiņa brīvdienu produkti vai to tālākpārdošana un maiņa. Manuprāt, mums ir izdevies panākt noteiktus uzlabojumus attiecībā uz šādiem produktiem, un gan šī nozare, gan arī patērētāji ar satraukumu gaida iznākumu. Es ceru, ka arī mēs kā politiķi ar satraukumu gaidām šo iznākumu. Mēs ļoti cieši sadarbojamies ar kolēģiem, EP deputātiem dažādās grupās, un mēs esam panākuši pieņemamu rezultātu.

Piemēram, ir aizliegti avansa maksājumi, jo daudziem patērētājiem tie sagādāja vilšanos. Ja jūs bijāt veicis avansa maksājumu, jūs nevarējāt saņemt atpakaļ šos iepriekš iemaksātos 1000 vai 1500 euro.

Manuprāt, ļoti svarīgs jautājums ir atteikuma termiņa pagarināšana līdz četrpadsmit dienām.

To papildina saraksts, un ar to personīgi es esmu ļoti apmierināts, - standarta informācijas veidlapa, kas satur detalizētu informāciju par jūsu pirkumu un kurā apstiprināts tas, ka, nesniedzot nekādas garantijas, jūs četrpadsmit dienu laikā varat atteikties no līguma.

Šai nozarei ir paredzēti arī brīvprātīgi rīcības kodeksi un kritēriji, atzīšanas vai kvalitātes zīmes, un Komisija ir solījusi tos uzraudzīt. Tas man tik tiešām sagādā īpašu prieku; manuprāt, noteikti atzinīgi jāvērtē tas, ka Komisija ir apsolījusi uzraudzīt šo rīcības kodeksu ievērošanu. Sevišķi apmierināts es esmu ar apstākli, ka Komisija trīspusējās sarunās ir apsolījusi uzraudzīt, kā dalībvalstis ievēro atbilstību normatīvajiem aktiem.

Dažos gadījumos patērētājiem būs vieglāk vērsties savas valsts tiesā. Skumji, ka šajā direktīvā nav skaidri minēta jurisdikcija, lietpratīgas tiesas izveidošana. Man žēl, ka tā noticis, taču, vienojoties par kompromisu, jums dažkārt jāpiekrit arī neizdevīgākiem risinājumiem. Ir žēl arī, ka, piemēram, ja netiek sniegta nepieciešamā informācija, līgums būs spēkā vēl gadu.

Kompromisa risinājumā ir iespējams viss. Kopumā ir panākts milzīgs progress gan attiecībā uz patērētājiem, gan arī šo nozari, it īpaši attiecībā uz maksimāli iespējamo saskaņošanu. Jebkurā gadījumā patērētājiem būs vairāk iespēju vērsties savas dalībvalsts tiesā, un šajā nozarē būs daudz vieglāk nodarboties ar tirdzniecību ārpus savas valsts robežām.

Manuprāt, mums ir izdevies panākt veiksmīgu rezultātu, ar ko mēs Parlaments, Komisija un Padome varam lepoties.

Meglēna Kuneva, Komisijas locekle. – Priekšsēdētāja kungs, ļaujiet man vispirms pateikties referentam *Manders* kungam un ēnu referentiem, it īpaši *Harbour* kungam un *McCarthy* kundzei, par viņu politisko apņēmību un atbalstu, kā arī Iekšējā tirgus un patērētāju aizsardzības komitejas sekretariāta un Veselības un patērētāju ģenerāldirektorāta darba grupām par ļoti ciešo sadarbību. Cerams, ka mēs šo darbu pabeigsim pirmajā lasījumā. Es patiešām augstu vērtēju jūsu milzīgo darbu, un es esmu pateicīga par to, ka mēs beidzot panācām vienošanos. Šo pašu iemeslu dēļ es gribētu pateikties arī Francijas prezidentūrai.

Šis priekšlikums sniegtu patērētājiem ļoti būtiskus uzlabojumus daļlaika lietojuma tiesību un līdzīgu brīvdienu produktu tirgū. Ir skaidrs, ka steidzami jāpārskata daļlaika lietojuma tiesību pašreizējie noteikumi. Patērētāji cieš zaudējumus, pērkot produktus, kas ekonomiskā ziņā ir līdzīgi tādiem produktiem, kas saistīti ar daļlaika lietojuma tiesībām, bet kuri nav iekļauti pašreizējās direktīvas darbības jomā. Tie ir tādi produkti kā brīvdienu atlaižu klubi, kur patērētājiem par dalību klubā bieži vien iepriekš jāiemaksā ievērojamas summas 6000 līdz 20 000 euro apmērā, par to iegūstot tikai tiesības saņemt atlaides nākotnē paredzamajām brīvdienām. Tas pats attiecas arī uz daļlaika lietojuma tiesību tālākpārdošanu un maiņu, ko pašreizējā direktīva neregulē.

Es esmu vislielākajā mērā pārliecināta par to, ka mums jāizveido tīmekļa vietne, kurā būtu pieejama sūdzību datubāze. Dati attiecībā uz sūdzībām pierāda, ka patērētājiem ievērojami vairāk problēmu rodas, saskaroties ar šiem produktiem, ko neregulē direktīva, it īpaši brīvdienu atlaižu klubiem, nekā ar daļlaika lietojuma tiesībām. Tāpēc, lai brīvdienu produktu tirgu padarītu godīgāku, attiecībā uz šiem produktiem nekavējoties ir jāpiemēro vienādi noteikumi.

Šodien balsošanai izvirzītais priekšlikums novērsīs pašreizējo tiesību aktu nepilnības, paplašinot direktīvas darbības jomu, lai iekļautu ne vien daļlaika lietojuma tiesības, bet arī ilgtermiņa brīvdienu produktus, daļlaika lietojuma tiesību tālākpārdošanu un maiņu.

Saskaņā ar jaunajiem noteikumiem tirgotājiem pirms līguma noslēgšanas būs pienākums sniegt vispusīgu informāciju, lai patērētājiem būtu iespēja izdarīt apzinātu izvēli.

Pateicoties šā Parlamenta izdarītajiem grozījumiem, kurus es pilnībā atbalstu, šī informācija jāsniedz, izmantojot standarta informācijas veidlapu, tādējādi patērētājiem būs vieglāk uztvert informāciju. Standarta informācijas veidlapa atvieglos arī tirgotāju darbu, īpaši tāpēc, ka tā būs pieejama visās ES valodās. Šo produktu patērētājiem izdevīgas būs arī tiesības atteikties no līguma un attiecībā uz daļlaika tiesībām pašlaik izplatīto avansa maksājumu aizliegums.

Būs arī paskaidrots, ka patērētājam par atteikšanos no līguma jāpaziņo tirgotājam ar vēstuli, ar e-pasta vēstuli, faksa sūtījumu vai līdzīgā veidā. Turklāt patērētājiem, kas iegādājas ilgtermiņa brīvdienu produktus, būs nodrošināta papildu aizsardzība. Kopējā dalības priekšapmaksas klubos vairs nebūs atļauta, tā jāsadala gada maksājumos. Patērētājiem būs arī tiesības pārtraukt līguma darbību pirms katras gada iemaksas.

Pilnīgi saskaņotie direktīvas noteikumi būs izdevīgi patērētājiem. Pašlaik patērētājiem, kas daļlaika lietojuma tiesības vēlas iegādāties kādā citā valstī, jāpakļaujas šīs valsts noteikumiem, kuri viņiem nevar nodrošināt tādu pašu aizsardzību kā dzīvesvietas valsts noteikumi. Stājoties spēkā jaunajai saskaņotajai direktīvai, patērētāji zinās, ka viņus aizsargā vienādi patērētāju aizsardzības noteikumi, neatkarīgi no tā, vai viņi savus brīvdienu daļlaika lietojuma tiesību produktus iegādājas savās valstīs vai arī ārzemēs.

Emanuel Jardim Fernandes, *Transporta un tūrisma komitejas atzinuma projekta sagatavotājs*. - (PT) Priekšsēdētāja kungs, komisāre, man jāpateicas referentam *Manders* kungam, ēnu referentam *Hasse Ferreira* kungam un visiem pārējiem atzinuma projekta sagatavotājiem un kolēģiem par sadarbību un labprātību iesaistīties dialogā un gatavību panākt vienprātīgu risinājumu.

Daļlaika lietojuma tiesību direktīva jāpaplašina, iekļaujot tajā jaunas darbības, un tā būs izdevīga Eiropas tūrisma nozarei, tirgotājiem un patērētājiem. Patērētāji ir iedzīvotāju grupa, kas vismazāk ir informēta par savām tiesībām un pienākumiem, un viņiem trūkst pietiekamu zināšanu, lai vadītu sarunas. Tāpēc es Transporta un tūrisma komitejā aizstāvēju patērētāju aizsardzību augstā līmenī, īpaši, paplašinot un atjauninot direktīvas pamatdefinīcijas, pastiprinot prasības attiecībā uz valodām un uzlabojot informāciju par līgumiem un to atteikuma tiesībām, lai nodrošinātu skaidru un stabilu tirgu, kas patērētājiem neradītu nekādus slēptus izdevumus.

Tad, kad bija uzsākts šis process, tika ierosināts veikt Kopienas tiesību aktu *acquis* horizontālo pārskatu. Es pierādīju, ka mums nevajag gaidīt līdz šā pārskata veikšanai, jo patērētāji, izmantojot savas tiesības, saskaras ar nopietnām problēmām, galvenokārt starptautiskajā līmenī, un saistībā ar daļlaika lietojuma tiesībām ir parādījušies jauni produkti. Šīs problēmas nerodas no Kopienas tiesību aktu nesaskaņošanas šajā jomā, bet gan tāpēc, ka trūkst skaidra Kopienas tiesiskā regulējuma, ko, iespējams, papildinātu daudz stingrāks valstu tiesiskais regulējums, kas vienlīdz godīgi atbalstītu gan uzņēmējdarbību, gan patērētājus. Tāds ir šī direktīvas priekšlikuma galvenais mērķis, un es aicinu visus to atbalstīt.

Antonio López-Istúriz White, *Juridiskās komitejas atzinuma sagatavotājs*. - (ES) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, vispirms man vēlreiz jāpauz nožēla par to, ka attiecībā uz šo ziņojumu Priekšsēdētāju konference nepieļāva plašāku sadarbību starp Juridisko komiteju un Iekšējā tirgus un patērētāju aizsardzības komiteju.

Es uzskatu, ka Juridiskā komiteja negribēja ne grozīt Eiropas Komisijas ierosināto juridisko pamatu, ne arī mainīt juridisko instrumentu. Galvenais mērķis bija aizsargāt patērētājus pret zināmu brīvdienu klubu nelikumīgu rīcību, neradot zaudējumus likumīgai uzņēmējdarbībai, kas rada jaunas darbavietas daļlaika lietojuma tiesību jomā.

Es uzskatu, ka nepietiek ar to, ka brīvdienu klubiem vienkārši piemēro tos pašus konkrētos aizsardzības pasākumus, kas attiecas uz daļlaika lietojuma tiesībām. Mums jāveic papildu pasākumi, jo šo divu sistēmu juridiskā būtība pašos pamatos ir atšķirīga.

Daļlaika lietojuma tiesības ir saistītas ar īpašuma tiesībām, kamēr uz brīvdienu klubiem vienkārši attiecas pakalpojumu līgumi. Patērētāji faktiski maksā zināmu summu brīvdienu klubiem apmaiņā pret solījumu saņemt tūrisma pakalpojumus ilgtermiņā.

Mēs nedrīkstam aizmirst, ka vairākums patērētāju sūdzas par brīvdienu klubu ļaunprātīgu rīcību, nevis par daļlaika lietošanas tiesībām, ko visi labi pārzina. Kā jau komisāre *M. Kuneva* norādīja, šīs direktīvas mērķis, ko atbalsta arī Juridiskā komiteja, ir noregulēt neskaidrības un izdot noteikumus, kas ļautu godīgiem uzņēmējiem attīstīt savu uzņēmējdarbību patērētāju labā.

Es esmu pārliecināts, ka šis ziņojums un tajā ierosinātie pasākumi ved mūs pareizajā virzienā.

Malcolm Harbour, *PPE-DE grupas vārdā*. - Priekšsēdētāja kungs, es esmu ļoti apmierināts ar to, ka savas grupas vārdā un, protams, kā šajā darbā iesaistītais savas grupas otrs ēnu referents, varu paust atzinību par šobrīd panākto vienošanos ar Padomi. Es gribu pateikties arī Padomei par sadarbību.

Es gribu oficiāli paziņot, ka mēs esam parādā *Luisa Rudi Ubeda* kundzei, kuru vasarā ievēlēja Spānijas parlamentā, bet kas patiesībā šīs direktīvas sagatavošanā paveica lielāko daļu „ēnu” darba. Attiecībā uz Juridiskās komitejas referenta izvirzīto jautājumu es gribu tikai uzsvērt, ka šajā direktīvā īpaša sadaļa ir paredzēta brīvdienu klubiem, kas, manuprāt, iespējams, ir ārkārtīgi liels uzlabojums direktīvā attiecībā uz šāda veida produktiem; to ieviesa, pateicoties *Rudi Ubeda* kundzes nepiekāpībai, kas panāca, ka mēs šo jautājumu saglabājam apspriešanai. Padomei un, it īpaši Komisijai drīzāk bija negribīga nostāja, taču es priecājos, ka mēs esam panākuši vienošanos šajā jautājumā, jo, manuprāt, tas ir ārkārtīgi svarīgi.

Mans referents *Toine Manders*, kurš ir paveicis izcilu darbu un kuru es cienu, kā arī pārējie darba grupas locekļi, kas darbojas kopā ar viņu, un *Kuneva* kundze rūpīgi izstrādāja vairākus jautājumus; es tikai gribu pievērst jūsu uzmanību diviem citiem ārkārtīgi svarīgiem jautājumiem, attiecībā uz kuriem mēs panācām būtiskus uzlabojumus.

Pirmais jautājums ir par reklāmām: Ja mēs paraugāties uz reklāmas klauzulu, var redzēt, ka tagad tajā ir skaidri formulēts, ka attiecībā uz jebkuru daļlaika lietojuma tiesību produkta vai brīvdienu kluba reklāmas pasākumu nepārprotami jānorāda, ka tas ir reklāmas pasākums. Direktīvā ietverta arī mūsu prasītā standarta informācijas pieejamība: tai jābūt pieejamai jebkurā brīdī jebkurā reklāmas pasākumā, tāpēc nekādā gadījumā cilvēkus nedrīkst maldināt ar pievilcīga ceļojuma, apmeklējuma vai piedāvājuma palīdzību. Ir jābūt pilnīgi skaidram, par ko ir runa, un ka daļlaika lietojuma tiesības nepārdod kā ieguldījumus.

Otrkārt es vēros arī pie Padomes, taču diemžēl priekšsēdētājs pašlaik nav klāt, ārkārtīgi būtisks ir jautājums par to, ka dalībvalstis jānodrošina ieviest rīcības kodeksu, un jautājums par iespēju risināt strīdus ārpustiesas kārtībā.

Kopumā šī direktīva nozīmē būtisku progresu patērētāju aizsardzības jomā. Es to pilnībā atbalstu, un es esmu pārliecināts, ka šodien to atbalstīs Parlamenta vairākums.

Joel Hasse Ferreira, PSE grupas vārdā. – (PT) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, pēc gadu ilguša parlamentārā darba direktīvas priekšlikums, par kuru mēs diskutējam, būtiski uzlabo dokumentu, ar ko mēs iepazīnāmies 2007. gadā. Eiropas daļlaika lietojuma tiesību vai brīvdienu atlaižu karšu un klubu pašreizējo vai nākamā patērētāju tiesības ir nostiprinātas dažādos līmeņos.

Tāpēc šis priekšlikums paredz trīs dažādus termiņus, ko piemēro dažādos apstākļos un kas ļaus patērētājam vienpusēji atteikties no līguma. Tas ievieš arī veselu virkni būtisku, konkrētu elementu, kas jāiekļauj līgumos. Turklāt tajā paredzēti patērētājiem daudz izdevīgāki valodu lietošanas nosacījumi, kā arī reklamēšanas noteikumi, kas izpelnījušies sevišķu uzmanību. Tāpēc tas ir labs priekšlikums direktīvai, ar ko pēc konkrētām un rūpīgām sarunām dažādu parlamentāro grupu starpā tagad iepazīstas Parlaments un par ko jau vienojās Komisija un Padome.

Priekšsēdētāja kungs, man jāapsveic Slovēnijas prezidentūra sakarā ar to, ka tā centās risināt un pārvarēt vairākas viedokļu atšķirības, kas radās saistībā ar šī dokumenta tekstu. Arī Francijas prezidentūra, it īpaši vēstnieks *P. Léglise-Costa*, pelnījuši sirsnīgu atzinību par lielisko darbu sarunu noslēguma posmā, kā arī Komisijas pārstāvji par trīspusējās un divpusējās sarunās izrādīto gatavību un darba metodēm.

Parlamentā īpašu atzinību pelnījis Transporta un Tūrisma komitejas atzinuma sagatavotājs *Manuel Jardim Fernandes*, tāpat arī Iekšējā tirgus un patērētāju aizsardzības komitejas loceklis, īpaši tās atzinuma sagatavotājs, ēnu referentu grupa un koordinatori un, visbeidzot, tādu pašu atzinību ir pelnījuši priekšsēdētāja *Arlene McCarthy*.

Pirms es beidzu runāt, es gribu pateikties šīs nozares patērētāju apvienībām, īpaši Lielbritānijas apvienībām un Portugāles apvienībai *DECO*, kā arī Eiropas Uzņēmumu apvienībai par šajā procesā man sniegto noderīgo palīdzību. Šī direktīva par daļlaika lietojuma tiesībām un brīvdienu atlaižu kartēm un klubiem ir lieliska. Tāpēc es aicinu jūs to pieņemt.

Priekšsēdētāja kungs, komisār, dāmas un kungi, mūsu „Eiropas iekšējais tirgus” ir Eiropa, kas aizsargā patērētājus, un tam tā arī ir jāpaliek.

SĒDI VADA: M. ROTHE

Priekšsēdētāja vietniece

Heide Rühle, Verts/ALE grupas vārdā. – (DE) Priekšsēdētājas kundze, komisāre, arī es savas grupas ēnu referenta vārdā, kurš diemžēl šodien nevar ierasties, vēlētos pateikties referentam par lietišķo sadarbību. Es uzskatu, ka sadarbība ar *Manders* kungu bija patiešām lietišķa un radīja stabilu rezultātu, ar ko mēs varam lepoties.

Sevišķi svarīgi ir tas, ka mēs paplašinājām direktīvas darbības jomu, iekļaujot tajā arī brīvdienu klubus, kas rada galvenās problēmas, kā arī kruīzu kuģus, peldošos mājokļus un dzīvojamās piekabes. Ar šādu rīcību mēs novērsām vairākas nepilnības, kas diemžēl bija vecajā direktīvā. Ļoti svarīgi ir arī tas, ka mēs izveidojām labāku pārredzamību, izmantojot gan informāciju pirms līguma noslēgšanas, gan arī informācijas veidlapas un standarta informāciju, ko jau minēja vairāki iepriekšējie runātāji.

Manuprāt, ir svarīgi, ka mēs, un es vēlos to uzsvērt, pagarinājām atteikuma tiesību izmantošanas termiņu līdz 14 dienām gadījumā, ja ir sniegta nepatiesa informācija un ja tirgotājs nav izpildījis informācijas sniegšanas prasības; patērētājs var izmantot iespēju pagarināt šo termiņu līdz trim mēnešiem vai līdz pat gadam. Minētie

jauninājumi rada labāku pārredzamību un juridisko noteiktību, un tie kalpo ne vien patērētāju interesēm, bet arī šai nozarei, kura, protams, vienmēr ir ieinteresēta, lai tās tēlu nebojātu diskreditējoši tirgotāji.

Tagad, sadarbojoties šai nozarei, dalībvalstīm un patērētāju apvienībām, mēs beidzot uz visiem laikiem varam padarīt šo nozari cienījamu. Tādēļ es uzskatu, ka mana grupa vienprātīgi atbalstīs šo priekšlikumu. Mēs neesam panākuši visu, ko vēlējamies, taču tas ir svarīgs solis.

Leopold Józef Rutowicz, UEN grupas vārdā. – (PL) Priekšsēdētājas kundze, komisāre, tūrisma nozarei ir aizvien pieaugošāka nozīme Eiropas valstu ekonomikā, un tas attiecas arī uz daļlaika lietošanas tiesībām, ilgtermiņa brīvdienu produktiem, daļlaika lietojuma tiesību maiņu un tālākpārdošanu, kas bieži radīja zaudējumus patērētājiem.

Direktīva risina šo problēmu un paredz noteikumus šo pakalpojumu saskaņošanai Eiropas tirgū, pieņemot pamatnoteikumu kopumu, lai uzlabotu pārredzamību un aizsargātu patērētājus, cita starpā izmantojot vienotas formas līgumus, pienākumu noformēt līgumu patērētāja valodā, uzlabojot patērētāja iespējas pieņemt pārdomātus lēmumus un nosakot atteikšanās termiņu, kura laikā patērētājs, neminot iemeslus, var atteikties no līguma. Direktīva kopā ar grozījumiem nodrošina apstākļus šo pakalpojumu attīstībai un palielina patērētāju uzticību tiem.

Paldies, Manders kungs, par jūsu lielisko ziņojumu! Nāciju Eiropas grupa atbalsta šo direktīvu.

Andreas Schwab (PPE-DE). – (DE) Priekšsēdētājas kundze, dāmas un kungi, arī es vēlētos sākt ar pateicību referentam, ēnu referentam un Juridiskās komitejas Eiropas Tautas partijas (Kristīgo demokrātu) un Eiropas Demokrātu grupas referentam. Šis Parlaments ir pierādījis, ka tad, kad tirgus jūk un brūk kā tas šajā gadījumā ir daļlaika lietojuma tiesību jomā tad mēs esam gatavi kopīgi rīkoties. Vēlreiz jāuzsver, ka tradicionālajā daļlaika īpašuma lietojuma tiesību tirgū aizvien vairāk ir ielavījušies tādi tirgotāji, kas diskreditē šo nozari, piemēram, klubu un kūrortu tirgotāji, kas darbojas visā Eiropā un kuri patiešām neinformē patērētājus pārredzamā veidā par šādu ieguldījumu iespējām un trūkumiem. Attiecībā uz to jaunais regulējums sniegs ievērojamas priekšrocības.

Šeit jau minēja atteikšanās termiņa pagarinājumu no 10 līdz 14 dienām. Manuprāt, ir pareizi, ka mēs esam izslēguši daudzgadu viesnīcu rezervāciju, jo patērētājs šajā gadījumā atrodas pilnīgi citādā situācijā nekā tad, ja viņš maksā brīvdienu kluba vai kūrorta kārtējo gada maksu.

Jau iepriekš vairākkārt par to runāja, taču arī es gribētu uzsvērt, ka noteikums, ka patērētājus jāinformē vai nu viņa dzīvesvietas valsts valodā vai arī viņa dzimtajā valodā, galu galā arī panāks to, ka no tirgus pazudīs ievērojama daļa diskreditējošu līgumu paraugu un tādējādi kopumā daļlaika lietošanas tiesību tirgum atkal būs cienījama slava; šis noteikums vienlaikus nodrošinās arī to, ka patērētāji, kuri brīvdienās vēlēties iegādāties šādas apmešanās vietas, varēs darīt to ar pilnīgu pašāpziņu.

Pārskatīšanas klauzula, kas nebija ietverta iepriekšējā direktīvā, sniedz Parlamentam iespēju pēc trijiem gadiem novērtēt, vai mūsu ierosinātais virziens patiešām risina problēmas, vai arī ir radušās jaunas problēmas, kuru risināšanā mums būtu jāiesaistās.

Paldies, komisāre M. Kuneva! Es uzskatu, ka šis pasākums ļoti labvēlīgi ietekmēs iekšējo tirgu.

Evelyne Gebhardt (PSE). – (DE) Priekšsēdētājas kundze, komisāre, manuprāt, mēs esam paveikuši darbu, kas, kā tikko teica Schwab kungs, labvēlīgi ietekmēs ne vien iekšējo tirgu, bet arī pilsoņus un man tas šķiet daudz svarīgāk -, jo mēs gribam nodrošināt viņiem vietu Eiropā, kas ļoti pozitīvā nozīmē aizvien ciešāk apvienojas, un es uzskatu, ka šis process patiešām šeit notiek.

Būdama koordinatore, es sevišķi vēlos pateikties mūsu ēnu referentam Hasse Ferreira kungam par kopā ar referentu un citiem ēnu referentiem padarīto teicamo darbu.

Arī Sociāldemokrātu grupa Eiropas Parlamentā, protams, labprāt būtu gribējusi vairāk paplašināt direktīvas darbības jomu, taču dažreiz nevar izvairīties no kompromisiem. Tomēr es domāju, ka mēs esam atraduši ļoti labu risinājumu. Piedāvājumu salīdzināšanas atvieglojumi, atteikuma tiesības un reklāma nākotnē radīs mūsu pilsoņiem labākus priekšnoteikumus tam, lai viņi šajā tirgū, kas ir bijuši īsti džungļi, varētu pārliecinoši orientēties.

Šīs nezales radīja situāciju, kad daudzi cilvēki, kas varbūt nepievērsa pietiekamu uzmanību brīvdienu piedāvājumiem, nonāca ļoti sarežģītās situācijās. Mēs šādas situācijas turpmāk gribam novērst, un es uzskatu, ka ar šo kompromisu tas būs iespējams.

Charlotte Cederschiöld (PPE-DE). – (SV) Priekšsēdētājas kundze, manā valstī, Zviedrijā, mēs diemžēl esam ļoti labi iepazinusi šo problēmu. Brīvdienām noskaņojušies tūristi ir piekrāpti, pērkot daļas brīvdienu dzīvokļos; atgriežoties mājās, viņi nav īpaši apmierināti, ja vien viņi vispār kaut ko par savu naudu ir saņēmuši. Jaunā direktīva par daļlaika lietošanas tiesībām radīs daudz labāku aizsardzību, jo attiecībā uz daļlaika īpašumtiesību iegādi vienus un tos pašus noteikumus piemēros visā ES. Lai cilvēki droši varētu izmantot iekšējā tirgus brīvības, ir nepieciešama pienācīga patērētāju aizsardzība. Patērētājiem ir jābūt stipriem, neapdraudētiem un drošiem.

Ir jāizslēdz pārdevējiem pārdomu periodā pieprasīt pirmās iemaksas, turklāt šis termiņš ir jāpagarina no 10 līdz 14 dienām. Tādējādi patērētājiem nebūs jāuztraucas par pirmo iemaksu, ja viņi nebūs apmierināti, vai arī, ja viņi vēlēšies atteikties no pirkuma pārdomu periodā. Direktīva, iespējams, atturēs nenopietnas firmas, kas neatbilst godīga tirgus prasībām un kas nepiedāvā pieņemamus pirkuma līgumus. Es domāju, ka pašlaik daudzi cilvēki tieši tāpēc vilcinās iegādāties šādus pakalpojumus citās dalībvalstīs, ka viņi nevēlas droši un nepaļaujas uz patērētāju aizsardzību.

Pateicoties saskaņošanai un pasākumiem, ko paredz direktīva, patērētājiem būs nodrošināta spēcīgāka aizsardzība. Tas varētu veicināt to, ka šādus pakalpojumus, kas ietver īpašumtiesības uz laiku, varēs izmantot vairāk cilvēku citās dalībvalstīs, un to mēs visi, protams, vērtējam atzinīgi. Citiem vārdiem sakot, šis ir lielisks priekšlikums, kas gūs plašu atbalstu. Sauli mīlošie ziemeļnieki vēlas pateikties gan Komisijai, gan arī referentam un ēnu referentiem.

Arlene McCarthy (PSE). – Priekšsēdētājas kundze, šis daļlaika lietojuma tiesību likums ir krietni aizkavējies. Iekšējā tirgus un patērētāju aizsardzības komiteja 2001. gadā pirmo reizi sarīkoja uzklauššanu par šo tēmu un atklāja visas šī tirgus problēmas. Protams, mēs esam gandarīti par to, ka šobrīd mēs esam nonākuši līdz tam, ka mēs šo dokumentu varam nodot patērētāju rīcībā. Mēs esam paplašinājuši direktīvas darbības jomu, lai aptvertu visus produktus, kas saistīti ar daļlaika lietojuma tiesībām, it īpaši brīvdienu atlaižu klubus. Mēs iekļaujam tālākpārdošanu un apmaiņu, kas patērētājiem sniedz labāku aizsardzību un vairāk tiesību. Es uzskatu, ka nav mazsvarīgi, ka patērētājiem būs vienādas tiesības, neatkarīgi no tā, vai viņi šos produktus pērk Varnā pie Melnās jūras vai arī Valensijā, *Costa Blanca* piekrastē.

Šī direktīva paredz, ka patērētājiem standarta informācijas veidlapā jāsniedz galvenā informācija, norādot visas izmaksas, un, ja firma šādu informāciju nesniedz, tad direktīva paredz pagarināt atteikuma termiņu līdz trim mēnešiem. Ja patērētājam nesniedz informāciju par atteikuma tiesībām, tad šo tiesību izmantošanas termiņu pagarina līdz gadam. Tās ir patērētājam patiešām labvēlīgas tiesības.

Tā mūsu tirgotāji kļūs par atbildīgiem tirgotājiem, un mums būs ziņoši un aizsargāti patērētāji, un tas savukārt nozīmē to, ka mēs no tirgus varam padzīt viltīgus tirgoņus un krāpniekus.

Šodien mēs parādījām, ka Parlamenta Iekšējā tirgus un patērētāju aizsardzības komiteja ne vien atbildēs uz patērētāju sūdzībām, bet mēs arī rīkosimies un pieņemsim lēmumus. Komisāre, es jūs aicinu arī turpmāk tiesību aizsardzības jautājumos rīkoties tā, kā jūs vienmēr to darāt. Mums tagad jāizmanto jaunais pārrobežu tiesību aizsardzības tīkls, lai risinātu patērētāju turpmākās problēmas un nodrošinātu Eiropas patērētāju tiesību aizsardzības centros visās 27 dalībvalstīs iesniegto sūdzību skaita par daļlaika lietojuma tiesībām samazināšanos.

Marian Złotea (PPE-DE). – (RO) Mūsu mērķis vienmēr ir izdot tādas tiesību aktus, kas patērētājiem sniedz vairāk priekšrocību. Tāpēc es gribētu atbalstīt šo jauno direktīvu, kas izveido vienkāršotu struktūru daļlaika lietojuma tiesību produktiem. Es uzskatu, ka atzinīgi jāvērtē priekšlikums piešķirt patērētājam 14 dienu pārdomu termiņu, lai atteiktos no līguma, un aizliegums šajā laikā veikt avansa maksājumus. Es ceru, ka, saskaņojot Eiropas tiesību aktus šajā jomā, šie grozījumi veicinās iekšējā tirgus pareizu darbību un tādējādi palielināsies patērētāju drošības līmenis.

Mums jānodrošina, lai tajā brīdī, kad patērētājs paraksta līgumu, viņš ir pilnībā informēts par līguma nosacījumiem attiecībā uz izmaksām un piedāvātajiem pakalpojumiem. Mums jāatbalsta daļlaika lietojuma tiesību un ilgtermiņa brīvdienų produktu attīstība. Tāpēc mums jāpalielina patērētāju uzticība, iegādājoties kompleksos brīvdienų ceļojumus ārzemēs, un jāatbalsta firmas, kas darbojas ārzemju tirgos, lai gūtu maksimālu labumu no priekšrocībām, ko sniedz iekšējais tirgus.

Es gribētu aicināt arī komisāri M. Kuneva iesaistīties jautājumā par kredītlīgumiem, jo pašreizējā finanšu jucekļi daudzas bankas ir mainījušas arī šos kredītlīgumus un turpina krāpt patērētājus. Es vēlētos paust atzinību referentam par paveikto darbu, un es ceru, ka mēs panāksim, lai tirgus darbotos patērētāju labā.

Bernadette Vergnaud (PSE). – (FR) Priekšsēdētājas kundze, *Kuneva* kundze, dāmas un kungi, mēs balsosim par 14 gadus vecās direktīvas nepieciešamo atjaunošanu; šī direktīva skar miljoniem cilvēku Eiropā – ne vien tūrisma nozares speciālistus, bet arī patērētājus, kas brīvdienās izmanto daļlaika lietojuma tiesības vai brīvdienu klubu pakalpojumus.

Šī nozare, kas gadā nopelna 2 miljardus euro un kurā nodarbināti 200 000 cilvēku, Lisabonas stratēģijas īstenošanas gaitā ir iekšējā tirgus milzīgs virzītājspēks, it īpaši jau tāpēc, ka prognozē šādu pakalpojumu apjoma strauju palielināšanos. Ekonomiskajam izdevīgumam, kaut arī tas nav mazsvarīgi, nevajadzētu traucēt labāk aizsargāt neskaitāmus šo pakalpojumu lietotājus, kam bieži ir ierobežots brīvdienu budžets un kam vajadzīga aizsardzība un daudz lielāka juridiskā skaidrība.

Noteikumu saskaņošana attiecībā uz atteikšanos no līguma, kā arī negodīgu komercdarbību, piemēram, avansa maksājumu pārdomu periodā, aizliegums un prasība sagatavot precīzu, konkrētu un skaidri saprotamu līgumu pircēja izvēlētajā valodā vairāk aizsargā patērētājus un sniedz viņiem vairāk iespēju. Šis dokuments beidzot ļaus mums apturēt nepieņemamu rīcību, kāda bija iespējama pašreizējās direktīvas nepilnību dēļ, un atjaunos ticamību nozarei, par kuru bija radies negatīvs priekšstats. Tāpēc mums, no vienas puses, ir iemesls cerēt uz jaunu pozitīvu dinamisku attīstību tirgotāju vidū, kas būs atbrīvoti no negodīgiem konkurentiem, un, no otras puses, uz pārliecinātu patērētāju uzticības atjaunošanos.

Tāpēc es kvēli apsveicu referentu *Manders* kungu un ēnu referentus, īpaši manu draugu *Joel Hasse Ferreira*, par veiksmīgo darbu, kura rezultātā jau pirmajā lasījumā varēs panākt vienošanos, kurā saglabāti daudzi priekšlikumi, ko Parlaments mēģināja izvirzīt, bet ko Padome noraidīja.

Philip Bradbourn (PPE-DE). – Priekšsēdētājas kundze, vairākus gadus es esmu raizējies par to, ka pašreizējie tiesību akti daļlaika lietojuma tiesību jomā neņēma vērā vairākus jaunus produktus, kas ienākuši tirgū šajā nozarē. Tāpēc es atzinīgi vērtēju šajā priekšlikumā ietvertos jauninājumus.

Direktīvas darbības jomas paplašināšana, ietverot tajā brīvdienu klubus un citus līdzīgus produktus, daudz labāk aizsargās patērētājus, kas līdz šim bija viegls mērķis negodīgiem reklamētājiem. Šī direktīva nepārprotami liecina par to, ka ES veic pasākumus, lai paturētu vadības grožus savās rokās.

Tomēr man jāatzīst, ka es esmu vīlies, jo Parlamentam, lai panāktu vienošanos ar Padomi, vajadzēja atteikties no prasības par 21 dienu ilgu atteikuma termiņu. Tomēr nevar teikt, ka veiktie uzlabojumi nekādi neietekmē esošo direktīvu, un patiesībā atzinīgi ir jāvērtē apstākļi, ka avansa maksājumi jāveic tikai atteikuma termiņa beigās. Daudz pūļu ir veltīts tam, lai panāktu šo vienošanos ar Padomi, un es ceru, ka šodien šo ziņojumu pieņems lielais vairākums.

Zuzana Roithová (PPE-DE). – (CS) Es atzinīgi vērtēju piecpadsmit gadu vecās daļlaika lietojuma tiesību direktīvas pārskatīšanu. Tā paplašinās ilgtermiņa atpūtas produktu definīcijas, ļaus labāk aizsargāt patērētājus un nodrošinās godīgu tirgotāju konkurētspēju. Citiem vārdiem sakot, šī direktīva novērsīs tādu jaunu produktu parādīšanos, kas vairāk domāti tam, lai apietu noteikumus. Daļlaika lietošanas tiesību produkti pēc savas būtības ir pakalpojumi, kurus nevar iekļaut kādas konkrētas valsts robežās. Tāpēc es priecājos, ka Eiropas tirgus šajā nozarē būs pilnībā saskaņots un patērētājiem visās valstīs būs vienādas tiesības, piemēram, 14 dienu termiņš, kurā būs iespējams atteikties no līguma, neveicot daļēju maksājumu avansā, un tirgotājam būs obligāts pienākums sagatavot līgumu patērētājam vēlamā valodā. Tās ir labas ziņas tiem čehu patērētājiem, kuri vēlas doties atvaļinājumā. Es atbalstu arī ideju par Eiropas reģistrācijas sistēmas ieviešanu, līdzīgu tai, kāda ir ceļojumu aģentiem, kas būtu informācijas avots gadījumos, kad strīdi jāizšķir tiesā; un varētu arī iekļaut patērētāju garantiju fonda izveidošanu firmu bankrota gadījumos. Es apsveicu komisāri un referentus!

Meglana Kuneva, Komisijas locekle. – Priekšsēdētājas kundze, mums patērētājiem visā ES jānodrošina vienāda aizsardzība pret agresīviem pārdošanas paņēmieniem, ko daļlaika lietojuma tiesību un brīvdienu produktu tirgū izmanto blēdīgi tirgotāji.

Vairāk nekā jebkad agrāk ir nepieciešams rīkoties ES līmenī, jo daļlaika lietojuma tiesību līgumi neattiecas tikai uz kādu konkrētu valsti.

Turklāt mums jāpanāk, lai patērētāji pietiekami uzticētos šim tiesiskajam regulējumam, lai viņi neatturētos iegādāties daļlaika lietojuma tiesību produktus ārzemēs no likumīgiem tirgotājiem. Veselīgs daļlaika lietojuma tiesību un citu līdzīgu brīvdienu produktu tirgus palīdzēs veicināt izaugsmi un radīs darba vietas Eiropā.

Tā ir mana ciešākā pārliecība, ka kompromiss, par ko jūs šodien balsosiet, būs nozīmīgs ieguldījums šo mērķu sasniegšanā. ALDE, PPE-DE un PSE grupu iesniegtie grozījumi kam piekrita Padome – manuprāt, ir godīgi un saprātīgi. Šis tiesību aktu kopums saskan arī ar Komisijas sākotnējo priekšlikumu.

Manuprāt, šis tiesību aktu kopums ir labākā izvēle, kas aizstāv gan patērētāju, gan arī tirgotāju intereses. Balsojums par šo tiesību aktu kopumu ir balsojums par patērētāju uzticību brīvdienu produktiem, par patērētāju skaidrāku informētību un par konkurētspējīgu un atbildīgu brīvdienu nozari.

Tāpēc es aicinu šā Parlamenta deputātus ar savu balsojumu šodien atbalstīt vienošanos par noteikumiem attiecībā uz daļlaika lietojuma tiesībām un līdzīgiem brīvdienu produktiem, kas pievienos patiesu papildvērtību ceļotāju interesēm visā Eiropā.

Toine Manders, referents. – (NL) Priekšsēdētājas kundze, ja mēs šajā pēcpusdienā pieņemsim šo direktīvu, tad, lai gan mēs, iespējams, izdodam direktīvu, kas aptver tikai nelielu iekšējā tirgus daļu, tas būs milzīgs ieguvums Eiropas patērētājiem. Galu galā šī direktīva ir patērētāju aizsardzības horizontālā instrumenta izveidošanas priekšnoteikums.

Būdam referents, es pirmām kārtām šajā regulējumā ierosināju iekļaut vairākus aspektus. Mēs beidzot panācām maksimālu saskaņošanu un, manuprāt, šī maksimālā saskaņošana Eiropas līmenī nodrošinās vērā ņemamu aizsardzību ne vien patērētājiem, bet arī godīgām firmām, kas darbojas šajā tirdzniecības nozarē. Ārkārtīgi pieaugs tūrisma apjoms, un iekšējais tirgus tikai tad var veiksmīgi darboties, ja patērētāji tam uzticas.

Es priecājos, ka šī maksimālā saskaņošana radīs visiem Eiropas patērētājiem vienādas tiesības. Jā, es uzskatu, ka Eiropas patērētājiem neatkarīgi no dzīvesvietas valsts, pērkot preces, pakalpojumus vai citus produktus iekšējā tirgū, pienākas vienādas tiesības. Šī direktīva to nodrošinās.

Es ceru, ka, lai saglabātu augstu patērētāju uzticības līmeni, visas dalībvalstis vienādi regulēs šīs direktīvas stingru ievērošanu un kontroles procedūras. Galu galā iekšējā tirgus veiksmīgu darbību nodrošina vienīgi savstarpēja uzticība gan nozares, gan valdības, gan arī patērētāju starpā, un tieši tāpēc es ticu Eiropai.

Ja mums tas izdosies, tad, manuprāt, tas ir svarīgs rādītājs un priekšnoteikums tam, lai patērētāju aizsardzības horizontālo instrumentu pilnībā saskaņotu attiecībā uz visiem patērētāju pirkumiem.

Manuprāt, šī direktīva ir milzīgs solis virzībā uz šo mērķi, kura sasniegšanai mēs jau esam padarījuši efektīvākas daudzās iekšējā tirgus jomas, bet vēl neesam panākuši patērētāju uzticību. Es domāju, ka šī direktīva ir svarīgs solis ceļā uz šo mērķi. Es gribētu pateikties visiem, kas piedalījās šā pozitīvā rezultāta sasniegšanā.

Priekšsēdētāja. - Debates ir slēgtas.

Balsojums notiks šodien plkst. 12.00.

Rakstiskas deklarācijas (Reglamenta 142. pants)

Małgorzata Handzlik (PPE-DE), rakstiski. – (PL) Daļlaika lietošanas tiesības ir brīvdienu produktu paveids. Daudzi patērētāji izvēlas iegādāties šos produktus, jo viņus valdzina to vietu pievilcība, kurās viņi pavada brīvdienas, taču šo apstākli diemžēl izmanto negodīgi tirgotāji, kas nesniedz patērētājiem pilnīgu informāciju par piedāvātajiem pakalpojumiem.

Direktīvas grozījumi paplašinās tās darbības jomu, aizsargājot patērētājus pret šādu negodīgu rīcību. Ieviestais 14 dienu termiņš, kura laikā patērētāji var atteikties no līguma, neciešot zaudējumus, it īpaši palīdzēs viņiem pieņemt pārdomātus lēmumus. Būs arī paplašināts informācijas apjoms, kas tirgotājiem jāsniedz iespējamajiem pakalpojumu pircējiem. Patērētājiem būs tiesības saņemt pilnīgu informāciju, neatkarīgi no tā, kurā dalībvalstī viņi iegādājas šādus pakalpojumus; šī informācija jāsniedz rakstiski patērētāja dzimtajā valodā vai viņa dzīvesvietas valsts valodā. Ja patērētājam nav sniegta informācija par tiesībām uz 14 dienu atteikšanās termiņu, pārdomu periods jāpagarina līdz vienam gadam un 14 dienām.

Šie visi risinājumi būs ļoti izdevīgi patērētājiem, īpaši šobrīd, kad ārzemju ceļojumi kļūst aizvien izplatītāki un tāpēc patērētāji ir ārkārtīgi pakļauti dažu tirgotāju negodīgajai rīcībai.

Zita Plešinská (PPE-DE), rakstiski. – (SK) Eiropas Parlaments vienmēr ir ļoti raizējies par patērētāju tiesībām tūrisma nozarē, un tāpēc savās rezolūcijās par ilgtermiņa un ilgtspējīgas Eiropas tūrisma nozares jaunajām izredzēm un vajadzībām tas ir apstiprinājis nepieciešamību pārskatīt Direktīvu 94/47/EK.

Bezatlīdzīgām aģentūrām ir viegli apiet šo direktīvu, un tāpēc, lai šajā nozarē sasniegtu optimālu patērētāju aizsardzības līmeni, Iekšējā tirgus un patērētāju aizsardzības komiteja uzstāj, ka vairākās galvenajās nozarēs jāpieņem saskaņoti noteikumi. Šādi noteikumi palīdzēs patērētājiem pieņemt pareizos lēmumus neatkarīgi no viņu dzīvesvietas valsts vai valsts, uz kuru viņi dodas brīvdienās.

Dalīlaika lietojuma tiesības aptver īpašumu un citu atpūtas vietu lietošanu ierobežotā laikā posmā, noslēdzot par to līgumus uz vairāk nekā gadu ilgu periodu; tādējādi patērētāji iegūst tiesības dažādām vajadzībām par maksu lietot vienu vai vairākas izmitināšanas vietas vai objektus. Līgumiem būs pievienota standarta veidlapa, kas izveidota tā, lai informētu patērētājus un atvieglotu viņiem izpratni par savām tiesībām atteikties no līguma.

Es atzinīgi vērtēju šīs nozares uzņēmēju ētikas kodeksu, kvalitātes zīmi, pārrobežu kampaņas un standarta veidlapas. Svarīgi ir arī tas, ka reklāmām jāsniedz informācija patērētājiem, nevis tie jāmaldina. Direktīva piedāvā ilgtermiņa brīvdienu produktu tiesisko regulējumu. Patērētājiem būs laiks pārdomāt savus lēmumus tādos apstākļos, kad neviens nevarēs viņus piespiest rīkoties. Es uzskatu, ka šī direktīva var atrisināt nopietnas problēmas, ar kādām patērētāji saskaras attiecībā uz ilgtermiņa brīvdienu produktiem.

Salvador Domingo Sanz Palacio (PPE-DE), rakstiski. – (ES) Priekšsēdētāja kundze, man prieks, ka es varu apstiprināt šo ziņojumu, un es pateicos referentam *Manders* kungam un savam kolēģim *Harbour* kungam un arī ēnu referentiem par teicamo darbu. Tas bija lielisks komandas darbs! Šis pasākumu kopums radies Komisijas, Parlamenta un Padomes nozīmīgā darba rezultātā.

Spānijas pārstāvji vienmēr ir aicinājuši uz sapratni, skaidrību un tiesisko noteiktību, kas kopā ar pilnīgu saskaņošanu nodrošina optimālu patērētāju aizsardzību.

Mēs gribējam skaidrus noteikumus un labāku tirgus regulējumu divu iemeslu dēļ: pirmkārt, uzņēmēju dēļ, lai viņi varētu rīkoties ļoti kvalitatīvi un droši, un, otrkārt, patērētāju dēļ, lai viņi varētu paļauties uz šo tirgu, lai pirms jebkuru līgumu parakstīšanas viņiem būtu pieejama nepieciešamā informācija un nepieciešamie tiesību aizsardzības pasākumi.

Labs regulējums veicina tirgus darbību, un tas ir izdevīgs gan patērētājiem, gan arī uzņēmējiem. Tas ir tas, ko mēs gribējam un ko mēs paveicām, lai panāktu šo vienošanos.

(Sēdi pārtrauca plkst. 10.55, lai pasniegtu LUX balvu, un atsāka plkst. 11.30.)

SĒDI VADA: A. VIDAL-QUADRAS

Priekšsēdētāja vietnieks

4. - Balsošanas laiks

Priekšsēdētājs. – Nākamais punkts ir balsojums.

(Par balsojuma rezultātiem un citām detaļām: sk. protokolu)

*
* *

Gay Mitchell (PPE-DE). – Priekšsēdētāja kungs, saskaņā ar Reglamenta 166. pantu attiecībā uz Reglamenta neievērošanu, es pievērsu Parlamenta priekšsēdētāja uzmanību tam, ka vakardien attiecībā uz jautājumu laiku nav ievērots Reglaments. Manuprāt, šajā Parlamentā tas, tāpat kā balsošanas laiks, jau ir kļuvis par ierastu parādību. Jautājumi ir sakārtoti tā, lai pielāgotos Komisijai un Padomei, nevis deputātiem; bez tam - ir apvienoti jautājumi un ir apkopoti papildu jautājumi. Vakardien bija iesniegti tikai 12 jautājumi. Tiem no mums, kuriem nav daudz iespēju runāt, tas padara piedalīšanos plenārsēdē gandrīz neiespējamu. Mēs ievēlam priekšsēdētāju, priekšsēdētāja vietnieku un grupu vadītājus, lai viņi nodrošinātu Parlamenta un deputātu interešu ievērošanu. Tas tā nenotiek. Es gribētu lūgt pārskatīt šo jautājumu, lai deputātu, kas pārstāv sabiedrību, lomai plenārsēdē aizstāvētu, nevis upurētu katras kaprīzes vai kāda cita iemesla dēļ, kas grib „uzrasties” šajā sēžu zālē. Priekšsēdētājam jāaizstāv deputātu tiesības, nevis jāatceļ tās pēc ikviena rokas mājiena. Es ļoti stingri protestēju pret to, kas notiek šajā plenārsēdē.

(Aplausi)

Priekšsēdētājs. – Liels paldies, *Mitchell* kungs. Jūsu komentārus un pretenzijas atbilstīgi izskatīs nākamajā Prezidija sanāksmē.

Bernd Posselt (PPE-DE). - (DE) Priekšsēdētāja kungs, es tikai gribētu brīdināt *Mitchell* kungu: jau gadiem ilgi man katru reizi saka, ka to apspriedīs nākamajā Prezidija sanāksmē, taču nekas nemainās.

(Aplausi)

Priekšsēdētājs. – Posselt kungs, arī jūsu komentārs tiks pāradresēts Prezidijam.

(Smieklī)

*
* *

4.1. – Catherine Ashton kandidatūras apstiprināšana Eiropas Komisijas locekles amatā (balsošana).

4.2. – Eiropadomes sanāksme (2008. gada 15.-16. oktobris) (balsošana)

- Pirms balsošanas:

Pervenche Berès (PSE), Ekonomikas un monetārās komitejas priekšsēdētāja. – (FR) Priekšsēdētāja kungs, Parlaments, pārvaldot šo krīzi, ir parādījis savu atbildības sajūtu. Šādā noskaņojumā pirmdienas vakarā tikās Ekonomikas un monetārā komiteja, lai uzsāktu sarunas par Kapitāla prasību direktīvas, ko mēs pazīstam kā CRD direktīvu, pārskatīšanu, jo Komisija paredzējusi to izmantot kā vienu no Eiropas Savienības nopietnās finanšu krīzes risināšanas pamatiem.

Es gribētu informēt plenārsēdī, ka Komisija neuzskatīja par vajadzīgu piedalīties Ekonomikas un monetārās komitejas darbā pirmdienas vakarā, lai apmainītos ar viedokļiem šajā jautājumā.

– Pirms balsojuma par 6. punktu:

Wolf Klinz (ALDE). — (DE) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, jūs šo tekstu esat saņēmuši rakstiski: es piekritu, ka mēs iekļaujam teikumu, kas angļu valodā skan šādi:

– „Pauž nožēlu par paredzamo negatīvo ietekmi citās ekonomikas nozarēs, tāpēc...”

– (DE) Šis iespraudums skaidri norādīs, ka finanšu krīze negatīvi ietekmē ekonomiku kopumā.

(Mutiskais grozījums netika pieņemts)

Hartmut Nassauer (PPE-DE). – Priekšsēdētāja kungs, es tikai gribētu norādīt uz to, ka mēs balsojam par to četru politisko grupu kopīgo rezolūcijas priekšlikumu, kuras vienotībā neizvirzīt apspriešanai nekādus kopīgā teksta grozījumus. Mutiskie grozījumi arī ir grozījumi, un Eiropas Liberāļu un demokrātu apvienības grupa ir parakstījusi kopīgo rezolūciju. Šā iemesla dēļ mums diemžēl jānoraida turpmākie grozījumi, arī mutiskie grozījumi.

– Pēc balsojuma par 6. grozījumu:

Avril Doyle (PPE-DE). - Priekšsēdētāja kungs, vai mums nevajadzēja balsot par 6. punktu? Es gribētu dzirdēt jūsu komentāru.

Priekšsēdētājs. – Nē, nebija prasība balsot par šo punktu atsevišķi.

– Pirms balsojuma par 9. punktu:

Margarita Starkevičiūtē (ALDE). – Es tikai gribēju papildināt tekstu ar šādu teikumu, kas attiecas uz 9. punktu:

– „un to atbilstība Līguma noteikumiem”, lai šis teksts būtu skaidrāk saprotams. Tāpēc tas būtu jālasa šādi: „Noteikumi par valsts atbalstu veiktajiem pasākumiem un to atbilstība Līguma noteikumiem.”

(Mutiskais grozījums netika pieņemts)

- Pirms balsojuma par 29. punktu:

Ona Juknevičienē (ALDE). – Priekšsēdētāja kungs, es gribētu lūgt, lai kolēģi no PPE-DE grupas pirms uzstāšanās apdomātu, vai varbūt pārkāpt savus principus un atbalstīt manu mutisko grozījumu, piebilstot dažus vārdus, kas uzsvērtu Baltijas jūras reģiona izolāciju enerģētikas nozarē un tā 100 % atkarību no Krievijas.

Mēs gribētu pievērst uzmanību šim jautājumam un apsveikt Komisijas un, it īpaši, Padomes iniciatīvu, kas palīdzētu pārtraukt Baltijas jūras reģiona izolāciju enerģētikas nozarē. Tādēļ 29. punktā, kurā runāts par Austrumeiropu, es gribētu pieminēt Baltijas jūras reģionu. Es lūdzu jūsu atbalstu!

(Aplausi no zāles centra un kreisās puses)

Hartmut Nassauer (PPE-DE). – Priekšsēdētāja kungs, es gribētu ierosināt, lai mūsu kolēģi no Eiropas Liberāļu un demokrātu apvienības grupas savus pamatotos iebildumus paustu šim mērķim paredzētajās sarunās. Ir neiederīgi paust šādus priekšlikumus plenārsēdē, jo mēs šeit par to nevaram nopietni diskutēt. Tas ir Parlamentam neatbilstoši, un tāpēc tas jāizbeidz!

(Aplausi)

(Mutiskais grozījums netika pieņemts)

- Pēc balsojuma par 1. grozījumu:

Hélène Goudin (IND/DEM). – Priekšsēdētāja kungs, es uzskatu, ka mums nav nekāda attaisnojuma tam, ka šorīt līdz desmitiem neesam saņēmuši grozījumus, un tad tikai angļu, latviešu un somu valodās. Tā tam nav jābūt.

Priekšsēdētājs. – *Goudin* kundze, mēs ņemsim vērā jūsu pretenzijas.

- Pēc balsojuma:

Alexander Alvaro (ALDE). – Priekšsēdētāja kungs, es tikai gribēju pievērst Parlamenta uzmanību tam, ka mēs balsojam par rezolūciju par Eiropadomes sanāksmi, un ir apkaunojoši, ka neviens tās pārstāvis nav šeit ieradies, lai uzzinātu, pie kā mēs strādājam un ko mēs gribam pateikt. Tā nav sadarbība!

(Aplausi)

David Martin (PSE). – Priekšsēdētāja kungs, tas patiešām tā varētu būt, ka šeit nav Eiropadomes pārstāvju, taču es gribētu lūgt Parlamentu apsveikt mūsu jauno komisāri, kura tūlīt pēc apstiprināšanas amatā papildējās piedalīties balsošanā. Es apsveicu baronesi *C. Ashton* ar piedalīšanos šajā sanāksmē!

(Skaļi aplausi).

Priekšsēdētājs. – Jā, *Martin* kungs! Jūs pilnībā pārvaldāt situāciju!

4.3. – Pagaidu darba aģentūras (A6-0373/2008, Harlem Désir) (balsošana)

4.4. – Bērnu aizsardzība, kuri izmanto internetu un citas saziņas tehnoloģijas (A6-0404/2008, Roberta Angelilli) (balsošana)

4.5. – „Tīro” autotransporta līdzekļu veicināšana (A6-0291/2008, Dan Jørgensen) (balsošana)

4.6. – Zāļu tirdzniecības atļauju nosacījumu grozīšana (A6-0346/2008, Françoise Grossetête) (balsošana)

4.7. – Patērētāju aizsardzība attiecībā uz dažiem aspektiem, kas saistīti ar īpašumtiesībām uz laiku (A6-0195/2008, Toine Manders) (balsošana)

- Pirms balsošanas:

Toine Manders, referents. – Priekšsēdētāja kungs, es vēlreiz vēlētos pateikties visiem, arī dažādo komiteju ēnu referentiem un komisārei.

Es ceru, ka mēs apstiprināsim šo dokumentu, jo tas ir milzīgs progress Eiropas patērētāju tiesību aizsardzības jomā un tas ārkārtīgi veicinās Eiropas tūrisma nozares izaugsmi.

Tāpēc es ceru, ka mani kolēģi apstiprinās šo kompromisu un ka mēs spersim šo nozīmīgo soli, lai vienā lasījumā iekšējo tirgu padarītu efektīvāku.

Priekšsēdētājs. – Es paziņoju, ka balsošana ir pārtraukta, jo notiks svinīgā sēde.

SĒDI VADA: H.-G. PÖTTERING

Priekšsēdētājs

5. – Svinīgā sēde - ANO Civilizāciju alianses pārstāvība

Priekšsēdētājs. – ANO Civilizāciju alianses Augstais pārstāvis *Sampaio* kungs, dāmas un kungi! *Sampaio* kungs, man ir liels gods un gandarījums, ka varu jūs sveikt Eiropas Parlamentā.

Jūs Eiropas Parlamentu apmeklējāt 1998. gadā, būdams Portugāles prezidents. No tā laika ir pieaudzis ne vien Eiropas Savienības dalībvalstu skaits, bet paplašinājušies arī tās mērķi un atbildības jomas.

Es īpaši priecājos, ka jūs šodien esat šeit ieradies kā ANO Civilizāciju alianses kas ir Apvienoto Nāciju Organizācijas iniciatīva Augstais pārstāvis, jo Eiropas starpkultūru dialoga gadā jūsu vizīte mums visiem ir ļoti svarīga.

Darbojoties Apvienoto Nāciju Organizācijas Civilizāciju aliansē, jūs ieguldāt vērtīgu darbu savstarpējās cieņas un sapratnes uzlabošanā nāciju starpā. Es esmu pārliecināts, ka no jūsu entuziasma un ilgās pieredzes labumu gūs daudzas jūsu organizācijas atbalstītās iniciatīvas jaunatnes, izglītības, plašsaziņas līdzekļu un migrācijas jomās. Izglītība, plašsaziņas līdzekļi un izklaide ir sevišķi svarīgas jomas starpkultūru dialoga veicināšanai.

Civilizāciju alianses augsta līmeņa darba grupas nobeiguma ziņojumā iekļauti sīki izstrādāti, lietderīgi priekšlikumi attiecībā uz šīm abām jomām. Piemēram, tas aicina papildus izstrādāt jaunus mācību materiālus, piemēram, savstarpējās sapratnes veicināšanai piemērotākas mācību grāmatas.

Galū galā starpkultūru dialoga veiksmīgai attīstībai nepietiek tikai ar tādiem svarīgiem pasākumiem kā simpoziji, kopīgas deklarācijas vai simboliski žesti. Eiropas starpkultūru dialoga gada ietvaros Eiropas Savienība un Eiropas Parlaments ir centušies izvairīties no formāliem paziņojumiem un savu ieguldījumu labākai sapratnei starp atšķirīgām kultūrām snieguši ar konkrētām iniciatīvām.

Mēs plenārsēdē esam ielūguši daudzas augstākās amatpersonas, un jūs piederat pie šādām personām.

Tagad svarīgi ir nebeigt šo starpkultūru dialogu 2008. gadā, bet turpināt to arī nākamajos gados.

Sampaio kungs, mēs pateicamies jums par to, ka jūs šodien varējāt ierasties Parlamentā, kas pārstāv 27 valstis un gandrīz 500 miljonu pilsoņu. Mēs ar lielu prieku aicinām jūs uzstāties. Dāmas un kungi, *Sampaio* kungs!

Jorge Sampaio, ANO Civilizāciju alianses Augstais pārstāvis. – (PT) Priekšsēdētāja kungs, ģenerālsekretāra kungs, Parlamenta deputāti, dāmas un kungi, es patiešām vēlējos teikt šo uzrunu savā dzimtajā portugāļu valodā, taču jūs visi sapratīsiet, ka manā pašreizējā amatā man jārunā citā valodā.

ANO Civilizāciju alianses Augstais pārstāvis. – (PT) Jūsu ekselences, vispirms ļaujiet man sirsnīgi pateikties *Pöttering* kungam par šiem apsveikuma vārdiem. Ļaujiet man arī piebilst, ka man ir liels gods un prieks uzrunāt šos izcilos klausītājus gan viņa ekselences Apvienoto Nāciju Organizācijas ģenerālsekretāra vārdā, gan arī kā Civilizāciju alianses augstajam pārstāvim.

Ģenerālsekretārs bija uzaicināts uzrunāt Parlamentu šajā plenārsesijā, bet viņš nevarēja šodien ierasties. Viņš lūdza man nolasīt Eiropas Parlamentam šādu paziņojumu attiecībā uz Starpkultūru dialoga gadu, un es citēju:

„Es ļoti priecājos, ka varu sūtīt sveicienus visiem šīs svarīgās starpkultūru dialogam veltītās Eiropas Parlamenta plenārsesijas cienījamajiem dalībniekiem.

Vēstures gaitā Eiropa ir piedzīvojusi drausmīgu, bieži vien aizspriedumu un naida izraisītu, bruņotu konfliktu uzliesmojumus. Tagad šis kontinents ir arī auglīga vieta, kurā rodas pasaulē ievērojamākās inovācijas, mākslinieciskā jaunrade un zinātnes progress. Eiropas ārkārtīgā daudzveidība un tās stratēģiski izdevīgais ģeogrāfiskais stāvoklis, atrodoties veco un jauno pārvietošanās maršrutu centrā, ir izveidojis kultūru mijiedarbības un starpkonfesiju dialoga svarīgu tikšanās vietu. It īpaši Eiropas ciešās attiecības ar kaimiņvalstīm Vidusjūras reģionā padara to par svarīgu tiltu starp civilizācijām.

Līdzīgi kā citi pasaules reģioni, arī Eiropa starpkultūru dialoga veidošanas procesā saskaras ar vairākām grūtībām. Migrācija, ekonomiskā nedrošība un politiskā spriedze rada spriedzi attiecībās starp dažādām kultūrām, etniskām un reliģiskām grupām. Tomēr tieši jūsu reģionā, kur gadsimtu gaitā lietišķi sakari ir ļāvuši cilvēcei izdarīt milzīgu lēcieni savā attīstībā, ir samierināšanās un sadarbības iespējas.

Šī īpašā sesija ietver sevī milzīgu apsolījumu. Es mudinu jūs maksimāli izmantot šo iespēju un neatlaidīgi attīstīt kopīgus projektus ekonomikā, apmaiņu izglītības jomā un citas iniciatīvas, kas uzlabotu cilvēku dzīvi un radītu nocietinājumu pret neiecietību, reliģisko fundamentālismu un ekstrēmismu.

Apvienoto Nāciju Organizācija no savas puses darīs visu, lai atbalstītu un papildinātu jūsu centienus gan Eiropā, gan arī ārpus tās.

Šajā darbā Civilizāciju alianse ir viens no galvenajiem mūsu virzītājspēkiem. Tās mērķis ir novērst pieaugošo šķelšanos sabiedrībā, atjaunojot savstarpējās cieņas starp cilvēkiem jēdzienu. Tā mēģina arī apvienot kopīgu rīcību šā mērķa sasniegšanai. Alianses galveno iniciatīvu starpā ir minams Jaunatnes solidaritātes fonds dialoga veicināšanai un *Global Expert* meklētājs, kas žurnālistiem nodrošina resursu, palīdzot potenciāli strīdīgu jautājumu izskaidrošanā.

„Ja man tas viss būtu jādara vēlreiz, es sāktu ar kultūru.” Šis slavenais teiciens, ko ļoti bieži piedēvē *Jean Monnet*, kas nepagurdams strādāja Eiropas vienotības labā, apbrīnojami atbilst arī mūsdienām.

Iecietībai, dialogam, cieņai un izpratnei starp kultūrām jākalpo par balstu labākai pasaulei, ko cenšamies izveidot. Apziņa, ka jūs esat stingri apņēmušies sasniegt šo mērķi, vieš lielas cerības.

To neskaitāmi daudzo cilvēku dēļ, kas dzīvo ekstrēmās apstākļos un ilgojas pēc cieņas un miera, kopīgi strādāsim pie auglīga starpkultūru dialoga izveidošanas! Šādā noskaņā ļaujiet man, lūdzu, novēlēt jums vislielākos panākumus jūsu diskusijās.”

Ar to beidzas viņa ekselences ziņojums.

(Aplausi)

Kā bijušais Parlamenta deputāts es zinu, ka Parlaments ir un vienmēr būs demokrātijas mājoklis. Tā deputātiem jāveic dažkārt nepateicīgais uzdevums nodrošināt viņu pārstāvētajiem cilvēkiem ilgtspējīgu nākotnes perspektīvu.

Attiecībā uz Eiropu mēs visi zinām, cik lēni ir notikusi parlamentāras iekārtas attīstība un kādi milzīgi uzdevumi jāveic īpašajam Eiropas demokrātijas modelim.

Es tikai varu slavēt jau paveikto darbu un tā ieguldījumu līdzdarbīgākas, plurālistiskas Eiropas izveidošanā, kas ir tuvāka pilsoņiem, galu galā, tuvāka visiem pilsoņiem. Tie ir jūsu darba rezultāti, un tāpēc es vēlos sirsnīgi apsveikt visus šīs parlamentārās asamblejas locekļus nāciju kopienas likumīgos pārstāvjus kas apņēmušies īstenot savdabīgu un vienreizēju projektu, kurā pagājušais gadsimts ieguldījis tik daudz cerību un kurā ir tik daudz gaidu.

Es šodien esmu nācis runāt ar jums par Civilizāciju aliansei, kas, lai gan varētu šķist tāla un atšķirīga no jūsu ikdienas dzīves, patiesībā ir cieši saistīta ar to. Patiesībā viss sākās ar teorētisku strīdu starp zinātniekiem, kas pareģoja vēstures galu un civilizāciju sadursmi, taču globalizācijas, pieaugošās migrācijas un 11. septembra notikumu dēļ šis strīds pārvērtās par galveno aktuālāko sociālo tematu, izaicinājumu demokrātijai un par starptautiskās politikas pamatjautājumu. Šo jautājumu Apvienoto Nāciju Organizācija galu galā iekļāva starptautiskās programmas prioritāšu sarakstā.

Par ko es runāju? Es runāju par mūsu sabiedrības milzīgo etnisko, kultūru un reliģiju daudzveidību un par to, ar kādām grūtībām mums aizvien biežāk nākas saskarties, dzīvojot kopā. Es runāju par to, ka sabiedrībā pastiprinās šķelšanās dažādu iemeslu dēļ, sociālās kohēzijas sabrukums un paplašinās plaisa starp sabiedrībām. Es runāju arī par plaši izplatīto neapmierinātību, kas izpaužas kā pieaugoša spriedze gan kopienu iekšienē, gan arī starp kopienām kā savstarpēja neuzticība, kā krasi atšķirīga uztvere un atšķirīgi pasaules uzskati, kā neatrisināmi identitāšu konflikti un, protams, kā ekstrēmisma pieaugums.

Es runāju arī par reliģiju, ko visi bez izņēmuma uzskata par līdzekli, ko izmantot un ļaunprātīgi izmantot dažādiem mērķiem un nolūkiem.

Es runāju arī par politisko spēku zināmu apjukumu, kad tie saskaras ar pilnīgi uz drošību balstītas un/vai represīvas pieejas nepilnībām, un par piemērotas politikas un pareizu instrumentu trūkumu kultūras daudzveidības pārvaldības jomā.

Viss minētais kalpo tam, lai neapstrīdami pierādītu, ka kultūras daudzveidība, kā arī miers un stabilitāte nāciju starpā, ir kļuvuši par vienu no politikas pamatjautājumiem, kas modernajām demokrātijām jārisina ar plurālisma, pilsonības un sociālās kohēzijas palīdzību.

Man tas ir pilnīgi skaidrs; un pat tad, ja visa uzmanība jāvelta tādām nopietnām grūtībām kā pašreizējā finanšu un ekonomikas krīze, mēs, manuprāt, nedrīkstam pieļaut, ka pašreizējā ārkārtas situācija novirza mūs no šodienas problēmu padziļinātas risināšanas un no nākotnes krīžu novēršanas.

Tieši sakot, ko tas nozīmē mums, Eiropas Savienībai, kam atlicis tikai pats nepieciešamākais? Tas nozīmē: kā integrēt minoritātes, visas minoritātes, bet it īpaši musulmaņus? Kā attīstīt attiecības ar Vidusjūras reģiona valstīm? Kur nospraust Eiropas projekta robežas? Kā uzlabot Eiropas ārpolitiku šajā projektā, kas, mūsaprāt, pārstāv pasaules vispārējās vērtības?

Manuprāt, šeit runa ir par pamatjautājumiem, kas attiecas uz vērtībām, pārliecību, attieksmi un uzvedību. Runa ir par demokrātiju, tiesiskumu, cilvēktiesībām un cieņu pret kultūras dažādību; par taisnīgumu, sociālo kohēziju un sabiedrības integrāciju; par valstīm, sekularizācijas procesu un sekularismu jeb *laicité*; par publisko telpu, privāto rīcību un reliģijas atdzimšanu. Runa ir par Eiropas identitāti un tās vērtībām. Tā es to redzu.

(Aplausi)

Man acīmredzami ir pavisam maz laika, un es nevarēšu aplūkot visus šos jautājumus, tāpēc galveno uzmanību es veltīšu jautājumam par musulmaņu minoritāti Eiropā.

Kāpēc musulmaņu integrācija Eiropā rada pieaugošas bažas? Vai tas ir saistīts ar demogrāfiju? Jā, protams! Vai tas ir saistīts ar integrāciju? Tā tas neapšaubāmi ir! Es uzskatu, ka musulmaņu klātbūtne Eiropā nav islāma un Rietumu pasaules saskarsmes problēma, bet gan akūta integrācijas problēma.

Taču, manuprāt, šeit ir vēl kāda problēma: tas ir identitātes jautājums. Jā, patiešām, jebkurā sabiedrībā imigrantu ieplūšana ietekmē uzņēmējvalsts identitātes apziņu. Taču šā jautājuma būtību var izteikt šādiem vārdiem: „Dambis, kas atdalīja kristīgo Eiropu no islāma pasaules Austrumos ir pārrauts, un šis notikums pārveido Eiropas kultūru.”

Kāpēc, piemēram, agrākās diskusijas par bijušo Eiropas Konstitūciju beidzās ar tādu skaļu sarkasmu? Kāpēc Turcijas pievienošanās Eiropas Savienībai izraisa tādas kaislīgas un kaujinieciskas debātes? Visi šie jautājumi ir savstarpēji saistīti, un tie visi norāda uz tā saucamajām Eiropas vērtībām un identitāti.

Lai pastiprinātu šīs vērtības, Eiropas identitātei jāklūst par individuālās lojalitātes un kultūru mantojuma kopsummu.

(Aplausi)

Eiropai, kā vietai, kurā mēs varam dzīvot kopā, būdami vienlīdzīgi, aizvien vairāk nepieciešama veiksmīgāka pilsoņu integrācijas un kultūras daudzveidības pārvaldība.

Lai atrisinātu musulmaņu integrācijas jautājumu Eiropā un mūsu sabiedrībā, mums vajadzīga jauna politika visos līmeņos. Mums vajadzīga Eiropas līmeņa rīcības programma, taču vajadzīga arī valstu valdību iniciatīvas un vietēja mēroga pasākumi. Mums ir vajadzīga kultūras daudzveidības demokrātiska pārvaldība. Mums vajadzīga kompleksa pieeja un izglītības, jaunatnes un migrantu integrācijas politika.

Lai izstrādātu piemērotu kultūras politiku, mums jāveido kultūras statistika un rādītāji, lai informētu lēmumu pieņēmējus un atvieglotu lēmumu pieņemšanas procesu un uzraudzītu un novērtētu šo politikas jomu īstenošanu. Mums jāattīsta demokrātiska pilsonība un līdzdalība.

Mums vajadzīga izglītība cilvēktiesību jomā, pilsoniskuma un cieņas audzināšana, starpkultūru sapratnes un dialoga veidošana, plašsaziņas līdzekļu lietotprasmes apguve, reliģiju un ticības mācība un dialoga veidošanas prasmju apguve savas reliģijas ietvaros un starp reliģijām. Mums ir jāmacās un jāmaca mūsu pilsoņiem starpkultūru lietpratība.

Mums jāveido pilsētu stratēģijas un starpkultūru dialoga veicināšanas politika. Mums vajadzīga uz vienlīdzīgām iespējām balstīta jaunatnes politika. Mums jāiesaista pilsoniskā sabiedrība kopumā, jaunatnes un reliģiskie

vadītāji un plašsaziņas līdzekļi. Mums arī starptautisko attiecību jomā jāpaplašina un jāattīsta starpkultūru dialoga programma un, protams, jāparedz tai prioritāte.

Kā mēs visi varam sadzīvot šajā globalizētajā pasaulē, kur jebkuri konflikti ir ikviena konflikti un kur mūsu sabiedrības šķir kultūru un reliģiju nepilnību robežas? Tas ir Civilizāciju alianses globālais izaicinājums, kas jārisina ar konkrētu pasākumu palīdzību.

Tāpēc Alianses galvenais uzdevums ir šo globālo uzdevumu pārvērst vietējos rezultātos. Lietojot jēdzienu „vietējais”, es uzskatu, ka šie rezultāti jāpanāk, plaši izmantojot globālu pieeju, taču tā jāīsteno vietējā līmenī.

Tas nozīmē to, ka Alianse ļoti paļaujas uz Eiropas Savienību, ka tā īsteno kultūras dažādību veiksmīgas pārvaldības programmu Eiropas reģionā, iekļaujot šeit ne tikai Eiropas Savienību, bet arī tās kaimiņvalstis, īpaši Vidusjūras reģiona valstis.

Tāpēc es ļoti priecājos, ka ir panākta vienošanās par rīcības plānu sadarbībai starp Eiropas Savienību un Civilizāciju aliansi, un tas nodrošinās stingru pamatu konkrētu mērķu sasniegšanai un praktisku projektu īstenošanai.

Šajā sakarā ļaujiet man uzsvērt to, cik svarīgi būtu, ja Eiropas starpkultūru dialoga gadu varētu turpināt ilgākā laikposmā: tā būtu ilgtspējīga sistēma, kas veicinātu starpkultūru dažādības veiksmīgu pārvaldību, un es atsaucos uz viņa ekselences šajā saistībā teikto.

Es esmu pārliecināts, ka tam būtu kolosāla ietekme uz tām valstu starpkultūru dialoga veidošanas pasākumu stratēģijām un izglītības, plašsaziņas līdzekļu, migrācijas un jaunatnes programmām, ko es valstīm esmu lūdzis izstrādāt un īstenot. Šo priekšlikumu es izvirzīju pagājušā gada aprīlī, un es vēlos pievērst tam jūsu uzmanību, un es laipni lūdzu godājamajiem deputātiem atbalstīt to.

Cita joma, kurā Alianse ļoti vēlas sadarboties, ir Savienība Vidusjūrai, lai Eiropas un musulmaņu sabiedrībās un kopienās palīdzētu uzlabot un pārvaldīt kultūras dažādību un starpkultūru dialogu, iekļaujot arī starpkonfesiju jautājumus.

Konkrēti runājot, pašreizējās starptautiskās problēmas un pieaugošais nemiers, ko mēs visi sajūtam, dzīvojot savstarpējās cieņas apstākļos, ir radījuši maldīgu uzskatu, ka kultūru sadursme neizbēgami novedīs pie civilizāciju konflikta.

Aizvien vairāk mēs saskaramies ar krasi pretējiem viedokļiem, kas rodas uz vairāku politisku notikumu izraisītās pieaugošās spriedzes un kultūras stereotipu pieauguma fona. Protams, ka politiskus konfliktus var atrisināt tikai politisku sarunu ceļā. Piemēram, spriedzi starp musulmaņu un Rietumu sabiedrībām nevar samazināt ilgtermiņā, kamēr nebūs veiksmīgi izskausti labi zināmie naidīguma cēloņi.

Tomēr tāpat ir taisnība arī tam, ka miera nolīgumi reti kad ir spēkā, ja tos stingri neatbalsta iesaistītās kopienas. Daudzas iepriekšējās vienošanās par mieru ir bijušas neveiksmīgas dziļi iesakņojušos aizdomu un pastāvīgā naidīguma dēļ, kas šķir cilvēkus kultūru un reliģiju robežās.

Pašreiz vienprātīgi jāsecina, ka situācija liecina par milzīgām atšķirībām Rietumu pasaules musulmaņu attieksmē vienam pret otru, kur musulmaņi Rietumu pasaules pārstāvjus uzskata par aizbildnieciskiem un valdonīgiem, bet rietumu pasaules pārstāvji uzskata, ka musulmaņi ir fanātiķi un neiecietīgi. Turklāt sociāli ekonomiskā marginalizācija un diskriminācija rada nepatiku un neiecietību un saasina nesaskaņas starp musulmaņiem un Rietumu sabiedrību.

Šī tā sauktā plaša, kas pretstata divus iedomātus monolītus blokus – islāma un Rietumu pasauli – turpina veicināt stereotipu un krasi pretēju uzskatu veidošanos un ekstrēmisma uzplaukumu. Tomēr ļaujiet man uzsvērt, ka jebkuras sabiedrības locekļu lielākais vairākums noraidoši izturas pret ekstrēmismu un atbalsta cieņu pret reliģiju un kultūras daudzveidību. Kā musulmaņi, tā arī citu ticību pārstāvji raizējas par drošības problēmām un iespējamo sabiedrības polarizāciju. Miljoniem musulmaņu ģimeņu uztraucas par to, ka jaunieši pieslien religiskajam un politiskajam ekstrēmismam.

Lai risinātu šo problēmu, mums jāizstrādā uz vispārējām cilvēktiesībām balstītas stratēģijas, kas vadītu un veicinātu starpkonfesiju dialogu, kas ir kultūras daudzveidības sastāvdaļa. Citiem vārdiem sakot, lai radītu ilgtspējīgam mieram nepieciešamos apstākļus, jāiegulda milzīgs darbs ar mērķi panākt uzskatu maiņu šo šķirto kopienu starpā. Tāds ir mans pirmais noslēguma punkts.

Mans otrais punkts attiecas uz nepieciešamību par prioritāti izvirzīt kultūras daudzveidības demokrātiskas pārvaldības izveidošanu.

Eiropas Savienībā tas nozīmē radīt pilsoņu kolektīvo identitāti, neatkarīgi no viņu izcelsmes un etniskās piederības, valodas, filozofiskās pārliecības un reliģiskās piederības, lai īstenotu vērtību, uzskatu un projektu apmaiņu un kopējiem spēkiem radītu kopēju nākotni. Tāpēc kultūras daudzveidībai jābūt saistītai ar cilvēktiesību un pamatbrīvību aizsardzību, vienlīdzīgām tiesībām visiem un sociālo kohēziju.

Šos jautājumus nevar atrisināt tūlīt, diemžēl tas tā ir, un ir vajadzīgi ilgtermiņa centieni. Jā, iespējams, ka mums reizēm gribas atnest šo pūliņus, taču mēs nekad nedrīkstam padoties, jo galu galā neliela apstākļu maiņa var veicināt lielas pārmaiņas cilvēku uzvedībā. Tieši tas mums ir vajadzīgs, lai radītu vēlēšanos dzīvot kopā, cienot vienam otru un izprotot mūsu etniskās, valodu, kultūru un reliģiju atšķirības.

Nevar par zemu novērtēt šā uzdevuma neatliekamību. Tomēr es esmu pārliecināts, ka ar jūsu ieguldīto darbu un apņēmību mēs visi spēsim dzīvot integrētā sabiedrībā. Pateicos par uzmanību!

(Klātesošie sveica runātāju ar skaļām ovācijām)

Priekšsēdētājs. – Prezident J. Sampaio, Eiropas Parlamenta vārdā es pateicos par jūsu lielisko runu, un es pateicos par jūsu kā ANO Augstā pārstāvja milzīgo uzticību Civilizāciju aliansei un starpkultūru dialogam.

Jūs runājat par Savienību Vidusjūrai, un es izmantošu iespēju, lai jums paziņotu, ka savā ārkārtas plenārsesijā 12. un 13. oktobrī Jordānijā Eiropas un Vidusjūras reģiona valstu Parlamentārā asambleja, kurā piedalījās arī Izraēlas, Palestīnas, arābu valstu, Eiropas Parlamenta un Eiropas Savienības valstu parlamentu pārstāvji, pieņēma deklarāciju par Tuvo Austrumu miera procesu.

Novembrī vairāki simti jauniešu no visām valstīm, kas ietilpst Savienībā Vidusjūrai, šeit, Strasbūrā, tiksies Eiropas Parlamentā un iesaistīsies civilizāciju dialogā kultūru dialogā. Prezidenta kungs, mēs esam apņēmīguši sasniegt jūsu izvirzītos mērķus, un mēs vēlam jums veiksmi jūsu darbā Civilizāciju alianšē. Eiropas Parlaments jūs atbalsta! Jūsu mērķi ir mūsu mērķi!

Paldies, prezident J. Sampaio par jūsu vizīti Eiropas Parlamentā. *Obrigado!*

(Aplausi)

SĒDI VADA: A. VIDAL-QUADRAS

Priekšsēdētāja vietnieks

6. Balsošanas laiks (turpinājums)

Priekšsēdētājs. – Dāmas un kungi, pēc Civilizāciju alianšes mums jānolaižas uz zemes un jāturpina balsot.

6.1. Austrālijas un ES PDR nolīguma novērtējums (A6-0403/2008, Sophia in 't Veld) (balsošana)

– *Pirms balsojuma par 1. punkta g) apakšpunktu:*

Sophia in 't Veld, referente. – Priekšsēdētāja kungs, pēc vienošanās ar PPE-DE, PSE un Zaļo/ALE grupām es gribētu ierosināt 1. punkta g) apakšpunkta mutisko grozījumu. Tas ietver divas nelielas izmaiņas.

Pirmkārt, mēs otrajā teikumā tekstu „neatbilst” aizvietojam ar „var neatbilst”, tādējādi otrais teikums būs šāds: „un tādējādi nolīgums var neatbilst ES un starptautiskajiem personas datu aizsardzības standartiem.”

Otrkārt, nedaudz ir izmainīts pēdējais teikums, kurā es vārdus „ir iespējams” gribētu aizstāt ar vārdiem „būtu iespējams”, tādējādi teikums jālasa šādi: „uzskata, ka tāpēc nolīgumu būtu iespējams juridiski apstrīdēt.”

Priekšsēdētājs. – *In 't Veld kundze*, man ir jautājums. Vai es pareizi esmu sapratis, ka, ja jūsu mutiskais grozījums ir pieņemts, tad dalītais balsojums nebūs vajadzīgs? Citiem vārdiem sakot, ja jūsu mutiskais grozījums ir pieņemts, tad mēs varam balsot par visu punktu kopumā? Vai tā ir?

Sophia in 't Veld, referente. – Jā, priekšsēdētāja kungs, es esmu pārliecināta par to; dalīto balsojumu pieprasīja PSE grupa, jo viņi nepiekrita vidējai daļai. Ja mans mutiskais grozījums ir pieņemts un es raugos uz PSE grupas ēnu referenti: jā, viņa man piekrīt tāpat viņi piekrīt visam punktam kopumā; tāpēc mēs varētu balsot par visu punktu kopumā.

(Parlaments piekrita pieņemt mutisko grozījumu)

6.2. Uzdevumi, kas jārisina saistībā ar koplīgumiem ES (A6-0370/2008, Jan Andersson) (balsošana)

- Pirms balsošanas:

Jacek Protasiewicz, PPE-DE grupas vārdā. – (PL) Priekšsēdētāja kungs, es vēlētos jums paziņot, ka pēc vakardienas debatēm PPE-DE grupas sanāksmē mūsu grupa atcēla trīs grozījumus: 9. punkta 6. grozījumu, 15. punkta 8. grozījumu un 24. punkta 10. grozījumu. PPE-DE grupas vārdā es ar prieku paziņoju, ka šie trīs grozījumi ir atcelti.

- Pēc balsošanas:

Emilio Menéndez del Valle (PSE). - Priekšsēdētāja kungs, man tomēr jāsaprot, ka pēc ļoti pamatīgās un prātīgās ANO Civilizāciju alianses Augstā pārstāvja uzrunas jūs noslēdzāt šo sanāksmi ar apmēram šādiem vārdiem – varbūt tie vēl jums ir pa rokai:

„Labi, un tagad pēc Civilizāciju alianses mums jānolaižas uz zemes.”

Priekšsēdētāja kungs, man diemžēl jāsaprot, ka jūsu piebilde neatbilst parlamentārās pieklājības likumiem un no jūsu puses tas bija priekšsēdētājam nepieļaujami.

Priekšsēdētājs. – Jums jāsaprot, ka viena no priekšsēdētāja pilnvarām, arī mani vietnieki bieži tā dara, ir paust nekaitīgas piezīmes attiecībā uz Parlamentā notiekošo. Šos komentārus nevar uztvert atrauti no to satura un nolūka.

Dārgie deputāti, es jums garantēju, ka mans nolūks bija patiesi pozitīvs.

Tomēr, ja jūs vai kādu citu deputātu uztrauca šī nevainīgā un labsirdīgā piebilde, tad uzskatiet, ka tā ir anulēta.

6.3. Demokrātija, cilvēktiesības un jaunais Eiropas Savienības un Vjetnamas partnerattiecību nolīgums (balsošana)

- Pirms balsošanas:

Marco Cappato (ALDE). - (IT) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, es tikai gribētu precizēt dažus faktus. Tekstā minēta Vjetnamas Apvienotā budistu baznīca, apgalvojot, ka tā kādreiz bija Dienvidvjetnamas un Centrālās Vjetnamas lielākā budistu organizācija. Patiesībā tas attiecas uz apstākli, ka vairs nav pieejama brīva un ticama informācija, taču šis teikums jāizlabo šādi: „kas ir lielākā budistu organizācija Vjetnamā.”

(Parlaments piekrita pieņemt mutisko grozījumu)

7. – Balsojuma skaidrojums

Balsojuma mutiski skaidrojumi

- Lēmuma priekšlikums: Catherine Ashton kandidatūras apstiprināšana Eiropas Komisijas locekles amatā (B6-0575/2008)

Toomas Savi (ALDE). – Priekšsēdētāja kungs, es atzinīgi vērtēju baroneses C. Ashton iecelšanu Komisijas locekles amatā, un es gribētu uzsvērt, ka jau tas vien, ka viņai piešķirts pēra tituls uz mūžu, liecina par viņas izcilo darbu Apvienotās Karalistes labā. Es esmu pārliecināts par to, ka viņa būs tikpat cienījama komisāres amatā kā iepriekšējais pērs. Lordu F. A. Cockfield 1984. gadā komisāra amatā no Apvienotās Karalistes iecēla Margaret Thatcher valdība. Viņš Briselē paveica izcilu darbu, nodibinot vienotā tirgus pamatus.

Baronese C. Ashton sev vietu Eiropas Savienības vēsturē ir nodrošinājusi, ierosinot uzsākt Dohas sarunas. Tas ir milzīgs uzdevums, taču šo sarunu veiksmīgs iznākums ārkārtīgi palīdzētu jaunattīstības valstīm.

- Rezolūcijas priekšlikums: Eiropadomes sanāksme (B6-0543/2008)

Jim Allister (NI). – Priekšsēdētāja kungs, es balsoju pret kopīgo rezolūcijas priekšlikumu par Eiropadomes sanāksmi, jo tā ir divkosīga attieksme pret Īrijas referendumu un mulķīga pielīšana ekonomiski neizdevīgajiem mērķiem klimata pārmaiņu jomā. Oficiālais paziņojums pauž liekulīgu cieņu pret Īrijas izvēli noraidīt Lisabonas līgumu un tūlīt pēc tam, izmantojot šādos dokumentos ierasto šifrēto valodu, sāk pieprasīt, ka ģriem jāpiekrīt šim Līgumam. Tā sauktā cieņa pret vēlētajū pieņemtajiem demokrātiskajiem lēmumiem neapšaubāmi nav patiesa.

Tagad mēs visi piedzīvojam nopietnas ekonomikas krīzes, vairākums no mums var atcerēties visļaunākās, bet ES raizējas par to, kā saglabāt sev izdevīgos klimata mērķus. Mūsu rūpniecība un ekonomika pašlaik nevar atļauties šo aizvien pieaugošo „zaļo” nodokļu nastu. Ar šādu rīcību mēs visi aizvien sekmīgāk padzīsim mūsu ražojošo rūpniecību uz Tālajiem Austrumiem.

Marian Harkin (ALDE). – Priekšsēdētāja kungs, es gribu runāt par 3. grozījumu, kurā mēs kritizējam vairākus komisārus par to, ka viņi neņēma vērā Eiropas Parlamenta pastāvīgās prasības ierosināt tiesību aktus labākai finanšu tirgus uzraudzībai. Tāda ir patiesā situācija, taču es domāju, ka ir svarīgi konstatēt, ka arī dalībvalstīm jāuzņemas sava daļa vainas. Manuprāt, pat tad, ja Komisija mēģinātu rīkoties, tā sastaptos ar ļoti lielu pretestību. Tomēr Komisija ir atbildīga, un, kamēr mums ir tāds regulējums, kas pamatots uz principiem, nevis uz noteikumiem, tai jāķļūst vienkārši stingrākai, jo atvieglots regulējums nav bijis efektīvs.

Es gribu arī minēt 20. punktu, kur Parlaments atkārtoti apliecina, ka respektē Īrijas referenduma rezultātu, kā arī pārējo dalībvalstu ratifikācijas procedūras. Debatēs par Īrijas referendumu nepārtraukti atskanēja sūdzības, ka Parlaments nerespektē šo rezultātu. Nemaz nerunājot par ko citu, Parlaments šajā jautājumā nav kompetents, un tam nav pilnvaru rīkoties tādā vai citādā veidā. Tomēr, atšķirībā no mana kolēģa Allister kunga, es atzinīgi vērtēju šo priekšlikumu.

Visbeidzot, 20. punktā, manuprāt, ir iespējams pirms Eiropas vēlēšanām kļiedēt Īrijas iedzīvotāju paustās bažas, taču mēs nedrīkstam pārāk zemu novērtēt to, kas šeit nepieciešams. Tas arī apstiprina, ka Parlaments ir gatavs piedāvāt palīdzību, lai veicinātu lielāku un informētāku sabiedrības viedokļa vienprātību. Es uzskatu, ka patiesībā tas jāizsaka šādi: „lai veicinātu informētāku sabiedrības viedokļa vienprātību.”

Daniel Hannan (NI). – Priekšsēdētāja kungs, mūsdienu politikas visbīstamākā frāze ir: „kaut kas ir jādara”. Politikāiem ir nepamatotas un nesamērīgas bailes no iniciatīvas izrādīšanas, un to, ka tas „kaut kas” ir otršķirīgs, mēs redzam finanšu krīzes apstākļos. Nav nozīmes tam, kas ir šis „kaut kas”: Lielbritānijā tie ir 500 miljardi sterliņu mārciņu, Eiropā - 500 miljardi euro, ASV - 850 miljardi dolāru; labi, tas ir „kaut kas”, nu tad darīsim to, neņemsim vērā šādas rīcības faktiskās sekas.

Patiesībā jūs ar likumu nevarat aizliegt ekonomikas lejupslīdi, tāpat kā jūs nevarat izdot likumus par saules vai mēness gaitu. Tas, ko mēs tagad redzam, ir to pašu valdību, kas pārāk ilgi saglabāja pārāk zemas kredītprocentu likmes, radīto vieglo kredītu gadu nežēlīga korekcija. Tas bija politisks lēmums, nevis tirgus lēmums, un toreiz piepūstie baloni tagad saplok. Vienīgās faktiskās izmaiņas, ko radīja mūsu banku nacionalizācija un to vērienīgās sanācijas, ir tādas, ka tā vietā, lai samazinātu nodokļu apjomu un tādējādi palīdzētu cilvēkiem šajos grūtajos laikos, mēs viņiem uzkraujam jaunu papildu nastu. Mūsu nodokļu maksātājiem būs dārgi jāmaksā par mūsu iedomību.

Eija-Riitta Korhola (PPE-DE). – Priekšsēdētāja kungs, attiecībā uz 9. grozījumu, pret ko balsoja mana grupa, PPE-DE grupai visbūtiskākais bija tas, ka demokrātijas process jāsteno, neejot pa īsāko ceļu, kas rada demokrātijas deficītu, īpaši tagad, kad attiecībā uz emisiju tirdzniecību parlamentāro procesu nevar slavēt. Mēs esam pieredzējuši maldinošus paņēmienus, manipulācijas un, galu galā, to, ka referents neņem vērā savas grupas politisko gribu.

Ņemot vērā to, kādā strupceļā pagājušajā nedēļā nonāca Padome, šāda rīcība kļūst aizvien aktuālāka. PPE-DE grupa piedāvāja risinājumu problēmai, ko rada zaudējumi rūpniecībai, ierosinot atvieglot klimata pārmaiņu uzdevumus. Tāpēc ne vien ES rūpniecība, bet arī tirdzniecības apvienības atbalsta mūsu priekšlikumu par kritēriju noteikšanu, kas aizstātu dārgo emisijas kvotu izsoļu sistēmu. Mēs visi kopīgi vēlamies samazināt kaitīgās emisijas. Par to nav šaubu.

Jautājums ir par to, kā to izdarīt. Mūsu galvenās rūpes jāvelta mūsu planētai, taču es apšaubu to, ka klimata pārmaiņu apturēšanas pasākumi, izraisot bezdarbu ES, palīdzēs vadošajam klimatam draudzīgajām ekonomikām ekonomiskā pagrimuma brīdī.

Peter Skinner (PSE). – Priekšsēdētāja kungs, EPLP atzinīgi vērtē šo kopīgo rezolūciju un priekšlikumu attiecībā uz finanšu situāciju un ekonomiku kopumā. Attiecībā uz to, kas mums jādara turpmāk: ir taisnība, ka Parlaments ir atmetis vairākas prasības kas zināmā mērā bija tāds kā vēlmju saraksts un arī konkrētus rīcības priekšlikumus. Reizēm mēs esam tikuši tālāk nekā Komisija. Jā, dažreiz varbūt valstisku iemeslu dēļ vai politisku interešu dēļ mēs esam pieredzējuši, ka Parlaments ne vien noraida dokumentu, bet arī ierosina labus dokumentus.

Taču šādi aicinājumi ir diezgan raksturīgi mūsdienām un piederas pašreizējiem apstākļiem. Uzraudzības struktūrām jāklūst daudz stingrākām nekā jebkad agrāk, bet tas jādara ne tikai Eiropas, bet arī starptautiskajā līmenī. Mums ir jāraugās pāri Eiropas Savienības robežām. Tāpēc mums ir arī jāapzinās, kāda situācija attīstības palīdzības jomā ir visā pasaulē. Mums jāpapildina mūsu rezerves attīstības palīdzības jautājumu risināšanas ziņā, nevis jāizvairās no šiem jautājumiem, un ir cerība, ka, šādi rīkojoties, mēs ekonomikā sasniegsim visā pasaulē nepieciešamo līdzsvaru. Mūsu uzdevums ir pievērst uzmanību šiem jautājumiem. Mūsu uzdevums ir šajā jomā ieguldīt vairāk pūļu, un šo jautājumu es plašāk aplūkošu rakstiski.

Ivo Strejček (PPE-DE). – Priekšsēdētāja kungs, es gribētu apkopot iemeslus, kāpēc es balsoju pret šo rezolūciju. Pirmkārt, meklējot izeju no finanšu krīzes, valsts lomas nostiprināšana ir nepareizs risinājums. Otrkārt, stingrāks regulējums un jaunas Eiropas uzraudzības iestādes izveidošana, nenoskaidrojot kompetences jomas, nav zāles pret krīzi. Treškārt, tā kā Īrijas iedzīvotāji ir noraidījuši Lisabonas līgumu, tas nevar stāties spēkā. Šā iemesla dēļ Padomei jārespektē Īrijas referenduma iznākums. Ceturtkārt, Eiropadome nevēlas atteikties no saviem nereālajiem un ārkārtīgi dārgajiem mērķiem klimata pārmaiņu jomā. Tas galu galā nelabvēlīgi ietekmēs vienkāršo cilvēku dzīves līmeni.

Gay Mitchell (PPE-DE). – Priekšsēdētāja kungs, ļaujiet man sākt ar to, ka pareizi būtu teikt, ka Lisabonas līgums nevar stāties spēkā, kamēr to nav apstiprinājušas visas 27 dalībvalstis, tomēr tas nenozīmē, ka Eiropai jāpārtrauc attīstība, un es, piemēram, negribu piedzīvot Eiropas attīstību bez Īrijas līdzdalības. Būdam Apvienotās Īrijas partijas *Fine Gael* vēlēšanu vadītājs, es gribu nepārprotami paziņot, ka Īrijas nostāja ir tāda - un tādai tai jābūt -, ka mēs gribam atrasties Eiropas centrā. Mēs vairs negribam būt sala, kas atrodas aiz salas, ko pārvalda briti savās interesēs. Mēs cienām Lielbritānijas intereses tai ir tiesības uz tām. Mūsu intereses ir citur, un es negribu, lai kāds britu Parlamenta deputāts šeit celtos kājās un runātu manu vēlētajū vārdā vai Īrijas interesēs.

Es vēlos teikt, ka Apvienotās Īrijas partijas *Fine Gael* pārstāvji Eiropas Parlamentā PPE-DE grupā atbalsta ziņojuma vispārējo būtību, taču nepiekrīt tam, ka „ir iespējams kļiedēt Īrijas iedzīvotāju paustās bažas, nodrošinot risinājumu, kurš būtu pieņemams visiem pirms Eiropas vēlēšanām”, jo šis jautājums jāapsver pašiem Īrijas iedzīvotājiem pēc saviem ieskatiem un viņiem vēlamā brīdī. Šāds punkts mums jāpublicē.

Zuzana Roithová (PPE-DE). – ES neesmu sevišķi apmierināta ne ar mūsu kopīgās rezolūcijas saturu, ne arī ar Padomes priekšsēdētāja *N. Sarkozy* uzstāšanos. Neraugoties uz to, es atzīstu, ka vienošanās vai vismaz spēja vienoties par zināma veida kopīgu pieeju ir ļoti nozīmīgs progress, jo vislaunākā vēsts, ko mēs varētu paziņot Eiropas iedzīvotājiem, būtu tāda, ka mēs vispār ne par ko nespējam vienoties. Tomēr es gribētu aicināt mazliet izmantot arī veselo saprātu. Šeit jāmin trīs aspekti. Pirmkārt, protams, tā ir finanšu krīze, otrkārt, ekonomikas lejupslīde, un trešais aspekts būtībā attiecas uz globalizācijas ietekmi mūsu iekšējā tirgū. Es par to jau esmu runājusi mēnešiem un pat gadiem ilgi. Šķiet, ka mēs nespējam saglabāt tādu attīstības līmeni, kas atbilst Eiropas rūpniecībai izvirzītajām prasībām, un mēs pat nespējam runāt par šo attīstību PTO līmenī. Šī neatbilstība ir mūsu galvenā problēma.

- Ieteikums: Harlem Désir (A6-0373/2008)

Hubert Pirker (PPE-DE). – Priekšsēdētāja kungs, mēs visi labi zinām, ka pagaidu darba aģentūru skaits Eiropas Savienībā ārkārtīgi pieaug. No vienas puses, tas ir labi, jo tā rodas vairāk darba vietu, taču katrā valstī ārkārtīgi atšķirīgie noteikumi pašreizējā brīdī radījuši negatīvas sekas, sevišķi attiecībā uz darba ņēmējiem, jo veicina algu dempingu zemas algas - un tādējādi arī vietējo darba ņēmēju izraidīšanu no darba tirgus. Galu galā, šāda situācija rada negodīgas konkurences apstākļus, it īpaši mazajiem un vidējiem uzņēmumiem, un rada priekšrocības tiem, kas nodarbina iespējami vairāk šādu pagaidu darbinieku, maksājot tiem iespējami zemākas algas.

Tāpēc mūsu mērķim, kas jāsasniedz ar šo direktīvu palīdzību, jābūt pagaidu nodarbinātības aģentūru regulējumam Eiropas Savienības līmenī un, it īpaši, vienlīdzīgiem darba un nodarbinātības apstākļiem pagaidu darbiniekiem un lietotāju uzņēmumu darbiniekiem. Tas būtu Eiropas kā uzņēmējdarbības vietas interesēs, pirmkārt jau darba ņēmēju interesēs, un novērstu negodīgu konkurenci uzņēmumu starpā.

Ewa Tomaszewska (UEN). – Priekšsēdētāja kungs, jebkurš šis direktīvas grozījums, vienalga, cik svarīgs, nozīmētu būtisku likumdošanas procesa novilcināšanu, un pagaidu darbinieki vēl ilgāk būtu juridiski neaizsargāti. Šī direktīva kavējas jau vairākus gadus. Tā ir arī sociālo partneru nolīgumu izpausmes forma. Tādēļ es nobalsoju par jebkādu grozījumu noraidīšanu.

- Ziņojums: Roberta Angelilli (A6-0404/2008)

Neena Gill (PSE). – Priekšsēdētāja kungs, es nobalsoju par šo ziņojumu, jo mani patiesi uztrauc bērnu drošība tiešsaistē. Šo jautājumu izvirzīja arī daudzi mani Rietummidlendas vēlētāji. Es zinu, ka daudzi vecāki un skolotāji aizvien vairāk raizējas par to, ka bērni piekļūst viņiem nepiemērotai un potenciāli bīstamai informācijai.

Kopš internets visā pasaulē ir kļuvis par varenu plašsaziņas līdzekli, tas aizvien vairāk apdraud jauniešus visā pasaulē. Apvienotajā Karalistē nesen veiktais pētījums atklāja, ka pedofili uzrunājuši vienu no katriem desmit bērniem, kuri lieto tiešsaistes tērzēšanas telpas internetā. Atzīstot to, ka internets bērniem piedāvā izklaidi, iespējas un zināšanas, mums tomēr jāievieš pasākumi, kas viņus pasargātu, lietojot internetu. Es uzskatu, ka mēs esam atbildīgi par to, lai pasargātu bērnus no bīstamas informācijas un no tiem, kas vada tiešsaistes vietnes.

Eiropas Parlamentam ir jāveic svarīgs darbs, lai samazinātu nepiemērotu un nelikumīgu materiālu pieejamību un paaugstinātu sabiedrības informētību par briesmām, kādām pakļauti bērni tiešsaistē. Tādēļ es atzinīgi vērtēju šo ziņojumu un ES centienus aizsargāt mūsu bērnus. Bērniem jāizmanto visas šīs tehnoloģijas piedāvātās iespējas, nebaudoties no tiem, kas varētu viņus apdraudēt.

Hubert Pirker (PPE-DE). – Priekšsēdētāja kungs, pats par sevi internets ir ļoti labs izgudrojums, taču to aizvien vairāk izmanto noziedznieki, un tas savukārt ir izraisījis vispretīgākās noziedzības, proti, tirdzniecības ar materiāliem, kuros attēlota bērnu pornogrāfija, pieaugumu.

Ja jūs iztēlosieties, ka pagājušajā gadā vien šādu materiālu tirdzniecības apjoms internetā pieauga par 16 %, un pievienosiet tam gada laikā šāda veida fotogrāfiju izgatavošanai ļaunprātīgi izmantotos vairāk nekā 20 000 bērnu, jums radīsies priekšstats par šīs problēmas apmēriem. Mūsu mērķiem jābūt šādiem: vispārēja neiecietība bērnu ļaunprātīgas izmantošanas gadījumos, stingri sodi vainīgajiem un maksimāla bērnu aizsardzība internetā.

Es apsveicu Eiropas Parlamenta atbalstīto pasākumu kopumu, kura darbības joma ietver gan palīdzības līnijas, gan bloķēšanas sistēmu uzstādīšanu, gan izglītību, gan policijas pastiprinātu iesaistīšanu, gan arī finanšu darījumu izsekojamību.

Šis Eiropas Parlamenta ziņojums ir ļoti svarīgs, jo tas raida spēcīgus signālus par mūsu sabiedrības vājāko locekļu bērnu aizsardzību.

Zita Pleštinská (PPE-DE). – Internets ir lielisks palīgs, bet vienlaikus tas ir arī drauds – it īpaši tas apdraud bērnus. Bērni ar internetu prot apieties labāk nekā viņu vecāki, un tāpēc vecāki bieži vien neapzinās, kādos slazdos, sevišķi bērni, var iekļūt, stundām ilgi klejot internetā. Es atzinīgi vērtēju šo ziņojumu un nobalsoju par to.

Es uzskatu, ka drošas interneta programmas palīdzēs samazināt milzīgo plaisu starp paaudzēm, kas pastāv attiecībā uz izpratni par internetu. Mums ir vajadzīga vecākiem un skolotājiem paredzēta informācijas kampaņa. Es atbalstu tādu kontaktpunktu izveidošanu katrā ES dalībvalstī, kuros būtu iespējams paziņot par nelegālām darbībām attiecībā uz drošību internetā.

Matti Juhani Saari Somijā internetā, arī *YouTube* vietnē, ievietoja videomateriālu, kurā redzams, kā viņš poligonā šauj ar pistoli. Vēlāk šis vājprātīgais šāvējs Somijas pilsētas *Kauhajoki* skolā nogalināja desmit jauniešus. Dāmas un kungi, es uzskatu, ka ar šīs programmas palīdzību mēs spēsim samazināt riska pakāpi un nodrošināsim to, ka jaunieši internetā nevarēs piekļūt šādiem videomateriāliem.

Jan Březina (PPE-DE). – Es atbalstīju R. Angelilli ziņojumu, jo es uzskatu, ka tas palīdzēs cīņā pret bērnu ļaunprātīgu izmantošanu internetā. Es gribētu, lai tiktu uzsvērts, ka jāuzlabo policijai pieejamie instrumenti. Konkrēti tas nozīmē Eiropas bērnu pornogrāfijas datu bāzes izveidošanu savienojumā ar palīdzības līnijām, kam varētu piekļūt policija. Tas būs ļoti lietderīgs instruments gadījumos, kas saistīti ar fotoattēlu pirkšanu, izmantojot vienādranga datņu apmaiņu, jo tas ļaus pārbaudīt, vai attiecīgā fotogrāfija jau ir parādījusies internetā un vai jau ir veikta izmeklēšana saistībā ar šo attēlu, tādējādi izvairoties no nevajadzīgas izmeklēšanas darbību dubultošanās. Efektīvs pasākums varētu būt arī tīmekļa vietnēs, kas satur bērnu pornogrāfiju, veikto

maksājumu darbību uzraudzība, vienlaikus pilnībā pakļaujoties privātās dzīves aizsardzības un banku noslēpumu noteikumiem.

Līdzšinējā pieredze liecina, ka bērnu drošību internetā var nodrošināt, tikai izmantojot daudzslāņainu pieeju, kas ietver bērnu, ģimeņu, skolu, visu telekomunikāciju uzņēmumu, interneta pakalpojumu sniedzēju un valdības iestāžu līdzdalību. Ir jāpaaugstina informētības un aizsardzības līmenis, kas, raugoties no tehniskā viedokļa, varētu atbalstīt un atvieglot ziņošanu par noziedzīgu rīcību un uzlabotu tās izmeklēšanas iespējas policijā. Es patiešām ticu, ka šī programma par interneta drošību to veicinās.

Zuzana Roithová (PPE-DE). - Atļaujiet man papildināt pirmsdien notikušās debātes par bērnu aizsardzību, kuri izmanto internetu un citas saziņas tehnoloģijas. Es atbalstīju šo ziņojumu, un, protams, es to vērtēju ļoti atzinīgi. Tomēr programmā, ko mēs pieņemām, nav akcentēta terminu saskaņošana attiecībā uz bīstamu saturu. Dalībvalstu uzskati dalās attiecībā uz to, kas vēl nav jāizslēdz un kas jau ir uzskatāms par noziedzīgu. Tas nenoliedzami traucē cīņā pret noziegumiem internetā, kam nav ne valstu, ne arī kontinentu robežu. Gribot negribot, mūsu bērnu dēļ saskaņošanai šajā jomā jāklūst par prioritāti.

Koenraad Dillen (NI). – Priekšsēdētāja kungs, protams, es nobalsoju par šo ziņojumu. Ir jāapsveic apstākļi, ka Eiropa vēlas kaut ko darīt, lai aizsargātu bērnus pret daudzajām briesmām, kas šodien uzglūn internetā. Jaunieši jau no ļoti agras bērnības labi pārzina internetu, taču viņi, protams, ir arī pakļauti tā briesmām.

Ir aprēķināts, ka 9 no 10 bērniem vecumā no 8 līdz 16 gadiem internetā saskaras ar pornogrāfiska rakstura materiāliem. Tiešsaistes pornogrāfisko materiālu tirgotāji kļūst aizvien pārgalvīgāki. Papildus pedofiliem un pornogrāfisko materiālu tirgotājiem bērnus apdraud arī tiešsaistes laimētavas, kas izmanto agresīvus reklāmas paņēmienus. Sevišķi jaunāka vecuma bērni neapzinās ar tām saistītās briesmas.

Tāpēc ne vien vecākiem, skolām un skolotājiem, bet arī politiķiem jādara viss, lai aizsargātu bērnus pret visām šīm briesmām. Viņiem vajag ne vien uzraudzīt, bet arī paaugstināt informētības līmeni, it īpaši jaunāko sabiedrības locekļu vidū, jo viņus var visvieglāk ietekmēt un visvieglāk ievainot.

Marusya Ivanova Lyubcheva (PSE). – Paldies, priekšsēdētāja kungs! Es nobalsoju par šo ziņojumu, jo es uzskatu, ka tas ir ārkārtīgi svarīgs. Vienā dokumentā ir grūti atrisināt visas problēmas, ar ko saskaras bērni, lietojot saziņas tehnoloģijas. Taču šī programma ir svarīga organizatoriskā ziņā. Debatējot par jauno tehnoloģiju ietekmi, mēs mēdzam runāt par to sociālajām, izglītības, kultūras un citām priekšrocībām un pārāk vēlu sākam apzināties to negatīvās sekas. Pašreizējie mehānismi tādu produktu ierobežošanai, kam ir kaitīga ietekme, ir ļoti svarīgi, lai samazinātu risku, taču paralēli tam mums vajadzīgas profilaktisku pasākumu programmas. Tagad, kad mums ir kopīga Eiropas programma, katrai dalībvalstij šajā jomā ir jāveido sava valsts programma. Mums jāvairo sabiedrības izpratne par šo problēmu, un jāmača bērni inteligenti lietot saziņas tehnoloģijas. Vēl viens jautājums, kas jāatrisina, ir saistīts ar datoratkarību. Ir vajadzīga saskaņota rīcība, un arī šis uzdevums ir jāveic valstu valdībām.

- Ziņojums: Françoise Grossetête (A6-00346/2008)

Milan Gaľa (PPE-DE). – Priekšsēdētāja kungs, es gribētu pateikties jums par man doto iespēju runāt, un es gribētu arī pateikties *Grossetête* kundzei par ziņojumu par direktīvas priekšlikumu attiecībā uz zāļu tirdzniecības atļauju nosacījumu grozīšanu. Es nobalsoju par to. Tas veicinās tiesību aktu saskaņošanu un patērētāju aizsardzību, samazinās birokrātiskos šķēršļus, palielinās elastību un uzlabos pacientu drošību un informētību. Vienlaikus tas vienkāršos procedūras un samazinās vidējo farmācijas uzņēmumu izmaksas.

Es augstu vērtēju komisāra G. *Verheugen* pārliecinošo nostāju pret viltotām zālēm, nekvalitatīvām nepatentētām zālēm, kas bieži vien iedarbojas ne vairāk kā *placebo*, un aizliegtām zālēm un vakcīnām, kas pie Eiropas pilsoņiem nonāk ar „melnā tirgus” palīdzību. Šāda rīcība ir noziegums. Tuvākajā nākotnē Komisija izstrādās pasākumus, lai nostiprinātu esošos tiesību aktus šajā jomā un aizliegtu šo zāļu izplatīšanu. Tā ieviesīs arī sankcijas pret personām, kas darbojas šajā jomā. Komisārs arī apliecināja, ka efektīvus medikamentus jāražo, pamatojoties uz atzītiem Eiropas standartiem un ražošanas procesiem.

Zuzana Roithová (PPE-DE). – Es atsaukos uz šodienas debatēm, kurās es paziņoju, ka es augstu vērtēju šo ziņojumu. Tomēr tika iekļauta prasība, lai visām zālēm, kas satur vienas un tās pašas aktīvās sastāvdaļas, būtu viens un tas pats firmas nosaukums, lai izvairītos no pacientu apmulsuma un pārmērīgu devu lietošanas. Nespeciālistiem tas var šķist saprātīgi, taču zāles nepārtraukti attīstās, un turklāt tām zālēm, kuras satur tās pašas vai līdzīgas aktīvās sastāvdaļas, citas sastāvdaļas var būt atšķirīgas. Pārmest Komisijai par to, ka tā nepieprasa firmu nosaukumu standartizāciju, būtu bezjēdzīgi un liecinātu par šīs sistēmas darbības neizpratni, neatkarīgi no tā, kādas vispārējās pilnvaras Eiropas Savienībai varētu būt.

- Ziņojums: Toine Manders (A6-0195/2008)

Neena Gill (PSE). – Priekšsēdētāja kungs, man ir patiess gandarījums par to, ka šis Parlaments beidzot ir novērsis 1994. gada Daļlaika lietojuma tiesību direktīvas nepilnības; tādējādi patērētāju ieguldījumus var labāk aizsargāt. Ilgtermiņā tā aizsargās arī līdz pat 40 000 darbvietu Eiropā. Es īpaši interesējos par šo ziņojumu, jo tas risina jautājumu, kas tieši skar daudzus manus vēlētājus. Mums Apvienotajā Karalistē ir daudz vairāk daļlaika lietojuma tiesību īpašnieku nekā citās Eiropas valstīs. Tāpēc šī direktīva daudzus no viņiem atkal pārliecinās par to, ka Eiropa rīkojas, lai aizsargātu viņus pret negodīgiem tirgotājiem. Apvienotās Karalistes daļlaika lietojuma tiesību nozare gadā pelna apmēram 157 miljonus euro, un šī direktīva ir svarīgs pagrieziena punkts, kas ierobežos to negodīgo aģentu rīcību, kuri rada problēmas patērētājiem un zaudējumus likumīgiem tirgotājiem. Jaunie vienkāršotie noteikumi nodrošinās patērētājiem vienlīdzīgu aizsardzību visā ES, radot vienādus noteikumus daļlaika lietojuma tiesību un citu populāru brīvdienu produktu tirgū.

Zuzana Roithová (PPE-DE). – Es priecājos, ka par spīti politiķu sliktajām priekšnojautām, ir panākta vienošanās par tiesību aktu saskaņošanu, kas aizsargās visus Eiropas iedzīvotājus, kuri plāno doties brīvdienās uz ārzemēm un, ne ar ko neriskējot, vēlas irēt naktsmītnes ārzemēs. Daļlaika lietojuma tiesību direktīvas pārskatīšana ietver arī neuzticamu pakalpojumu sniedzēju reģistrāciju un tādējādi palielina iespējas, ka cilvēki nekļūs par krāpšanas upuriem, kā tas šobrīd bieži notiek.

Patērētājiem būs arī četrpadsmit dienu ilgs termiņš, kurā viņi varēs atteikties no līguma, maksājot avansa maksājumus, un viņiem pat būs pieejami līgumi viņiem saprotamā valodā; tās ir labas ziņas arī Čehijas pilsoņiem.

Gary Tittley (PSE). – Priekšsēdētāja kungs, es priecājos kopā ar savu draudzeni un kolēģi *Gill* kundzi, ka mēs esam novērsuši nepilnības šajā direktīvā.

Daļlaika lietojuma tiesības ir milzīga nozare, taču tā var būt arī milzīga krāpniecība. Piemēram, man bija darīšanas ar firmu, ko sauc „Eiropas Daļlaika lietojuma tiesību īpašnieku organizācija” (*European Timeshare Owners Organisation*), kas darbojas Spānijā, bet ļoti parocīgi reģistrēta Gibraltārā, un vēlētāji man pastāstīja, ka viņi esot vērsušies pie šīs firmas, kas piedāvājusi viņu daļlaika lietojuma tiesību tālākpārdošanu. Kad viņi par ļoti dārgu maksu ieradās Spānijā, viņi tur neatrada nevienu, kas pirktu viņu daļlaika lietojuma tiesības, bet gan šo firmu, kas vēlējās viņiem pārdot citas daļlaika lietojuma tiesības.

Es vairākas nedēļas mēģināju sazināties ar šo firmu, un tikai šonedēļ beidzot man tas izdevās, jo dīvainā kārtā viņi neatbild ne uz norādītajiem telefona numuriem, ne arī uz vēstulēm.

Es ceru, ka tagad mēs sāksim ierobežot tādu organizāciju kā *European Timeshare Owners Organisation* noziedzīgo darbību, jo viņi daļlaika lietojuma tiesību nozarei rada sliktu slavu un, atklāti runājot, tas kaitē Spānijas brīvdienu tūrisma nozares tēlam, par ko es zinu, jūs ļoti rūpējaties.

- Ziņojums: Jan Andersson (A6-0370/2008)

Zuzana Roithová (PPE-DE). – Es nevarēju balsot par *J. Andersson* ziņojumu. Man nepatīk tas, ka tie, kuri nebija apmierināti ar Tiesas spriedumu, šodien ar šā ziņojuma palīdzību mēģina mīkstināt Zviedrijas tiesas spriedumu *Laval* lietā. Pakalpojumu sniegšanas brīvība ir viena no Eiropas Savienības priekšrocībām, un dalībvalstīm drīzāk jāvelta lielāka uzmanība tam, lai nodrošinātu gan darba ņēmēju, gan arī uzņēmēju labāku informētību par darba ņēmēju direktīvas pašreizējiem principiem. Tas ir pareizais ceļš, kā cīnīties pret nelegālo nodarbinātību un dempingu Eiropas darba tirgū; ar jurisdikcijas maiņu vien nepietiek. Demokrātiskās sabiedrībās tiesības jāpieprasa pilnā apmērā, nevis samazinātā veidā.

Marian Harkin (ALDE). – Priekšsēdētāja kungs, 24. grozījuma pirmajā daļā atzīts, ka sociālais dempings pamudināja Īriju teikt „nē” Lisabonas līgumam. Es tam piekrītu, kā arī piekrītu teikumam, kurā prasīts Padomei rīkoties, lai nodrošinātu vienādu samaksu par vienādu darbu. Šis grozījums aicina visas dalībvalstis respektēt Īrijas referenduma rezultātus. Ir skaidrs, ka jebkurā gadījumā tā ir juridiska pavēle visām dalībvalstīm.

Tomēr, salīdzinot ar visu to, pamatīgi pārskatot pašreizējos līgumus, mums jāsaik ar šo prasību, lai pavērtu ceļu uz sociālu Eiropu. Paunāsim par riekstu skaldīšanu ar veseri! „Pamatīga pašreizējo līgumu pārskatīšana” man izklausās kā likumu grāmatas saplēšana. Mums jau ir ļoti veiksmīgi tiesību akti diskriminācijas novēršanai, un mēs pašlaik uzlabojam šos tiesību aktus. Mēs esam panākuši pagaidu vienošanos attiecībā uz Pagaidu darba ņēmēju direktīvu. Tā nostiprina darba ņēmēju tiesības un pierāda, ka Eiropas sociālā sirds vēl aizvien pukst.

16. grozījums aicina dalībvalstis apstrīdēt Eiropas Tiesas spriedumus. Tas nav veids, kā šīs lietas risināt. Mums jāpārskata darbinieku norīkošanas direktīva un jānodrošina tās pareiza transponēšana visās dalībvalstīs; ja to nepieciešams grozīt, tad mums tā jārikojas, taču nav nepieciešams pamatīgi pārskatīt visus līgumus.

Mairead McGuinness (PPE-DE). – Priekšsēdētāja kungs, par balsojumu es gribētu teikt, ka Apvienotās Īrijas partijas *Fine Gael* biedri, pie kuriem piederu arī es, balsoja par *J. Andersson* ziņojumu, jo tas risina svarīgus jautājumus, ko izvirzīja Tiesas spriedumi *Viking*, *Laval* un *Rüffert* lietās, saglabājot vienlīdzīgas attieksmes principu un vienādu samaksu par vienādu darbu.

Ziņojumā ļoti skaidri paziņots, ka ar tiesību aktiem nepietiek un mums vajag nodrošināt labāku līdzsvaru starp darba ņēmēju tiesībām un pakalpojumu sniegšanas brīvību, taču risinājums nav pamatīga pašreizējo ES līgumu pārskatīšana, kā aicināja 24. grozījums. Risinājums ir tiesību aktu uzlabošana, tādēļ mēs balsojam pret 24. un 16. grozījumu, kas abi nepalīdz un nav nepieciešami, jo tie nav saistīti ar juridiskajām pavēlēm.

Philip Claeys (NI). – Priekšsēdētāja kungs, es balsoju pret *J. Andersson* ziņojumu, ne vien tāpēc, ka šis teksts attiecas uz Darba likumu, ko nosaka dalībvalstis, bet arī tāpēc, ka tas atkārtoti atsaucas uz Pamattiesību Hartu un Lisabonas līgumu.

Tas, protams, nav pirmais ziņojums, kas izdara šādu noziegumu, taču tas norāda uz dziļo necieņu pret Īrijas vēlētājiem, kas anulēja šo līgumu, un patiesībā arī pret visiem vēlētājiem Eiropā, kam nebija iespējas demokrātiskā ceļā paust savu viedokli attiecībā uz Lisabonas līgumu.

Atkal un atkal tiek solīts, ka Eiropa ņems vērā pilsoņu gribu, ka kaut kas tiks darīts, lai novērstu demokrātijas deficītu, un atkal un atkal šeit, Parlamentā, atklājas tas, ka Eiropa to nespēj. Eiropas Savienībai ir uzticamības problēma, kas galu galā ir lielāka par demokrātijas deficīta problēmu.

Ewa Tomaszewska (UEN). – Priekšsēdētāja kungs, es strādāju kopā ar *Andersson* kungu, jo biju Nāciju Eiropas grupas ēnu referente, pilnībā apzinoties to, cik svarīgi ir ziņojumā ietvertie jautājumi manai tirdzniecības apvienībai *Solidarity* un citām tirdzniecības apvienībām, kā arī manai politiskajai grupai, kas ļoti jūtīgi uztver sociālos jautājumus. Par šo jautājumu es esmu saņēmusi vēstuli no *Janusz Śniadek*, tirdzniecības apvienības *Solidarity* vadītāja.

Ziņojumā uzmanība pievērsta tam, ka jārespektē tirdzniecības apvienību tiesības un sociālo partneru dialogu svarīgums, jārespektē šo dialogu rezultāti, sevišķi koplīgumi, un jāņem vērā princips: „vienāda samaksa par vienādu darbu”. Tāpēc es balsoju par šo ziņojumu, lai gan, kā daži kolēģi šeit, Parlamentā, iepriekš teica, atsaucos uz Lisabonas līgumu pašreizējā brīdī nav pamatotas.

Katrin Saks (PSE). - (ET) Es gribētu paskaidrot, kāpēc es nenobalsoju par *J. Andersson* ziņojumu.

Lai gan šis ziņojums ir daudz līdzsvarotāks nekā tā sākotnējā versija, es un manas grupas kolēģi no Austrumeiropas atturējāmies no balsošanas. Protams, mēs atbalstām vienlīdzīgas attieksmes principu, taču mēs saredzam briesmas, ka šo saukli varētu izmantot, lai mēģinātu novērst vienas no Eiropas Savienības pamatbrīvībām - darbaspēka pārvietošanās brīvības - istenošanu. Tas ir sevišķi svarīgi Austrumeiropai: mūsu darbaspēks grib iegūt piekļuvi Rietumeiropas darba tirgum - pat ja tas būtu uz laiku -, lai nopelnītu vairāk, un, manuprāt, tas ir svarīgi arī Eiropas Savienības ekonomikas attīstībai kopumā.

Es uzskatu, ka tā vietā, lai mainītu regulējumu Eiropas līmenī, kā to prasīja, vairāk uzmanības jāvelta direktīvai un dalībvalstu tiesību aktiem.

Rakstiski balsojumu skaidrojumi

Priekšlikums lēmumam: Catherine Ashton kandidatūras apstiprināšana Eiropas Komisijas locekles amatā (B6-0575/2008)

Jean-Pierre Audy (PPE-DE), rakstiski. – (FR) Es balsoju par normatīvo rezolūciju, ar ko apstiprina grozīto priekšlikumu Padomes regulai, ar ko groza Regulu (EK) Nr. 2201/2003 attiecībā uz jurisdikciju laulības lietās un ievieš noteikumus par šajās lietās piemērojamām tiesībām, kura pamatā ir manas vācu kolēģes deputātes *Gebhardt* kundzes ziņojums. Ņemot vērā pieaugošo pilsoņu mobilitāti Eiropas Savienībā, kuras rezultāts ir arvien lielāks „starptautisko” pāru skaits, citiem vārdiem sakot, tādu pāru skaits, kur laulātajiem ir dažādas tautības vai tie dzīvo dažādās dalībvalstīs, vai arī dalībvalstī, kurā vismaz viens no laulātajiem ir nepilsonis, un, ņemot vērā, augsto šķirto laulību rādītāju Eiropas Savienībā, bija būtiski noteikt piemērojamās tiesības un jurisdikciju laulību lietās, kas katru gadu ietekmē aizvien vairāk cilvēku. Mums vajadzētu nemītīgi norādīt,

ka Līgumos ir paredzēts pakāpeniski izveidot kopēju brīvības, drošības un taisnīguma telpu, īstenojot pasākumus, lai veicinātu „saderību attiecībā uz dalībvalstu kolīzijas normām”.

David Martin (PSE), rakstiski. – Es atbalstu *Catherine Ashton* jaunās tirdzniecības komisāres amatā. Es ļoti priecājos, ka beidzot mums ir tirdzniecības komisāre un pirmā komisāre no Lielbritānijas. Es domāju, ka viņa būs ļoti atsaucīga un atvērta komisāre, kura cieši sadarbosies ar Parlamentu.

- Rezolūcijas priekšlikums: Eiropadomes 2008. gada 15. un 16. oktobra sanāksme (B6-0543/2008)

Colm Burke, Avril Doyle, Jim Higgins un Mairead McGuinness (PPE-DE), rakstiski. – Mēs vēlamies teikt, ka PPE-DE grupas *Fine Gael* EP deputāti atbalsta ziņojuma par Eiropadomes sanāksmi vispārējās nostādnes, taču nepiekrīt, ka Parlamentam jāuzskata, ka „ir iespējams kļiedēt Īrijas iedzīvotāju paustās bažas, nodrošinot risinājumu, kurš būtu pieņemams visiem pirms Eiropas vēlēšanām”, jo šis jautājums ir jārisina pēc Īrijas iedzīvotāju ieskatiem un viņu izvēlētā laikā.

Philip Bushill-Matthews (PPE-DE), rakstiski. – Es un mani britu konservatīvie kolēģi atbalstām šīs rezolūcijas daļas, kas attiecas uz valstu sadarbību saistībā ar finanšu krīzi un atbalsta sniegšanu mazajiem un vidējiem uzņēmumiem. Mēs arī atbalstām, ka ES ievēro savas apņemšanās saistībā ar klimata pārmaiņām. Mēs atzinīgi vērtējam šajā rezolūcijā pausto spēcīgo atbalstu Gruzijai pēc neseno notikušās Krievijas intervences šajā valstī.

Taču tā kā mēs stingri iebilstam pret Lisabonas līgumu, mēs nevaram atbalstīt sadaļu par šo jautājumu. Mēs iebilstam arī pret Kopēju ES imigrācijas politiku.

Tādēļ mēs atturamies no galīgā balsojuma.

Sylwester Chruszcz (NI), rakstiski. – (PL) Šodien es balsoju pret rezolūciju par Eiropadomes sanāksmi Briselē, jo nepiekrītu deputātu vairākuma nostājai par vismaz diviem ES augstākā līmeņa sanāksmē apspriestajiem jautājumiem. Manuprāt, Lisabonas līguma ratifikācijas procesu pilnībā pārtrauca referendum rezultāti Īrijā. Tas nozīmē, ka visi mēģinājumi Eiropas Savienībā turpināt konstitucionālo procesu ir veltīgi. Es arī nepiekrītu vairākuma nostājai par enerģētiku un klimata pārmaiņām. Vēlos norādīt, ka uzspiestie risinājumi daudzās valstīs, tostarp Polijā, apdraud nozares un patērētājus.

Avril Doyle (PPE-DE), rakstiski. – Es un visi mani kolēģi no Īrijas politiskās partijas *Fine Gael* balsojam par, un mēs vēlamies, lai Īrijas valdība pēc iespējas ātrāk skaidri un nepārprotami ratificē Lisabonas līgumu. Taču mēs uztveram Īrijas vēlētajus kā mūs apdraudošus konformistus. Laika posmā no 12. jūnija, kad būs zināmi balsojuma rezultāti, līdz lēmumam par otro ratifikācijas mēģinājumu politiskajam ūdenim ir jābūt pilnīgi skaidram.

Mēs pie tā nonāksim ātrāk un izredzes uz panākumiem būs lielākas, ja no kolēģiem nedzirdēsīm pavēles par ratifikācijas procesa laiku, t.i., „pirms Eiropas vēlēšanām”, kā noteikts 20. punktā, pret kuru es šodien balsoju.

Edite Estrela (PSE), rakstiski. – (PT) Šodien es balsoju par Kopīgo rezolūcijas priekšlikumu par Eiropadomes sanāksmi (2008. gada 15. un 16. oktobrī), jo atbalstu lēmumu iejaukties finanšu tirgu darbībā. Tas ir saprotams, ņemot vērā steidzamo vajadzību reaģēt uz Eiropas pilsoņu bailēm un nodrošināt tirgū likviditāti un stabilitāti, kā arī visus atbilstošos pabalstus ģimenēm un mazajiem un vidējiem uzņēmumiem.

Taču nedrīkst aizmirst, ka šī rezolūcija arī aicina apstiprināt būtiskus pasākumus ar mērķi pārstrukturēt starptautisko finanšu sistēmu, jo īpaši stiprinot regulatoru sadarbību un koordinēšanu Kopienā un nodrošinot Eiropas Savienībā godīgu un efektīvu uzraudzības sistēmu. Finanšu tirgus lielāka regulēšana ir būtiska, taču vispirms mums ir vajadzīgs labāks regulējums. Šī rezolūcija ir ceļš uz to.

Patrick Gaubert (PPE-DE), rakstiski. – (FR) Es priecājos, ka, balsojot par rezolūciju par Eiropadomes sanāksmi 2008. gada 15. un 16. oktobrī, es atbalstīju savā balsojumā —, Parlaments atbalstīja Eiropas Imigrācijas un patvēruma paktu.

Deputāti ir atbalstījuši šo Eiropas Savienības Francijas prezidentūras iniciatīvu, kas ierosina saskaņotu un līdzsvarotu pieeju imigrācijai un kas no jauna apstiprina Eiropas Savienības lēmumu veicināt likumīgu imigrāciju un nopietni apkarot nelegālo imigrāciju.

Ar vispārējo rīcības pamatplānu saistīto panākumu pamatā ir Francijas prezidentūras darbības, ko īstenoja, lai varētu ātri pieņemt šobrīd apspriestos direktīvu priekšlikumus, tādējādi pārvēršot pretenciozos paziņojumus reālās darbībās. Īpaši jāatzīmē direktīva par vienotu procedūru un vienotu tiesību kopumu — tā sauktā Zilās

kartes direktīva par augsti kvalificētu valstspiederīgo ieceļošanas nosacījumiem, kā arī direktīva par sankcijām pret darba devējiem, kas nodarbina valstspiederīgos, kas dalībvalstī uzturas nelikumīgi.

Šis pakts ir neatņemams elements ceļā uz patiesi kopēju imigrācijas un patvēruma politiku, kurā ievēro Eiropas Parlamenta aizstāvētās cilvēka pamattiesības un cieņu.

Hélène Goudin un Nils Lundgren (IND/DEM), rakstiski. – (SV) Attiecībā uz 7. grozījumu, ko iesniedza Zaļo grupa/Eiropas Brīvā alianse, mēs gribētu norādīt, ka vēlamies, lai darbā pie Bretonvudsas iestāžu reformēšanas dalībvalstis varētu izmantot pašas savu pieeju.

Tā kā dokumentus par kompromisa rezolūciju un tās grozījumiem saņēmām vēlu, tad, sākot no 19. punkta, mēs atturējamies no piedalīšanās balsojumos (taču neviens no tiem nebija balsojums pēc saraksta).

Pedro Guerreiro (GUE/NGL), rakstiski. – (PT) EPP/PES/ALDE/UEN rezolūcijā atklāti Eiropas Savienībā līdz šim pieņemto pasākumu ierobežojumi un patiesie mērķi.

Ignorējot pašreizējās finanšu krīzes patiesos cēloņus, kas slēpjas pieaugošā kapitāla uzkrāšanā un koncentrācijā, ekonomikas finansializēšanā, spekulēšanā un brīvā un vienkāršā kapitāla apritē, un nonivelējot tos līdz „pārredzamības trūkumam” un finanšu tirgus „nepietiekamai uzraudzībai”, šī Parlamenta vairākums mēģina paveikt neiespējamo. Citiem vārdiem sakot, tas vēlas glābt sistēmu no krīzes, kas ir tai likumsakarīga, (acumirkļi) atjaunojot „uzticību tirgiem” un iepludinot sabiedriskajos fondos naudu, kam nav reāla seguma, kā, piemēram, Portugālē, kur pavisam nesen izrakstīts pilnīgi tukšs „naudas čeks” par summu, kas vienāda ar visiem strukturālo fondu līdzekļiem, ko valsts var izmantot pašreizējā Kopienas finanšu perspektīvā.

Taču visi šie pasākumi, ko Parlaments tik augstu vērtē, ir tikai veids, kā izvairīties no darba pie būtiskiem uzdevumiem, piemēram, izveidot katrā valstī spēcīgu un efektīvu valsts banku, lai pildītu tās attīstības vajadzības, pielikt punktu „nodokļu paradīzēm”, paredzēt noteikumus par kapitāla apriti un pārtraukt finansiālās spekulācijas, mainīt ES monetāro politiku un stabilitātes paktu, pārtraukt privatizāciju un ekonomikas liberalizāciju un tamlīdzīgi.

Tā vietā šī Parlamenta vairākums vēlas no jauna apstiprināt savu neoliberālo darba kārtību.

Ona Juknevičienē (ALDE), rakstiski. – Rezolūcijā par Eiropadomes 2008. gada 15. un 16. oktobra sanāksmi aplūkoti vairāki svarīgi jautājumi, piemēram, vispasaules finanšu krīzes ietekme uz ekonomikas stratēģiju izklūšanai no finanšu krīzes, noteikumu uzlabošana, lai stiprinātu ES regulējošo noteikumu un uzraudzības sistēmu, enerģētika un klimata pārmaiņas, kā arī ar energoapgādes drošību saistīti jautājumi. Taču, ņemot vērā pēdējos Komisijas dotos solījumus un Francijas prezidentūras secinājumus, es uzskatu, ka mums nav izdevies visaptveroši pievērsties ar energoapgādes drošību saistītajiem jautājumiem. Eiropas Komisija ir apņēmusies izstrādāt Baltijas valstu starpsavienojumu plānu un decembrī ar to iepazīstināt ES enerģētikas ministrus. Padomes prioritāte ir pievienot Lietuvu, Latviju un Igauniju plašākam Eiropas elektroenerģijas tīklam un dažādāt gāzes avotus, lai samazinātu atkarību no Krievijas gāzes. Es ierosināju iekļaut šos ieteikumus rezolūcijā, taču politisko grupu sarunu laikā tos, tāpat kā manis ieteikto mutisko grozījumu, neņēma vērā. Es uzskatu, ka Eiropas Parlamentam nav izdevies izrādīt solidaritāti Baltijas valstīm, kuras jau šobrīd ir izolētākās „enerģijas salas” Kopienā un kuras attiecībā uz gāzi ir atkarīgas no Krievijas žēlastības. Iepriekš minēto iemeslu dēļ es atturējos no balsošanas par kopīgo rezolūcijas priekšlikumu.

Andreas Mølzer (NI), rakstiski. – (DE) Jautājumā par Kosovu ES ir nostājusies Prištinas pusē, taču attiecībā uz konfliktu Kaukāzā tā uzstāj uz Gruzijas teritoriālo integritāti. Briselei reizi par visām reizēm jānoskaidro, vai tā atbalsta tautu pašnoteikšanās tiesības vai nē. Ja ES nopietni uztver cēlos mērķus, ko tā vienmēr atbalsta, tai jāpārtrauc „dubultstandartu” izmantošana un jāieņem neitrāla vidutāja loma, nevis vienmēr jāievēro Amerikas Savienoto Valstu intereses.

Taču finanšu krīze liek Eiropas Savienībai mēģināt izprast arī sevi pašu. Galu galā pēdējo desmitgažu laikā Eiropas Savienība ir bijusi neierobežota liberālisma instruments. Uzmanības centrā bija nevis pilsoņi, bet neoliberāla viedokļa cietsirdīga īstenošana. Tagad Eiropas Savienības finanšu tirgus uzraudzības jomā ir jāpiemēro ne tikai strikti minimālie standarti, bet arī jālūdz starptautiskās finanšu sistēmas labumguvēju solidaritāte. Tādējādi būtu iespējams papildināt drošības fondu, lai, piemēram, atbalstītu bankas krīzes laikā.

Athanasios Pafilis (GUE/NGL), rakstiski. – (EL) Kamēr Eiropas Savienības dalībvalstu centra labējās un kreisās valdības atsakās izpildīt darba ņēmēju prasības, tostarp pat prasību par minimālo algu, attaisnojoties ar to, ka tautsaimniecība nevar tos atbalstīt, Eiropadome aizvainojošā veidā piešķir bankām un monopoliem finansējumus triljonu eiro apmērā, atkal liekot par krīzi maksāt darba ņēmējiem.

ES augstākā līmeņa sanāksmē pieņemto lēmumu izraisītās jaunās vētras centrā ir ātrāka kapitālisma pārstrukturēšana, ražošanas attiecību izjukšana, sociālās aizsardzības un apdrošināšanas sistēmu sagraušana, no ražīguma atkarīgas algas un bezdarbs. Šo mežonīgo uzbrukumu papildina Eiropas Imigrācijas un patvēruma pakts, kas nosaka imigrantiem Eiropas Savienībā necilvēcīgas barjeras, vienlaikus nodrošinot, ka monopoli var apmierināt savu vajadzību pēc lēta darbaspēka.

Tai pat laikā Padomes lēmumos tiek noklusēta Eiropas Savienības liekulīgā interese par klimatu, ņemot vērā to, ka enerģijas cena tagad neatkarīgi no ražošanas izmaksām ir jābalsta uz biržu untumiem, tādējādi palielinot monopolu peļņu uz vides rēķina.

Nav iespējams rast cilvēkiem izdevīgus risinājumus attiecībā uz konkurētspēju un kapitāla aprites liberalizāciju, ko Eiropas Savienība un tās dalībvalstu valdības vēl vairāk nostiprina, īstenojot pasākumus, lai sniegtu valsts atbalstu monopoliem, vienlaikus pastiprinot uzbrukumu vienkāršajiem ļaudīm, lai palīdzētu kapitālisma sistēmai izkļūt no krīzes.

Luís Queiró (PPE-DE), rakstiski. – (PT) Eiropadome 15. un 16. oktobrī izpelnījās ievēribu saistībā ar tās reakciju uz finanšu krīzi. Lai arī uzmanību ir pelnījuši arī citi jautājumi, mūsu uzmanība jākoncentrē uz finanšu krīzi. Saskaņoties ar finanšu krīzes rašanos, kad, vārda tiešajā etimoloģiskajā nozīmē, kredīta trūkums dienu pēc dienas izraisīja jaunas problēmas un draudus, Eiropa efektīvi reaģēja, atjaunojot nepieciešamo uzticību tirgiem.

Neatkarīgi no tā, ko varētu domāt par krīzes cēloņiem un labāko iespējamo reakciju uz to, šo interpretāciju apstiprina fakti. Šajā ziņā Eiropas iestāžu reakcija ir jāvērtē atzinīgi. Analizējot Eiropas reakciju, uzmanību pievērš viens fakts. Izšķirošās sanāksmes par uzticības atjaunošanu tirgum nav paredzētas ne pašreizējos Līgumos, ne Lisabonas līgumā. Tas pierāda, ka Eiropai, kas tagad ir dalībvalstu savienība un, cerams, būs tāda arī turpmāk, ir vajadzīga institucionāla elastība un, pats galvenais, stingra un apņēmīga politiskā vadība. Mums tāda bija, un šis fakts noteikti ir palīdzējis pietuvināt eiropiešus Eiropas Savienībai vairāk nekā sabiedrisko attiecību stratēģijas vai iestāžu debates.

Catherine Stihler (PSE), rakstiski. – 4. grozījuma noraidīšana rada vilšanos. Finanšu krīzei nevajadzētu likt mums pamest novārtā mūsu starptautiskos pienākumus apkarot klimata pārmaiņas un nabadzību.

- Ieteikums: Harlem Désir (A6-0373/2008)

Alessandro Battilocchio (PSE), rakstiski. – (IT) Es atzinīgi vērtēju Eiropas Parlamenta Sociālistu grupas pārstāvja Désir kunga ziņojumu, kas mudinājis Parlamentu pieņemt direktīvu, kas aizsargā pagaidu darba ņēmējus, apstiprinot viņu tiesības uz tādiem pašiem darba apstākļiem kā pilna laika darba ņēmējiem. Dalībvalstīm tagad jāpieņem vajadzīgie normatīvie, reglamentējošie un administratīvie noteikumi, lai īstenotu direktīvu trīs gadu laikā kopš tās publicēšanas Eiropas Savienības Oficiālajā vēstnesī. Direktīvas mērķis ir arī izveidot piemērotu sistēmu pagaidu nodarbinātības aģentūrām, lai sniegtu ieguldījumu darba vietu radīšanā un elastīgu darba formu izveidē; manuprāt, šajā krīzes laikā tas ir īpaši svarīgi.

Richard Corbett (PSE), rakstiski. – Es atzinīgi vērtēju Direktīvas par pagaidu darbu pieņemšanu, kas daudziem mūsu neaizsargātākajiem darba ņēmējiem beidzot nodrošinās vienlīdzīgu attieksmi darbā.

Šī direktīva ir mērojusi garu ceļu. Ir pagājuši seši gadi, kopš Komisija pirmoreiz iesniedza priekšlikumus par pagaidu darba ņēmēju direktīvu, pa to laiku pagaidu darba ņēmēju skaits gan valsts, gan privātajā sektorā ir ievērojami pieaudzis. Pagaidu darbs veicina mūsdienu ekonomikas dinamiku un elastību un bieži var kalpot kā tilts, pa kuru cilvēks, kas ilgstoši bijis bezdarbnieks, var atgriezties darba tirgū. Taču pret pagaidu darba ņēmējiem nedrīkst izturēties kā pret otrās šķiras strādniekiem, un aģentūrām nedrīkst ļaut kropļot darba tirgu, samazinot citu darba ņēmēju algas un nodrošinot tiem sliktākus apstākļus.

Tādēļ es priecājos, ka Parlaments, pieņemot Eiropas nodarbinātības ministru kompromisu, ko panāca Ministru padomes sanāksmē jūnijā, ir nodrošinājis, ka šī direktīva kļūs par tiesību aktu. Tās ir lieliskas ziņas aptuveni 1,3 miljoniem britu darba ņēmēju, kurus šis tiesību akts aizsargās, un tās lieliski parādīs, ka mūsu kopējais tirgus Eiropas Savienībā ir sociāls tirgus, kurā apvienota darba ņēmēju tiesību aizsardzība un darba tirgus elastība.

Proinsias De Rossa (PSE), rakstiski. – Es ļoti atzinīgi vērtēju Eiropas Parlamenta šodienas balsojumu par pagaidu darba direktīvas pieņemšanu; šī direktīva ievieš principu „vienāda samaksa par vienādu darbu”, tādējādi gan pagaidu darba ņēmējiem, gan pastāvīgiem pilna laika darba ņēmējiem sniedzot aizsardzību attiecībā uz algu un darba apstākļiem.

Īrijas un Apvienotās Karalistes valdības vairākus gadus ir kavējušas virzību uz Eiropas mēroga aizsardzību pagaidu darba ņēmējiem, kas cietuši no diskriminācijas attiecībā uz darba apstākļiem un tiesībām iesaistīties arodbiedrībā. Šodien notikušais Eiropas Parlamenta balsojums par jaunās direktīvas pēdējo posmu ir uzvara ievērojamā kaujā pret savstarpējas konkurences izraisītu sociālo tiesību, sociālās aizsardzības un darba apstākļu pasliktināšanu. Aģentūras pārāk ilgi drīkstēja samazināt pastāvīgo pilna laika darba ņēmēju algas un pasliktināt viņu darba apstākļus, tādējādi kaitējot visiem darbiniekiem.

Lai paātrinātu tiesību akta stāšanās spēkā, šajā ziņojumā Padomes kopējā nostāja ir pieņemta bez grozījumiem. Patiesi, Padome pieņēma Parlamenta pirmajā lasījumā izdarītos grozījumus un nodeva Parlamentam ierosināto direktīvu otrajam lasījumam. Grozījumu iesniegšana šajā posmā ir vienkārši bezatbildīga kaitniecība, ko veic cilvēki, kas, tā vietā, lai panāktu mūsu pilsoņiem labākus darba un dzīves apstākļus, spēlē politisko partiju „spēlītes”.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), rakstiski. – (PT) Mēs atzīstam, ka Padomes kopējas nostājas pieņemšana par pagaidu darba ņēmējiem un pagaidu nodarbinātības aģentūrām ir diezgan nozīmīga darba ņēmējiem no dažādām ES valstīm, kurās ir ļoti nestabila likumdošana un kurās lielākie un nopietnākie pārkāpumi notiek šāda veida darbā.

Tādēļ ir būtiski panākt vienlīdzīgu izturēšanos — arī attiecībā uz atalgojumu — pret darba ņēmējiem, ko darbā uzņēmumā iekārtojušas pagaidu nodarbinātības aģentūras. Ir svarīgi arī atzīt šo vienlīdzību jau no pirmās dienas, un par jebkādiem šī principa izņēmumiem drīkst vienoties tikai sociālie partneri, valsts līmenī noslēdzot partneru koplīgumus vai nolīgumus.

Taču, kā mēs ierosinājām, ir vēlams no šādiem izņēmumiem izvairīties. Būtu noderīgi arī precīzāk klasificēt pagaidu darba jēdzienu, lai ierobežotu tā izmantošanu izņēmuma gadījumos vai, citiem vārdiem sakot, ļoti noslogotā laikā vai periodā, kad pastāvīgie darba ņēmēji īslaicīgi nevar strādāt. Mums ļoti žēl, ka vairākums, tostarp PES grupa, noraidīja mūsu priekšlikumus.

Hélène Goudin un Nils Lundgren (IND/DEM), rakstiski. – (SV) Vairākos ziņojuma grozījumos, par kuriem Eiropas Parlaments pieņem nostāju, ir daudz atbalstāma. Taču šie grozījumi ir saistīti ar jautājumiem, kas jārisina valsts līmenī, nevis Eiropas Savienības iestādēs. Tādēļ mēs balsojam pret tiem.

Małgorzata Handzlik (PPE-DE), rakstiski. – (PL) Pēc sešus gadus ilgām sarunām Eiropas Parlaments beidzot ir apstiprinājis direktīvu par pagaidu darba ņēmējiem. Pašlaik dalībvalstu tiesību akti par pagaidu darbu ir ļoti atšķirīgi. Taču pagaidu darbam ir arvien lielāka nozīme visās Eiropas Savienības valstīs, un darba tirgus dinamiski attīstās. Aprēķināts, ka visā Eiropas Savienībā aptuveni 20 000 uzņēmumu pagaidu darba ņēmēji ir aptuveni trīs miljoni cilvēku. Tādēļ mums vajadzīga precīzāka šī nodarbinātības veida definīcija.

Šie noteikumi ir īpaši svarīgi pašiem darba ņēmējiem. Pagaidu darba ņēmējiem tagad būs garantija, ka, strādājot pie darba devēja, viņi saņems tādus pašus apstākļus, kādus darba ņēmējs nodrošina tieši nodarbinātiem pagaidu darba ņēmējiem. Pie tam šādi apstākļi būs jānodrošina no pirmās pagaidu nodarbinātības dienas.

Turklāt no pagaidu darba regulējuma iegūs arī pašas pagaidu nodarbinātības aģentūras. Pagaidu darbs uzņēmumos nodrošina elastīgu darbaspēka pārvaldību, jo īpaši sezonās, kad uzņēmumam jāpalielina darbinieku skaits, lai apmierinātu pieprasījumu tirgū.

Ona Juknevičienė (ALDE), rakstiski. – (LT) Šobrīd pagaidu darbu reglamentējošie valstu tiesību akti ļoti atšķiras. Pagaidu nodarbinātības aģentūru darbības sliktā saskaņotība rada labvēlīgus apstākļus pagaidu darba ņēmēju ekspluatēšanai. Satiekoties ar ārvalstīs strādājošiem lietuviešiem, esmu dzirdējusi, ka viņiem vairākkārt samaksāts mazāk, bieži par paveikto darbu vispār nav samaksāts vai arī no atalgojuma ir nelikumīgi atskaitītas izmaksas par transportu un dzīvošanu.

Turklāt pagaidu darba ņēmēju darba apstākļi ir smagāki un bieži vien kaitīgi veselībai. Tai pat laikā viņiem bieži pieprasa strādāt intensīvāk un ātrāk nekā pārējiem darba ņēmējiem. Cilvēkiem, kas dara pagaidu darbu, nav arī reālu sociālo garantiju. Pagaidu darba izplatība pieaug visās Eiropas Savienības valstīs, lai gan šo darba ņēmēju grupa dažādās valstīs ievērojami atšķiras. Es piekrītu Eiropas Parlamenta un Padomes vispārējai nostājai un uzskatu, ka šī direktīva palīdzēs mums uzlabot darba apstākļus vairākumam cilvēku un sniegs tiem sociālās garantijas. Pagaidu nodarbinātības aģentūras tiks uzskatītas par darba devējiem, un tām būs jānodrošina visu darba ņēmēju tiesību ievērošana.

Uz pagaidu darba ņēmējiem attieksies vispārējie nodarbinātības tiesību akti. Viņiem būs jāsaņem tāda pati alga kā pārējiem darba ņēmējiem un jānodrošina tādi paši sociālās drošības apstākļi. Saskaņā ar Parlamenta

iniciatīvu šīs tiesības būs spēkā no pirmās pagaidu darba ņēmēju nodarbinātības dienas. Balsojuma laikā es neatbalstīju GUE grupas iesniegtos grozījumus, kuru mērķis bija likt dalībvalstīm aizliegt vai ierobežot pagaidu nodarbinātības aģentūru piedāvātās darba iespējas.

David Martin (PSE), rakstiski. – Es atbalstu Direktīvu par pagaidu darbu. 1,3 miljoniem Lielbritānijas pagaidu darba ņēmēju tagad būs tādas pašas tiesības kā viņu kolēģiem — pastāvīgajiem darbiniekiem. Es pilnībā atbalstu to, ka darba ņēmējiem no aģentūrām ir vienādas tiesības tādas jomās kā slimības atvaļinājums, pensijas iemaksas, vienāds atalgojums un pieeja arodapmācībai.

Catherine Stihler (PSE), rakstiski. – Es atzinīgi vērtēju šī ziņojuma pieņemšanu otrajā lasījumā. Dalībvalstīm tagad jārikojas, lai nodrošinātu pagaidu darba ņēmējiem labāku aizsardzību.

Andrzej Jan Szejna (PSE), rakstiski. – (PL) Pagaidu nodarbinātības aģentūras Eiropas Savienībā nodarbina aptuveni trīs miljonus cilvēku. Aprēķināts, ka tās sniedz pakalpojumus apmēram 75 miljardu euro vērtībā.

Direktīvas projekta par pagaidu darba ņēmēju apstākļiem mērķis ir nodrošināt pagaidu darba ņēmējiem minimālo aizsardzības līmeni, vienlaikus atbalstot pagaidu nodarbinātības nozari. Laikā, kad plaši izplatās cerības par sociālu Eiropu, tas ir kļuvis par sociāli atbildīga tiesību akta piemēru.

Šī tiesību akta pamatā ir pagaidu darba ņēmēju nediskriminācija attiecībā uz atalgojumu, sociālajām un darba ņēmēju tiesībām, kā arī piemērojamiem tiesību aktiem.

Nebūs arī ar darba laiku, virsstundām, brīvdienām un grūtnieču aizsardzību saistītas diskriminācijas.

Ļoti svarīgs šīs direktīvas aspekts ir pagaidu darba ņēmēju aizsargāšana jau no pirmās darba dienas. Jebkādas atkāpes no šī principa ir jāapspriež ar sociālajiem partneriem.

Šobrīd neapšaubāmi pastāv milzīga atšķirības starp pagaidu darba ņēmēju darba apstākļiem un atalgojumu. Šīs atšķirības ir pēc iespējas ātrāk jāizlīdzina.

Ņemot vērā iepriekš minēto, es nolēmu balsot par noteikumu pieņemšanu, lai pēc iespējas ātrāk nodrošinātu šādu darba ņēmēju aizsardzību.

Georgios Toussas (GUE/NGL), rakstiski. – (EL) Eiropas Parlamenta pieņemtā direktīva, aizbildinoties ar darba ņēmēju tā saukto „vienlīdzīgo tiesību” garantēšanu, ļauj atvērt vergu tirgotāju iestādes, ko maldīgi dēvē par „pagaidu nodarbinātības aģentūrām”, un atļauj tām tirgoties. Dalībvalstīm tiek pieprasīts likvidēt jebkādas to izveidošanas un darbības šķēršļus un aizsargāt to tiesības uz samaksu par „pakalpojumiem”, citiem vārdiem sakot, izpirkšanas maksu par vergu tirdzniecību.

Patiesībā tā atbrīvo patieso darba devēju no jebkādiem pienākumiem attiecībā uz darba ņēmējiem, kurus uzskata par slēpta vergu tirgotāju uzņēmuma darbiniekiem, kurus šī iestāde nodarbina tikai formāli. Tādējādi darba devējam vairs nav jāievēro tiesību aktu noteikumi par darbu un apdrošināšanu (piemēram, apdrošināšanas iemaksām) un tam nav nekādu saistību, piemēram, izmaksāt kompensāciju par nelaimes gadījumiem darbā.

Patiesībā šī direktīva neaizstāv vergu tirgotāju darba ņēmēju/upuru tiesības; gluži pretēji, viņiem tiek atņemtas visas tiesības.

Tā dēvētā darba ņēmēju tiesību aizsardzība, izrādās, ir vergu tirgotāju uzņēmumu aizsargāšana, kapitāla nekontrolējamības leģitimizēšana un cietsirdīga darba ņēmēju ekspluatācija.

Lai apmierinātu mūsdienu vienkāršo ļaužu vajadzības un ievērotu to tiesības, ir jāmaina Eiropas Savienības politika, kas vērsta pret vienkāršajiem ļaudīm, un jāīsteno pretuzbrukums no darba ņēmēju puses, kuri izvirzīs darba ņēmēju apvienības noteikumus, lai vienkāršie ļaudis varētu pretendēt uz varu.

Geoffrey Van Orden (PPE-DE), rakstiski. – Eiropas Savienības Direktīva par pagaidu darbu palielina ES un Lielbritānijas valdības tiesību aktu skaitu, padarot darba devēju un uzņēmēju dzīvi sarežģītāku, dārgāku, ierobežotāku, mazāk elastīgu un daudz problemātiskāku. Vispārējās konkurences laikmetā ir vēl svarīgāk, lai Apvienotā Karaliste un citas Eiropas valstis savā tautsaimniecībā saglabā jebkuru iespējamo konkurētspējas priekšrocību. Tādēļ nodarbinātības reglamentēšanai ir jāpaliek valsts iestāžu, nevis ES ziņā. Direktīvas mērķis ir visā Eiropas Savienībā izveidot kopēju tiesisku regulējumu, lai reglamentētu nodarbinātības aģentūru nodrošināto pagaidu darba ņēmēju atalgojumu un darba apstākļus. Tas ļoti nelabvēlīgi ietekmētu Apvienotās Karalistes darba tirgu, kurā ir aptuveni 1,4 miljoni pagaidu darba ņēmēju. Tā arī iedrošinātu viesstrādniekus, kam direktīva var būt izdevīga. Laikā, kad ir sācies recesijas periods, ir vēl svarīgāk palielināt elastīgas

nodarbinātības iespējas mūsu pašu pilsoņiem un jo īpaši palīdzēt mazajiem uzņēmumiem, nevis apgrūtināt to darbu.

- Ziņojums: Roberta Angelilli (A6-0404/2008)

John Attard-Montalto (PSE), rakstiski. – Vēlos paust atbalstu Komisijas un Padomes priekšlikumam par interneta un saziņas tehnoloģiju izmantošanu. Lai gan tiešsaistes tehnoloģijas, piemēram, mobilie tālruni, sniedz neskaitāmas iespējas, joprojām pastāv risks bērniem un šo tehnoloģiju ļaunprātīgas izmantošanas gadījumi. Starp apdraudējumiem, ar ko saskaras bērni, ir risks nonākt saskarē ar materiāliem, kuros attēlota bērnu seksuāla izmantošana, iepazīties ar cilvēkiem, kas iegūs viņu uzticību ar nolūku veikt seksuālu vardarbību (seksuāla uzņēmšanās) vai arī kļūt par uzņēmšanās upuriem (iebidēšana tiešsaistē) tiešsaistes vidē.

Tā kā problēmas šajā jomā padziļina jaunu tehnoloģiju un pakalpojumu parādīšanās, Komisijas ierosinātā jaunā programma labākai bērnu aizsardzībai pret jauniem riska veidiem, ar ko tie saskaras, ir būtiska, un es pilnībā atbalstu ierosinātās darbības un pasākumus.

Es labi zinu, cik nopietna un bīstama ir bērnu nonākšana saskarē ar apdraudējumiem, jo mana meita — kura ir gandrīz pusaudze — ir bijusi mērķa lomā. Vairums pusaudžu ir ziņkārīgi un domā, ka pēc pubertātes vecuma sasniegšanas viņi jau ir pieauguši. Tas ir ļoti riskants posms viņu dzīvē, un mums jā dara viss iespējams, lai nodrošinātu viņiem sava veida drošību un aizsardzību.

Alessandro Battilocchio (PSE), rakstiski. – (IT) Es balsoju par Komisijas priekšlikumu par „Drošāka interneta programmu”, kas, izmantojot 55 miljonus euro lielo finansējumu, sākot no 1. janvāra, piecus gadus mēģinās aizsargāt bērnus, kuri lieto internetu un citas saziņas tehnoloģijas, piemēram, mobilos tālrunus. Lai veicinātu drošāku vidi, šī programma atbalstīs ar sabiedrības informēšanu saistītas darbības, kā arī nelikumīga satura un kaitīgas rīcības apkarošanu. Es izsaku atzinību referentei Angelilli kundzei par rūpību, ar kādu strādāts pie tik nopietnām tēmām kā bērnu pornogrāfija un uzņēmšanās bērniem tiešsaistē, kā arī par dažādajiem priekšlikumiem saistībā ar „mazo sērfotāju” pasargāšanu no potenciāliem apdraudējumiem.

Tas ir fakts, ka, jaunajām tehnoloģijām kļūstot arvien populārākām un pieaugot prasmei strādāt ar datoru, bērni arvien vairāk un vairāk tiek pakļauti ar nelikumīgu saturu un kaitīgu rīcību saistītam riskam. Tādēļ mūsu pienākums ir garantēt viņiem drošu piekļuvi jaunajiem saziņas līdzekļiem.

Charlotte Cederschiöld (PPE-DE), rakstiski. – (SV) Iniciatīvas un pasākumi, lai neļautu bērniem kļūt par noziegumu upuriem, kad tie lieto internetu, ir ārkārtīgi svarīgi un nepieciešami. Tādēļ mēs balsojam par Angelilli kundzes ziņojumu par daudzgadu Kopienas programmas izveidošanu to bērnu aizsardzībai, kuri izmanto internetu un citas saziņas tehnoloģijas. Taču mēs vēlamies uzsvērt, ka būtu labāk, ja vairākus ziņojumā ierosinātos pasākumus uzsāktu un apmaksātu pašas dalībvalstis. Tomēr, īstenojot pasākumus ar nolūku apkarot, piemēram, bērnu pornogrāfiju, dalībvalstīm vajadzētu sadarboties, jo šī problēma ir vispārēja.

Derek Roland Clark, Nigel Farage un John Whittaker (IND/DEM), rakstiski. – Mēs piekrītam, ka bērni jā aizsargā no seksuālas uzņēmšanās, iebiedēšanas tiešsaistē un citiem internetā sastopamiem apdraudējumiem. Taču mums pret šo tiesību aktu ir divi iebildumi. Pirmkārt, tas ļauj Eiropas Savienībai vairāk kontrolēt internetu, un mēs uzskatām, ka tai jau tagad ir teju vai monopola tiesības plašsaziņas līdzekļos. Otrkārt, mēs uzskatām, ka tiesībaizsardzībā nekādā veidā nedrīkst iesaistīt miglā tīto aģentūru Eiropols. Mēs uzskatām, ka piemērotas bērnu aizsardzības iestādes ir valsts valdības un valsts tiesībaizsardzības aģentūras, kas var radīt piemērotu bērnu aizsardzību internetā. Tai būtu tāda demokrātiskā leģitimitāte, ko var piešķirt tikai valsts iestādes, un tāda darbības efektivitāte, ko var nodrošināt tikai valsts tiesībaizsardzības līmenī.

Carlos Coelho (PPE-DE), rakstiski. – (PT) Es atzinīgi vērtēju, ka tiek izveidota daudzgadu Kopienas programma (2009.–2013.) ar mērķi palielināt sabiedrības informētību, kā arī izglītēt bērnus par drošāku interneta izmantošanu, jo īpaši saistībā ar piekļuvi nelikumīgam saturam, seksuālu uzņēmšanos un iebiedēšanu tiešsaistē.

Saskaņā ar jaunāko Eiropas barometra sniegto statistiku gandrīz 74 % jauniešu (vecumā no 12 līdz 15 gadiem) katru dienu izmanto internetu vismaz trīs stundas. Lielākā daļa šo bērnu atzīst, ka viņi ir nejausi nonākuši saskarē ar pornogrāfiskiem attēliem.

Ir ļoti svarīgi pēc iespējas ātrāk noteikt visus pasākumus, kas uzskatāmi par vajadzīgiem, lai aizsargātu mūsu bērnus no pieaugošajiem apdraudējumiem, ar kuriem viņi saskaras arvien vairākās vietnēs, kurās ievietots bērniem kaitīgs saturs, jo īpaši bērnu pornogrāfija.

Mums jāaptur bērnu ļaunprātīgas izmantošanas reģistrēto gadījumu skaita pieaugums — aptuveni 16 % pagājušā gada laikā —, ko vēl bīstamāku padara satraucošā tendence iesaistīt arvien jaunākus bērnus.

Tādēļ es atbalstu šīs programmas izveidi un piekrišanu, ka tiek nodrošināti kontaktpunkti un „karsto tālrunu” līnijas, pa kurām paziņot par šāda satura pastāvēšanu, kā arī tiek izstrādāts kopējs bērniem nekaitīgu tīmekļa lapu marķējums.

Petru Filip (PPE-DE), rakstiski. – (RO) Ziņojums par to, ka Eiropas Parlamentam un Padomei jāgatavo lēmuma projekts, lai izveidotu Kopienas programmu bērnu aizsardzībai no pornogrāfiju un vardarbību attēlojošu tīmekļa lapu straumes un citām saziņas tehnoloģijām, ir vairāk nekā apsveicams, kaut arī no tā tiek gaidīts pārāk daudz.

Vai tiešām, lai pieņemtu šādu lēmumu, mums bija jāgaida, līdz bērni sāks nogalināt citus bērnus vai uzbrukt tiem? Pirms daudziem gadiem bija grūti iedomāties, ka tāda būs Eiropas Savienības sabiedrības realitāte. Tā noticis tādēļ, ka globalizācija, kas ietver arī pārrobežu saziņu, ir radījusi situāciju, kurā informācija kļuvusi par plaša patēriņa preci, kam, tā vietā, lai veicinātu patiesību, izglītību un skaistumu, ir viens skaidrs uzdevums — sniegt peļņu par jebkādu cenu un līdzekļiem.

Tādēļ Padomei un Komisijai šis ziņojums jāuztver pilnīgi nopietni, jo mēs nevēlamies nonākt situācijā, kurā mūsu pašu bērni ved nākotnes sabiedrību noziedzības, vardarbības un pornogrāfijas virzienā. Es balsoju par šo ziņojumu, cerot, ka tam izdosies izraisīt tādas direktīvas izstrādes procesu, kas liegs bērniem iespēju piekļūt informācijai ar nepiemērotu saturu, vienlaikus ievērojot pilsoņu tiesības uz informāciju.

Hélène Goudin un Nils Lundgren (IND/DEM), rakstiski. – (SV) Ir izstrādāti vairāki simti vienkāršu, pieejamu un lētu datorprogrammu, kas efektīvi neļauj bērniem iemaldīties nepiemērotās interneta vietnēs. Pie tam vairums standarta tīmekļa lasītāju ir instalējuši dažādas „bērnu funkcijas” — līdzekļus, kas ļauj vecākiem vieglāk uzraudzīt vietnes, kuras to bērni var apmeklēt. Referente ļoti neskaidri ierosina piešķirt Eiropas Savienības propagandas programmai veselus 55 miljonus euro no ES nodokļu maksātāju naudas; mūsaprāt, tas būtu nevajadzīgi, dārgi un neefektīvi.

Małgorzata Handzlik (PPE-DE), rakstiski. – (PL) Izplatoties jaunajām tehnoloģijām, palielinās iespēja izmantot datorus un piekļuvi internetam. Viena no lielākajām interneta lietotāju grupām ir bērni un pusaudži. Lai arī internets sniedz piekļuvi informācijai, tas diemžēl rada arī daudzus apdraudējumus. Bērni un jaunieši ir viena no visvairāk ietekmētajām grupām. Veikto pētījumu rezultāti liecina, ka gandrīz visi bērni ir nonākuši saskarē ar pornogrāfiskiem attēliem. Ļoti satrauc tas, ka šādas rīcības upuru vecumam ir tendence samazināties.

Manuprāt, šīs parādības apkarošana ir jāpadara par prioritāti. Tas nozīmē izmantot vairāku līmeņu pieeju, iesaistot vecākus, skolas, telekomunikāciju operatorus, interneta pakalpojumu sniedzējus, NVO un pašregulējošas iestādes. Īpaši nepieciešama ir lielāka informētība par izvairīšanos no kaitīgām darbībām, efektīva sistēma paziņošanai par seksuālu izmantošanu, kā arī policijas un izmeklēšanas iestāžu resursu uzlabošana. Es arī uzskatu, ka bērnu informētību par riskiem, kas saistīti ar jauno tehnoloģiju izmantošanu, palielinātu plaša izglītības kampaņa.

Tādēļ es ar prieku balsoju par balsošanai nodotajā priekšlikumā iekļautā 55 miljonus euro lielā finansējuma piešķiršanu programmas „Drošāks internets” darbībai laika posmā no 2009. līdz 2013. gadam. Es uzskatu, ka ar šiem resursiem izdosies sasniegt programmas mērķus.

Ona Juknevičienė (ALDE), rakstiski. – (LT) Tā kā strauji pieaug jauno tehnoloģiju izplatība un prasme lietot datoru, internetu izmanto arvien vairāk bērnu un jauniešu. Nepilngadīgie bieži nonāk tīmekļa vietnēs, kurās tiek veicināta kaitīga rīcība, bērnu pornogrāfija, nepilngadīgo prostitūcija, pašnāvība vai arī reklamētas anoreksiju izraisošas diētas. Saskaņā ar Interpola datiem katru gadu pieaug jaunu internetā ievietotu bērnu pornogrāfijas attēlu skaits. Ar bērnu drošību internetā saistītā problēma jārisina visos līmeņos, iesaistot bērnus, viņu ģimenes, skolas un visu sabiedrību. Mums jāinformē bērni par apdraudējumiem, kas rodas, izmantojot jaunās tehnoloģijas. Mums jāpalīdz bērniem atpazīt iespējamās bērnu seksuālas izmantošanas, uzbrukšanas, vardarbības vai citu risku gadījumus un to izpausmes, kā arī jāiemāca, kā sevi aizsargāt. Eiropas Komisijas jaunajā programmā „Drošāks internets” ierosināts piešķirt 55 miljonus euro cīņai pret bērniem un jauniešiem kaitīgu rīcību internetā. Programmas mērķis ir izveidot drošu interneta vidi un veicināt noziedzības novēršanu. Programmā ir iekļauti plāni izveidot kopēju datubāzi un īstenot labas prakses apmaiņu starptautiskā līmenī.

Roger Knapman un Thomas Wise (NI), rakstiski. – Bērnu izmantošana un ekspluatācija, izmantojot internetu, mobilos tālrunus un citas tehnoloģijas, ir zemiska un nepieņemama, taču pasākumi, lai aizsargātu bērnus un sodītu vai mēģinātu sodīt tos, kas viņiem dara pāri, jānosaka valsts līmenī, sadarbojoties valstu valdībām. Mēs, kā vienmēr, uzskatām, ka rīcība Eiropas Savienības līmenī nav risinājums.

Eija-Riitta Korhola (PPE-DE), rakstiski. – (FI) Es balsoju par *Angelilli* kundzes ziņojumu, jo viens no būtiskākajiem un ilgstošākajiem Eiropas Savienības vērtību pamatiem ir mūsu pienākums aizsargāt nevainīgas dvēseles, tas ir, bērnus. Bērnu tiesības un aizsardzība ir cilvēcisko vērtību pamatā. Internets rada neskaitāmus draudus, no kuriem bērni jāpasargā efektīvāk nekā šobrīd. Šajā jomā pasākumi Kopienas līmenī ir pamatoti. Mums joprojām ir jāizsaka savstarpēji atgādinājumi par „dzirnakmeņiem” un „jūras dziļumu”.

Mums arī jāzina, kādi ir mūsu — vecāku — pienākumi. Es atbalstīju visus grozījumus, kuros uzsvēta vecāku, skolēnu un visu pārējo cilvēku, kam ir saistība ar bērniem, informēšanas un izglītošanas nozīme. Ir ļoti svarīgi šādā veidā izglītot vecākus un tādējādi veicināt atbildīgu saziņas tehnoloģiju izmantošanu.

Svarīgs ir arī 23. grozījums, kurā aplūkota uzmākšanās un iebiedēšana tiešsaistē, un dažādi vardarbīga satura veidi. 26. grozījumā izteiktie priekšlikumi ieviest dažādus tehniskus risinājumus un stingrāk noteikt pakalpojumu sniedzēju atbildību ir pilnīgi pareizi un piemēroti.

Carl Lang un Fernand Le Rachinel (NI), rakstiski. – (FR) Interneta uzraudzības fonds — Anglijas organizācija, kas cīnās pret bērnu pornogrāfisku attēlu iegādi un izplatīšanu, — ziņo, ka bērnu seksuālā izmantošana tiešsaistē komerciālos nolūkos ir augoša nozare, kas ir saistīta ar mazu risku un lieliem ienākumiem. Patiesi, šo attēlu pārdošana internetā veido zemisku miljardus vērtu tirdzniecību.

Mēs atbalstām pieeju, ko īsteno Komisija un mūsu kolēģe deputāte, vēloties pārtraukt šāda veida darbības, jo īpaši izveidojot mehānismu, kas bloķē kredītkaršu vai elektroniskos maksājumus, kad internetā tiek pirkti bērnu pornogrāfiskie attēli.

Diemžēl visiem valsts un Eiropas Savienības aizsardzības mehānismiem, kurus izstrādā, šobrīd pastāv nopietns tehnisks šķērslis. Patiesībā vairums komerciālo serveru, kas piedāvā šādus attēlus, neatrodas Eiropā, bet Amerikas Savienotajās Valstīs, Krievijā un Āzijā. Tādēļ to nelikumīgo saturu iespējams vienkārši augšupielādēt vienā valstī un apskatīt citā. Tādējādi kļūst skaidrs, ka rast efektīvus līdzekļus, ar ko apkarot pedofilijas attīstību internetā, ir problemātiski, lai gan tas ir nepieciešams.

Kartika Tamara Liotard (GUE/NGL), rakstiski. – Mēs atzinīgi vērtējam ziņojumu, kura mērķis ir radīt bērniem drošāku tiešsaistes vidi. Mūsu pienākums ir aizsargāt mūsu bērnus no bīstamiem materiāliem, kuros redzama bērnu pornogrāfija un vardarbība. Taču ziņojumu nevajadzētu izmantot kā ieganstu krimināltiesību saskaņošanai Eiropas Savienībā. Pirmkārt un galvenokārt, mums ir vajadzīga labāka valstu tiesisko sistēmu koordinēšana.

David Martin (PSE), rakstiski. – Es pilnībā atbalstu 55 miljonus euro liela budžeta nepieciešamību, lai nodrošinātu bērnu, no kuriem daudzi pie interneta pavada vismaz trīs stundas dienā, labu aizsardzību no lietotājiem nedroša satura. Es piekrītu, ka nepieciešams labāk informēt vecākus un bērnu aprūpētājus, izmantojot informācijas paketes par apdraudējumiem internetā.

Andreas Mölzer (NI), rakstiski. – (DE) Internets netiek uzraudzīts, taču bērni un jaunieši reti apzinās, kāds apdraudējums viņus tur gaida. Saskaņā ar britu pētījuma rezultātiem trīs ceturtdaļas bērnu tīmeklī ir nejauši saskārušies ar pornogrāfijas vai vardarbības attēliem; tas ir satraucošs fakts. Mums jāpasargā mūsu jaunieši no šiem apdraudējumiem un no tādām dārgi maksājošām internetā sastopamām parādībām kā iebiedēšana tiešsaistē un uzmākšanās tiešsaistē.

Saistībā ar pēdējo ir īpaši svarīgi nodrošināt, lai internets pārstāj būt noziedzīgo pedofilu paradīze, ko nodrošina iespēja saglabāt anonimitāti. Mums izdosies tikai tad, ja apvienosim dažādus pasākumus, kuros jāiekļauj arī interneta kafējnīcas. Manuprāt, šis ziņojums ir solis pareizajā virzienā, un, lai arī tas nav pietiekami liels, es par to balsoju.

Luís Queiró (PPE-DE), rakstiski. – (PT) Bērnu drošība saistībā ar tiešsaistes saziņas sistēmām ir būtiska — tā kā jaunās tehnoloģijas kļūst arvien populārākas un pieaug prasme strādāt ar datoru, bērni arvien vairāk tiek pakļauti nelikumīga satura riskam un kaitīgai rīcībai, piemēram, seksuālajai uzmācībai, bērnu pornogrāfijai, uzmācībai tiešsaistē ar mērķi panākt seksuālu izmantošanu, iebiedēšanai tiešsaistē, kā arī kūdīšanai nodarīt sev kaitējumu, pievērsties anoreksijai vai izdarīt pašnāvību.

Apstiprināmajos pasākumos ir jāiesaista bērni, ģimenes un skolas, kā arī visas pārējās saistītās personas. Lai informētu bērnus, ir jāiegulda kopējas pūles ar nolūku palielināt zināšanas un vairo profilakses pasākumus. Tādēļ, lai samazinātu tehnisko zināšanu līmeņa atšķirības starp dažādām paaudzēm, būs jāveic plaša datorprasmju uzlabošanas kampaņa vecākiem un skolotājiem. Jāveicina pasākumi, kas ietver informēšanu, jaunu tehnisko instrumentu izstrādi un apmaiņu ar labāko praksi.

Šie priekšlikumi ir vienlīdz noderīgi Portugālei, kurā valdība nodrošina *Magalhães* datoru bērniem no sešu gadu vecuma. Es gribētu zināt, vai Portugāles valdība savā darbībā ņems vērā visas šajā ziņojumā paustās bažas.

Frédérique Ries (ALDE), rakstiski. – (FR) Internets ir neatņemama mūsu bērnu ikdienas dzīves sastāvdaļa. Kļūstot vecāki, viņi izmanto internetu vairāk. No 11 gadu vecuma jaunieši katru dienu „sērfo” internetā, un aptuveni 15 gadu vecumā viņi apmeklē tiešsaisti un mijiedarbojas tīmeklī vairākas reizes dienā.

Taču šis sarežģītais instruments — ceļš uz zināšanām un tilts uz mācību sabiedrību — ietver sevī risku.

Tādējādi neskaitāmi bērni nevilšus nonāk saskarē ar kaitīgiem attēliem vai saturu, piemēram, komerciālu krāpniecību, uzmācību, pornogrāfiju un kūdīšanu uz rasismu vai pašnāvību.

Šo noziegumu galvenais iemesls ir neadekvāts starptautiskais regulējums un sadarbības trūkums.

Eiropas Drošāka interneta programmas, kuras budžets ir 55 miljoni euro, mērķis ir ne tikai bērnu, bet arī viņu vecāku un skolotāju vidū palielināt informētību par internetā sastopamajiem apdraudējumiem. Tā arī cenšas veicināt filtrēšanas sistēmu izstrādi un mudināt marķēt interneta vietnes, ko uzskata par bērniem drošām.

Tādēļ es, protams, balsoju par Itālijas deputātes *Roberta Angelilli* sastādīto ziņojumu, kas atbalsta interneta izmantošanu drošā vidē, nodrošinot pilnīgu bērnu fiziskās un garīgās integritātes aizsardzību.

Luca Romagnoli (NI), rakstiski. – (IT) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi! Es atbalstu *Angelilli* kundzes ziņojumu par bērnu aizsardzību, kad tie lieto internetu vai citas saziņas tehnoloģijas. Tā kā masveidā pieaug jauno tehnoloģiju izplatība un tās pakāpeniski kļūst pieejamākas, bērni tiek arvien vairāk pakļauti tādām nelikumīga satura riskam, kā uzmākšanās, bērnu pornogrāfija, iebiedēšana, kūdīšana pievērsties anoreksijai un tamlīdzīgi. Tādēļ ir jāveic kopēji pasākumi, lai novērstu un apkarotu šādus noziegumus. Es pilnībā atbalstu šo ziņojumu, jo tas virza tālāk jautājumu, ko bieži vien nepietiekami novērtē Kopienas iestādēs. Visbeidzot, es ļoti pozitīvi vērtēju ierosinājumu izveidot Eiropas bērnu pornogrāfisko attēlu datubāzi ar reāllaika saiti uz zvanu centru ziņojumiem, kas pieejami policijai, lai tās rīcībā būtu labākie iespējamie instrumenti tik zemiskas rīcības apkarošanai.

- Ziņojums: **Dan Jørgensen (A6-0291/2008)**

Liam Aylward (UEN), rakstiski. – Šajā direktīvā ir ierosināti jauni pasākumi, lai veicinātu tādu transportlīdzekļu izmantošanu, kas samazina oglekļa emisijas. Aņņemšanās samazināt siltumnīcefekta gāzu emisijas par 18 % Īrijā rada milzīgas grūtības. Mums jākoncentrējas uz transporta nozari, lai samazinātu emisijas un palielinātu sabiedrības informētību.

Šajā Eiropas Savienības priekšlikumā noteikts, ka jāizstrādā jauna metodoloģija, lai aprēķinātu transportlīdzekļu enerģijas patēriņu un emisiju radītās izmaksas, kas mudinās cilvēkus iegādāties energoefektīvas automašīnas. Šī metodoloģija attiecas uz visiem autotransporta līdzekļiem, izņemot neatliekamās palīdzības, glābšanas dienestu un militāro dienestu transportlīdzekļus.

Mēs atbalstām integrētas pieejas ieviešanu, iesaistot transportlīdzekļu ražotājus, degvielas piegādātājus, remontētājus, patērētājus, šoferus, kā arī valsts iestādes. Iniciatīva attīstīt energoefektīvu automašīnu tirgu ar konkurētspējīgām cenām sniegs Īrijas pilsoņiem iespējas samazināt emisijas, kā arī gūt ekonomiskas priekšrocības. Tas ir izdevīgi visos līmeņos — gan attiecībā uz privātiem, gan valsts izdevumiem. Mazāks degvielas patēriņš nozīmē, ka jāimportē mazāk degvielas. Tas veicinās energoefektīvu automašīnu izstrādi visā pasaulē, un ir ārkārtīgi pozitīvs notikums.

Carlos Coelho (PPE-DE), rakstiski. – (PT) Efektīvāku tehnoloģiju plašu ieviešanu tirgū bieži apgrūtina lielās sākotnējās izmaksas un no tām izrietošais nepietiekamais pieprasījums. Tādēļ ir jārikojas Kopienas mērogā, lai veicinātu ieguldījumus energoefektīvāku un mazāku piesārņojumu izraisošu transportlīdzekļu ražošanā, jo īpaši tādēļ, ka šādai alternatīvai ilgtermiņā būs mazākas izmaksas.

Es atbalstu šīs direktīvas mērķi — veicināt „tīru” un energoefektīvu transportlīdzekļu ieviešanu tirgū un tādējādi veicināt transporta energoefektivitāti, samazinot degvielas patēriņu, veicināt klimata aizsardzību, samazinot CO₂ emisijas, un uzlabot gaisa kvalitāti, samazinot piesārņotāju emisijas.

Eiropas Parlamentam jārada priekšzīme un jāpieņem ilgtspējības kritēriji, jo īpaši valsts iepirkumu jomā.

Es atbalstu par šo ziņojumu panākto kompromisu. Ziņojums ir daudz elastīgāks un mazāk birokrātisks nekā Komisijas un referenta sākotnējais priekšlikums. Visvairāk es atbalstu kompromisu, jo tajā ir ievērots subsidiaritātes princips un tas mazāk apgrūtina vietējās iestādes.

Konstantinos Droutsas (GUE/NGL), rakstiski. – (EL) No tehniskā aspekta „tīru” un energoefektīvu autotransporta līdzekļu izmantošanas veicināšana ir būtisks vides aizsardzības pasākums, jo tradicionālo transportlīdzekļu radītās emisijas izraisa klimata pārmaiņas un atmosfēras piesārņojumu pilsētu centros, nopietni apdraudot sabiedrības veselību.

Neskatoties uz strādnieku demonstrācijām, kurās pieprasīts risināt šīs nopietnās problēmas, autobūves industrijas pārstāvji, aizbildinoties ar konkurenci, atsakās ražot „tīrus” transportlīdzekļus, ja tiem jau iepriekš netiks garantēta lielāka ienesība, un pieprasa valsts sektoram segt „tīru” transportlīdzekļu izpēti un izstrādes izmaksas, kā arī nodrošināt tiem lielāku peļņu.

Tieši to dara ierosinātā direktīva, pieprasot valsts transportlīdzekļu iepirkumu atlases kritērijos iekļaut kalpošanas laikā radušās enerģijas patēriņu, CO₂ emisiju un piesārņotāju radītās izmaksas, tādējādi negodīgā veidā izmantojot valsts naudu, lai autobūves nozarei subsidētu „tīrāku” transportlīdzekļu ražošanu.

Darba ņēmēji cīnās par labu sabiedriskā transporta sabiedrībām, kas atbilst to vajadzībām un nodrošina kvalitatīvus, videi nekaitīgus pakalpojumus. Viņi iebilst pret jebkādu regulējumu, kas izstrādāts, lai padarītu bagātākus autobūves nozares pārstāvjus, kuri ar bezatbildīgo attieksmi pret sociālo jomu un vides jautājumiem, kā arī vienu vienīgu mērķi — gūt peļņu — veicina klimata pārmaiņas, enerģijas resursu pārmērīgu patēriņu un atmosfēras piesārņošanu.

Edite Estrela (PSE), rakstiski. – (PT) Es balsoju par *Dan Jørgensen* ziņojumu par „tīru” un energoefektīvu autotransporta līdzekļu izmantošanas veicināšanu, jo uzskatu, ka nozares pārstāvjus jā mudina ieguldīt tādu transportlīdzekļu izstrādē, kam ir zems enerģijas patēriņš un zemas siltumnīcefekta gāzu emisijas.

Autotransporta līdzekļu iegādes laikā pievēršot uzmanību ar enerģiju saistītiem apsvērumiem un ietekmei uz vidi, valsts iestādēm ir jāpalīdz attīstīt šo tirgu un jāpalīdz transporta nozares pārstāvjiem ievērot Eiropas Savienības politiku attiecībā uz vidi, klimatu un enerģiju.

Genowefa Grabowska (PSE), rakstiski. – (PL) Videi nekaitīgi sabiedriskā transporta līdzekļi, kas patērē maz enerģijas, ir neapšaubāms ieguvums. Tie ir vajadzīgi mūsu pilsētām un mūsu videi. Mums arī jāatceras iekļaut „tīru” transportlīdzekļu izmantošanu ar klimata pārmaiņu paketi saistītājās darbībās. Būdamā Vides komitejas locekle, es atbalstu vairumu referenta ierosināto darbību (un jo īpaši tehniskos un organizatoriskos pasākumus), kas palīdzēs sasniegt pamatmērķi — samazināt piesārņojumu, ieguldot videi nekaitīgās tehnoloģijās, kas izraisa mazākas CO₂ emisijas. Tas īpaši attiecas uz dažādu dienestu transportlīdzekļiem (speciāliem kravas auto un autobusiem operatīvā atbalsta sniegšanai, infrastruktūras uzturēšanai, ceļu tīrīšanas transportlīdzekļiem u.c.).

Taču man šķiet, ka ierosinājums ieviest obligātus kritērijus par CO₂ emisiju līmeņiem valsts iepirkuma konkursos ir diezgan apšaubāms. Manuprāt, vismaz jaunā tiesību akta sākotnējā posmā ir vēlams piešķirt katras dalībvalsts iepirkumus organizējošai iestādei (visbiežāk tās ir vietējās iestādes) tiesības sabiedriskā transporta līdzekļu iepirkumos izvēlēties savus vides aizsardzības kritērijus. Es piekritu uzskatam, ka valsts iepirkumiem — ļoti nozīmīgai Eiropas Savienības tirgus daļai — jāturpina kalpot par videi nekaitīgu transportlīdzekļu izmantošanas veicināšanas instrumentu, taču to nevajadzētu darīt mehāniskā veidā.

Jörg Leichtfried (PSE), rakstiski. – (DE) Es balsoju par priekšlikumu par videi nekaitīgiem, energoefektīviem transportlīdzekļiem valsts uzaicinājumos uz konkursu.

Atzinīgi vērtējams, ka valsts iestādēm un atsevišķām sabiedrībām autotransporta līdzekļu iepirkumos ir jāņem vērā ne tikai iepirkuma cena, bet arī enerģijas apsvērumi un ietekme uz vidi kalpošanas laikā, ieskaitot enerģijas patēriņu, CO₂ emisijas un turpmākas piesārņotāju emisijas.

Seán Ó Neachtain (UEN), rakstiski. – Atrodoties finanšu tirgu krīzes vidū, mums — politikas veidotājiem — ir ļoti viegli pilnībā koncentrēties uz pašreizējām problēmām un ignorēt Eiropas Savienības mērķus un citas

iniciatīvas. Tādēļ es atzinīgi vērtēju šo ziņojumu, kurā uzsvērtā patiesa vajadzība panākt progresu attiecībā uz „tīriem” un efektīviem transportlīdzekļiem.

Manuprāt, svarīgākais šī ziņojuma aspekts ir tas, ka ziņojums ne tikai koncentrējas uz transportlīdzekļiem, bet arī pievēršas valsts sektora atbalstīšanai un pamudināšanai. Tas aicina valsts sektoru rādīt priekšzīmi Eiropas sabiedrībai, veicinot „tīru” transportlīdzekļu izmantošanu.

Referenta mēģinājums izveidot saikni starp valsts iepirkumiem un „tīru” un efektīvu transportlīdzekļu izmantošanas veicināšanu ir vērtējams atzinīgi, un es ceru, ka tā rezultāts būs lielāki ieguldījumi un pētījumi transportlīdzekļu ar mazu CO₂ emisiju līmeni jomā.

Rovana Plumb (PSE), rakstiski. – (RO) Šī direktīva ievieš saskaņotu metodoloģiju „tīru” un energoefektīvu transportlīdzekļu iepirkumiem, lai nodrošinātu ilgtspējīga sabiedriskā transporta pakalpojumus. Tā arī palīdzēs noteikt Lisabonas stratēģijā iekļautās prioritātes.

Skaidra prasība ir ņemt vērā enerģijas patēriņu, oglekļa dioksīdu un piesārņotāju emisijas, kad valsts iestādes un operatori, kas sniedz pakalpojumus atbilstīgi līgumam ar valsts iestādi, iegādājas autotransporta līdzekļus, tostarp autotransporta līdzekļus pasažieru sabiedriskā transporta pakalpojumu nodrošināšanai.

Lielāko ekonomisko ieguvumu izdotos panākt, ja ārējās izmaksas būtu jāiekļauj visu iepirkumu piešķiršanas kritērijos. Tādā gadījumā transportlīdzekļu īpašnieki tiešā veidā gūtu labumu no enerģijas ietaupījumiem ilgtermiņā, kas ievērojami pārsniegtu transportlīdzekļa iespējami augsto cenu.

Šajā iniciatīvā atbalstītā „tīru”, energoefektīvu transportlīdzekļu izmantošanas veicināšana, izmantojot valsts iepirkumus par sabiedriskā transporta pakalpojumu nodrošināšanu, paātrinās šādu tehnoloģiju izstrādi tirgū un veicinās enerģijas taupīšanu, kā arī vides un sabiedrības veselības aizsardzību.

Silvia-Adriana Țicău (PSE), rakstiski. – (RO) Es balsoju par Jørgensen kunga ziņojumu, kas veicina „zaļu” transportlīdzekļu izmantošanu sabiedriskā transporta pakalpojumiem. Komisijas 2005. gadā iesniegto sākotnējo priekšlikumu Parlaments noraidīja, jo tas ietvēra ļoti lielu birokrātiju, bet neparedzēja piesārņojuma līmeņa samazināšanu. Vecajā priekšlikumā tika pieprasīts, lai 25 % mehānisko transportlīdzekļu būtu „zaļi”. Jaunajā priekšlikumā ir minēti tikai sabiedriskajam transportam paredzēti mehāniskie transportlīdzekļi un par šo pakalpojumu sniegšanu atbildīgās valsts iestādes. Es uzskatu, ka jaunais priekšlikums palīdzēs palielināt vietējo lēmumu pieņēmēju informētību un liks viņiem stingrāk rīkoties, lai aizsargātu vidi. Ir aprēķināts, ka Eiropas līmenī izmaksas, ko rada satiksmes sastrēgumi lielās pilsētu aglomerācijās, veido 1 % no Eiropas Savienības IKP.

Piesārņojumu lielās pilsētās iespējams samazināt, gan veicinot sabiedriskā transporta izmantošanu, gan - jo īpaši - izveidojot „tīra” sabiedriskā transporta sistēmu. Papildus metro sistēmu, tramvaju, trolejbusu un reģionālo vilcienu vai pārvadājumu ar kuģi izmantošanas veicināšanai, piesārņojumu lielajās Eiropas Savienības pilsētās iespējams samazināt arī, sākot izmantot „zaļos” autobusus. Jaunā direktīva nosaka vietējām iestādēm pienākumu aprēķināt un ņemt vērā autobusa vai mikroautobusa izmantošanas izmaksas visa tā kalpošanas ilguma laikā. Vēlos paust atzinību Prāgas vietējām iestādēm, kas, izmantojot valsts palīdzību, iegādājās „zaļos” autobusus un tādējādi rāda mums priekšzīmi, kurai sekot.

- Ziņojums: Françoise Grossetête (A6-0346/2008)

Liam Aylward (UEN), rakstiski. – Šī direktīva attiecas uz nosacījumiem par zaļu tirdzniecības atļaujām. Mēs atzinīgi vērtējam Eiropas Savienības iniciatīvu vienkāršot un saskaņot pašreizējos nosacījumus. Šis ir jautājums par laika un naudas taupīšanu, kas apmierinās gan ražotājus, gan Īrijā dzīvojošos patērētājus.

Ierosinātie grozījumi sniegs labumu Īrijas farmaceitisko izstrādājumu tirgum, kam ir ievērojama nozīme Eiropā. Mēs esam pateicīgi, ka Īrijā šobrīd darbojas 13 no 15 pasaulē populārākajām šajā nozarē strādājošajām sabiedrībām. Īrijā šobrīd strādā vairāk nekā 140 medicīnas tehnikas sabiedrību, kas nodrošina 26 000 darbavietu. Turklāt medicīnas iekārtu ikgadējā eksporta vērtība ir aptuveni 6,2 miljardi euro— tie ir 10 % no Īrijas kopējā eksporta.

Mēs atbalstām vienotu izvērtēšanas, apstiprināšanas un administrācijas kritēriju izveidi farmācijas produktiem, kam tiek mainītas, piemēram, ražošanas metodes, produktu marķējums vai pacientu informācijas brošūras. Mēs arī atzīstam nepieciešamību turpināt dalībvalstu un Eiropas Savienības noteikumu saskaņošanu, lai samazinātu administratīvo slogu un vienkāršotu pārmaiņu reglamentēšanas sistēmu, piemēram, ļaujot iesniegt vienotu pieteikumu par vienu vai vairākām identiskām pārmaiņām. Mēs piekrītam grozījumam par

Komisijas kontroli attiecībā uz „vielu sarakstu”, „zāļu izdalīšanās periodu” un „principiem un pamatnostādņēm”.

Carlos Coelho (PPE-DE), rakstiski. – (PT) Pašreizējā pārmaiņu pārvaldība kļūst aizvien neefektīvāka un vairs neapmierina ne iestādes, ne farmācijas nozari kopumā.

Uz vienām un tām pašām pārmaiņām zālēm, kuru tirdzniecības atļaujas valsts procedūrās ir izdevušas dažādas dalībvalstis, attiecas dažādi noteikumi par dokumentu iesniegšanu un izvērtēšanas procedūru. Šāda situācija izraisa problēmas dažādās jomās, piemēram, sabiedrības veselība, iekšējais tirgus, juridiskie un praktiskie pieteikumi.

Ziņojumā ir ierosināti konkrēti uzlabojumi. Saskaņošanas un vienkāršošanas nolūkā ir svarīgi, lai pārmaiņām zāļu tirdzniecības atļaujās piemērotu vienas un tās pašas prasības neatkarīgi no sākotnējās reģistratūras procedūras. Tas sniegs labumu visiem — pacientiem, iestādēm un farmācijas uzņēmumiem.

Es piekrītu kompromisa nostājā ierosinātajiem grozījumiem, jo tajos uzsvēta nepieciešamība vienkāršot un saskaņot administratīvās procedūras, atļaut iesniegt vienotu pieteikumu par vienu vai vairākām identiskām pārmaiņām un uzsvērts, ka jāpiemēro subsidiaritātes princips.

Edite Estrela (PSE), rakstiski. – (PT) Es balsoju par *Françoise Grossetête* ziņojumu par pārmaiņām zāļu tirdzniecības atļauju nosacījumos tādēļ, ka atbalstu vienotu licencēšanas procedūru zāļu laišanai Kopienas tirgū, jo tādējādi Eiropas Savienības pilsoņiem tiks garantēta drošība.

Man īpaši jāuzsver Eiropas Parlamenta Sociālistu grupas ierosinājums par subsidiaritātes principa izmantošanu, piemērojot Eiropas pārmaiņu sistēmu zālēm, ko pārdod tikai valsts tirgū, un tādējādi aizsargājot mazus un vidēji lielus uzņēmumus, kas ražo no ārstnieciskiem augiem pagatavotas zāles un homeopātiskās zāles.

Bernard Wojciechowski (IND/DEM), rakstiski. – (PL) Tā kā Kopienas līmenī pastāv tiesību aktu nesaskaņotība, tad pārmaiņas tirdzniecības atļaujās, ko izmanto tikai iekšējā tirgū, nosaka valsts tiesību akti. Dažās dalībvalstīs prasības attiecībā uz valsts tirdzniecības atļaujām ir tādas pašas kā attiecībā uz pārmaiņām tirdzniecības atļaujās. Taču vairumā valstu šāda saskaņotība nepastāv, tādēļ dalībvalstu tiesību aktos pastāv pretrunas.

Šāda situācija nelabvēlīgi ietekmē sabiedrības veselību, administratīvo slogu un iekšējā zāļu tirgus vispārējo darbību.

Visām zālēm neatkarīgi no tirdzniecības atļauju piešķiršanas kritērijiem jānosaka vienādi izvērtēšanas kritēriji un administrācijas pasākumi gadījumos, kad atšķiras to tirdzniecības atļaujas.

- Ziņojums: Toine Manders (A6-0195/2008)

Brian Crowley (UEN), rakstiski. – Šī ziņojuma pamatā ir svarīgais jautājums par patērētāju aizsardzību. Neapšaubāmi pastāv pieprasījums pēc izstrādājumiem ar daļlaika lietošanas tiesībām un līdzīgiem produktiem, un mēs nevaram liegt attiecīgajām sabiedrībām reaģēt uz šo pieprasījumu. Nedomāju, ka kāds par visu vari vēlas apgalvot, ka visas šajā jomā strādājošās sabiedrības isteno sliktu praksi un nodarbojas ar ekspluatāciju. Taču mēs zinām, ka pastāv sabiedrības, kas ir negodīgi izmantojušas Eiropas Savienībā dzīvojošos patērētājus, un ka ES patērētāji ir cietuši zaudējumus, sadarbojoties ar slikti pārvaldītām sabiedrībām, kas izsprūk no atbildības, jo šajā jomā nav pienācīga regulējuma. Pēc līgumu noslēgšanas ar kontinentālajā Eiropā strādājošām slikti pārvaldītām sabiedrībām, kas pārdod daļlaika lietošanas tiesības, vairākiem brīvdienu produktu izmantotājiem no Īrijas ir bijušas ievērojamas finanšu un juridiskās grūtības.

Jaunajā direktīvā ir iekļautas vairākas būtiskas patērētāju aizsardzības garantijas, kas saistītas ar tādām jomām kā reklāma un līgumi. Vēlos īpaši atzinīgi novērtēt nosacījumu par atteikuma tiesībām jeb pārdomu periodu, kas patērētājiem, kuri „uzķērušies” uz kāda āķīga reklāmas trika vai aizbraukuši brīvdienās, sniedz laiku rūpīgi apdomāties, lai saprastu, vai viņus apmierinās daļlaika lietošanas tiesību līguma sekas vidējā laika periodā un ilgtermiņā.

Konstantinos Droutsas (GUE/NGL), rakstiski. – (EL) Darba ņēmēju tiesības uz atpūtu un brīvdienām ir pārvērstas par precī, ar ko palielina kapitālu. Šajās jomās popularizēto daļlaika lietošanas un jauno produktu uzdevums ir izmantot pastāvīgo atvaļinājuma ilguma saīsināšanu, sarūkošos ienākumus un darba ņēmēju centienus samazināt brīvdienu izdevumus ilgtermiņā, kas rada vairāk nekā 11 miljardus euro lielu apgrozījumu.

Sabiedrības, kas bieži vien ir fiktīvas, pircēju pārliecināšanai un apkrāpšanai izmanto blēdīgas un agresīvas metodes, sākot no — labākajā gadījumā — sīkā drukā rakstītiem līgumiem un beidzot ar maldinošu reklāmu, nogurdinošām prezentācijām, dāvanu un tamlīdzīgu ieguvumu solīšanu; un gandrīz vienmēr beigās tiek izdarīts spiediens nekavējoties parakstīt saistošus dokumentus.

Patērētāju tiesību aizsardzības organizācijās ir iesniegtas neskaitāmas sūdzības par krāpniecību, pārmērīgu samaksu par tehnisko apkopi, piesaistītām kredītkartēm, milzīgiem tālākpārdošanas cenas kritumiem, ko izraisījuši tirgvedības izdevumi, un tamlīdzīgi.

Iekļaujot direktīvā par daļlaika lietošanu tādus produktus kā brīvdienas uz kuģiem, klubos vai karavānās, tiek garantēts juridisks pamats un jauni kapitāla ieņēmumu avoti.

Pārdomu periods, kura ilgums nepārsniedz 10 dienas un kas ietver sodu 3 % apmērā no kopējās summas, neatrisina problēmu. Gluži pretēji, Eiropas Savienība noveļ atbildības nastu uz strādājošo pleciem, tāpat kā tā rīkojas attiecībā uz visām patēriņa precēm.

Edite Estrela (PSE), rakstiski. – (PT) Es balsoju par *Manders* kunga ziņojumu par patērētāju aizsardzību attiecībā uz daļlaika lietošanas tiesībām, jo ar Padomi panāktais kompromiss par šo jautājumu nodrošina lielāku Eiropas Savienībā dzīvojošo patērētāju tiesību un interešu aizsardzību.

Es uzskatu, ka no labāka jomas regulējuma iegūs ne tikai patērētāji, bet arī Eiropas Savienības tūrisma nozare.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), rakstiski. – (PT) Šajā ziņojumā ir sniegti vairāki priekšlikumi, kuriem mēs lielākoties piekrītam, paturot prātā nepieciešamību nostiprināt patērētāju tiesības attiecībā uz brīvdienu produktiem. Tajā noteikts, ka operatoriem ir pienākums sniegt plašu svarīgas informācijas klāstu, lai patērētāji varētu pieņemt uz informāciju balstītus lēmumus par līguma noslēgšanu.

Turklāt periods, kura laikā patērētāji var bez maksas lauzt noslēgtos līgumus, ir pagarināts gadījumos, kad patērētāji nav saņēmuši nepieciešamo informāciju. Ir būtiski novērst ļaunprātīgu izmantošanu un atkārtotus krāpšanas gadījumus. Mēs ceram, ka labvēlīgas pārmaiņas izraisīs aizliegums veikt jebkādas avansa maksājumus atteikuma perioda laikā un samaksas pa daļām ieviešana, norēķinoties par ilgtermiņa brīvdienu produktiem.

David Martin (PSE), rakstiski. – Es pilnībā atbalstu ziņojumu par patērētāju aizsardzības palielināšanu šajā jomā. Tā kā patērētāji no Lielbritānijas veido vienu trešdaļu no daļlaika lietošanas produktu īpašnieku kopējā skaita Eiropā, šis tiesību akts reaģē uz Apvienotās Karalistes patērētāju bažām. Es pilnīgi piekrītu, ka daļlaika lietošanas tiesību tirgotājiem jāpalielina pircējiem pieejamais atteikuma periods, kā arī jānosaka pienākums sniegt pilnīgu informāciju par pirkumu pirms līguma parakstīšanas.

Luís Queiró (PPE-DE), rakstiski. – (PT) Daudzu patērētāju sūdzības ir apstiprinājušas nopietnās ar daļlaika lietošanu saistītās problēmas, kas izraisa tirgū nelīdzsvarotību. Tirgus attīstība saistībā ar pieprasījumu un ievērojama līdzīgā veidā pārdotu jaunu produktu izstrāde rada patērētājiem un uzņēmumiem būtiskas problēmas.

Šodienas balsojumam nodotajā dokumentā lielākoties ir grozītas direktīvā iekļautās definīcijas, lai tā attiektos uz jaunajiem brīvdienu produktiem. Tajā arī ir precizēti un papildināti noteikumi par prasībām, kas piemērojamas patērētājiem sniegtās informācijas saturam un valodai, kā arī līgumiem.

Direktīva ietekmē saimnieciskās darbības veidus, kas ir īpaši svarīgi Eiropas Savienības, tostarp Portugāles, tūrisma nozarei, un konkrēti — uzņēmējiem un patērētājiem. Tādēļ galvenais nodoms ir nostiprināt patērētāju pozīcijas jebkādas sarunās par lietošanas tiesību iegādi. Šādā veidā iespējams sekmīgāk novērst tirgū pastāvošo nenoteiktību un izveidot stabilāku un pārredzamāku uzņēmējdarbības vidi, tādējādi nodrošinot patērētājiem vairāk kvalitatīvas informācijas.

- Ziņojums: Sophia in 't Veld (A6-0403/2008)

Alessandro Battilocchio (PSE), rakstiski. – (IT) Es balsoju par Eiropas Parlamenta priekšlikumu ieteikumam Padomei par nolīgumu starp Eiropas Savienību un Austrāliju par gaisa pārvadātāju veikto Eiropas Savienības pasažieru datu reģistra (PDR) datu apstrādi un pārsūtīšanu Austrālijas muitas dienestam. Es nesen apmeklēju Austrāliju un, runājot ar valdības pārstāvjiem, sapratu, ka šis balsojums būtu svarīgs solis, kas stiprinātu jau pastāvošo Eiropas Savienības un Austrālijas sadarbību pasažieru drošības un kravu pārvadājumu jomā.

Pedro Guerreiro (GUE/NGL), rakstiski. – (PT) Lai gan tas ir solis atpakaļ, Eiropas Parlamenta nostāja ir ievērojama ar to, ka pievērš uzmanību nepieņemamajiem Eiropas Savienības un trešo valstu nolīgumiem par gaisa pārvadātāju pasažieru datu reģistra (PDR) datu apstrādi un pārsūtīšanu, aizbaidinoties ar „terorisma apkarošanu”.

Papildus citiem svarīgiem aspektiem ziņojumā:

- nosodīts, ka valdības bieži nekādā veidā nekontrolē šo nolīgumu apspriešanu un apstiprināšanu — valsts valdības apstiprinājums ir pieprasīts tikai septiņās dalībvalstīs;

- brīdināts, ka nolīgums var neatbilst starptautiskajiem tiesību aktiem par datu aizsardzību;

- pausta nožēla par pieprasīto datu daudzumu, kas ir tāds pats kā nolīgumā ar ASV, taču papildus viesnīcu un transportlīdzekļu rezervācijām pieprasīta arī tāda informācija kā tālrunu numuri, e-pasta adreses, dzīvesvietas un darba adreses, uztura paradumi, kredītkaršu numuri, personas dati, kuros atklāta rase vai etniskā izcelsme, politiskā nostāja, reliģiskie vai filozofiskie uzskati un dalība arodbiedrībās, kā arī dati par veselību vai seksuālo aktivitāti.

Šī ir vēl viena nepieņemama situācija, ko izraisa pašreizējā drošības samazināšanās, kas apdraud pilsoņu tiesības, brīvības un garantijas.

Andreas Mölzer (NI), rakstiski. – (DE) Situācija saistībā ar Eiropas Savienības un Amerikas Savienoto Valstu nolīgumu par pasažieru datu reģistru liecina par satraucošu tendenci, ko izraisa terorisma apkarošana. Saskaņā ar šo nolīgumu tādi personas dati kā aviopasažieru tālrunu numuri un e-pasta adreses tiek pārsūtīti un uzglabāti vairākus gadus. Šajā procesā nekādā veidā netiek nodrošināta datu aizsardzība. Ir jānovērš turpmāki šāda veida datu aizsardzības pārkāpumi.

Athanasios Pafilis (GUE/NGL), rakstiski. – (EL) Ziņojumā ir atklāta Eiropas Parlamenta liekulība attiecībā uz cilvēku personiskajām tiesībām un demokrātiskajām brīvībām. Jebkāda Eiropas Parlamenta izteiktā kritika aprobežojas ar procedūras jautājumiem un faktu, ka Eiropas Savienības pilsoņiem netiek piešķirta tāda aizsardzība, kāda viņiem likumīgi pienākas saskaņā ar ES tiesību aktiem. Taču tieši šis tiesību akts rupji pārkāpj visus datu aizsardzības veidus un ievieš vispārīgus personu reģistrus, kā arī sensitīvāko datu apkopošanu un apmaiņu starp dalībvalstu represīvajiem mehānismiem un pat trešo valstu slepenajiem dienestiem.

Tas, ka ziņojums neuzdrošinās pieprasīt nolīguma atsaukšanu vai savstarpīgumu, pierāda, ka visi virspusējie iebildumi pret nolīgumu izteikti tikai skata dēļ. Tāpat kā situācijā ar līdzīgo un nepieņemamo Eiropas Savienības un Amerikas Savienoto Valstu nolīgumu, Eiropas Parlamenta diskretie iebildumi nenovērš to, ka, aizbaidinoties ar „sadarbību terorisma apkarošanā”, ikvienu slepenā dienesta un represīvā mehānisma darbinieki iegūst piekļuvi Eiropas Savienības pilsoņu personas datiem.

Kārtējo reizi ir skaidrs, ka Eiropas Parlaments un Eiropas Savienība ne tikai nespēj aizstāvēt demokrātiskās tiesības un vienkāršo ļaužu brīvības, bet, gluži pretēji, izveidojot reakcionāru likumdošanas pasākumu un nolīgumu tīklu, ierobežo pilsoņus līdz iznīcības robežai.

- Ziņojums: Jan Andersson (A6-0370/2008)

John Attard-Montalto (PSE), rakstiski. – Eiropas Kopienas Tiesas spriedumi *Laval*, *Rüffert* un Luksemburgas lietās parāda, ka ir jāizskaidro, ka Līgumos paredzētās ekonomiskās brīvības būtu jāinterpretē tā, lai netiktu pārkāpta dalībvalstu un Kopienas tiesību aktos atzīto sociālo pamattiesību īstenošana. Tas ietver tiesības apspriest, noslēgt un īstenot koplīgumus un veikt kolektīvu darbību, un, īstenojot šīs pamattiesības saskaņā ar sociālajām interesēm un darba ņēmēju aizsardzību, nedrīkst tikt pārkāpta sociālo partneru autonomija.

Noteikti ir jāpārskata pašreizējie tiesību akti. Situācija var novest pie tā, ka darba ņēmēji uzņēmējvalstīs jūzūt zema atalgojuma konkurences spiedienu. Vēlos pievienoties kolēģu iniciatīvai nodrošināt saskaņotu Direktīvas par darba ņēmēju norīkošanu darbā īstenošanu visās dalībvalstīs.

Es pilnībā piekrītu, ka Komisijai un dalībvalstīm jāpieņem pasākumi, lai novērstu ļaunprātīgas izmantošanas gadījumus, jo īpaši attiecībā uz to uzņēmumu darbībām, kas reģistrācijas valstī nav iesaistīti nekādā faktiskā un aktīvā uzņēmējdarbībā.

Pārrobežu koplīgumu tiesiskās sistēmas izveide noteikti būs solis uz priekšu, un — lieki piebilst — šis būs svarīgs solis.

Philip Bushill-Matthews (PPE-DE), rakstiski. – Britu Konservatīvā partija atbalsta darba ņēmēju tiesības uz streiku, taču tā atbalsta arī darba ņēmēju tiesības nestreikot, ja viņi to vēlēšies. Mēs atbalstām EKT spriedumus un neuzskatām, ka tie apdraud darba ņēmēju tiesības. Tikai tādēļ, ka atsevišķām dalībvalstīm ir radušās ar to darba tirgus organizēšanu saistītas problēmas, nav nepieciešams pārskatīt Direktīvu par darba ņēmēju norīkošanu darbā un paplašināt tās juridisko pamatu. Katru gadu sekmīgi tiek norīkots 1 miljons darba ņēmēju.

Charlotte Cederschiöld (PPE-DE), rakstiski. – (SV) Es šodien nolēmu atturēties galīgajā balsojumā par Andersson kunga ziņojumu par uzdevumiem, kas jārisina saistībā ar koplīgumiem ES (A6-0370/2008). Koplīgumi, arodbiedrību tiesības un tiesības streikot ir paredzētas Lisabonas līgumā, kuru es vēlos redzēt kā juridiski saistošu. Līgumā ir noteiktas arī tiesības uz darbu, tiesības veikt uzņēmējdarbību un tiesības šķērsot Eiropas Savienības robežas. Nedrīkst izdarīt izņēmumus — kā tas noticis ziņojumā — attiecībā uz arodbiedrību pārstāvjiem gadījumos, kad ir runa par Eiropas Kopienas juridisko pamatprincipu, piemēram, proporcionalitātes principa, ievērošanu. Tas attiecas, un tam, protams, jāattiecas uz visiem Eiropas Savienības pilsoņiem.

Eiropas Parlamentam vajadzētu būt stingrākajam Eiropas Kopienu tiesību un Līgumu aizstāvim. Pastāv risks, ka Parlamenta pieņemtā nostāja par juridisko pamatu nākotnē var apdraudēt pārvietošanās brīvību. Taču es ļoti priecājos, ka Eiropas Parlaments pieņēmis nostāju par labu Zviedrijas modelim un mūsu koplīgumiem.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), rakstiski. – (PT) Eiropas Parlamenta vairākuma pieņemtā rezolūcija par Eiropas Kopienu tiesas lēmumiem *Laval*, *Rüffert* un *Viking* lietās ir pilnīgi neadekvāta. Ir par maz atzīt, ka pakalpojumu sniegšanas brīvība nav prevalējoša pār pamattiesībām, jo sevišķi arodbiedrību tiesībām uz streiku, īpaši tādēļ, ka vairākās dalībvalstīs tās ir konstitucionālas tiesības.

Lai arī rezolūcijā uzsvērts, ka Līgumos paredzētās ekonomiskās brīvības būtu jāinterpretē tā, lai netiktu pārkāpta sociālo pamattiesību, tostarp tiesību apspriest, noslēgt un īstenot koplīgumus un tiesību uz kolektīvu rīcību, īstenošana, patiesībā, kamēr Eiropas Kopienu Tiesas izmantotie principi būs iekļauti Eiropas Savienības Līgumos, un, ņemot vērā, ka tie ir noteikti arī Lisabonas līguma projektā, neviens nevar garantēt, ka šādi lēmumi netiks pieņemti vēlreiz.

Tādēļ mēs balsojam pret ziņojumu, jo tas nepievēršas lietas būtībai, tā vietā uzstājot, ka jāatbalsta Lisabonas līguma projekts, neskatoties uz to, ka Īrijas tauta Līgumu jau ir noraidījusi.

Glyn Ford (PSE), rakstiski. – Es atbalstīju Andersson kunga ziņojumu par neseno pieņemto Eiropas Kopienu Tiesas lēmumu izraisītajiem uzdevumiem, kas jārisina saistībā ar koplīgumiem Eiropas Savienībā. Es neapstrīdu pieņemto lēmumu likumību, taču nepiekrītu, ka tie atspoguļo Parlamenta, Komisijas un Padomes nodomu, apstiprinot Direktīvu par darba ņēmēju norīkošanu darbā.

Secinājums ir skaidrs — direktīva ir jāpārskata, lai grozītu tās noteikumus un tādējādi atjaunotu mūsu sākotnējo nodomu. Tai jābūt Eiropas Komisijas prioritātei. Šis jautājums ir steidzami jārisina. Ja šī Komisija neatrisinās situāciju, tas būs jādara nākamajam Komisijas sastāvam pēc Eiropas Parlamenta vēlēšanām 2009. gadā. Es arī nebalsošu par tādas jaunās komisijas ratificēšanu, kuras darba kārtībā pirmos 12 mēnešus nebūs šī jautājuma.

Bruno Gollnisch (NI), rakstiski. – (FR) Andersson kunga ziņojums it kā ir guvis mācību no skandalozajiem Eiropas Kopienu Tiesas spriedumiem Luksemburgas un jo īpaši *Laval* un *Viking* lietās. Šajos spriedumos nolemts, ka pakalpojumu sniegšanas brīvība un tiesības veikt uzņēmējdarbību prevalē pār valstu darba ņēmēju interesēm un tiesībām uz sociālu dempingu. Šie spriedumi nepieņemamā mērogā padara sociālo tiesību īstenošanu atkarīgu no proporcionalitātes principa, kas ievērojami pārsniedz valstu tiesību aktos un SDO konvencijās atzītos likumīgos ierobežojumus (piemēram, attiecībā uz sabiedrisko kārtību un veselību).

Tie ir kā aizkulisēs izveidots Bolkenšteina direktīvas pirmās versijas atjaunojums, kurā izcelsmes valsts tiesību akti (sociālās tiesības, darba tiesības, algas un tamlīdzīgi) attiecās uz darba ņēmējiem, kas devās sniegt pakalpojumus citās valstīs, neatkarīgi no tiesību aktiem vai koplīgumiem, kas ir spēkā uzņēmējvalstī. Eiropas likumdevēji šo versiju noraidīja, un ir nepieņemami, ka tiesneši var sevi iecelt likumdevēju lomā, aizbildinoties ar tiesību aktu interpretēšanu.

Lai gan brīžiem Andersson kungs strādā labi, viņš ir pārāk pieķēries galēji liberāliem principiem, kuru dēļ šim ziņojumam neizdevās panākt mūsu atbalstu. Tādēļ mēs atturēsimies.

Hélène Goudin un Nils Lundgren (IND/DEM), rakstiski. – (SV) Eiropas Parlamenta Sociālistu grupa un labējās centra partijas ir pilnībā atbalstījušas visas Eiropas Savienības Līgumu izmaiņas. Tādējādi tās ir

palīdzējušas piešķirt Eiropas Savienības iestādēm, tostarp Eiropas Kopienu Tiesai, vēl lielākas pilnvaras attiecībā uz Zviedrijas darba tirgu. Šādā veidā Eiropas Savienība ir sākusi apdraudēt Zviedrijas sabiedrībā cieši nostiprinātos, sarunu ceļā izstrādātos darba tirgus noteikumus, kā arī tiesību aktus.

Ziņojumā galvenokārt aicināts veikt izmaiņas Direktīvā par darba ņēmēju norīkošanu darbā. Tādējādi tas nespēj novērst Eiropas Kopienu Tiesas turpmāku iejaukšanos noteikumos, kas reglamentē Zviedrijas darba tirgu. Pirmkārt, rezultāts ir kompromiss starp konservatīvajiem un socialistiem — situācija, kas novedusi līdz vājiem un pretrunīgiem formulējumiem. Otrkārt, Eiropas Savienības primārais tiesību akts par iekšējo tirgu (49. pants) ir svarīgāks par Direktīvu par darba ņēmēju norīkošanu darbā. Tādējādi Eiropas Kopienu Tiesa joprojām var izdarīt tādu pašu secinājumu kā *Laval* lietā.

Eiropas Savienībai nedrīkst nodot uzdevumus, ko dalībvalstis pašas spēj izpildīt, un darba tirgus patiesi ir jautājums, kas attiecas uz dalībvalstīm. Tāpēc "Jūnija saraksts" iesaka izslēgt Zviedriju no Eiropas Savienības tiesību aktiem attiecībā uz darba tirgu, lai garantētu, ka Eiropas Kopienu Tiesa turpmāk nevar kontrolēt Zviedrijas darba tirgu.

Tomēr mēs balsojam par ziņojumu, jo tā mērķis joprojām ir pamatots — ciktāl iespējams, novērst turpmāku Eiropas Kopienu Tiesas iejaukšanos Zviedrijas koplīgumos.

Mēs arī atbalstījām grozījumus, kuros ieteikta lielāka valsts pašnoteikšanās attiecībā uz darba jautājumiem, taču, protams, ka balsojām pret referenta pausto Lisabonas līguma slavinājumu.

Małgorzata Handzlik (PPE-DE), rakstiski. – (PL) Esmu nolēmusi balsot pret *Andersson* kunga ziņojumu par uzdevumiem, kas risināmi saistībā ar koplīgumiem Eiropas Savienībā.

Referents kritiski izsakās par Eiropas Kopienu Tiesas spriedumiem par Direktīvu par darba ņēmēju norīkošanu darbā un aicina direktīvu pārskatīt.

Es pilnībā iebilstu pret referenta pieeju un uzskatu, ka aicināt grozīt direktīvu, neveicot rūpīgu analīzi dalībvalstīs, jo īpaši tajās valstīs, ko ietekmē Eiropas Kopienu Tiesas spriedums, ir nesaprātīga, politisku mērķu vadīta rīcība. Referenta izmantotais formulējums ir uzbrukums vienai no Eiropas Savienības pamatbrīvībām — pakalpojumu sniegšanas brīvībai —, un tas apdraud Direktīvā par pakalpojumiem noteikto pakalpojumu sniegšanas liberalizāciju un principu attiecībā uz izcelsmes valsti.

Manuprāt, pareiza Direktīvas par darba ņēmēju norīkošanu darbā īstenošana visās dalībvalstīs un lielāka dalībvalstu administratīvā sadarbība nodrošinātu piemērotus līdzekļus, lai, no vienas puses, garantētu darba ņēmēju tiesību aizsardzību, bet, no otras puses, — ievērotu brīvību sniegt pakalpojumus.

Es izsaku nožēlu par to, ka šis Parlaments ir noraidījis grozījumus, kas tika ierosināti, lai nodrošinātu šim ziņojumam sava veida pamatu.

Ona Juknevičienē (ALDE), rakstiski. – (LT) Direktīvai par pagaidu darbu ir liela nozīme mūsu centienos legalizēt brīvu pakalpojumu un darba ņēmēju apriti visā Eiropas Kopienā. Ne visas dalībvalstis ievēro direktīvā noteiktās prasības. Reizēm no pakalpojumu sniedzējiem tiek prasīts vairāk, nekā noteikts direktīvā. Grozot direktīvas noteikumus, tiktu bloķēta dalībvalstu apmaiņa ar pakalpojumiem, tādējādi veicinot protekcionisma politiku. Eiropas Kopienu Tiesa (EKT) izskatīja lietu, ko ierosināja Latvijas celtniecības uzņēmums *Laval*, kam tika liegta celtniecības pakalpojumu sniegšana Zviedrijā. Saskaņā ar Zviedrijas tiesību aktiem bija jānoslēdz koplīgums, lai gan līgums tika parakstīts Latvijā. EKT nolēma, ka ir aizliegts noteikt prasības, kas nav paredzētas direktīvā vai pārsniedz direktīvā iekļautās prasības. Ziņojumā un grozījumos tiek kritizēti EKT pieņemtie lēmumi *Laval* lietā un citās līdzīgās lietās.

Es balsoju pret, jo uzskatu, ka, interpretējot vai apstrīdot EKT lēmumus, Eiropas Parlaments pārsniedz savas pilnvaras. Es nepiekrītu apgalvojumiem, kas apšaubā EKT lēmumu taisnīgumu un ierosina atsevišķās Eiropas Savienības dalībvalstīs nepiemērot EKT spriedumus. Izsakot šādus apgalvojumus, mēs ne tikai apstrīdam EKT kompetenci, bet arī apšaubām tās objektivitāti, riskējot kropļot Eiropas Savienības institucionālo sistēmu un veicinot cilvēku neuzticību tai. Es arī nepiekrītu nodomam pārskatīt un grozīt direktīvu. Ja dažās valstīs direktīva netiek īstenota tā, kā to vajadzētu darīt, par to ir atbildīgas Kopienas dalībvalstis, jo tās neievieš direktīvas noteikumus praksē vai nepareizi piemēro tos valsts tiesību aktos. Eiropas Komisijai vajadzētu novērot, vai Eiropas Savienības direktīvas tiek pareizi pārņemtas valsts tiesību aktos un vai valsts tiesību aktos ir saglabāta direktīvu būtība un jēga.

Carl Lang (NI), rakstiski. – (FR) Eiropas Savienības noteiktais mērķis izveidot sociālu Eiropu ir ilūzija, Lisabonas stratēģija ir neveiksme, un dažādās brīnumzāles, ko pro-eiropieši sabrūvējuši, lai uzlabotu dzīves un darba

apstākļus, ir neefektīvas vienkārša iemesla dēļ — Briseles patiesā vīzija ir pārmērīgi liberāla un kalpo globalizācijai. No vienas puses, mēs vēlamies novērst sociālo dempingu, lai aizsargātu gan norīkotus, gan nenorīkotus darba ņēmējus un tādējādi panāktu līdzsvaru iekšējā tirgū, bet, no otras puses, mēs vēlamies darīt visu iespējamo, lai vēl nedaudz vairāk atvērtu mūsu ekonomiskās robežas ar darba meklētāju un cilvēku masveida imigrācijas palīdzību.

Tas vienkārši ir nebeidzamas patiesi pro-eiropiskas šizofrēnijas paraugs. Pietiekams piemērs ir atsaucis uz nelaiķi Lisabonas līgumu, kas vairākkārt sniegta šajā savārstītajā ziņojumā. Visbeidzot, mēs neredzam veidu, kā tas varētu radīt skaidru vīziju par līdzsvaru starp brīvu pakalpojumu apriti un darba ņēmēju tiesībām.

Bogusław Liberadzki (PSE), rakstiski. – (PL) Eiropas Kopienas mērķis ir nodrošināt visu pilsoņu pamattiesību ievērošanu gan sabiedriskajā dzīvē, gan darba tirgū. Mūsu lielākais mērķis ir pārtraukt diskrimināciju un nedrošību par nākotni.

Referents *Jan Andersson* norāda, ka atsevišķi Eiropas Kopienu Tiesas spriedumi, iespējams, liek atsevišķiem pilsoņiem izjust nevienlīdzību un apdraud to respektu pret darba tirgu. Lai šādas situācijas turpmāk vairs neatkārtotos, *Andersson* kungs aicina nekavējoties izstrādāt tiesību akta grozījumus, kas novērstu jebkādas iespējamās EKT spriedumu sociālas, ekonomiskas un politiskas sekas. Tas ietver Direktīvas par darba ņēmēju norīkošanu darbā pārskatīšanu un tūlītēju Direktīvas par pagaidu darbu pieņemšanu.

Rezumējot - es uzskatu, ka mums jāpieņem ziņojums vīzijas par vienotu Eiropu vārdā.

Kartika Tamara Liotard un Erik Meijer (GUE/NGL), rakstiski. – (NL) Daudzi uzņēmēji jūt kārdinājumu saviem darbiniekiem par padarīto darbu maksāt, cik vien maz iespējams. Arī citas ar darbu saistītas izmaksas, piemēram, drošība un ērtības ir ļoti minimālas. Taču vienīgais veids, kā darba ņēmēji var sevi aizstāvēt, ir nodrošinot, ka viņu atalgojums ir balstīts uz vispārēji saistošu darba koplīgumu, un izmantojot atbilstošu juridisko aizsardzību valstī, kur viņi strādā un dzīvo.

Šo aizsardzību ietekmē gan Direktīvas par pakalpojumiem, gan nesen pieņemtā Eiropas Kopienu Tiesas sprieduma sākotnējie mērķi. Ja šie dokumenti ļaus piemērot mazāk izdevīgus ārvalstu darba koplīgumus vai mazāk izdevīgus ārvalstu tiesību aktus, arvien lielāks darba devēju skaits sāks meklēt izmaksu samazināšanas iespējas un darba ņēmēju ienākumi dramatiski samazināsies.

Dažiem ir ilūzijas, ka pret to ir paredzētas pietiekamas garantijas Eiropas Savienības konstitūcijas projektā jeb Lisabonas līgumā. Lai tā būtu, šajos dokumentos pirms apstiprināšanas ir jāievieš izmaiņas. Pastāvēja arī cerības, ka minētās garantijas tiks sniegtas *Andersson* kunga ziņojumā. Tomēr ņemot vērā panāktos kompromisus saistībā ar šo dokumentu, tas ir vēl mazāk iespējams, nekā sākumā. Tādēļ mēs nevaram par to balsot.

Andreas Mølzer (NI), rakstiski. – (DE) Nav pieņemami, ka, no vienas puses, konkursi par valsts iepirkuma līgumiem jāizsludina visā Eiropas Savienībā, bet, no otras puses, Eiropas Kopienu Tiesa ir anulējusi pienākumu maksāt noteiktās minimālās algas, kas ir saistītas ar iepirkuma piešķiršanu, pamatojot, ka tas neatbilst Direktīvai par darba ņēmēju norīkošanu darbā un Direktīvai par pakalpojumiem. Eiropas Savienība šajā situācijā parāda savu īsto seju — pilnībā ekonomiska kopiena, kas piekrāpj sociāli mazaizsargātos ar niekiem un tukšiem vārdiem. Pienācis pēdējais brīdis, lai Eiropas Savienība atbildētu uz pārāk ilgi ignorēto pilsoņu saucieniem pēc palīdzības un mēģinātu novērst nepilnības un pretrunas. Šim ziņojumam vajadzētu sākt vismaz mēģināt to darīt, taču tas joprojām sniedz pārāk daudz iespēju ļaunprātīgai izmantošanai, tāpēc es atturējos.

Dimitrios Papadimoulis (GUE/NGL), rakstiski. – (EL) Būdam Eiropas kreiso partijas biedrs, es atbalstu pilnīgu darba ņēmēju pamattiesību atzīšanu. Es atteicos balsot par *Andersson* kunga ziņojumu, jo, neskatoties uz atsevišķiem pozitīvi vērtējamiem elementiem, tas joprojām nav apmierinošs. Es domāju, ka ar šo ziņojumu ir zaudēta iespēja efektīvi risināt jautājumu par darba ņēmēju tiesībām saskaņā ar primārajiem Eiropas Savienības tiesību aktiem. Kā dalībvalstis atzinušas SDO konvencijās un Eiropas Savienības Sociālajā hartā, pamattiesību, tostarp apspriešanas tiesību, īstenošana nevar būt atkarīga no nekontrolējama tiesneša uzskatiem, un tā vienmēr ir otrajā vietā, jo ir balstīta uz tiesību avotu, kam ir zemāka vieta hierarhijā. Nedrīkst pārkāpt arodbiedrību tiesības uz rīcību. Līgumos ir jāiekļauj „sociālās aizsardzības klauzula”.

Olle Schmidt (ALDE), rakstiski. – (SV) Dienas gaitā tika balsots par *Andersson* kunga ziņojumu par koplīgumu nākotni Eiropas Savienībā pēc, piemēram, sprieduma *Laval* lietā. Eiropas Parlamenta Sociālistu grupa pieprasīja grozīt pašreizējo Eiropas Savienības tiesību aktu — pazīstamu kā Direktīva par darba ņēmēju norīkošanu darbā —, lai garantētu, ka *Zviedrija* var saglabāt savus koplīgumus.

No otras puses, esmu aktīvi strādājis gan Iekšējā tirgus un patērētāju aizsardzības komitejā, gan pirms plenārsēdes, lai panāktu, ka šo jautājumu pirmām kārtām apspriež pareizajā līmenī — valsts līmenī. Tas tādēļ, ka, manuprāt, PES grupas stratēģija ir nepietiekami pārdomāta. Atkal un atkal mēģinot padarīt *Laval* lietas spriedumu par Eiropas mēroga jautājumu, nevis ļaujot to atrisināt atbilstīgi Zviedrijas tiesību aktiem, tiek izdarīts spiediens izveidot vienotāku darba tirgus reglamentējumu, taču tieši tas arī ir mūsu problēmu cēlonis. Ja vienošanās attiecas uz 27 dalībvalstīm, pats par sevi saprotams, ka ir nepieņemami, ka Zviedrijai vienai pašai jāpieņem tiesību akts, kas precīzi atbilst mūsu vēlmēm. Galu galā Eiropas kontekstā mūsu modelis ir unikāls. Tā kā *Andersson* kungs un Parlaments pieņēma manu priekšlikumu negrozīt Direktīvu par darba ņēmēju norīkošanu darbā, kamēr izmeklēšana valsts līmenī nav pierādījusi, ka tas patiešām ir nepieciešams, es nolēmu, ka tomēr varu balsot par šo ziņojumu.

Brian Simpson (PSE), rakstiski. – Es pateicos mūsu referentam *Jan Andersson* par ziņojumu par šo ļoti svarīgo tematu.

EKT nesen izskatītās lietas un šīs tiesas spriedumi patiesi nozīmē, ka koplīgumos noteiktās darba ņēmēju tiesības un darba ņēmēju solidaritāti apdraud uzņēmumi, kuru vienīgā prioritāte ir peļņa, un, ja tās vārdā jāpārkāpj darba ņēmēju tiesības, lai tā būtu — tie ir gatavi tā darīt.

Peļņas tīkotāji uzbrūk Eiropas Savienības sociālajam modelim, ar kuru mēs pamatoti lepojamies, un nopietni apdraud to.

Ar lētu, importētu darbaspēku saistītais drauds ir realitāte, ko pa sētas durvīm ielaiž negodīgi darba ņēmēji, kā aizsegu izmantojot brīvas kustības principu.

Brīvas kustības princips nekad nav bijis domāts kā lēta darbaspēka iegūšanas instruments vai kā princips, uz kuru pamatojoties, drīkst pasliktināt darba ņēmēju sociālos apstākļus. Būtu ļoti interesanti, kā to pavērstu *Jacques Delors*.

Spriedumi *Viking* un *Laval* lietās ir uzbrukums arodbiedrībām un darba ņēmēju tiesībām. Tādēļ *Andersson* kunga ziņojums ir ļoti nepieciešams, un tādēļ es to atbalstu. Tas atjauno līdzsvaru, ko nesen pieņemtajos spriedumos tik klaji ir pārkāpusi EKT.

Søren Bo Søndergaard (GUE/NGL), rakstiski. – (DA) Eiropas Kopienu Tiesa ar lēmumiem *Vaxholm/Viking Line/Rüffert*/Luksemburgas lietās ir skaidri nostājusies iekšējā tirgus un tiesību veikt uzņēmējdarbību pusē, upurējot darba ņēmēju tiesības, tostarp tiesības uz streiku, lai novērstu sociālu dempingu.

Taču Eiropas Kopienu Tiesas lēmumi nav absolūti nepamatoti. Tie ir balstīti uz Eiropas Savienības pamatlīgumiem, kā arī nepilnīgo Direktīvu par darba ņēmēju norīkošanu darbā.

Ja Eiropas Parlamenta vairākums nūdien vēlētos aizstāvēt darba ņēmēju intereses, tas pieprasītu veikt būtiskas izmaiņas Eiropas Savienības Līgumos, piemēram, juridiski saistoša sociāla protokola veidā, kas noteiktu, ka darba ņēmēju pamattiesības dominē pār iekšējo tirgu un tiesībām veikt uzņēmējdarbību.

Andersson kunga ziņojuma galīgajā versijā, kas ir sociālistu referenta un konservatīvo sadarbības rezultāts, šī būtiskā prasība nav iekļauta. Ziņojumā nav pieprasīta pat Direktīvas par darba ņēmēju norīkošanu darbā pārskatīšana. Tas nozīmē, ka tās ir tikai tukšas runas, kas sastāv no daudziem jaukiem vārdiem un vēlmēm.

„Tautas kustība” ir iesniegusi vairākus grozījumus, piemēram, ka noteikumam par tiesībām streikot jāpaliek valstiski risināmam jautājumam. Visus šos grozījumus sociālistu un konservatīvo alianse noraidīja.

Ņemot to vērā, „Tautas kustība” nevar atbalstīt *Andersson* kunga ziņojumu galīgajā balsojumā. Tā vietā mēs turpināsim aizsargāt darba ņēmējus pret mazākām algām un sliktākiem darba apstākļiem, kam pavērusi ceļu Eiropas Kopienu Tiesa.

Eva-Britt Svensson (GUE/NGL), rakstiski. – (SV) Ziņojums par koplīgumiem Eiropas Savienībā pauž viedokli, kam nav juridiskas vērtības. Tā mērķis ir nostiprināt darba ņēmēju pozīcijas pēc sprieduma *Laval* lietā, taču ziņojuma saturs diemžēl ne tuvu tam neatbilst.

Nebūtu pareizi vēlreiz apspriest Eiropas Savienības Direktīvu par darba ņēmēju norīkošanu darbā, kā ierosināts ziņojumā. Šādi rīkojoties, mēs riskētu padarīt darba ņēmēju situāciju vēl sliktāku. Tas ir risks, ko mēs neesam gatavi uzņemties, jo visā Eiropas Savienības sistēmā dominē konservatīvie spēki.

Ziņojumā nav ne runas par to, ka tiesībām uz streiku jābūt prevalējošām pār brīvo tirgu un ka to nepieciešams fiksēt sociāli saistošā protokolā, ko pievienot Lisabonas līgumam. Eiropas Apvienotā kreiso un Ziemeļvalstu

Zaļo kreiso spēku konfederālā grupa ierosināja vairākus ar to saistītus grozījumus, taču tie tika noraidīti ar lielu balsu pārsvaru.

Tādēļ Zviedrijai Lisabonas līgumā ir jāiekļauj atbrīvojums, kurā noteikts, ka sprieduma *Laval* lietā sekas uz Zviedriju neattiecas. Taču arī šo *GUE/NGL* grupas ierosināto grozījumu noraidīja. Tā vietā ziņojumā tiek slavēts Lisabonas līgums, neskatoties uz to, ka Līgums nekādā veidā nemaina spriedumu *Laval* lietā, bet, gluži otrādi, apstiprina to.

Georgios Toussas (GUE/NGL), rakstiski. – (EL) Ziņojumā mēģināts reaģēt uz strādājošo un visu darba ņēmēju reakciju uz nepieņemamajiem Eiropas Kopienu Tiesas (EKT) spriedumiem, kuros atzīts, ka darba ņēmēju streiki ir nelikumīgi, jo veids, kā darba ņēmēji protestē, un tiesību akts, uz ko tie pamatojas, neatbilst Māstrihtas un Lisabonas līgumiem, kuros kā būtisks un neapstrīdams princips ir aizsargāta konkurētspēja, kustības brīvība un kapitāla aprīte Eiropas Savienības dalībvalstīs. Tajā aizstāvēta ar vienkāršajiem ļaudīm saistītā politika un Eiropas Savienības reakcionārā būtība. Tajā mēģināts pārliecināt darba ņēmējus, ka ir iespējams visā Eiropas Savienībā panākt „līdzsvaru” starp darba ņēmēju tiesībām un tiesībām uz kapitāla aprīti, lai būtu iespējams izmantot ikvienu iespēju lielāki strādājošo un vienkāršo ļaužu ekspluatācijai, tādējādi garantējot un palielinot monopolu ienākumus.

Ar šādiem vārdiem Eiropas Savienības partijas, kas skatās tikai vienā virzienā, izplata darba ņēmējos bīstamu ilūziju, ka Eiropas Savienība var iegūt arī „sociālu seju” un ka Eiropas Savienība un kapitāls ar „sociālās aizsardzības klauzulu” palīdzību var kļūt sociāli atbildīgi.

Eiropas Savienības pret vienkāršajiem ļaudīm vērstais uzbrukums darba ņēmēju svarīgākajām pamattiesībām pierāda, ka Eiropas Savienība nevar mainīties. Tā izveidota un pastāv tādēļ, lai lojāli ievērotu monopoluzņēmumu grupu intereses un nodrošinātu darba ņēmēju ekspluatāciju.

Lars Wohlin (PPE-DE), rakstiski. – (SV) Es balsoju pret ziņojumu. Taču papildu noteikumi Eiropas Savienības līmenī, visticamāk, nostiprinātu Eiropas Kopienu Tiesas pilnvaras. Es uzskatu, ka ar darba tirgus politiku saistīti jautājumi nav jālemj Eiropas Kopienu Tiesai, bet Zviedrijas parlamentam un/vai abām nozarē iesaistītajām pusēm.

Es balsoju pret labajiem vārdiem par Lisabonas līgumu un neuzskatu, ka Pamattiesību hartai jābūt juridiski saistošai, jo tādā gadījumā pastāvētu risks, ka likumdošanas vara no Zviedrijas parlamenta tiks novirzīta uz Eiropas Kopienu Tiesu.

- Rezolūcijas priekšlikums: Eiropas Savienības un Vjetnamas partnerība (RC-B6-0538/2008)

Alessandro Battilocchio (PSE), rakstiski. – (IT) Es balsoju par jauno Eiropas Savienības un Vjetnamas partnerības un sadarbības nolīgumu, kurā būs iekļauta skaidra cilvēktiesību klauzula. Taču es vēlos uzsvērt, ka šajā kontekstā Vjetnamas valdībai ir jāizpilda konkrēti noteikumi. Tai jāapņemas nodrošināt sadarbību, lielāku cilvēktiesību un reliģiskās brīvības ievērošanu, atsaucot Vjetnamas tiesību normas, ar ko krimināli soda opozīciju, un pārtraucot cenzūru.

Bairbre de Brún, Jens Holm, Kartika Tamara Liotard, Mary Lou McDonald, Erik Meijer un Eva-Britt Svensson (GUE/NGL), rakstiski. – Mēs pilnībā atbalstām Eiropas Savienības un Vjetnamas sadarbības nolīgumā norādīto cilvēktiesību un demokrātisko principu ievērošanu un uzskatām, ka Vjetnamā šajā jomā ir nepieciešami uzlabojumi.

Šie principi ir vispārēji, un tie vienlīdzīgi jāpiemēro visās valstīs — gan Eiropas Savienībā, gan ārpus tās.

Tādēļ mēs balsojam par šo rezolūciju, neskatoties uz diezgan nelīdzsvaroto tās pasniegšanas veidu.

Pedro Guerreiro (GUE/NGL), rakstiski. – (PT) Ņemot vērā vakar un aizvakar Hanojā notikušo otro sarunu posmu par jauno Eiropas Savienības un Vjetnamas partnerības un sadarbības nolīgumu, šī Parlamenta vairākums ir pieņēmis rezolūciju, kas vairāk izskatās pēc liekulības un cilvēktiesību instrumentalizācijas parauga.

Lasot tās tekstu, mums radās jautājums, kādēļ šī Parlamenta vairākums nav ierosinājis padarīt nolīguma nākotni atkarīgu no klauzulas, kas nodrošina demokrātijas un cilvēktiesību ievērošanu arī Eiropas Savienībā?

Cik noderīgi un izglītojoši Eiropas Parlamentam būtu, piemēram, „lūgt” dalībvalstīm un Eiropas Savienībai atturēties no sadarbības ar CIP saistībā ar kriminālnoziedznieku aviopārvadājumiem un/vai to attaisnošanas, lai ievērotu imigrantu cilvēktiesības, kas kļāji pārkāptas „Atgriešanās direktīvā”, ievērot demokrātiski un

suverēni pausto Francijas, Nīderlandes un Īrijas pilsoņu gribu, noraidot Konstitucionālā/Lisabonas līguma priekšlikumu, ievērot starptautiskos tiesību aktus, jo īpaši attiecībā uz Kosovu, un pārtraukt izlikties, ka tā var dot pamācības pārējai pasaulei...

Kas notiktu, ja to visu darītu Vjetnamā? Vai Eiropas Parlaments piekristu sarunām šādos apstākļos? Vai tas piekristu savstarpēji piemērot šādu klauzulu? Protams, ka nē, jo „diālogs” un „klauzula” ir domāti tikai citiem...

Luca Romagnoli (NI), rakstiski. – (IT) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi! Es balsoju par rezolūcijas priekšlikumu par demokrātiju, cilvēktiesībām un jauno Eiropas Savienības un Vjetnamas partnerības nolīgumu. Patiesībā Eiropas Savienības un Vjetnamas diālogs ir jāpārvērš konkrētos uzlabojumos attiecībā uz cilvēktiesībām, kas pārāk bieži tiek rupji pārkāptas. Es stingri atbalstu šo priekšlikumu, jo Vjetnamai, ja tā vēlas aktīvi darboties starptautiskajā sabiedrībā, ir jāpieliek punkts plašsaziņas līdzekļu cenzūrai un jāanulē tiesību normas, ar ko ierobežo ticības brīvību, kā arī politisko un reliģisko brīvību. Turklāt Vjetnamai šo tiesību un brīvību jomā ir jāsadarbojas ar Apvienoto Nāciju Organizāciju.

Tādēļ es atbalstu šo priekšlikumu un aicinu Komisiju noteikt skaidrus kritērijus, pēc kuriem novērtēt Vjetnamā pašreiz izstrādātos projektus, lai nodrošinātu to atbilstību cilvēktiesību un demokrātijas klauzulai.

8. Balsojumu labojumi un nodomi balsot (sk. protokolu)

(Sēde tika pārtraukta plkst. 13.35 un atsākta plkst.15.00.)

SĒDI VADA: MARTINE ROURE

priekšsēdētāja vietniece

9. Iepriekšējās sēdes protokola apstiprināšana (sk. protokolu)

10. Kļūdu labojums pieņemtā tekstā (Reglamenta 204. a pants) (sk. protokolu)

11. 2009. gada vispārējā budžeta projekts (III iedaļa) – 2009. gada vispārējā budžeta projekts (I, II, IV, V, VI, VII, VIII, IX iedaļa) (debates)

Priekšsēdētāja. – Nākamais jautājums ir kopējās debātes par:

- Jutta Haug ziņojumu (A6-0398/2008) Budžeta komitejas vārdā par Eiropas Savienības <http://www.europarl.europa.eu/sides/getDoc.do?pubRef=-//EP//TEXT+CRE+20081022+ITEM-011+DOC+XML+V0//LV&language=LV> (SEC(2008)2435));

- Janusz Lewandowski ziņojumu (A6-0397/2008) Budžeta komitejas vārdā par Eiropas Savienības 2009. finanšu gada vispārējā budžeta projektu

I iedaļa - Eiropas Parlaments

II iedaļa - Padome

IV iedaļa - Tiesa

V iedaļa – Revīzijas palāta

VI iedaļa – Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komiteja

VII iedaļa - Reģionu komiteja

VIII iedaļa – Eiropas ombuds

IX iedaļa – Eiropas datu aizsardzības uzraudzītājs

(C6-0310/2008 - 2008/2026B(BUD)).

Jutta Haug, *referente*. – (DE) Priekšsēdētājas kundze, Padomes priekšsēdētāja kungs, komisār, dāmas un kungi, sagatavošanās Eiropas 2009. gada budžeta pirmajam lasījumam ir diezgan sarežģīta. Tāpēc es vēlētos sākt šīs dienas debates ar pateicību Budžeta komitejas locekļiem un visu īpašo komiteju locekļiem, ar kuriem man bija tik cieša sadarbība; es sirsnīgi pateicos par šo sadarbību un laiku, ko viņi veltījuši.

Kā jau es teicu - un es priecājos to atkārtot vēlreiz —, uzsākot 2009. gada budžeta procedūru, budžeta referenti ir tik labi, cik daudz kolēģu strādā ar kopā ar viņiem, tāpēc es jums esmu ļoti pateicīga.

Man jāpateicas arī Budžeta komitejas sekretariāta darba grupai: bez pastāvīgi teicama sekretariāta personāla darba mēs, deputāti, lai cik ļoti to vēlētos, nebūtu nekas, tāpēc paldies jums! Jā, piekřrtu, šeit būtu vietā skaļi aplausi.

(Aplausi)

Es pateicos arī savam personīgajam palīgam un grupu personālam: ir vajadzīgs daudz gudru galvu un čaklu roku, lai labi padarītu darbu.

Sagatavošanos mūsu budžeta pirmajam lasījumam, kura laikā mums vajadzēja izlasīt, izprast un izvērtēt 1 400 grozījumu, ievērojami ietekmēja finanšu krīze. Lai gan mūsu budžets apmēram 130 miljardu apmērā izskatās smieklīgi mazs salīdzinājumā ar simtiem un simtiem miljardu, ko dalībvalstis, darbojoties gan kopā, gan atsevišķi, ir iztērējušas kā drošības tīklu, lai glābtu gan bankas, gan reālo ekonomiku, tomēr mūsu sanāksmes, lai sagatavotos pirmajam lasījumam, visās iesaistītajās grupās visvairāk laika veltīja tieši šim tematam. Tādējādi mēs jau sagatavojamies Padomes reakcijai uz mūsu budžeta pieprasījumiem.

Kādi tad ir mūsu pieprasījumi? Pirmkārt, tie ir maksājumi. Mēs pirms tam jūlijā norādījām, ka mēs nevaram apstiprināt 15% lielu starpību starp saistību apropriācijām un maksājumu apropriācijām, ko Komisija ierosināja budžeta projektā un Padome vēl palielināja. Pēc mūsu domām, tas nesaskan ar budžeta precizitātes un skaidrības principiem. Turklāt, ja mēs salīdzinām šo starpību pašreizējā finanšu plāna trešajā gadā ar starpību iepriekšējā finanšu plāna trešajā gadā, kas bija tikai 3%, mēs vienkārši neredzam, kā tik milzīgu starpību var attaisnot. Tāpēc mēs esam palielinājuši maksājumus; mēs nevarējam pilnībā likvidēt starpību, bet mēs esam to samazinājuši uz pusi, atstājot starpību 8% apmērā.

Mēs nepalielinājām maksājumus tāpat vien vai uz labu laimi, bet tajās budžeta pozīcijās, kas palīdz finansēt Parlamenta prioritātes: darbības, lai apkarotu klimata pārmaiņas, darbavietu izaugsme - sociālajā jomā, globalizācijas kontrole un atbalsts mazajiem un vidējiem uzņēmumiem, kā arī vairākas pozīcijas, kas uzlabo pilsoņu drošību. Pavisam mēs esam palielinājuši maksājumus no 0.89% no kopējā nacionālā ienākuma — šādu līmeni ierosināja Padome — līdz apmēram 0.96% no kopējā nacionālā ienākuma.

Otrkārt, mēs nolēmām pilnībā izmantot iespējas, ko mums sniedz finanšu plāns. Saskaņā ar apakšskategoriju 3B „pilsonība” pati par sevi ir tukša frāze; mēs vēlamies to atdzīvināt, jo šī apakšskategorija apvieno politikas virzienus, kas tiešā veidā ietekmē pilsoņus vietējā līmenī un ko Eiropas Savienība īpaši labi var padarīt redzamu.

Treškārt, mēs esam iesnieguši pilotprojektu un sagatavošanās pasākumu kopumu, kas tika saskaņots ar visām grupām un ko Komisija jau ir novērtējusi; tas ir signālu kopums jaunas politikas elementiem, jaunai Kopeniņas rīcībai un, iespējams, jauniem tiesību aktiem.

Ceturtkārt, mēs esam ievērojuši mūsu politisko saprātīgumu. Nevienam nevar sagaidīt labu administratīvo darbu nedz no Komisijas, nedz decentralizētajām aģentūrām, ja tās personālam nenodrošina pietiekami lielu budžetu, un tāpēc mēs nevaram pieņemt to, ko Padome ir samazinājusi. Mēs esam atjaunojuši pieeju, kāda tika piemērota provizorisksajam budžeta projektam, un tāpēc Komisijai vajadzētu ne tikai mums pateikties, bet arī aizstāvēt mūs strīdos ar Padomi.

Piektkārt, es vēlētos pievērsties vislielākajai problēmai, proti, kategorijai Nr. 4, kuras titulusaukums ir „ES kā globālā partnere”. Kad šī kategorija tika ieviesta finanšu plāna apspriešanas laikā, tā jau tad tika bezcerīgi nepietiekami apriēta. Tāpēc katru gadu budžeta debatēs mēs esam uzsvēruši vienu un to pašu: kā mēs varēsim nodrošināt finansējumu visam, kas vajadzīgs, un tajā pašā laikā saglabāt rezerves iespējas neparedzētiem notikumiem finanšu gada laikā.

Es varu pateikt tieši šeit un tagad, ka līdz šim nav panākts sekmīgs risinājums un tāda nav arī pašlaik. Tas, kas patiešām bija vajadzīgs no mūsu sniegtās palīdzības Kosovā, Afganistānā, Palestīnā un tagad arī Gruzijā, bija ilgtermiņa programmas, nevis šī pastāvīgā situācija no rokas mutē.

Tas nav nekas jauns, bet šogad Komisija mums deva jaunu uzdevumu: ņemot vērā milzīgo pārtikas cenu pieaugumu, tā jūlijā ierosināja izveidot — kā tā to nosauca — pārtikas atbalsta mehānismu mazāk attīstītajām valstīm ar budžetu 2008. un 2009. gadam 1 miljards euro.

Ja Komisija būtu bijusi centīga, tai nekavējoties vajadzēja ierosināt pārvietot nepieciešamos līdzekļus no 2. kategorijas uz 4. kategoriju. Tā to neizdarīja, un ne tikai tāpēc, ka tā nav centīga, bet arī tāpēc, ka baidās. Tā baidījās, ka nesaņems apstiprinājumu no Padomes, un tagad mēs esam iestrēguši pie šīs problēmas. Mums jāpārliecina Padome, lai tā ne tikai moralizē par nepieciešamību palīdzēt visnabadzīgākajiem, bet arī sadarbojas ar mums un meklē līdzekļus - jā, un kur? -, lai mēs varētu nodrošināt tiešo atbalstu ar pārtiku un iepirkt sēklas un minerālmēslus.

Budžeta komitejai bija pilnīgi skaidrs, ka mēs nespēsim atrast nepieciešamo naudu 4. kategorijas budžeta pozīcijās, tāpēc mēs izveidojām tā saukto ar zvaigznīti apzīmēto grozījumu, kas ietver 250 miljonus euro pārtikas atbalstam, 40 miljonus euro Kosovai, 80 miljonus euro Palestīnai un 20 miljonus Afganistānai. Šis ar zvaigznīti atzīmētais grozījums, kas pilnīgi skaidri parāda, ka mēs vēlamies tērēt vairāk naudas, nekā tā pieejama saskaņā ar finanšu plānu, būtu jāuzskata par aicinājumu Padomei.

Cerēsim, ka Padome patiesi uzskatīs šo mūsu piezīmi par aicinājumu vai prasību un nekavējoties uzsāks sarunas ar mums. Mēs vairs ilgāk nevaram tērēt laiku mums nevajadzētu atstāt visu uz pēdējo brīdi. Padomes priekšsēdētāja kungs, tas ir jūsu ziņā.

(Aplausi)

Janusz Lewandowski, referents. – (PL) Priekšsēdētājas kundze, komisāre Grybauskaitė, kura saprot poļu valodu, bet kurai, iespējams, mazāk interesēs budžeta procedūras mana daļa.

Mēs tuvojamies tās procedūras beigām, ko mēs nosaucām par „pilotprocedūru”. Ir izdevīgs brīdis atzīmēt labo sadarbību ar Prezidiju un pastāvīgu uzticības stiprināšanu starp Budžeta komiteju un Prezidiju, kas, cita starpā, ir ģenerālsēdētāra Romero pūļu rezultāts. Tomēr, „neviens nav pilnība”, tāpēc dažādas atšķirības pastāv, un tās ir atspoguļotas rezervēs, ko mēs noteicām 2009. gadam. 2009. gada budžetam tiek izvirzīti vairāki konkrēti uzdevumi. Šis būs vēlēšanu gads, tāpēc radīsies īpašas vajadzības attiecībā uz sabiedrisko saziņu, kam nepieciešams finansējums. Tas būs gads, kurā EP deputātiem būs jauns statuss, kam būs finansiālas sekas. Es vēlētos arī uzsvērt jaunus nodarbinātības un maksājumu principus, kas būs pārredzami un atbildīs asistentu iepriekš paustajām vajadzībām, kā arī pensiju fonda iepriekšējās formas likvidāciju. Mums 2008. gada otrajā pusē bija arī jāpārstrukturē budžets, lai ņemtu vērā ļoti līdzīgu plānu, ko mēs īstenojam, pamatojoties uz iepriekšējiem līgumiem, un ko Lisabonas stratēģija, kas mainītu Eiropas Parlamenta kompetences, neparedzētu.

Mums izdevās noturēt budžetu zem apzinātā sliekšņa, ko mēs noteicām, t.i., zem 20 % administratīvajiem uzdevumiem Eiropas Savienības iestādēm. Mums būtu jāapstiprina šie līmeņi gan administratīvajās, gan politiskajās grupās, jo tie ir saistīti ar tiesiskās darbības uzlabošanu, atvieglojot EP deputātu dzīvi, un ar jaunās komitoloģijas, kas arī jānodrošina 2009. gadā, uzlabojumiem.

Šajā nolūkā mēs vēlētos ieviest rezerves, un mēs to arī darām, lai pakāpeniski izlīdzinātu noteiktas nesamērības, kas izveidojušās šajā ilgajā laikā Parlamenta administrācijas dažādās nodaļās, lai vispirms nodrošinātu līdzekļus tiem dienestiem, kas ir tieši saistīti ar Parlamenta komiteju darbu. Mēs esam uzsvēruši citas iniciatīvas, kas var uzlabot Parlamenta darbību, proti, Parlamenta bibliotēkā, jo īpaši Zināšanu pārvaldes sistēmu. Mēs arī atzīmējam, ka jaunais apmeklētāju centrs vēlēšanu laikā vēl diemžēl nebūs atklāts. Tika ziņots, ka tas tiks atklāts, bet tā nebūs. Mēs varam cerēt, ka tas sāks darboties 2009. gada beigās, kas ir arī atspoguļots mūsu personāla rezervēs.

Budžeta ievērošana ir Parlamentam un citām iestādēm raksturīga filozofija, un jo īpaši vēlēšanu gadā mums vajadzētu izvairīties pasniegt Eiropas iestādes kā ārkārtīgi ambiciozas attiecībā uz Eiropas nodokļu maksātāju tēriņiem. Tas pats attiecas uz citām iestādēm, kur mēs visu to apsvērām, visus Padomes pieņemtos lēmumus, pievienojot savu vērtējumu par šo iestāžu vajadzībām. Es vēlētos uzsvērt divus pasākumus: Tiesai mums ir ieviesti 39 jauni posteņi saistībā ar jaunās aģentūras procedūru, un Revīzijas palātā mums ir trīs jauni posteņi, kas palielina organizācijas potenciālu, bet kas arī dod iespēju finansēt tās jauno mītni, izmantojot iepriekšpiegādi.

Ir paredzams, ka rītdienas balsojums būs ātrs un bez aizķeršanās, ko panākusi izcila sadarbība ar politisko grupu koordinatoriem, komitejas viedokļa izstrādātājiem, neaizmirstot komitejas vadītāju Raimera Bōge kungu. Mana īpašā pateicība cilvēkiem, kas man palīdzēja šajā darbā, proti, Richard Wester un Marrianna Pari.

Dalia Grybauskaitė, Komisijas locekle. – Priekšsēdētājas kundze, esmu ļoti priecīga redzēt, cik ātri un efektīvi Parlaments ir pabeidzis pirmo lasījumu un ir gatavs rīt balsot. Šo milzīgo darbu paveica Budžeta komiteja, tās vadītāji un koordinatori un, protams, politiskās grupas. Šī vislielākā veicamā darba daļa veido pamatu mūsu nākotnes pārrunām. Nākamajos divos mēnešos mēs uzsāksim abu budžeta lēmējstāžu un Komisijas nopietnu iesaistīšanu.

Komisija kopumā ļoti atzinīgi vērtē un atbalsta politiskās prioritātes, kurām Eiropas Parlaments ierosina budžeta pastiprināšanu un pārskatīšanu. Kas attiecas uz maksājumiem, Eiropas Parlaments paredz apstiprināt apropriāciju līmeni līdz augšējai robežai. Tomēr tas mūs pietiekami nepārlicina, jo mēs uzskatām, ka provizorisks budžeta projekts vairāk atbilst faktiskajām spējām absorbēt līdzekļus, īpaši dalībvalstīs. Es šonedēļ izsūtīšu informāciju par budžeta izpildi, un jūs redzēsiet, ka mūsu aprēķini ir pamatoti ar ļoti nopietniem iemesliem.

Komisija lielā mērā piekrīt jaunajam procesam attiecībā uz pilotprojektiem un sagatavošanas darbībām, ko ierosinājis Parlaments. Šajā sakarībā es vēlētos uzsvērt, cik atzinīgi vērtēju izcilo sadarbību starp mūsu iestādēm, kas izveidojās, pateicoties jaunajai un veiksmīgajai pieejai, ko veicināja galvenā referente *Haug* kundze. Tā ir pirmā reize mūsu sarunu vēsturē, kad mēs jau pirms vasaras esam spējuši saņemt šos pilotprojektus un vienoties par tiem plašā mērogā.

Es vēlētos pievērst uzmanību arī vairākiem jautājumiem, kas joprojām pirmajā lasījumā Komisijai rada nopietnas bažas.

Pirmais un vissvarīgākais iemesls šīm bažām ir izdevumu kategorija Nr. 5. Mēs atzinīgi vērtējam to, ka Parlaments ir pārskatījis summas, ko Komisija pieprasīja personāla algām. Tomēr tajā pašā laikā 37 miljoni euro ir iekļauti rezervē, ņemot vērā noteiktus apstākļus šīs summas tērēšanai.

Turklāt ir paredzēta vēl papildu rezerve apmēram 16 miljonu euro apmērā divām īpašām politikas jomām, proti, transporta un vides jomai. Komisijai, protams, būs ļoti grūti reaģēt uz to, jo īpaši attiecībā uz vides jomu, jo Komisijā ir tikai viens darba devējs, proti, Komisija, un nav iespējams pārtraukt maksājumus, piemēram, vienam vai diviem ģenerāldirektorātiem un turpināt pārējiem.

Šīs rezerves — kopumā apmēram 50 miljoni euro — apturētu 250 posteņu rekrutēšanu, kas piešķirti paplašināšanās īstenošanai, un nevajadzētu aizvietot personālu, kas pensionēsies no nākamā gada janvāra. Bet mēs, protams, saprotam, ka mūsu sarunu vešanas un izskaidrošanas prasmes tiks liktas lietā ar jūsu darbiniekiem, cik iespējams, drīz pēc pirmā lasījuma. Mēs centīsimies sniegt visus nepieciešamos skaidrojumus un izpildīt visus nosacījumus, kas noteikti šīm rezervēm.

Kas attiecas uz administratīvo atbalstu operatīvajām programmām, šogad Parlaments ir sekojis Padomei un apstiprinājis samazinājumu. Es saprotu, ka būs nepieciešami papildu tehniskie skaidrojumi, un mēs centīsimies to atrisināt sarunu veidā par šīm pozīcijām kopumā.

Cita problēma, ko mēs redzam, ir, ka Parlaments nav atjaunojis apropriācijas, kas tika pieprasītas iepirkumu paziņojumu publicēšanai. Mēs uzskatām, ka tas ietekmē Komisijas spēju izpildīt šīs saistības, kas noteiktas publiskā iepirkuma direktīvās, jo īpaši pašreizējā vidē. Mēs risinām un cenšamies risināt valsts atbalsta un citas problēmas dalībvalstīs šajā nestabilajā ekonomiskajā situācijā, un tas var radīt Komisijai risku tikt iesūdzētai tiesā.

Kopsavilkumā: Komisija sīki izanalizēs katru Parlamenta pieņemto grozījumu un novembra sākumā dos savu vērtējumu „Vēstulē par izpildes iespējām” — kā tā to dara katru gadu —, sīki izskaidrojot visu nepieciešamo. Pirms saskaņošanas procedūras novembrī un pirms otrā lasījuma mēs centīsimies atrisināt, cik drīz vien iespējams, visu, ko mēs joprojām uzskatām par problēmu pirmajā lasījumā.

Komisija, kā vienmēr, centīsies būt godīga starpniece starp abām budžeta lēmējstādēm, jo īpaši, apspriežot problēmas, kas rodas kategorijās Nr. 4 un Nr. 5, kā arī maksājumu apropriāciju budžeta augšējās robežās. Mēs centīsimies būt izpalīdzīgi, nodrošināt labvēlīgus apstākļus un labu budžetu visai Eiropai, jo īpaši šajos grūtajos laikos, kas mūs visus ir piemeklējuši.

Jean-Pierre Jouyet, Padomes priekšsēdētājs. – (FR) Priekšsēdētājas kundze, *Grybauskaitė* kundze, dāmas un kungi, vispirms es vēlētos atvainoties par to, ka klāt nav *Woerth* kungs, kuram ir nopietns iemesls aizkavēties Parīzē, jo Francijā arī tiek gatavots budžets un ir laiks iesniegt Parlamentam finanšu vekseli pirmās valsts finanšu programmas rēķinu ietvaros. Pārspriežot to arī ar *Böge* kungu, es apzinos, cik svarīgas ir šīs debātes Parlamentā, un arī, cik svarīgi tas ir Francijas prezidentūrai. Tāpēc es arī vēlētos pateikties saviem palīgiem un tiem Padomes un *Woerth* kunga darbiniekiem, kas man palīdzēja sagatavot šīs svarīgās debātes.

Līdz šim mūsu darbs ir veikts ļoti pozitīvā sadarbības gaisotnē, un es varu jūs pārliecināt, ka Padome ir gatava turpināt šo kvalitatīvo dialogu, lai panāktu vienošanos par 2009. gada budžetu, kas ir sabalansēts un apmierina visus. Es uzmanīgi noklausījos *Haug* kundzes un *Lewandowski* kunga, kurš bija īpaši runīgs, uzstāšanos. Šajā sakarībā tieši šorīt mēs panācām politisku vienošanos par plānu attiecībā uz stratēģiju saziņai ar Parlamentu un Komisiju, un esmu priecīgs atzīmēt, ka, neskatoties uz atšķirībām, mums ir kopīgs mērķis, proti, mēs paredzam nodrošināt Eiropas Savienības politisko prioritāšu finansēšanu, vai tā būtu konkurētspēja, kohēzija vai izaugsme.

Kā jūs un *Grybauskaitė* kundze norādīja, pašreizējā starptautiskajā klimatā mums acīmredzami jānodrošina, lai Eiropai būtu līdzekļi pilnīgai savas lomas izpildei starptautiskajā jomā. Tomēr tam visam jānotiek saskaņā ar finanšu sistēmu, kas izstrādāta laika periodam no 2007. līdz 2013. gadam.

Tāpēc es vēlētos īsi nosaukt trīs jautājumus, kas ir īpaši svarīgi: pirmais attiecas uz maksājumu apropriācijām un to summām; otrs attiecas uz budžeta disciplīnu un drošu finanšu pārvaldību, bet trešais attiecas uz pārtikas mehānismu.

Kas attiecas uz maksājumu apropriācijām, es neslēpšu, ka Padome pauž nopietnas bažas par daudzajām maksājumu apropriācijām, par kurām Eiropas Parlaments paredz balsot pirmajā lasījumā, jo šis nodoms ievērojami pārsniedz Komisijas sākotnējo ierosinājumu provizoriskajam budžeta projektam. Maksājumu apropriācijas jākorrigē saskaņā ar reālajām prasībām, un jo īpaši mums būtu jāņem vērā iepriekšējais budžeta izlietojums, lai varētu noteikt mūsu reālo spēju īstenot nozaru politikas.

Tagad, kā mēs redzam kopš Finanšu plāna izstrādāšanas, ko es zināmu laiku vēroju no dažādiem skatu punktiem, Kopienas budžets ir vienmēr bijis pakļauts pielāgošanai, un tā tas ir bijis kopš 1988. gada. 2008. gada budžeta grozījumam jāparāda, ka šogad atkal maksājumu apropriāciju vajadzības ir tikušas ievērojami pārvērtētas, jo īpaši, kad ir runa par tik svarīgu politiku kā kohēzijas politika, un šajā jautājumā nav pierādījumu, kas ļautu secināt, ka 2009. gadā būs savādāk.

Kā *Grybauskaitė* kundze minēja - un pēc viņas novēlējuma pēdējos gados ir veikti uzlabojumi -, tad tomēr neskaidrības attiecībā uz 2009. finanšu gadu joprojām ir ievērojamas. 1. oktobrī no 433 kohēzijas programmām tikai divām tika veikti starpposma maksājumi, un jūs to novērtēsiet, ka pašreizējā ekonomikas un finanšu klimatā mēs nevaram salīdzināt Eiropas Savienības budžetu ar lietām, kas nav salīdzināmas pasākumu ziņā, kas jāveic, lai glābtu finanšu sistēmu uzkrājējiem un aizsargātu Eiropas pilsoņus – pāri visam mums jāaizstāv Eiropas nodokļu maksātāju intereses un pēc iespējas jācenšas nepieļaut tādu maksājumu apropriāciju iekļaušanu budžetā, kuras nav iespējams īstenot.

Otrs jautājums ir atbilstība budžeta disciplīnas noteikumiem un stingra finanšu pārvaldība. Padome rūpēsies, lai pilnībā tiktu īstenota 2006. gada 17. maija Starpiestāžu Vienošanās. Izdevumiem ir jābūt robežās, ko nosaka šī Vienošanās, un jāievēro pietiekamas rezerves zem dažādu kategoriju augstākajām robežām. Šīs augstākās robežas, kā jūs zināt, nav mērķis, kas jāsasniedz. Pēc mūsu domām, to sistemātiska piesātināšana nav pieņemama, jo tas pilnībā kompromitētu mūsu spēju rīkoties neparedzētās situācijās, kādas var rasties 2009. budžeta gada laikā.

Šajā sakarībā es vēlētos īsi pieminēt 4. kategoriju, attiecībā uz kuru Parlaments gatavojas balsot par grozījumu, kurš krietni pārsniegtu Finanšu plāna augstāko robežu. Mēs ļoti labi zinām, cik saspringta situācija ir attiecībā uz šo kategoriju. Mums jāpanāk saskaņota rīcība attiecībā uz Eiropas Savienības dažādām prioritātēm starptautiskajā arēnā un rūpīgi jāpārdomā, kādā līmenī iejaukties, jo īpaši ņemot vērā kopējo ārpolitiku un drošības politiku, un mēs zinām, ka šajā jomā apstākļi var mainīties ļoti strauji. Tāpēc arī šeit mums jāatstāj sev pietiekamas rezerves, lai pielāgotos visām izmaiņām šajā jomā, kā arī jebkādam izmaiņām saistībā ar iejaukšanos, ko radīs KĀDP īstenošana.

Trešais jautājums attiecas uz pārtikas mehānisma finansēšanu. Tas noteikti būs svarīgs elements pārrunās ar Padomi nākamajās nedēļās. Šā gada jūnijā Eiropas Padome sniedza stingru politisko atbalstu, apsveicot Komisiju par tās vēlmi iesniegt savu priekšlikumu, bet Komisijas uzdevums ir kristālskaids: mums jāpanāk tāds finansiālais risinājums, kas pilnībā atbilst pašreizējam Finanšu plānam. Es zinu, ka Parlaments piekrīt šim viedoklim, bet, neskatoties uz to, Padome cenšas rast jebkādu atbilstīgu finansiālu risinājumu, lai mēs varētu piešķirt praktisku efektu paustajām politiskām vēlmēm, tostarp, no Valsts vai valdības vadītāju puses, kā arī no Eiropas Komisijas puses.

Ko es ar to gribēju pateikt — lai mans teiktais netiktu pārprasts tulkojuma dēļ —: es zinu, ka Parlaments šim viedoklim nepiekrīt. Es izdarīju kļūdu, tā, protams, bija pārteikšanās. Tomēr es vēlos arī pateikt, ka starp Parlamentu un Padomi bija arī viedokļu sakritība šajā svarīgajā jautājumā par pārtikas mehānismu, galvenokārt

attiecībā uz to, ka mēs abi šaubījāmies par Komisijas priekšlikumu finansēt visu šo mehānismu no rezervēm, kas ir zem 2. kategorijas augšējās robežas.

Mums skaidri ir jācenšas sasniegt — un Padome to zina — optimāls finansējuma avotu apkopojums, lai varētu panākt vienošanos par Komisijas ierosināto kopējo summu Padomes ietvaros saskaņošanas procedūrā novembrī. Es esmu pārliecināts, ka šīs trīs iestādes pieliks visas pūles, lai nodrošinātu visaptverošu vienošanos par 2009. gada budžetu attiecībā uz to jauno iniciatīvu, kuras es tikko nosaucu, finansēšanu saskaņošanas procedūrā novembrī. Jāpanāk, lai šī vienošanās kļūtu par labāko iespējamo kompromisu Eiropas Savienībai, tās pilsoņiem un iestādēm.

Vēl īsi par regulu, kas īsteno lēmumus par pašu resursiem, par kuriem Parlaments lems šīs sesijas laikā. Es gribēju pateikties gan personiski, gan Padomes vārdā, gan arī visa šī Parlamenta vārdā *Alain Lamassoure* par viņa ziņojumu, uzcītību un ātrumu šī jautājuma risināšanā. Mums no savas puses nevajadzētu izslēgt Komisijas priekšlikumu. Lēmuma par pašu resursiem ratifikācija dažādās dalībvalstīs risinās labi, un mēs ceram sasniegt mūsu mērķi — tā pilnīgu un visaptverošu stāšanos spēkā līdz 2009. gada 1. janvārim. Tas ir viss, ko es vēlējos jums pateikt.

Ana Maria Gomes, Ārlietu komitejas atzinuma sagatavotāja. – Priekšsēdētājas kundze, tas ir nebeidzamu politisko strīdu ābols, ka 4. kategorijai pastāvīgi trūkst finansējuma. Tas attur mūs no mūsu ārējo saistību izpildes krīzes zonās: Kosovā, Palestīnā, Afganistānā un Gruzijā. Mēs nekādi nespējam izveidot stingru kopējo ārpolitiku un drošības politiku uz ilgtermiņa pamatiem, jo Komisija un Padome turpina pieņemt šo budžeta stratēģiju, kam nepietiek finansējuma ārējām attiecībām, un tikai reaģē *ad hoc* uz jaunākajām krīzēm, kas piesaista visus resursus un uzmanību, piemēram, kā Gruzija šodien. Jaunākā prioritāte aizēno iepriekšējo.

Lai ES kļūtu par globālu partneri, kategorijai Nr. 4 ir nepieciešams vairāk naudas. Ar pašreizējo finansiālo segumu nav iespējams apmierināt dažādu budžeta pozīciju vajadzības. Tas ir iemesls, kāpēc Ārlietu komiteja stingri atbalsta Budžeta kontroles komitejas stratēģiju, kas cenšas atjaunot *PDB* visām budžeta pozīcijām un tādējādi palielināt budžeta pozīciju Kosovai līdz 40 miljoniem euro un Palestīnai līdz 139 miljoniem euro.

Mēs atbalstām arī ar zvaigznīti atzīmēto grozījumu. Citiem vārdiem, Padomei un Parlamentam jāpiekrīt elastības fonda un visu citu pieejamo instrumentu, ko paredz Starpiestāžu nolīgums, izmantošanai, lai piešķirtu 250 miljonu euro pārtikas mehānisma fondam, 40 miljonu euro Kosovai, 80 miljonu euro Palestīnai un 20 miljonu euro Afganistānai.

Maria Martens, Attīstības komitejas atzinuma sagatavotāja. – (NL) Es runāju kā Attīstības komitejas locekle un komitejas vārdā vēlētos izteikt savas domas par trim jautājumiem: pirmkārt, par pārtikas krīzi, otrkārt, par attīstības politikas novērtēšanas sistēmu un, treškārt, par līdzekļu trūkumu 4. kategorijā — ārvalsts izdevumi, kas tika apspriesti iepriekš.

Es vēlētos sākt ar pārtikas krīzi, kas, protams, ir milzīga problēma, jo ir apdraudētas miljoniem cilvēku dzīvības un ir ārkārtīgi nepieciešama kopēja Eiropas pieeja. Tomēr mums ir nepieciešama citādāka pieeja nekā tā, ko Komisija ierosināja pirmajā instancē. Budžeta vienošanās būs jāievēro, bet nevar ignorēt arī Padomes un Eiropas Parlamenta pilnvaras. Tāpēc es esmu iepriecināta, ka Komisija vēlas pārskatīt pirmo priekšlikumu — šim nolūkam izmantot neizmantotos lauksaimniecības fondus.

Mums jānodrošina iesaistīto valstu pārtikas drošība. Lieki piebilst, ka pārtikas atbalsts ir nepieciešams iedzīvotājiem, kuru dzīvības ir bīstami apdraudētas, bet, galu galā, tas ir ilgā termiņa dēļ, tāpēc pārtikas ražošana būtu atkal jāiekļauj ES attīstības dienaskārtībā kā uzmanības vērta joma, kam būtu jāpiešķir prioritāte.

Mums šajā sakarībā vajadzēs parunāt arī par tematiskās programmas par pārtikas drošību pārskatīšanu, un mums vajadzēs padomāt, kā mēs varam sīkzemniekiem nodrošināt labāku piekļuvi būtiski svarīgiem ražošanas faktoriem. Tāpēc mēs priecājamies, ka priekšlikumā ir iekļauts apstiprinājums izmēģinājuma projektam attiecībā uz mikrokreditu, jo tas, iespējams, atvieglos sīkzemniekiem pārtikas ražošanas finansēšanu.

Otrkārt, jāuzlabo attīstības politikas novērtēšanas sistēma. Novērtēšana pārāk koncentrējas uz to, kā tiek izlietota nauda, un pārāk maz uz rezultātiem. Ja mēs vēlamies, lai sabiedrība turpinātu atbalstīt attīstības sadarbību, mums vajadzēs sīkāk iedziļināties mūsu darba rezultātos.

Treškārt, iepriekš tika apspriesta līdzekļu nepietiekamība ārvalstu izdevumiem - 4. kategorija. Tas attiecas ne tikai uz līdzekļiem attīstības sadarbībai, bet arī Kosovai, Tuvajiem Austrumiem un tā tālāk. Mums ir lieli uzdevumi; tieši tā. Tāpēc arī šis jautājums strukturāli jāpilnveido.

Helmuth Markov, *Starptautiskās tirdzniecības komitejas atzinuma sagatavotājs*. – (DE) Priekšsēdētājas kundze, komisār, Padomes priekšsēdētāja kungs, es vēlētos izvirzīt divus jautājumus saistībā ar *Haug* kundzes ziņojumu.

Pirmais, pēc Parlamenta iniciatīvas tika iekļauta atsevišķa budžeta pozīcija ar nosaukumu „Tirdzniecības politika ar tirdzniecību saistītām atbalstam” — citiem vārdiem, „atbalsts tirdzniecībai” — 1 miljarda euro apmērā gadā. Diemžēl Komisija vēl nav spējusi sniegt mums sīku informāciju, kā šis atbalsta saistības tiks īstenotas un vai tās ir operatīvas. Iepriecina tas, ka Budžeta komiteja ir iekļāvusi grozījumu, ko ierosināja Iekšējās tirdzniecības komiteja, kas atceļ Padomes ierosināto 50% samazinājumu summai, kas paredzēta tirdzniecības atbalstam.

Mans otrs jautājums attiecas uz atbalstu jaunattīstības valstīm ar farmakoloģiju saistīto tehnoloģiju pārnesi un resursu palielināšanai. Pēdējā gada laikā Parlaments ir veicis īpašus pasākumus, lai palīdzētu nabadzīgākajām valstīm medikamentu piegādē, un atbilstoša finansiālā palīdzība noteikti ir daļa no tiem. Diemžēl ir skaidrs, ka nedz Komisija, nedz Padome nepiekrīt šai nostājai un, ja es pareizi saprotu, Budžeta komiteja diemžēl arī nav iekļāvusi grozījumu šajā sakarībā.

Lewandowski kunga ziņojuma sakarībā mana komiteja ir izvirzījusi svarīgu EP darba aspektu starptautiskās tirdzniecības attiecību jomā: tā iesaistīšanu Pasaules Tirdzniecības organizācijas Parlamentu Savienībā Ženēvā. Tā kā mūsu Parlaments ir viens no tās gada sanāksmju organizētājiem, un, ņemot vērā to, ka nākamajā gadā dienas kārtībā noteikti būs svarīgas ministru konferences saistībā ar Dohas sarunām, būtu lietderīgi tam palielināt finansējumu, lai nodrošinātu pienācīgas infrastruktūras iespējas mūsu dalībai. Turklāt mēs jo īpaši vēlamies sniegt atbalstu ĀKK valstu pārstāvjiem apmaksāt viņu ceļojuma un uzturēšanās izdevumus saistībā ar Parlamentāro konferenci. Abi šie elementi var un tiem vajadzētu palielināt pārredzamību un stiprināt dialogu starp parlamentiem, valdībām un vispārējo sabiedrību, un galu galā veicināt godīgumu un likumību sarunās un lēmumos, kas būs PTO sarunu daļa.

Pervenche Berès, *Ekonomikas un monetāro lietu komitejas atzinuma sagatavotāja*. – (FR) Priekšsēdētājas kundze, *Grybauskaitė* kundze, *Jouyet* kungs, Ekonomikas un monetāro lietu komitejas vārdā es vēlētos izteikt gandarījumu, nožēlu un cerības.

Manam gandarījumam pamatā ir tas, ka Budžeta komiteja piekrita pieņemt mūsu priekšlikumu, proti, ka banku, apdrošināšanas vai vērtspapīru uzraudzītājiem ir nepieciešams lielāks finansējums, lai kopā varētu labāk veikt darbu. Tas ir pats par sevi saprotams, un pat tie, kas nav Ekonomikas un monetāro lietu komitejas locekļi, piekritīs, ka tas ir būtiski.

Es nožēloju, ka pašreizējās krīzes laikā, kad euro ir mūsu pamatakmens, mūsu lielākais balsts, Komisija tomēr ir ievērojami samazinājusi līdzekļus saziņas pasākumiem attiecībā uz mūsu brīnišķīgo valūtu.

Manas cerības saistās ar to, ka rīt plenārsēdē sapratīs, ka euro grupas līdzekļi, neatkarīgi no tā, kādam līmenim tie atbildīs turpmāk, ir jāpalielina. Tā nedrīkst būt viegla struktūra bez piepildījuma. Tas ir kļuvis par realitāti. Tāpēc es ceru, ka rīt Parlaments piekritīs balsot par līdzekļu palielināšanas principu euro grupai.

Karin Jöns, *Nodarbinātības un sociālo lietu komitejas atzinuma sagatavotāja*. – (DE) Priekšsēdētājas kundze, es vēlētos sākt ar pateicību Budžeta komitejas locekļiem par plašo atbalstu Nodarbinātības un sociālo lietu komitejas pieejai attiecībā uz budžetu.

Neskatoties uz to, es vēlreiz vēlētos ierosināt pienācīgi izskatīt finansējuma palielinājumu sociālajam dialogam, kā mēs to ierosinājām. Mēs nevaram, no vienas puses, turpināt runāt par to, ka sociālais dialogs ir Eiropas sociālā modeļa pīlārs, bet, no otras puses, samazināt finansējumu tieši šajā jomā.

Šajā sakarībā es vēlētos arī aicināt Padomi sadarboties ar mums, lai rastu risinājumu problēmai saistībā ar pakāpeniska samazinājuma klauzulu. Tai ir īpaši dramatisks ietekme uz arodbiedrību iestāžu darbu, un ilgtermiņā finansējuma pastāvīga samazināšana vienkārši nav vairs ilgtspējīga.

Kas attiecas uz komitejas abiem pilotprojektiem, ļaujiet man pateikt vienu lietu: bija liela vienprātība par labu pilotprojektam saistībā ar norīkotajiem darbiniekiem, un es esmu pārliecināta, ka šī projekta rezultāti dos mums svarīgu ieskatu mūsu nākamajos politiskajos lēmumos attiecībā uz Direktīvu par darba ņēmēju norīkošanu darbā. Tāpēc mēs noteikti cieši raudzīsimies, lai nodrošinātu, ka Komisija savukārt vērš uzmanību uz tiem aspektiem, kas mums ir svarīgi šajā projektā, lai nepieļautu algu samazināšanu un sociālo dempingu.

Otrs projekts attiecas uz vardarbību pret vecākiem cilvēkiem. Šis projekts konfrontē ar aizliegtu tematu, un tas ir īpaši svarīgi.

Péter Olajos, *Vides, sabiedrības veselības un pārtikas drošības komitejas atzinuma sagatavotājs.* – (HU) Liels paldies, Priekšsēdētājas kundze, kā Vides, sabiedrības veselības un pārtikas drošības komitejas atzinuma par ES 2009. gada budžetu sagatavotājs es vēlos paust savu gandarījumu par dokumentu mūsu priekšā. Viena no vissvarīgākajām izmaiņām ir tā, ka nākamgad vides jomai būs pieejami līdzekļi, kas par 10 % pārsniedz 2008. gadā pieejamos līdzekļus. Tādējādi mēs varēsim piešķirt 14 miljardus euro izmantošanai vides jomā.

Es īpaši atzinīgi vērtēju to, ka viena no nākamā gada prioritātēm ir klimata pārmaiņas. Eiropai jāsauglabā tās vadošā loma starptautiskajā cīņā pret klimata pārmaiņām, kā vakar uzsvēra arī prezidents Sarkozy. Es vēlētos uzsvērt arī to, ka programmai „LIFE+” piešķirtais budžets arī tiks palielināts par 9 %. Es kā izcilas iespējas atzinīgi vērtēju arī tā saukto sagatavošanas jeb pilotprojektu uzsākšanu, kuros trim no mūsu priekšlikumiem par vides un sabiedrības veselības tematu šogad jāsaņem Eiropas Komisijas atbalsts 7,5 miljonu euro apmērā. Nekad tik daudz klimata pārmaiņām vai to iedarbībai veltītu projektu nav tikuši uzsākti viena gada laikā.

Kas attiecas uz aģentūru izredzēm, es Komisijas ieteiktos skaitļus uzskatu par pilnībā pieņemamiem, un es esmu gandarīts, ka atbalsta līmenis gan cilvēkresursiem, gan instrumentiem ir cēlies, tomēr es gribētu ieteikt korekcijas divos jautājumos. Pirmais ir saistīts ar Eiropas Slimību profilakses un kontroles centra izveidi, kam mēs ieteiktu atbrīvot 10 % no rezervēm, jo tikai tad šī aģentūra spēs izpildīt savus pienākumus. Otrs gadījums ir Eiropas Pārtikas drošības aģentūra, kur mūsu iniciatīva ir tieši pretēja, tas ir, mēs iesakām 10 % paturēt rezervē, līdz aģentūra spēj pierādīt pienācīgu darbību. Mani priekšlikumi šajā sakarībā ir saņēmuši arī Parlamenta Vides un Budžeta komitejas atbalstu. Es aicinu kolēģus deputātus arī sniegt atbalstu ar savu balsojumu plenārsēdē. Visbeidzot, es vēlos pateikties *Jutta Haug*, referentei, un *László Surján*, ēnu referentam no Eiropas Tautas partijas par viņu vērtīgo atbalstu manā darbā. Liels paldies.

Gabriela Crețu, *Iekšējā tirgus un patērētāju aizsardzības komitejas atzinuma sagatavotāja.* – (RO) Budžets nav politisks jautājums, tā nav tehniska problēma, bet gan ārkārtīgi dziļa politiska problēma. Caur budžetu mēs nosakām, kādi līdzekļi ir nepieciešami mērķu sasniegšanai. Mēs arī parādām, cik patiesi mēs esam attiecībā pret saistībām, ko uzņemamies. Nosacījumi attiecībā uz iekšējo tirgu, šķiet, ir atbilstīgi.

Mēs vēlētos pateikties Haug kundzei par viņas milzīgajām pūlēm, lai saskaņotu pilnīgi dažādas prasības, kas tika iesniegtas ar vispārīgākiem politiskiem mērķiem. Tomēr, neskatoties uz šīm pūlēm, problēmas pastāv. Finanšu tirgus rāda savas robežas. Mēs varam saskaņot trūkumus, kas slēpjas aiz noteikumiem, ko vienkāršiem pilsoņiem ir grūti saprast. Tie joprojām ir pietiekami trausli.

Ierosināto grozījumu, kurā tika aicināts piešķirt līdzekļus patērētāju izglītībai finansiālos jautājumos, Budžeta komitejas vairākums noraidīja. Tā iemesls nav ietaupīt. Lielāka summa, nekā prasīts tika apstiprināta nekonkretizētam nolūkam saistībā ar patērētāju aizsardzību. Mēs vēlētos prasīt komitejai apsvērt to summu, kas apstiprinātas būtiski svarīgai nodaļai par finansiālās izglītības programmām, izlietojumu. Informācijas trūkums, kas ietekmē dažus cilvēkus, rada apstākļus, kas veicina spekulācijas tirgū, un citi kļūst bagāti. Tomēr šis nav tas laiks, lai atceltu aizsardzību. Ieteicams labi informētiem pilsoņiem pašiem sevi aizsargāt.

Miloš Koterec, *Reģionālās attīstības komitejas atzinuma sagatavotājs.* – (SK) Vispirms es vēlētos pateikties abiem referentiem, *Jutta Haug* kundzei un koordinatoram, par ļoti uzmanīgo pieeju ES pilsoņu vajadzībām, kā arī par Reģionālās attīstības komitejas, kuras loceklis es esmu, ieteikumu uzklauššanu. Kohēzijas politikai jāturpina būt par starpposma budžeta politiku ES.

Kad es kā Reģionālās attīstības komitejas referents sagatavoju atzinumu par EP ziņojumu par iepriekš minēto budžetu, es arī gribēju dot savu ieguldījumu problēmas risinājumā, kuru dalībvalstis centās atrisināt ar savām attīstības programmām, jo trūka vienotas Eiropas pieejas šajā jomā. Tas attiecas uz romu integrācijas problēmu Eiropas Savienībā. Ierosinot pilotprojektu, kas varētu palīdzēt atrisināt šo problēmu Eiropas līmenī, mans mērķis ir mudināt Eiropu apzināties, ka ir iespēja risināt šo problēmu no reģionālās attīstības perspektīvas.

Šis jautājums ir īpaši aktuāls jaunajās dalībvalstīs, kur romu kopienu nelieli anklāvi rada nopietnas attīstības un sociālās problēmas. Projektā jāiekļauj arī pienācīgu resursu attīstība Eiropas iestādēs, bez kuru iesaistīšanās problēma joprojām paliks dalībvalstu līmenī, kā rezultātā miljoniem Eiropas romu var kļūt par upuriem haotiskai ekonomiskai un sociālai attīstībai un ļoti vājai integrācijai.

Kyösti Virrankoski, *Lauksaimniecības un lauku attīstības komitejas atzinuma sagatavotājs.* – (FI) Priekšsēdētājas kundze, Komisijas provizoriskā budžeta projekta 2. kategorija, kurai Padome atkal samazināja līdzekļus, neatspoguļoja Parlamenta prioritātes. Tajā tiešās lauksaimniecības subsīdijas un mārketinga izdevumi bija pārāk konservatīvi prognozēti 2027 miljonu euro apmērā zem daudzgadu finanšu plāna augšējās robežas. Lauksaimniecības komiteja ierosināja Budžeta komitejai pārskatīt paredzētos izdevumus, ko tā arī izdarīja.

Jaunās budžeta iezīmes ir augļu un dārzeņu sadale skolniekiem, kā arī Strukturālo izmaiņu fonds piena rūpniecībai. Tajā komiteja ir paredzējusi 181 miljonu euro, bet 600 miljonu euro vēlākam laikam.

Tā kā ir milzīga rezerve īstenojamo saistību jeb RAL lauku attīstības programmās, kopsummā 9 miljardi euro, kā arī, tā kā Komisijas priekšlikumi parādīja 30 % neatbilstību starp saistībām un maksājumiem, Komiteja palielināja maksājumus par 898 miljoniem euro.

Komiteja iesaka nekavējoties sniegt kādu atbalstu pārtikas jomā, kas tiktu finansēts 4. kategorijā, ņemot vērā tā raksturu. Tas nozīmē, ka jānotiek starpiestāžu sarunām.

Emanuel Jardim Fernandes, *Zivsaimniecības komitejas atzinuma sagatavotājs*. – (PT) Es gribu sākt ar apsveikumu referentei *Haug* kundzei par viņas pūlēm, sagatavojot Parlamenta nostāju. Zivsaimniecībai piešķirtās kopējās apropriācijas pēdējo gadu laikā jāuzskata par negatīvu attīstību, ņemot vērā, ka iepriekšējos gados budžets kopējās zivsaimniecības un jūrniecības politikas īstenošanai ar nepieciešamajiem līdzekļiem jau bija minimāls.

Zivsaimniecības rūpniecībā pieaugošais ārējais ekonomiskais spiediens, ko rada degvielas cenu celšanās, kā arī zivsaimniecības produkcijas cenu stagnācija un kritums, ir radījuši ievērojamus zaudējumus šajā nozarē un kritiskas sociālas problēmas zvejniekiem kopumā.

Lai gan Komisija ierosina zivsaimniecības nozares restrukturizāciju saskaņā ar pašreizējo makroekonomisko situāciju, ir nepieciešami konkrēti pasākumi, lai palīdzētu nodrošināt šīs nozares izdzīvošanu. Budžeta projekts un Parlamenta pašreizējā nostāja nodrošina lielāko daļu samazinājumu, īpaši tādās jomās, kā zivju krājumu uzraudzība, starptautiskā sadarbība, zivsaimniecības pētniecības personāls un datu apkopošana.

No otras puses, es atzinīgi vērtēju to, ka Parlamenta pašreizējā nostāja ietver pilotprojektu, ko es iesniedzu zivsaimniecības tirgus cenas novērošanai, un turpina atbalstīt Eiropas jūrniecības politiku un visus saistītos projektus, palielinot apropriācijas pētniecībai.

Helga Trüpel, *Kultūras un izglītības komitejas atzinuma sagatavotāja*. – (DE) Priekšsēdētājas kundze, dāmas un kungi, toreiz 2004. gadā lielajā kultūras konferencē Berlīnē prezidents *Barroso* paziņoja, ka Eiropas kultūras politika nozīmē Eiropas dvēseli. Tomēr kultūras budžets mums rāda, ka šie lielie uzdevumi nav guvuši ievērojamus panākumus. Tā ir tiesa, ka tagad mēs esam spējuši uzsākt pilotprojektu, lai nodrošinātu vairāk līdzekļu mākslinieku mobilitātes veicināšanai, un mēs gribam arī palielināt līdzekļus mūžizglītībai un jaunatnes apmaiņas programmām, bet, neskatoties uz to, ka mums jāiedvesmo Eiropas pilsoņi iepazīt Eiropu, mēs pārāk maz līdzekļu piešķiram šai jomai. Kā jau *Barroso* kungs konstatēja, Eiropas iedzīvotāju attieksme pret kopējo tirgu ir visai rezervēta, bet viņi tiešām vēlas uzzināt vairāk par Eiropas kultūras bagātībām.

Mēs tikko piešķirām Parlamenta balvu Eiropas kino. Mums jāpiešķir vairāk līdzekļu arī Eiropas filmu ražošanai, jo mums saviem pilsoņiem jāpalīdz labāk izprast Eiropas stāstu un Eiropas vēstures un nākotnes vīzijas.

Monica Frassoni, *Tieslietu komitejas atzinuma sagatavotāja*. – (IT) Priekšsēdētājas kundze, dāmas un kungi, taisnīgums, kas iestājas lēni un ir grūti panākams un neskaidrs, ir bezcerīgs. Mēs uzskatām, ka Komisijas, Eiropas Parlamenta un Tiesas personāls ir jāpalielina un jānostiprina tiesiskās vadības jomās, kuras uzrauga Kopienas tiesību aktu piemērošanu, kā arī labāku regulējumu vispār, tieši tāpēc, ka pašreizējās procedūras ir pārāk ilgas un neskaidras.

Mums šķiet, ka Komisijai pašlaik nav pietiekami skaidra nepieciešamība investēt atbilstīgā personālā šajās nozarēs, un tas šķiet pilnīgi nepiemēroti, ka Komisija turpina mūs turēt pilnīgā neziņā par to cilvēku skaitu, kas strādā konkrēti pie pārkāpuma procedūrām, un turpina pieprasīt, lai viss norisinātos gludi.

Kas attiecas uz Eiropas Parlamentu, es vēlētos norādīt uz problēmu, ko rada mūsu normatīvo dokumentu kvalitāte, kā arī uz nepieciešamību veikt vairāk un labākas investīcijas juristu-lingvistu darbā. Tas pats attiecas uz iekšējās reorganizācijas jautājumu kopumā saistībā ar Eiropas tiesību aktu piemērošanas uzraudzību. Visbeidzot, mēs aicinām Komisiju ziņot mums un noteikt to pasākumu apmēru, kādi ir veikti, lai mūsu iestādes būtu „zaļākas” un ilgtspējīgākas, tostarp no ekonomiskā viedokļa.

Bárbara Dührkop Dührkop, *Pilsoņu brīvību, tieslietu un iekšlietu komitejas atzinuma sagatavotāja*. – (ES) Priekšsēdētājas kundze, vispirms es gribu pateikties Budžeta komitejai par mūsu grozījumu atbalstīšanu.

Tā kā nav daudz laika, es tikai īsi minēšu divus jautājumus. Pirmais attiecas uz tradicionālo *Frontex* budžeta grozījumu. Kā jūs visi zināt, Komisijas iniciatīvas trūkuma un īpaši Padomes nekonsekvences dēļ Parlamentam bija jānosaka *Frontex* darbības joma caur budžeta procedūru.

Mēs šogad piekritām palielināt budžetu par 10 miljoniem euro un censties nodrošināt, lai tā misijas joprojām būtu pastāvīgas. Šajā nolūkā ir ne tikai nepieciešamas budžeta apropriācijas, bet arī, Padomes priekšsēdētāja kungs, dalībvalstīm jāpilda savi pienākumi šajā sakarībā.

Mans otrs jautājums attiecas uz izmēģinājuma apropriāciju apstiprināšanu romu integrācijai. Šomēnes Komisijas organizētā konference nav beigas, bet drīzāk sākums saskaņotai politikai romu integrācijai mūsu Eiropas sabiedrībā.

Costas Botopoulos, *Konstitucionālo lietu komitejas atzinuma sagatavotājs*. – (FR) Priekšsēdētājas kundze, es runāšu gan kā Konstitucionālo lietu komitejas atzinuma sagatavotājs, gan arī kā Budžeta komitejas sociālistu grupas loceklis. Turklāt šā iemesla dēļ vienas minūtes vietā es varu runāt divas minūtes.

(EL) Priekšsēdētājas kundze, dāmas un kungi, attiecībā uz Konstitucionālo lietu komiteju mēs diemžēl esam novērojuši, ka gadā, kad Īrijā notika referendums par Konstitucionālo līgumu, kas ārpus rezultātiem parādīja arī to, ka politiķiem jārunā ar Eiropas Savienības pilsoņiem, īri pateica, ka galvenais iemesls viņu balsojumam „nē” bija tieši saziņas trūkums. Tāpēc mums acīmredzami nepieciešama plašāka saziņa tuvojošos vēlēšanu periodā.

Lielākā daļa mūsu priekšlikumu tika apstiprināti. Tomēr tas, ka priekšlikumi stiprināt divas jaunās politiskās pamatinstitūcijas, proti, Eiropas politiskās partijas un Eiropas politiskās iestādes, netika pieņemts, ir neapmierinoši. Varbūt nākošreiz.

Man ir daži politiski komentāri par reālo budžetu, par ko mēs šogad balsojam, un es saku – politiski, tāpēc ka budžeta politiskajai nozīmei galu galā būtu jābūt caur budžetu parādīt, ka mēs esam Eiropas Savienība. Kā komisārs *Almunia* vakar teica, un es citēju viņu franciski, jo viņš runāja franciski: „*Il faut commencer à imaginer le budget de l'Europe*”. Mēs tikko kā esam sākuši iedomāties budžetu, un mums tas jādara.

Tātad, ko mēs šogad redzam? Mēs redzam budžetu ar maziem maksājumiem, lielu starpību starp saistībām un maksājumiem un neapmierinošu atbildi uz Eiropas Savienības aktuālajām politiskajām prioritātēm. Jā, ir problēmas, un — jā, kā teica ministrs *J. P. Jouyet*, -mums jāatstāj rezerve, lai mēs varam reaģēt uz krīzi. Tomēr Eiropas Savienības aktuālā politiskā izvēle ir svarīga. Piemēram, es neuzskatu, ka vēlēšanu gadā komunikācijai būtu jāpiesūkst tik maz naudas, un ka ģeopolitiskās krīzes gadā tik maz naudas būtu jāpiesūkst ārpolitikai.

Lidia Joanna Geringer de Oedenberg, *Sieviešu tiesību un dzimumu līdztiesības komitejas atzinuma sagatavotāja*. – (PL) Ņemot vērā godkārtīgos mērķus, ko Eiropas Savienība pati ir izvirzījusi, jau tā nelielā budžeta 2009. gadam samazinājums, ko veikusi Padome, ir pārsteidzošs. Šie samazinājumi radīs lielāku nesabalansētību starp pasākumu apmēru un spēju tos apmaksāt, kas ir pretrunā ar sabalansēta budžeta principu.

Padomes apstiprinātā summa — tikai 0.89 % no IKP maksājumu apropriācijām - neatbilst Eiropas Savienības daudzajām politiskajām prioritātēm un saistībām. Rezultātā tikai daži no svarīgiem pilotprojektiem, kas dos labumu pilsoņiem, tiks īstenoti praksē.

Kā Sieviešu tiesību un dzimumu līdztiesības komitejas atzinuma par 2009. gada budžetu sagatavotāja es esmu nobažījiesies par nepietiekamu budžeta izlietojumu esošo programmu, piemēram, „Progress” vai DAPHNE vajadzībām. Eiropas Komisijai būtu arī jāveic nozīmīgi pasākumi, lai īstenotu vienlīdzības principus tās budžeta plānošanā, jo dalībvalstīm tie efektīvi jāveicina, izmantojot struktūrfondus un Eiropas Sociālo fondu.

Mairead McGuinness, *Līgumrakstu komitejas atzinuma sagatavotāja*. – Priekšsēdētājas kundze, es arī vēlētos pateikties referentiem par viņu rūpīgo un ļoti efektīvo darbu, kas ir grūts uzdevums, un runāt konkrēti par jautājumu saistībā ar ombuda biroju, kur budžeta palielinājums sasniegs gandrīz 6 %. Mēs uzskatām, ka tas ir pieņemami, atzīstot, ka puse no šiem līdzekļiem var netikt pieprasīta, ja pēc 2009. gada vēlēšanām birojā nebūs nekādu reālu izmaiņu. Es domāju, ka mums jāatzīst arī, ka ombuda birojs ir veicis zināmu darbu, lai efektīvāk reorganizētu personālu un līdzekļus.

Stāvot šeit, es kā Lauksaimniecības komitejas locekle tikai vēlētos pateikt, ka jautājums par pārtikas atbalstu — un es to saku arī publikai, kas šeit ir sanākusi — ir tas, kas patiešām dziļi skar iedzīvotājus. Es domāju, ka sabiedrība vēlētos mums sniegt augstsirdīgu palīdzību pārtikas jautājumā. Es varu saprast, ka pastāv ar budžetu saistītas bažas attiecībā uz noteikumiem. Iespējams, tas kaut ko vēsta par to darbu, ko mēs veicam, sagatavojoties pirms solījumu došanas, tāpēc darīsim to pareizi un nodosim pareizu vēstījumu sabiedrībai, ka mēs atbalstām attīstības valstis, kā arī izsalkušos un trūcīgos.

Bet ir svarīgi arī norādīt, ka mūsu attīstības palīdzība iepriekš koncentrējās uz lauksaimniecību un pārtikas ražošanu, kā jau to minēja citi runātāji, un — cik traģiski — ka pēdējos gados mēs esam pārstājuši uzskatīt lauksaimniecisko ražošanu par svarīgu attīstības valstīs. Ja šai pārtikas krīzei ir kāda ietekme, tad tas ir brīdinājums, cik trausla ir pārtikas ražošana un cik svarīgi ir to uzturēt attīstības valstīs.

Visbeidzot, šajā konkrētajā jautājumā mana kolēģe *Esther De Lange* un es — mēs atbalstām pilotprojektu, lai apvienotu jaunus lauksaimniekus Eiropā un attīstības valstīs. Es domāju, ka te mēs varētu sasniegt labus rezultātus, jo tām ir vajadzīga palīdzība un mums jāizprot to nožēlojamais stāvoklis.

László Surján, *PPE-DE grupas vārdā*. – (HU) Priekšsēdētājas kundze, dāmas un kungi, vispirms es savas grupas vārdā vēlētos pateikties referentam par viņa darbu un sadarbību. Budžets ir kopīgs uzdevums, un rezultāts atbilst vairāku politisku grupu prasībām. Tautas partijas vēstījums ir šāds: lai ES pilsoņu dzīve būtu drošāka. Drošība nozīmē daudzas lietas, ne tikai Šengenas zonas robežu aizsardzību, nelegālās imigrācijas nepieļaušanu, cīņu pret terorismu, bet, jo īpaši, darbavietu saglabāšanu, sniedzot pastiprinātu atbalstu mazajiem un vidējiem uzņēmumiem, pētniecībai un attīstībai, kā arī pārtikas drošībai un aizsardzībai. Drošības interesēs mums ir nepieciešami vairāki, savstarpēji neatkarīgi enerģijas avoti. Tam visam ir nepieciešams vairāk līdzekļu, nekā to provizoriski ir paredzējusi Padome.

Banku darbības nodrošināšanai pietika ar dažām dienām, lai atrastu 2 000 miljardu euro. Jauki. Tomēr mums jāsaprot, ka ES vajadzīgi 20 gadi, lai iztērētu šādu naudas summu. Parlaments plāno mazāk nekā 10 miljardu euro papildu finansējuma nākamā gada programmām, kuras visas reāli kalpos tautsaimniecībai, un tomēr tas ir 1,5 miljardi mazāk, nekā mēs paredzējām budžeta septiņu gadu plānā. Tāpēc nebūtu atbilstīgi pašreizējā situācijā tā vietā, lai ierobežotu budžetu, tērēt 10 miljardus vairāk izaugsmei, darbavietu radīšanai un mūsu pilsoņu drošībai. Krīze nav tikai finansiāls, bet arī ekonomisks jautājums. Padomei jābūt mūsu partnerei straujākā ekonomiskā attīstībā. Dalībvalstīm, savukārt, jānovērš tie šķēršļi, kuri mākslīgi apgrūrina atbalsta izmantošanu Eiropas attīstībai, piemēram, pārlieku augstās prasības viņu pašu daļai. ES jāpalīdz tiem mūsu pilsoņiem, kas cieš no pasaules mēroga krīzes. Parādīsim, ka Eiropas Savienība var ne tikai pasargāt Eiropu no karu izcelšanās, bet arī pārvarēt finansiālās un ekonomiskās krīzes, kas skar Eiropu. Paldies jums par cieņas pilno uzmanību.

SĒDI VADA: M. MAURO

Priekšsēdētāja vietnieks

Catherine Guy-Quint, *PSE grupas vārdā*. – (FR) Priekšsēdētāja kungs, komisār, Padomes priekšsēdētāja kungs, es vēlētos sākt ar pateicību visiem referentiem un jo īpaši *Haug* kundzei un *Lewandowski* kungam, kā arī visai budžeta izstrādātāju grupai, ievēlētajiem pārstāvjiem un administratoriem, par šo tradicionālo finanšu uzdevumu 2009. gadam. Šis ir trešais finanšu plāns, un tas liecina, cik ļoti gada budžeta procedūra ir kļuvusi par nedabisku un pat sirreālu uzdevumu, sastopoties ar situāciju Eiropā. Šis uzdevums ir sabalansēt bilanci, kas padara neiespējamu panākt patiesu risinājumu mūsu sabiedrības problēmām visas kopienas mērogā.

Pēc Komisijas ļoti pieticīgā projekta Padome darīja to, ko tā pastāvīgi dara, un nosūtīja mums ierobežotu priekšlikumu, kas nedod iespēju izpildīt nevienu no solījumiem, ko tā deva gada laikā. Jums taisnība, *Jouyet* kungs, Eiropas budžets nav ticis pilnībā izmantots kopš 1988. gada. Sportā regulāri treniņi veicina labāku izpildi, un ES budžets, tāpat kā sportists, samazinoties kļūst neefektīvāks un sliktāk izmantots. Tas ir burvju loks, kas noved pie politiskām briesmām. Jāatzīst, ka mēs bez aprēķiniem nevaram tērēt šādas summas, bet, ņemot vērā šos nepārtrauktos solījumus, tās ir saistību apropriācijas, nevis maksājumu apropriācijas, kas tiek reģistrētas. Tas ir sākums budžeta krāpniecībai! Tāpēc mums ir jāzina, vai Eiropas Savienība vēlas sasniegt šos mērķus un vai dalībvalstis vēlas vai nevēlas ieguldīt kopējās politikas virzienos.

Sastopoties ar šo neiespējamu uzdevumu, Parlaments ar mūsu referentu veiktā darba palīdzību uzņemas savus pienākumus. Budžeta finansējums ir ļoti saspringts, un Komisijas iniciatīvas trūkums ir licis Eiropas Parlamentam radīt jaunus PP un AP, kas liks pamatus turpmākajām inovācijām. Tomēr ir būtiski, lai laikā, kad Eiropa pieņem lēmumu piešķirt 1 700 miljardus euro, lai atbalstītu euro zonas banku sektoru, mēs spētu atrast 250 miljonu euro pārtikas mehānismam 2009. gadā. Parlaments ir ļoti piesaistīts šim pārtikas atbalsta fondam.

Tādējādi 21. novembrī bumba būs Padomes laukumā. Parlaments ir ievērojis pilnvarotās procedūras visos to veidos: finanšu plāna ievērošana, aicinājums ievērot elastīgumu zem augšējās robežas 530 miljoni euro un aicinājums izveidot neatliekamās palīdzības rezervi, kas atspoguļojas finanšu plānā. Mēs darbojamies savu privilēģiju iespējās, un tāpēc mēs sagaidām, ka Padome ieņems atbilstīgu politisko nostāju, kas līdzinās mūsējai. Tam ir izšķiroša nozīme, kad runa ir par ticību tās darbībai katra Eiropas pilsoņa acīs.

Jouyet kungs, es vērsos pie jums: tā ir cerību politika; Parlamenta nostāja dod mums iespēju cerēt, tajā pašā laikā ievērojot noteikumus, kuriem visas trīs iestādes ir izvēlējušās pakļauties. Pierādiet, ka jūs esat spējīgs pildīt savus solījumus!

Anne E. Jensen, ALDE grupas vārdā. – (DA) Priekšsēdētāja kungs, es vēlētos sākt ar pateicību *Haug* kundzei par viņas patiesajiem centieniem apkopot visus šīs budžeta procedūras dažādos aspektus vienkopus. Eiropas Liberāļu un demokrātu apvienības grupa atbalsta balsojuma rezultātus Budžeta komitejā. ALDE grupai enerģijas un klimata politika, kā arī pētniecība un inovācijas bija svarīgas 2009. gada budžeta prioritātes. Mēs piekritām *Haug* kundzes viedoklim, ka budžetā nav pietiekami atspoguļota klimata un enerģijas politika, un mēs gaidām, ka Komisija pavasarī nāks klajā ar skaidru priekšlikumu, kā šai jomai var tikt sniegts budžeta atbalsts ES līmenī. Ņemot vērā Krievijas iebrukumu Gruzijā, ALDE grupai bija svarīgi gan nodrošināt rekonstrukcijas palīdzību Gruzijai, gan atbalstīt *Nabucco* gāzes vada attīstību, kurš, paredzams, nodrošinās gāzes piegādi Eiropai bez Krievijas kontroles. Mēs esam gandarīti, ka lielākā daļa atbalstīja šīs prioritātes.

Pašreizējais budžeta projekts likvidē vairākus Padomes ietaupījumus un reālāk novērtē maksājumu nepieciešamību nākamajos gados. Mēs sasniegsim augstāko robežu daudzgadu līgumā par budžetu trīs kategorijās, proti, 1.A pētniecībai, izglītībai un transportam un 3.B tieslietu politikai, bet mēs būsīm zem augstākās robežas 4. - ārpolitikas - kategorijā. Budžeta augstākās robežas ārpolitikai joprojām ir pārāk ierobežotas, un katru gadu mums jācinās, lai finansētu jaunas prioritātes. Ir savādi redzēt, ka valstu vadītāji izraksta rēķinus ES budžetam, ko viņu pašu finanšu ministri neatzīs. Komisija ir ierosinājusi finansēt pārtikas mehānismu jaunattīstības valstīm, izmantojot līdzekļus, kas ietaupīti no ES eksporta kompensācijām. Šie līdzekļi, protams, ir ietaupīti augstu pārtikas cenu rezultātā, kas, savukārt, rada bada problēmas nabadzīgajās valstīs. Ideja ir pareiza, bet, runājot par budžetu, mums jārikojas savādāk, lai tiktu ievēroti nolīgumi, kas noslēgti starp iestādēm. Tāpēc mēs tagad ierosinām, lai pārtikas mehānisma apropriācijas, kā arī papildu apropriācijas Palestīnai, Kosovai un Afganistānai, tiktu meklētas no rezervēm, piemēram, elastīguma rezerves. Nav godīgi iegūt šo naudu, samazinot līdzekļus svarīgām programmām nabadzīgajām valstīm.

ALDE grupa ir iesniegusi priekšlikumu novirzīt 12 % no Strukturālo fondu programmu līdzekļiem rezervē. Šī priekšlikuma priekšvēsture ir, ka mēs gribējam piespiest Komisiju darīt vairāk, lai nepieļautu kļūdas 12 % reģionā, kādas parādījās debašu par 2006. gada budžeta izlietošanu laikā. Mēs bijām paredzējuši izmantot šo rezervi kā instrumentu, ar ko uzraudzīt 2006. gada budžeta izlietojumu, bet mēs nespējam gūt pietiekamu atbalstu šim virzienam, tāpēc mums tas būs jāņem vērā, bet es ceru, ka Komisija rīkosies.

Lewandowski kungam bija interesants uzdevums sagatavot Parlamenta un citu iestāžu budžetu. Es domāju, ka viņš ir spējīgs rast gudru kompromisu, kur Parlamenta budžets ir zem 20 % administratīvo izdevumu.

Helga Trūpel, Verts/ALE grupas vārdā. – (DE) Priekšsēdētāja kungs, Padomes priekšsēdētāja kungs, komisār, dāmas un kungi, Eiropas Savienības budžetam 2009. gadam var būt tikai nelieli panākumi, jo mēs strādājam Finanšu plāna piespiedu ietvaros. Zaļo un Eiropas Brīvās apvienības grupa savā balsojumā pilnīgi skaidri parādīja, ka Finanšu plānam nav nekāda sakara ar jaunajiem izaicinājumiem un uzdevumiem, ar ko mēs saskārāties.

Mēs tikko dzirdējām no visiem runātājiem, ka Eiropas budžets ārpolitikai nav pietiekami finansēts. Tomēr, ņemot vērā arī globālo klimata pārmaiņu izaicinājumus, mūsu Eiropas budžets ne tuvu neļauj mums pienācīgi rīkoties.

Es vēlētos jums visiem atgādināt Prezidenta *Sarkozy* lielisko runu vakar, kurā viņš norādīja, cik daudz jāmaina Eiropas Savienībā, ņemot vērā ekonomisko krīzi un klimata pārmaiņu briesmas. 2009. gada budžets visu to atspoguļo tikai ļoti mazā mērā, un tā ir mūsu kopīgā problēma: mūsu Eiropas budžets vienkārši neatbilst šīs dienas uzdevumiem. Arī lauksaimniecības politikā ir laiks enerģijas iegūvi saistīt ar uzdevumiem vides jomā, un – kā *Barroso* kungs vakar teica – mums vairāk jāpaveic pētniecības un attīstības jomā un, galvenais, izglītības politikas jomā. Galu galā, tās ir Eiropas vērtības. Mums jātiek vaļā no reaktīva budžeta, jāpanāk proaktīvs budžets un jauna politiska koncepcija.

Visbeidzot, mums jādara vairāk, lai apkarotu badu: Āfrikā, Subsahāras reģionā, trūkums atkal pieaug, un tas nav pieņemami. Mums arī jādara vairāk, lai sekmētu godīgu tirdzniecību, lai jaunattīstības un jaunās valstis visbeidzot iegūtu godīgas iespējas.

Tagad es nonācu pie politiskajiem rezultātiem. Kā *Sarkozy* kungs vakar teica, mums jāatjauno kapitālisms „zaļā” veidā, mums jāpanāk „Zaļā vienošanās”. Tikai tad mēs spēsim arī atjaunot Eiropas budžetu.

Wiesław Stefan Kuc, *UEN grupas vārdā.* – (PL) Priekšsēdētāja kungs, komisār, 2009. gada budžeta projekts, tāpat kā iepriekšējo gadu budžeta projekti, ne tikai nav tas, ko mēs gaidījām, bet, kas ir svarīgāk, nav tas, ko gaidīja mūsu vēlētāji. Tā galvenā vaina ir pārāk maz apropriāciju maksājumiem. Ja mēs gribam apmierināt visas vēlmes, tad jābūt vismaz divreiz vairāk apropriācijām.

Eiropas Padome ir ierobežojusi finansējumu un atradusi par vajadzīgu samazināt vairākas pozīcijas; šie samazinājumi jo īpaši skar III nodaļu, bet ietekmē arī Eiropas aģentūras un pārējās nodaļas. Šķiet, ka diez vai ir kāda komiteja vai politiskā grupa Eiropas Parlamentā, kas būs apmierināta ar šo budžetu.

Lai gan ir noteiktas politiskās prioritātes 2009. gadam, nav bijis iespējams nevienu no šīm prioritātēm ievērot tādā līmenī, lai būtu skaidrs, ka tās ir finansiāli privilīģētas. Oficiāli budžetā ir saglabāti visi rādītāji, kas noteikti daudzgadu finanšu plānā, bet mēs visi cerējām, ka tie būs augstāki. Tāpēc budžeta projekts piedāvā atgriezties pie sākotnēji paredzētā un atcelt Eiropas Padomes veiktos samazinājumus. Balsojot par ierosināto projektu, mēs ceram, ka tiks panākts samazināto budžeta izdevumu palielinājums. Mēs varam to panākt.

Esko Seppänen, *GUE/NGL grupas vārdā.* – (FI) Priekšsēdētāja kungs, komisār, var pamatoti teikt, ka nākamā gada budžets parāda budžeta disciplīnu. Tajā ierosinātais zemais nacionālais ienākums ES nodrošinās likumus un kārtību.

4. pozīcijā ārējiem pasākumiem paredzētie izdevumi neatbilst nekādiem budžeta kritērijiem. Mēs visi zinām, ka šo līdzekļu nepietiek visam, ko Padome uzskata par svarīgu, jo Parlamentam ir sava normatīvā izvēle, kā izmantot šo finansējumu.

Mūsu grupa nevēlētos atbalstīt ārējo izdevumu kā tādu pieaugumu. Mēs neesam par Gruzijas atkārtotu bruņošanu pēc tam, kad tā uzbruka civiliedzīvotājiem Dienvidosetijā un Krievijas miera aizstāvjiem un vēlāk piedzīvoja kaunpilnu sakāvi. Mēs neatbalstām Padomes Kopējās ārpolitikas un drošības politikas prioritātes. Mēs nepiekrītam, ka Kopējās ārpolitikas un drošības politika jāattīsta Eiropas drošības un aizsardzības politikas virzienā, it kā Lisabonas līgums nebūtu noraidīts. Lai dalībvalstis apmierinās ar ATHENA finansēšanas mehānismu šim nolūkam.

Mēs neatbalstām palīdzību Irākai, Afganistānai un Gruzijai, izmantojot starptautiskās organizācijas, bez iespējas uzraudzīt, kā tiek izmantota Eiropas Savienības nauda. Mēs acīmredzami esam par palīdzību apspiestajām tautām, piemēram, palestīniešiem, bet tajā pašā laikā mēs uzskatām, ka Padomes prioritārās jomas ir rezervju izmantošana tādu mērķu finansēšanai, ko Parlaments uzskata par svarīgiem.

Visi, kas bija iesaistīti budžeta izstrādāšanā, zina, ka ārējo izdevumu augšējā robeža nesaglabāsies, bet budžeta procedūras laikā, kā tas notika ar augšējo robežu šajā Parlamentā pagājušā gada augustā. Saglabāsim augšējās robežas iespēju. Ja tas tiek panākts ar grāmatvedības viltojumiem, tad tas ir pretrunā ar labu budžeta praksi un ir tāda pārvaldības kultūra, kas nav pārskatāma ES pilsoņiem, kuriem jāapmaksā visi izdevumi.

Lai gan mūsu grupa uzskata, ka mēs pārāk nevaram paļauties uz Eiropas Savienības ārējo darbību, mēs gribam, lai fakti tiktu atzīti. Tagad tas ir darbs Padomei.

Nils Lundgren, *IND/DEM grupas vārdā.* – (SV) Priekšsēdētāja kungs, šis noteikti ir labi sagatavots budžeta projekts. Prasmīgie un rūpīgie referenti ir pelnījuši pateicību par savu darbu pašreizējā sistēmā. Tomēr tas viss ir pilnīgi nepareizi, lai gan — ko citu ES patiesībā var darīt? Šajā sakarībā vismaz divas trešdaļas līdzekļu tiek novirzīti lauksaimniecībai un struktūrfondiem, tostarp atkritumu apsaimniekošanai un korupcijas novēršanai. Tam, kur ES tiešām vajadzētu ieguldīt naudu, piemēram, tādā liela mēroga pētniecībā kā enerģētikas attīstības projekts Barselonā vai kopējās infrastruktūras projekts „Galileo”, vai oglekļa dioksīda atdalīšanas un uzglabāšanas projekts, šajā budžetā ir atvēlēta neliela daļa.

Tas, ko mēs šeit redzam, ir Globalizācijas fonds, kas pašlaik atvēl 2,4 miljonus euro Portugālei un 10 miljonus euro Spānijai. Abos gadījumos mēs bažījamies par to, kādu daļu tas sastāda no šo valstu nacionālā kopprodukta. Šīm valstīm nav iemesla saņemt naudu no pārējām valstīm šajā sakarībā. Mums ir Solidaritātes fonds, no kura 13 miljoni euro iet uz Franciju viesuļvētras „Dean” izraisīto postījumu Martinikā un Gvadelopē segšanai. Atkal tā ir neliela procentuālā daļa no Francijas nacionālā kopprodukta. Visam tam nav nekādas jēgas. Mēs runājam par bagātām valstīm, kas bez grūtībām atrisinātu šos jautājumus, nesaņemot atliekas no citām dalībvalstīm.

Kāpēc tas tiek darīts? Es uzskatītu, ka tas ir tāpēc, ka ir atvēlēti līdzekļi sabiedriskajām attiecībām, lai reklamētu ES. Nav citu acīmredzamu iemeslu. Nākamreiz līdzekļi nešaubi tiks piešķirti sniega tīrīšanai. Es atkārtotju: mēs ejam pa pilnīgi nepareizu ceļu. Mēs apspriežam budžetu, kas ir tehniski labi izveidots, bet politiski idiotisks.

Sergej Kozlík (NI). – (SK) Pagājušajā gadā mēs tāpat bijām pārsteigti par ES 2008. gada budžeta izdevumu zemo līmeni. Tas sastādīja 0.95 % no iekšzemes kopprodukta. Toreiz es salīdzināju gada likni ar kritumu. Mēs domājam, ka zemāk vairs nevar krist. Mēs kļūdinājamies.

2009. gada izdevumi veido 0.89 % no IKP. Tā vairs nav līkne, tas ir brīvais kritiens. Kam gan interesē, ka izdevumu līmenis galīgi nav saskaņā ar Eiropas Savienības politiskajām prioritātēm un saistībām? Kam gan interesē, ka plaša starp saistību līmeni un maksājumiem pieaug? Neapmaksātu saistību kopējais apjoms šodien veido 139 miljardus euro, kas ir vairāk nekā Eiropas Savienības gada budžets.

Eiropas Padomes politikas iekšējās domstarpības ir saskatāmas visiem. Lielākās daļas dalībvalstu valdības nespēs pilnībā nodrošināt, lai ES finansējums netiktu samazināts pašreizējā gadā. Iepriekšminētā plaisa ir izraisījusi budžeta izdevumu samazinājumu nākamajam gadam. Paplašinās plaisa starp finanšu plānu 2007.-2013. gadiem un aktuālo budžetu, kaitējot pilsoņiem un reģioniem, kas nesaņem nepieciešamos resursus, jo īpaši no struktūrfondi un kohēzijas fondiem.

Tas arī ir jautājums par Eiropas Parlamenta vājumu. Mēs paši savās valstīs neatradīsim efektīvu risinājumu, kā izdarīt spiedienu uz valdībām, ministrijām un citām struktūrvienībām valsts pārvaldē, lai noteiktu piemērotu finansējuma līmeni šajās jomās. Es atbalstu ES budžeta izdevumu pieaugumu, kā tas tika ierosināts *Jutta Haug* izcilajā ziņojumā. Tomēr tajā pašā laikā es neesmu pārliecināts, vai tikai mēs necināties ar vējdzirnavām.

Salvador Garriga Polledo (PPE-DE). – (ES) Priekšsēdētāja kungs, Padomes priekšsēdētāja kungs, komisār, referent, dāmas un kungi, kāds tad ir ES budžeta galīgais mērķis, *raison d'être*, īstas un pilnīgas finanšu krīzes gadā?

Pirmais mērķis ir nodrošināt, lai šis budžets vienkārši nerada papildu slodzi valstu finansēm. Citiem vārdiem, tie nedrīkst būt lieki izdevumi, bet tiem jābūt tikai tad, ja dalībvalsts pati nevar vai nedrīkst tērēt.

Otrs mērķis ir nodrošināt, lai tas būtu budžets, kas rada pievienoto vērtību. Programmas, kurām ir apstiprināts finansējums, jāatbalsta politiskajām iestādēm — Padomei un Parlamentam — un tehniski jāatbalsta izpildiestādei, proti, Komisijai.

Komisijas loma nekad nav bijusi tik svarīga kā šajā dziļās krīzes gadā. Tās atbildība ir lielāka nekā jebkad, jo mums jāpanāk, lai atmaksājas katrs Eiropas nodokļu maksātāju ieguldītais euro.

Treškārt, laikā, kad liberālis kļūst par sociāldemokrātu un sociāldemokrāts sliecas kļūt par liberāli, ES budžetam jābūt efektīvam un pat precikliskam.

Pētījums, ko vadīja Spānijas ekonomists *Rafael Flores*, ir pierādījis, ka valsts izdevumi ar vislielāko ietekmi uz valsts investīcijām un nodarbinātību ir izdevumi transporta infrastruktūrām un komunikācijām. Kas ir derīgs manā valstī, tam būtu jābūt derīgam visā Eiropā.

ES struktūrfondi un kohēzijas fondi ir galvenais Kopienas mehānisms, kā no jauna spēcīnāt Eiropas infrastruktūras un līdz ar to nodarbinātību. Šajā nolūkā mana grupa līdztekus citiem aspektiem atbalsta lielāku finansējumu Viseiropas tīkliem, ko Padome ir bezatbildīgi aizmirsusi, - jo īpaši jāpiešķir lielāks finansējums enerģijas tīkliem, kā arī konverģences kategorijas maksājumu apropriācijām.

Thijs Berman (PSE). – (NL) Priekšsēdētāja kungs, citu iestāžu budžeti dižojas ar pienācīgu sabalansētību starp vislielāko pieprasījumu un gandrīz hronisku pieprasījumu pēc lielāka personāla un nepieciešamības ierobežot izdevumus.

Eiropas Parlaments kā piesardzīga budžeta lēmējietāde, kas tā arī ir, iekļaujas apstiprinātajās robežās (viena piektā daļa no iestāžu budžeta), bet tomēr arī iegulda zināšanās, paaugstinot personāla līmeni grupās un palielinot bibliotēkas jaudas. Tas ir nepieciešams, jo jautājumi, kas mums jārisina, ir nemainīgi sarežģīti un saistīti ar globalizāciju un pasaules mēroga problēmām. Ir izveidots pamats Deputātu un viņu palīgu statūtu sagatavošanai, un tas ir sociālā taisnīguma jautājums, par ko jau sen ir runa.

Tiks paplašināts personāls sakaru uzturēšanai starp Eiropas Parlamentu un valstu parlamentiem, kas ir būtiski pat tad, ja atbilstošās summas ir nelielas. Sadarbība starp valstu parlamentiem ir jāuzlabo. Mūsu galvaspilsētās bieži vien ļoti trūkst informācijas par Briseles darba kārtību un subsidiaritātes jautājumiem, kamēr Eiropas pilsoņi vairāk nekā agrāk uzdod kritiskus jautājumus par to, kas būtu jāneregulē dalībvalstu līmenī un kas Eiropas līmenī.

Kas attiecas uz citām iestādēm, ļaujiet man tikai pateikt: pilsoņu piekļuvei jābūt pašam svarīgākajam jautājumam. Tāpēc ir svarīgi palielināt ombuda personālu; minēšu tikai šo vienu aspektu. Eiropas Savienībai jābūt atvērta jebkuram pilsonim - ne mazāk -, un jo īpaši pilsoņiem, kam ir sūdzības.

Nathalie Griesbeck (ALDE). – (FR) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, vispirms liels paldies mūsu kolēģiem deputātiem no Budžeta komitejas — *Lewandowski* kungam un, protams, *Haug* kundzei — kas aizrautīgi un efektīvi pārskatīja mūsu darbu.

Vispirms es vēlētos sev atvēlētajā laikā ļoti īsi jums pateikt, ka es vairāk par visu priecājos par vairākām pamatnostādņēm, kas ir saglabātas budžeta plānā, kas ir ļoti saspringts, pat kompakts, kā teica viens no mūsu kolēģiem deputātiem. Ir saglabātas pamatnostādnes attiecībā uz izaugsmi, nodarbinātību un klimata pārmaiņām, un mums jebkurā gadījumā pat ir maksājumu kopējā līmeņa palielinājums šīm prioritātēm.

Tālāk, otrkārt, es priecājos attiecībā uz daudz konkrētāku jautājumu: par to, ka mēs esam spējuši ar Budžeta komitejas priekšlikuma palīdzību izveidot kategorijas attiecībā uz pētniecību un inovācijām, un visu to, kas saistīts ar struktūrfondiem, padarīt saprotamāku, tādējādi nodrošinot mūsu līdzpilvēkiem praktiskas atbildes.

Šajā krīzes laikā, kad tās mērogi un iedarbība ir nomācoši - un diemžēl tas būs ilgi -, es vēlētos uzsvērt, cik svarīga ir Eiropas saskaņota rīcība. Tagad tā ir ne vien tik pašsaprotama kā vēl nekad agrāk, bet tā ir arī izšķiroša, ja ir runa par atbalsta sniegšanu investīcijām galvenajos infrastruktūras projektos, lai veicinātu mūsu Eiropas ekonomiku.

Gérard Onesta (Verts/ALE). – (FR) Priekšsēdētāja kungs, ir skaidrs, ka diemžēl nākamgad Lisabonas līgums nebūs spēkā, bet, neskatoties uz to, mēs tik un tā pieprasīsim regulējumu. Var nebūt jauns līgums, bet jaunas vajadzības vienlīdz būs. Ir uzdevumi, kas neseko iestāžu tempam. Mums pietiek tikai noklausīties ziņas par finanšu krīzi un vides krīzi. Mums būs nepieciešami līdzekļi mūsu procesa kalendārajam grafikam.

2009. gads ir arī nedaudz īpašs, jo mums būs jātiekas ar ļoti jutīgu zvēru, kas zināms kā Eiropas pilsonis, proti, vēlētajs. Tāpēc mums nevajadzētu taupīt līdzekļus komunikācijai un sadarbībai. Runājot par šo tematu, atradīsim pienācīgus līdzekļus arī savai *Web* televīzijai, elektroniskajai kampaņai, apmeklētāju centram, pilsoņu forumam un tā tālāk.

Kas attiecas uz ēkām, tagad mums pieder gandrīz visas mūsu ēkas. Es šeit runāju par trim mūsu galvenajām darba vietām. Kas attiecas uz to, kas mums vēl pašlaik nepieder — Luksemburgas mītni, mēs pie tā gatavojamies strādāt nākamajās dažās nedēļās. Tas ir plašs, ļoti pretenciozs būvlaukums, kur mēs paredzam uzbūvēt vienu no vislielākajām ēkām pasaulē ar pilnīgi autonomu enerģijas padevi. Mēs varam ar to lepoties, mēs varam būt lepnī par savu īpašumu, bet, kā par to liecina šī telpa, īpašumam nepieciešama apkope! Tāpēc mums kā īpašniekiem tagad jāatrod līdzekļi, lai uzturētu īpašumu augstā kvalitātē.

Kas attiecas uz vides politiku, 2008. gadā mēs bijām viena no pirmajām iestādēm, kas saņēma EMAS sertifikātu — mēs varam būt ļoti lepnī par to. Mēs pirms divām dienām saņēmām pētījuma rezultātus attiecībā uz „oglekļa pēdu”. Šī ēka katru gadu patērē 200 000 tonnu CO₂. Ja mēs vēlamies sasniegt mērķi — mazāk par 30 % 12 gadu laikā - mums būs vajadzīgi līdzekļi.

Es nobeigumā tikai vēlos atzīmēt mūsu drauga *Lewandowski* kunga kvalitatīvi veikto darbu, jo mūsu jaunizveidotajā samierināšanas procedūrā mēs esam ļoti, ļoti laimīgi, ka viņš ir mūsu vadītājs.

Zbigniew Krzysztof Kuźmiuk (UEN). – (PL) Priekšsēdētāja kungs, komisār, es šajās debatēs vēlētos vērst jūsu uzmanību uz četriem jautājumiem. Pirmkārt, pat tad, ja izdevumi apropriācijām šajā 1 24 miljardu euro lielajā budžetā ir vislielākie visā Eiropas Savienības vēsturē, tie ir viszemākie attiecībā uz 27 dalībvalstu iekšzemes kopproduktu. Tāds, starp citu, ir līmenis, ko ierosina Eiropas Parlamenta Budžeta komiteja, tā kā Eiropas Komisija ierosināja vēl zemāku piešķirumu un Padome pat vēl vairāk samazināja jau tā pieticīgo budžetu.

Finanšu plānā 2007. - 2013. gadam augšējā robeža maksājumu apropriācijām bija 0.97 % no nacionālā kopprodukta, citiem vārdiem, ir runa par nopietnu neatbilstību starp to, kam mēs paredzējām finansējumu pirms trim gadiem un to, ko Eiropas Savienība vēlas finansēt patlaban. Ceturtkārt, par tik nelieliem līdzekļiem mēs nevaram panākt nedz plašāku Eiropu, nedz dziļāku integrāciju, nedz arī Eiropas Savienība var būt uzticama globāla partnere, jo ir apdraudēta tās spēja izpildīt pašai savas saistības šajā jomā.

Pedro Guerreiro (GUE/NGL). – (PT) Šīs debātes par Kopienas budžetu 2009. gadam būtu jāatzīmē kā saistītas ar lēmumiem, ko Eiropas Padome šomēnes nepieņēma. Tas, ko noteikti būtu vajadzējis apspriest, ir steidzami budžeta pasākumi, lai efektīvi atbalstītu neliela mēroga un ģimenes lauksaimniecības uzņēmumus,

zivsaimniecību, tekstilrūpniecību un apģērbu rūpniecību, kuģu būves rūpniecību, kā arī mikro-, mazos un vidējos uzņēmumus. Turklāt steidzami ir nepieciešami citi pasākumi, lai aizsargātu katras dalībvalsts, jo īpaši kohēzijas valstu, ražošanas nozarēs nodarbinātos, viņu tiesības un pienācīgas algas.

Noteikti būtu vajadzējis apspriest nepieciešamību izbeigt Kopienas budžeta politiku. Šī politika ir pamatā ekonomikas politikai, kas ir viens no iemesliem strukturālajai krīzei, kas tik ilgi velkas Eiropas Savienībā un kas ir pamatā ražošanas nozaru panīkumam, bezdarbam, bīstamam darbam, sociālās nevienlīdzības pieaugumam un dziļām atšķirībām starp dalībvalstīm.

Ashley Mote (NI). – Priekšsēdētāja kungs, es redzu, ka miljoni euro sabiedrības naudas joprojām tiek piešķirti sabiedrības veidošanai un tam, lai iegūtu populistisku atbalstu pašai ES kandidātvalstīs, dalībvalstīs un citur. Mums joprojām ir ceļi un tilti, kas ved uz nekuriem, mēs pat nomainām asfaltu Karīnijā turku kazino ārpusē un piešķiram 400 miljonus euro, lai nodrošinātu elektrību Kosovā, kur šāda rīcība vienkārši pazūd.

Šie ir ļoti apšaubāmi politiski jautājumi attiecībā uz sabiedrības līdzekļiem. Nav nekāds brīnums, ka nodokļu maksātāji tādās budžeta ziedotāja valstīs kā manējā pastiprināti iebilst, ka ES finansējums tiek piešķirts valstīm, kurās nodokļu slogs ir mazāks — dažreiz daudz mazāks — un kuras ar to efektīvi aizvieto vietējo nodokļu ieņēmumu trūkumu.

Ņemot vērā šīs parādības raksturu, es nesen vērsos Revīzijas palātā, lai noskaidrotu maksājumu no sabiedriskajiem fondiem, kas tiek kvalificēti saskaņā ar starptautiskajiem finanšu uzskaites standartiem, tiesiskumu.

Esther de Lange (PPE-DE). – (NL) Priekšsēdētāja kungs, viena no priekšrocībām, runājot tribīnē vēlāk, ir iespēja izlaist daudz ko, kas jau ir pateikts iepriekš. Tāpēc es nekavējoties ķeros pie diviem jautājumiem, kas ir manai sirdij jo īpaši tuvi. Pirmkārt, tagad, kad Eiropā pieaug to bērnu skaits, kas slimo ar aptaukošanos, mums kā sabiedrībai būs vairāk jāiegulda līdzekļi veselīgu ēšanas paradumu apmācībā.

Budžeta palielinājums pienam, ko izsniedz skolās, kā mēs to ierosinājām, pilnībā atbilst šim uzdevumam. Papildu 1,3 miljonus euro mums vajadzētu noraidīt; mums vajadzētu palielināt skolu skaitu un arī paplašināt veselīgu produktu skaita amplitūdu. Diemžēl Komisijas rīcība attiecībā uz augļu ieviešanas programmu skolās, pēc manām domām, ir pārāk nesteidzīga.

Eiropas Parlaments būtu vēlējies, kaut nauda šai programmai būtu bijusi 2008. gadā. Nu jau pienāks 2009. gads, pirms skolās tiks nodrošināti bezmaksas augļi, un tikai 1,3 miljoni euro ir piešķirti informācijas tīklam un nodrošināšanai. Pēc manām domām, tas ir nožēlojami. Pēc vasaras brīvlaika skolas netiks tā vienkārši apbērtas ar augļiem. Šīs programmas attīstībai vēl nepieciešams daudz darba, un arī nākamgad tai būs nepieciešami līdzekļi. Tāpēc mazliet vairāk dinamisma noteikti nebūtu par ļaunu.

Otrkārt, es vēlētos pievērst jūsu uzmanību tam, ka tika ierosināts izpētīt ieņēmumus no pārtikas ražošanas ķēdes. Piemēram, vai jums, komisār, bija zināms, ka jūsu lielveikalā ekonomiskie ieņēmumi no šī ābola ir 22 %, bet sadales tirdzniecībā 23 %, kamēr šī ābola sākotnējais ražotājs, lauksaimnieks, bez kura pūlēm šis ābols šeit nonāktu, pēdējo dažu gadu laikā ir guvis negatīvus ieņēmumus - 4 %?

Izmantojot mūsu ierosināto pētījumu, mēs vēlētos, lai tiktu uzraudzīta mūsu lauksaimnieku nostāja. Galu galā, ja mēs vēlamies Eiropā saglabāt lauksaimniecisko ražošanu, mums būs jāuzrauga pirmražotāju nostāja un varas koncentrācija ķēdēs, piemēram, lielajos lielveikalos. Es ceru, komisār, ka jūs kopā ar savu kolēģi no Konkurences komisijas pievērsīsieties šim jautājumam.

Göran Färm (PSE). – (SV) Priekšsēdētāja kungs, kā Rūpniecības, pētniecības un enerģētikas komitejas referents par šo budžetu, es vēlētos pateikties *Haug* kundzei par uzmanīgo attieksmi pret mūsu prioritātēm, kas tiešām ir jūtamas budžetā. Savam kolēģim, zviedru euro skeptiķim deputātam *Lundgren* kungam, kurš tikko runāja un budžetu raksturoja kā idiotisku, es tikai vēlētos pateikt, ka to nepierāda fakts, ka viņš pats ierosina pilnīgi pārtraukt dažas vislabākās budžeta daļas, kas attiecas, piemēram, uz iestādēm, kas saistītas ar drošību uz jūras, kā arī uz programmu „Jaunatne rīcībā”.

Tomēr ES budžetam, protams, ir problēmas. Trīskārtīgā krīze, ko mēs pašlaik piedzīvojam, parāda, kas jārisina. Es runāju par klimata krīzi, pārtikas krīzi un finanšu krīzi. Rūpniecības, pētniecības un enerģētikas komiteja ierosina palielināt visas operatīvās apropriācijas, kas attiecas uz klimatu un enerģiju vismaz par 5 %, bet tas vienalga ir piliens okeānā. Es kā sociālists saskatu nepieciešamību pēc Pārtikas atbalsta, bet debates par finansējumu parāda, cik vāja ir budžeta sistēma. Tās parāda, cik sarežģīti ir iesaistīties nopietnākā prioritāšu pārskatīšanā. Prezidents *Sarkozy* vakar norādīja uz nepieciešamību novirzīt kopīgos centienus uz Eiropas tirdzniecību un rūpniecību, kas cietusi no krīzes, bet ES budžetā nav šādu līdzekļu. Rūpniecības, pētniecības

un enerģētikas komiteja norāda uz nepieciešamību pēc lielāka finansējuma mazajiem un vidējiem uzņēmumiem, bet tas arī ir piliens okeānā.

Tā vietā mēs esam spiesti izgudrot vienu pagaidu instrumentu pēc otra. Mums ir elastīguma mehānisms, Globalizācijas fonds, Solidaritātes fonds un Pārtikas mehānisms, un drīz mums būs īpašs mehānisms, kā uzraudzīt ienākumus no paredzētās emisijas kvotu pārdošanas. Man šķiet, ka ir laiks daudz mērķtiecīgāk un tālredzīgāk pārskatīt ilgtermiņa budžetu. Tagad, kad mums jāveic starpposma pārskats, mums ir iespēja nodrošināt, lai tas labāk atbilstu realitātei, kurā mēs dzīvojam un kas kļūst aizvien sarežģītāka un prasa radikālākus pasākumus. (debates)

Seán Ó Neachtain (UEN). – Priekšsēdētāja kungs, vissvarīgākais šī budžeta aspekts ir tas, kā tas palīdz un atbalsta Eiropas ekonomiku kopumā, kā arī ekonomikas attīstību un nostiprināšanu, kas pašlaik ir tiešām nepieciešama. Tāpēc es atzinīgi vērtēju budžeta atbalstu pētniecības programmām un jaunu tehnoloģiju attīstībai, jo bez šādu tehnoloģiju attīstības mēs nevaram cerēt uz mūsu ekonomikas konkurētspēju.

Es vēlētos arī, lai šāds atbalsts būtu pieejams visos Eiropas reģionos, ne tikai urbanizētajās teritorijās, bet arī lauku kopienās. Es vēlētos arī redzēt stingru atbalstu KLP dzīvotspējas pārbaudei turpmākajos gados, lai nodrošinātu vietējo pārtikas apgādi un neatkarību no pārtikas importa no tālām zemēm.

Margaritis Schinas (PPE-DE). – (EL) Priekšsēdētāja kungs, vēlēšanu gadā budžetam jābūt apveltītam ar divām izteiktām īpašībām: pirmkārt, resursiem, kas atspoguļo Eiropas Savienības uzdevumu, un, otrkārt, rīcību un politisko vēstījumu, kas atbilst vidējā pilsoņa cerētajam, jo īpaši pašreizējā sarežģītā ekonomiskajā klimatā.

Ja mēs vērtējam šo budžeta projektu, ņemot vērā šos kritērijus, tad summa, kas atbilst maksājumiem, kuri veido 0.96 % no Kopienas IKP, pamatā ir atbilstīga, bet tikai tad, ja Padome to „neapcirps” otrajā lasījumā. Es ticu, ka ministrs šim jautājumam pievērsīs īpašu uzmanību.

Situācija ir labāka attiecībā uz politisko vēstījumu un politiskajiem mērķiem, kur mēs patiešām esam ievērojuši sabiedrības pamatprioritātes. Neiedziļinoties sīkāk, es, ja drīkstu, vēlētos minēt vienu konkrētu galveno jautājumu, kas attiecas uz manu valsti un citām valstīm Eiropas Savienības dienvidos, proti, tas ir jautājums par nelegālo imigrāciju.

Pašlaik tūkstošiem irākiešu, kurdu, afgāņu un gruzīnu pulcējas Turcijā un cenšas masveidā iekļūt Eiropas Savienībā. Grieķijai un citām Dienvideiropas valstīm ir jāpieliek lielas pūles, izmantojot trūcīgus līdzekļus, lai kontrolētu nelegālo imigrāciju. Tikai 2007. gadā vien mums Grieķijā bija 110 000 nelegālo imigrantu, un šogad septembrī tādu bija vairāk nekā 80 000.

Tāpēc es esmu iepriecināts, ka pirmo reizi Kopienas budžetā ir iekļauts atsevišķs punkts Eiropas Savienības solidaritātei ar dalībvalstīm tās dienvidos, un es ticu, ka tas būs labs iesākums un tas turpināsies.

Brigitte Douay (PSE). – (FR) Priekšsēdētāja kungs, tajā pašā dienā, kad Parlaments, Komisija un Padome parakstīja politisko deklarāciju „Partnerība informācijas sniegšanā par Eiropu”, tādējādi Komisijai un Padomei parādot savu kopīgo gribu veicināt un saskaņot pilsoņiem paredzēto informāciju par Eiropas Savienību, mēs apspriežam 2009. gada budžetu un „Iestāžu paziņojuma” budžetu.

Šajā vēlēšanu gadā un laikā, kad pieaug skepticisms attiecībā pret Eiropas Savienību, pilsoņu informētības paaugstināšana par Eiropas jautājumiem ir izšķiroša. Mēs patiesībā ceram, ka vēlēšanās būs ļoti spēcīgs elektorāts. Lai tā būtu, ir svarīgas visas iniciatīvas, kas radītas, lai parādītu Eiropu un tās pievienoto vērtību ikdienas dzīvē un sagatavošanās procesā nākotnei. Daļa no tā ir paredzamais apmeklētāju centrs Briselē, bet es baidos, ka komitejā pieņemtie daži grozījumi kavēs šo ļoti gaidīto atklāšanu.

Es savas grupas vārdā patiesībā vēlētos uzsvērt, cik ļoti mēs vēlamies redzēt nopietnas investīcijas visās komunikāciju iniciatīvās, kas saistītas ar pilsoņiem un plašsaziņas līdzekļiem, jo īpaši vietējā līmenī. Parlaments un Komisija jānodrošina visos izstrādātajos politikas virzienos pilsoņu vidū palielināt atbalstu Eiropas projektam.

Michael Gahler (PPE-DE). – (DE) Priekšsēdētāja kungs, es koncentrēšos uz 4. kategoriju, kas attiecas uz ES ārējiem pasākumiem. Esošajās vai bijušajās konfliktu zonās, piemēram, Gruzijā, Kosovā, Palestīnā, Afganistānā vai Pakistānā mēs vēlamies panākt uzlabojumus cilvēkiem un mierīgu un cilvēcīgu attīstību.

Tā kā mūsu finanšu plāni nav nodrošinājuši pietiekamu finansējumu, 2009. gadā mums atkal jāiegūst papildu līdzekļi no dalībvalstīm mūsu pastiprinātajam darbam. Jo īpaši nedrīkst samazināt mūsu saistības un

maksājumus mūsu tiešajā apkārtnē: kandidātvalstīm, mūsu Austrumeiropas kaimiņiem un mūsu Vidusjūras partneriem ir svarīgi redzēt ES kā uzticamu partneri, uz kuru var paļauties.

Vērojot 2008. gada budžeta īstenošanu, kaut vai, piemēram, tikai Palestīnā vien, un vairākas grozījumu vēstules, es jau varu pateikt, ka 2009. gadā būs tāda pati situācija. Tāpēc es vērsīšos pie Padomes prezidentūras attiecībā uz saskaņošanas sanāksmi. 21. novembrī mēs kopā mobilizēsim elastīguma mehānismu saskaņā ar mūsu priekšlikumiem, kas nozīmē, ka nākamajā gadā grozījumus tik viegli nevarēs veikt. Kā jūs zināt, tuvojas vēlēšanas, tāpēc jūs nevarat zināt, kas sēdēs jūsu priekšā pēc vēlēšanām.

Mēs esam likuši papildu uzsvāru uz ārlietu jomu, kas, pēc manām domām, ir pozitīvs solis. Mēs esam piešķirušī papildu līdzekļus, lai varētu publicēt Eiropas ziņas farsī — Irānas un Afganistānas valodā. Es uzskatu, ka ir svarīgi popularizēt mūsu politiskos uzskatus šajās teritorijās, lai cilvēki zinātu, kāda ir Eiropas nostāja.

Es vēlētos aicināt Komisiju mainīt tās politiku citā jautājumā. Kā jūs zināt, pašlaik politisku grupējumu tīkls ietver piecas politiskās grupas, un diemžēl mūsu pieredze ir, ka šīs grupas ir efektīvi izolētas no mūsu politikas ieviešanas un atbalsta sniegšanas demokrātijai. Es ceru, ka nākamgad šī situācija mainīsies.

Vicente Miguel Garcés Ramón (PSE). – (ES) Priekšsēdētāja kungs, mums priekšā ir 2009. gada kopējā budžeta projekts, kurā ir mēģinājums nostiprināt Eiropas Savienības kā miera un progresu zonas sociālo un vides dimensiju.

Man jo īpaši jāuzsver divi parlamentārie priekšlikumi, kas iekļauti diskusiju procesā, to simboliskās nozīmes dēļ. Pirmais attiecas uz finansējumu, kas piešķirts Eiropas kosmosa pētniecībai, kas koncentrēta uz vides globālo uzraudzību, pilsoņu drošību un Starptautisko astronomijas gadu.

Otrais ir sociālā tūrisma pilotprojekts, kurā paredzēts meklēt iespējas, kā ievērot prasības pēc jauniem izklaides veidiem. Mēs nožēlojam, ka budžeta projektā nav iekļauts īpašs finansējums rehabilitācijai un rekonstrukcijai valstīs, kas cietušas no viesuļvētrām un taifūniem Karību salās un Āzijā.

Mēs negribam, lai pašreizējā ekonomiskā un finanšu krīze pārņemtu planētu un neatgriezeniski ietekmētu ES budžetu.

Vladimír Maňka (PSE). – (SK) Es sociālistu grupā atbildu par finanšu jautājumiem kategorijā „Citas iestādes”. No šī skatu punkta es varu secināt, ka budžeta izstrādāšanas un finansējuma efektīvas izlietošanas nodrošināšanas process virzās pozitīvā virzienā. Tomēr arī šeit ir iebildes, piemēram, pret pamatlīdzekļu politiku. Vienīgi skats ilgtermiņā kopā ar plānotiem pasākumiem var palīdzēt mums sasniegt lielākus finansiālus ietaupījumus.

Vēl ir iebildes attiecībā uz pētījumiem par enerģijas patēriņu ēkās. Visjaunākie pētījumi par „oglekļa pēdu” Eiropas Parlamentā uzrāda, ka oglekļa dioksīda daudzums gadā sasniedz 1 14 000 tonnu. Mums jāapstiprina vairāki pasākumi, kuru mērķis ir līdz 2020. gadam samazināt emisijas līdz 30 %. Galvenie piesārņojuma avoti ir apkure un elektrība pašās ēkās, kā arī cilvēku pārvadāšana no mājām uz darbu, kā arī starp trim galvenajām darbavietām.

Es sagaidu, ka līdz gada beigām Eiropas Parlamenta ģenerālsēdētārs iesniegs rīcības plānu, kas pamatots uz vairākiem pētījumiem, lai mēs, cik iespējams, drīz varētu veikt pasākumus, kuru rezultātā mēs iegūsim finansiālus ietaupījumus un tīrāku vidi.

Ville Itälä (PPE-DE). – (FI) Priekšsēdētāja kungs, vispirms es vēlos pateikties abiem referentiem par šo izcilo darbu, un interesanti, ka šoreiz mēs spējam panākt vienošanos, iespējams, pat politisku, un ciešāku nekā iepriekšējos gados, lai gan tuvojas vēlēšanas. Tas ir teicami!

Es vēlētos uzsvērt vienu jautājumu, proti, ka Budžeta komiteja tagad ir iesniegusi savu budžeta pozīciju Baltijas jūras stratēģijai. Tas ir ārkārtīgi svarīgi. Komisija sagatavo pati savu Baltijas jūras stratēģiju nākamajam gadam, bet nevienai stratēģijai nav nekādas nozīmes, ja tai nav finansējuma, un finansējums jāorganizē šādi.

Galvenais jautājums šeit ir par vidi. Baltijas jūra ir gandrīz mirusi jūra. Šajā nozīmē tā ir kauna traips Eiropas ainavā. Mums ir daudz darāmā. Tas attiecas uz mūsu attiecībām ar Krieviju, enerģētikas politiku, kuģniecību, ekonomiku: visi ir ļoti svarīgi jautājumi, un mēs varam izmantot šo budžeta pozīciju, lai palīdzētu nodrošināt to, ka šie jautājumi tiks risināti pareizi.

Reimer Böge (PPE-DE). – (DE) Priekšsēdētāja kungs, es vēlētos sākt ar pateicību abiem referentiem: *Lewandowski* kungam, kurš ir darbojies ļoti apdomīgi un nosvērti, lai izveidotu Parlamenta budžeta projektu, un *Haug* kundzei, kas ir ļoti apzinīgi strādājusi, lai nodotu mums ļoti efektīvu Komisijas budžeta stratēģiju.

Skaidrā vienotībā, ko mēs, es ceru, panāksim rītdienas balsošanā, ir jānosūta ļoti skaidrs politisks vēstījums, jo īpaši par saskaņošanu 21. novembrī.

Ir pietiekoši skaidrs, ka īpaši pašreizējā situācijā izaugsme, darbavietas, Viseiropas tīkli, mūžizglītība, cīņa pret klimata pārmaiņām, Eiropas transporta tīkli un ārējo robežu drošība ir jautājumi, kas jāveido tā, kā mēs to esam paredzējuši. Arī ārpolitikā konsekventai kaimiņattiecību politikai un globālajai attīstībai, krīzes pārvaldībai un integrācijas jēdzienam Eiropas Savienībā ir būtiskāka nozīme nekā jebkad. No tā, komisār, izriet jautājums par maksājumiem. Procesa beigās maksājumu līmeni vērtēs ļoti atšķirīgi, atkarībā no kategorijas. Jūs minējāt jautājumu par rezervēm, un es tikai atzīmēšu, ka papildus tam jums nav iebildumu pret Parlamenta prioritātēm un uzsvāriem. Tā ir laba zīme sarunām.

Jouyet kungs, mēs priecājamies, ka šodien šeit piedalās Francijas prezidentūra, jo prezidentūra ne vienmēr ir piedalījusies budžeta oktobra apspriešanā. Tas liecina par to, ka esam uzsākuši labu sadarbību. Jums, protams, bija jāsāk runāt kā finanšu ministram: viss ir pārāk dārgs, visam ir pārāk augstas cenas. Mēs šeit darbojamies krietni zem daudzgadu finanšu plāna augstākās robežas, tostarp, attiecībā uz to, par ko mēs balsojam.

Tomēr zemtekstā ir kļuvis skaidrs, ka jūs esat gatavi sarunām, kā teicāt - par pārtikas palīdzības mehānismu, un, es gribētu uzsvērt, ne tikai šeit, bet arī attiecībā uz citām ārpolitikas prioritātēm — GASP, Kosovu, Palestīnu, Afganistānu un Gruziju —; tas ir jautājums par sarunām un optimālās instrumentu kombinācijas atrašanu. Mēs esam gatavi to darīt, izmantojot visas iespējas, kas mums ir pieejamas saskaņā ar Starpiestāžu līgumu un budžeta principiem. Šajā sakarībā mēs gaidām konstruktīvas sarunas.

Jan Olbrycht (PPE-DE). – (PL) Priekšsēdētāja kungs, komisār, 2009. gads būs ļoti īpašs periods, jo tas ir saistīts ar investīciju pienācīgu ieviešanu attiecībā uz kohēzijas politiku. Tas būs trešais gads pēc kārtas, kas pamatojas uz principu n+3. Tas nozīmē, ka tas būs periods, kurā mēs koncentrēsim savas cerības ne tik daudz uz līgumu parakstīšanu, kā uz ļoti konkrētu pasākumu pilnīgu realizāciju, kas jebkuru mēģinājumu samazināt finansējumu, ja ir runa par kohēzijas politiku, darīs ļoti bīstamu.

Es vēlētos arī pievērst uzmanību tam, ka Eiropas Parlamentā daži saista Eiropas Revīzijas Palātas revīzijas rezultātus ar budžeta plānošanu, un rezultātā daži ļoti labi zināmi komentāri par apmēram duci procentu nekvalificētu izdevumu tagad apdraud budžeta apspriešanu. Es ceru, ka nedz šis Parlaments, nedz komisārs nepieņems nekādas saistības un piešķirumus šāda veida rezervēm.

Jean-Pierre Jouyet, Padomes priekšsēdētājs. – (FR) Priekšsēdētāja kungs, komisār, dāmas un kungi, es jau pārāk ilgi turpinu, bet šīs debates tiešām bija ļoti aizraujošas. Es vēlētos teikt, ka mēs apstiprinām šīs prioritātes, ko minēja mūsu referenti un Böge kungs, un patiesībā tā ir mūsu vēlme ļoti cieši sadarboties.

Böge kungs, man žēl, ka es nerunāju kā finanšu ministrs, bet, labi, šajā prezidentūrā tā nu tas ir, un es varu tikai pārliecināt šo Parlamentu, ka mēs vēlamies panākt vienošanos saistībā ar šo procedūru.

Es vēlos jūs pārliecināt, ka Padome manis minētās kompetences robežās parādīs konstruktīvu attieksmi, uz ko mēs būtībā tiecamies minēto prioritāšu ietvaros — te es uzrunāju Komisiju un Parlamentu. Es ievēroju, ka uzsvārs tika likts galvenokārt uz ārpolitiku, sakariem un tematiem, kas saistīti ar finansiālo regulējumu un euro. Es atzīmēju šos dažādos jautājumus, kā arī jūsu iestādes vajadzības, kas tika uzsvērtas, un to, ka mums šo debašu beigās jāizceļ divi elementi.

Pirmais ir Eiropas budžeta nākotnes apspriešana. Es noklausījos, ko teica *Guy-Quint* kundze un citi, bet daudzi no izvirzītajiem novērojumiem jāapspriež saskaņā ar klauzulu par finanšu plāna pārskatīšanu. Tieši šajā sakarībā Komisijai, Eiropas Parlamentam un dalībvalstīm jāpieņem nostāja un jāizstrādā nākamais daudzgadu finanšu plāns. Mēs par to esam runājuši ar Böge kungu. Pašreizējie apstākļi nozīmē, ka mēs kā prezidentūra esam koncentrējušies arī uz citiem aktuāliem jautājumiem.

Otrs, kas likts uz spēles, ir 2009. gada budžeta procedūras jautājumi. Šajā sakarībā mums jāizstrādā realistisks un sabalansēts budžets un jāatrod risinājumi pārtikas mehānisma finansēšanai — es to saku protokolam —, jo tas joprojām ir mūsu kopīgais mērķis. Tā šodien ir svarīga politiska prioritāte visām Kopienas iestādēm, un arī šajā jautājumā mēs ceram nodrošināt dažādu resursu optimālo kombināciju.

Jutta Haug, referente. – (DE) Priekšsēdētāja kungs, es pateicos visiem, kas piedalījās šajās debatēs. Jums, komisār, es vēlētos teikt, ka es, tāpat kā mēs visi, zinū, ka Komisija nekad nav īpaši apmierināta, ja Parlaments nosaka rezerves. Mēs saprotam, ka jūs spiežat apstākļi, bet šogad mēs gribējam — un par to mēs pārliecināsimies rīt balsojumā — radīt nosacījumus, lai atlaistu rezervi, lai jūs būtu pilnīgi neatkarīgā pozīcijā.

Šie apstākļi nav sapņu zeme, kur jums jāpaļaujas uz citiem un jākaulējas ar viņiem, lai saņemtu savu naudu — Parlaments šeit ir bijis ļoti apdomīgs. Vairumā gadījumu mēs spēsim atlaist šīs rezerves relatīvi ātri, otrajā lasījumā, jo jūs būsiat ievērojuši mūsu nosacījumus — es par to esmu cieši pārliecināta.

Jouyet kungs, es saprotu, ka jūs šeit un tagad nevarat mums dot konkrētus solījumus, bet es pieņemu, ka tas bija nopietni domāts, ko jūs teicāt par sadarbības atmosfēras atzīšanu un vēlmi. Atļaujiet man izteikt vienu komentāru attiecībā uz jūsu lūgumu ņemt vērā finanšu politikas kontekstu, kādā jūs darbojaties. Es domāju, ka šis konteksts ir vienu ciparu par lielu. Mūsu budžets pavisam ir tikai zem 130 miljardiem euro, mums ir iespēja manevrēt dažu simtu miljonu robežās. Mēs varam par to šeit strīdēties, bet tam absolūti nav nekāda sakara ar plašāku kontekstu, uz kuru jūs atsaucāties.

Vēlreiz - es ļoti pateicos visiem saviem kolēģiem deputātiem. Es uzskatu, ka mēs rīt spēsim noorganizēt labi sagatavotas, raitas debates.

Janusz Lewandowski, referents. – (PL) Priekšsēdētāja kungs, es vēlētos izmantot papildu laiku, lai runātu par atbalstu dažādu politisko grupu deputātu balsīm attiecībā uz budžeta 4. kategorijas kritisko situāciju, kas attiecas uz Eiropas Savienības starptautisko uzdevumu finansēšanu. Es labi atceros sarunu noslēgumu par Finanšu plānu, un Parlamenta spriedums bija skaidrs — šai sadaļai nav pietiekama finansējuma. Tas notiek gadu no gada, un katreiz budžeta apspriešanā uzrodas jauni strīdīgi jautājumi. Arī šogad situācija ir tāda pati, kad mums ir ievērojamas saistības attiecībā uz pārtikas atbalstu, Kosovu, Afganistānu, Palestīnu, kas šajā Parlamentā tiek bieži minēti, kā arī Gruziju, kur tika izvirzīts jautājums ne tikai par šīs valsts orientāciju, bet arī par alternatīvas enerģijas apgādes drošību. Mūsu atbildei jābūt: drīzāk vienoties par Starpiestāžu līguma pārskatīšanu, nekā censties lāpīt finanšu noteikumus katru gadu, kad esam piespiesti pie sienas. Es pateicos visiem, kas runāja par jautājumu „Parlamenta un citu iestāžu budžets”.

Priekšsēdētājs. – Debates tiek slēgtas.

Balsošana notiks rīt, ceturtdien, 23. oktobrī.

Rakstiski paziņojumi (Reglamenta 142. punkts)

Louis Grech (PSE), rakstiski. – Jautājums ir, vai ES ir pietiekami resursi un tiks izveidots pietiekami daudz fondu, lai pienācīgi īstenotu emisiju mazināšanas, stabilizēšanas un pielāgošanas pasākumus.

Vispārīgi runājot, ar tādu ES budžetu, kāds tas ir šobrīd, nav iespējams efektīvi un iedarbīgi risināt ar klimata pārmaiņām saistītus jautājumus. Izņemot virkni iniciatīvu un programmu, ES nav skaidri definētas un integrētas budžeta stratēģijas, lai risinātu ar klimata pārmaiņām saistītus jautājumus.

Tādēļ, ņemot vērā budžeta un finansiālo aspektu, es uzskatu, ka Klimata pārmaiņu īpašā fonda vai atbilstošas budžeta pozīcijas izveidošana ievērojami uzlabos ES spēju efektīvi risināt ar klimata pārmaiņām saistītus jautājumus.

Saskaņā ar Eiropas Savienības emisijas kvotu tirdzniecības sistēmu, finansējuma galvenajam avotam vajadzētu būt emisijas kvotu izsolei. Tiek lēsts, ka minētā sistēma katru gadu nodrošinās miljardiem euro lielus ieņēmumus. Šī sistēma ir jāizveido un jākoordinē Eiropas Savienībai, vienlaicīgi nodrošinot rīcības brīvību reģioniem.

Pārrobežu piesārņojuma pārvaldība visefektīvāk tiek realizēta starpvalstu līmenī, jo īpaši attiecībā uz vajadzībām un vislielāko ietekmi pamatotu resursu un atbalsta nodrošināšanu, kas attiecīgajiem reģioniem vai valstīm nav piešķirts iepriekš.

12. Stabilizācijas un asociācijas nolīgums starp EK un Bosniju un Hercegovinu - Stabilizācijas un asociācijas nolīgums starp EK un Bosniju un Hercegovinu (debates)

Priekšsēdētājs. – Nākamais jautājums ir kopējās debates par:

- Doris Pack ziņojumu (A6-0378/2008) Ārlietu komitejas vārdā attiecībā uz priekšlikumu Padomes un Komisijas lēmumam par Stabilizācijas un asociācijas nolīguma noslēgšanu starp Eiropas kopienām un to dalībvalstīm, no vienas puses, un Bosniju un Hercegovinu, no otras puses (COM(2008)0182 – C6 0255/2008 – 2008/0073(AVC));

- Padomes un Komisijas paziņojumiem par Stabilizācijas un asociācijas nolīguma noslēgšanu starp EK un Bosniju un Hercegovinu.

Doris Pack, *referente*. – (DE) Priekšsēdētāja kungs, komisāra kungs, Padomes priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, nesēn es izlasīju, ka Bosnija ir labu nodomu valsts, bet tā neko nevēlas darīt. Šai valstij ir jāsteno Deitonu/Parīzes Miera līgums, pēc kura noslēgšanas 1995. gadā, paldies Dievam, tika pārtraukts karš, bet kurš ietver pārāk maz nosacījumu, lai valsts varētu sekmīgi funkcionēt, un pietiekami daudz, lai tā ietu bojā.

Šajā valstī ir samērā ietekmīgas politiskās grupas, tomēr tās kļūst nelietderīgas, kad jāuzņemas atbildība. Uz minētās valsts politiskās skatuves dominē divi politiķi, kuri viens otru ietekmē un ir savstarpēji saistīti kā cimd ar roku. Viens no viņiem vēlas atgriezties laika posmā pirms 1999. gada, citiem vārdiem - abu struktūru sabrukumu, savukārt otrs ir nolēmis pārvērst savu struktūru par valsti valstī.

Tomēr Bosnija un Hercegovina kā vienota valsts var funkcionēt vienīgi tad, ja ikviens, ņemot vērā faktus, apzinās, ka konstitucionālo reformu var īstenot, par to iepriekš vienojoties visām trim etniskajām grupām. Turklāt abām struktūrām ir jāstiprina valsts kopumā. Tādēļ visiem Bosnijas politiķiem, sadarbojoties ar kompetentajām iestādēm, jo īpaši parlamentu, jāvienojas par konstitucionālās reformas īstenošanu un jānodrošina visas sabiedrības iesaistīšana šajā procesā.

Kā piemēru var minēt Bosnijas Musulmaņu un horvātu federāciju. Lielās kopienu atšķirības, desmit kantoni un federālā valdība nebija tās vaina, bet tās ir blēņas. Lai nodrošinātu atbilstību Stabilizācijas un asociācijas nolīguma prasībām, kā arī pievienošanās ES prasībām, lēmumu pieņemšanas līmeņi jāsamazina līdz absolūtajam minimumam, padarot tos pēc iespējas tuvākus iedzīvotājiem.

167 ministrijas un viss ar tām saistītais ir lielākie valsts līdzekļu tērētāji. Divu minēto politiķu un viņu atbalstītāju konkurencei ir liktenīgas sekas. Viņi ar pārbaudītām metodēm veicina etnisko grupu savstarpēju naidu un neuzticēšanos. Šo grupu nošķirtība nevis mazinās, bet palielinās. Tā vietā, lai kopīgi cīnītos par enerģijas piegādi, izveidotu funkcionēt spējīgu kopējo tirgu, uzlabotu vispārējās izglītības sistēmu un piesaistītu investorus, izstrādājot uzticamas politikas, pašreizējās partijas turpina politisku kašķēšanos, tādējādi vairojot savstarpējo neuzticību.

Vai Sarajevai joprojām ir nepieciešams Augstais pārstāvis? Viņš jau ilgu laiku nav izmantojis savas plašās pilnvaras. Nevienš vairs nebaidās no viņa rīkojumiem, pat ja tādi tiktu doti. Tādēļ pajautāsim sev, vai ES īpašajam pārstāvim nav pienācis laiks pārņemt Augstā pārstāvja funkcijas un radīt nepieciešamos priekšnoteikumus tam, lai Bosnijas politiķi beidzot varētu sākt īstenot valsts attīstībai nozīmīgas reformas.

Lielāka politiķu bezdarbība vairs nav iedomājama, pat ja minētais pārstāvis atkāptos. Atliek vienīgi cerēt, ka varbūt tad politiķi atstos un paši lemtu savas valsts likteni. ES jau gadiem ir centusies atbrīvot šo valsti no agonijas, piešķirot tai finansējumu un zinātību, tomēr rezultāti nav manāmi. Cilvēkiem, kuri vēlas atgriezties, šādu iespēju nav, tādēļ palielinās etniskā nošķirtība. Neskaidri privatizācijas procesi, korupcija, preses brīvības trūkums atsevišķos valsts reģionos un nevalstisko organizāciju iebiedēšana mudina cilvēkus nocietināt sirdis un pagriezt valstij muguru.

Uz valsts politiskās skatuves gandrīz trīs gadus risinājās nebeidzamas diskusijas par politiska rakstura reformām, līdz beidzot par nesamērīgi augstu cenu tika panākta vienošanās. Tādēļ ES, izmantojot izdevību, ķērās pie šī salmiņa un parakstīja nolīgumu, lai valstī varētu uzsākt citu politiski nozīmīgu projektu īstenošanu.

Arī mēs Parlamentā atbalstām šo soli un gaidām, kad politiķi izmantos minēto iespēju. Es vēlreiz vēlētos uzsvērt, ka Bosnijas un Hercegovinas valsts vienīgi kopumā var kļūt par ES dalībvalsti. Tie, kuri bremzē tās funkcionēšanas spēju, nevēlas šo mērķi sasniegt, lai arī ko viņi teiktu. Tādēļ man jāaicina visus parlamenta deputātus reģionā beidzot kļūt saprātīgiem un vērst savas politikas uz iedzīvotāju labklājības līmeņa celšanu.

Jean-Pierre Jouyet, *Padomes priekšsēdētājs*. – (FR) Priekšsēdētāja kungs, komisāra kungs, *Rehn* kungs, *Pack* kundze, dāmas un kungi, pirmkārt, es ļoti vēlos pateikties *Pack* kundzei par viņas kvalitatīvo ziņojumu un atkārtot to, ko viņa tikko teica, jo tas man ļaus īsāk izklāstīt šo sarežģīto jautājumu.

Kā jūs zināt, Padome piešķir būtisku nozīmi Eiropas perspektīvas stiprināšanai Rietumbalkānu valstīs, un šodien es to varu apstiprināt. Šī kustība, kuras mērķis ir integrēt Balkānu valstis Eiropas Savienībā, tika uzsākta pēc Francijas prezidentūras iniciatīvas, un tā joprojām ir atbalsts minētā mērķa sasniegšanai. Kustība tika uzsākta 2000. gadā, kad Eiropas Savienība Zagrebas samītā pirmo reizi pulcēja kopā visas minētās valstis un atzina to centienus pievienoties ES.

Tagad šāda perspektīva ir ikvienai Balkānu valstij, un tā garantē reģiona stabilitāti, kā arī politisko un ekonomisko attīstību. Turklāt minētajai perspektīvai ir liela nozīme, jo īpaši attiecībā uz Bosniju un Hercegovinu, jo tā ir tāda reģiona valsts, kas visvairāk ir cietis no bijušās Dienvidslāvijas sabrukšanas rezultātā izraisītajiem konfliktiem, un es ceru, ka man tas nav jāatgādina. Tomēr šodien, kā jūs, *Pack* kundze, atzīmējat,

šī valsts ir nonākusi krustcelēs, kad jāizšķiras, vai pieņemt Eiropas perspektīvu, kā rezultātā notiks pievienošanās Eiropas Savienībai, vai noslēgties sevī, balstoties uz atpalikušu nacionālistu propagandu.

No iepriekš minētā izriet, ka 2008. gada pirmajā ceturksnī panāktais būtiskais progress ir rosinājis Eiropas Savienību pieņemt vēsturiski nozīmīgu lēmumu un parakstīt minēto Stabilizācijas un asociācijas nolīgumu ar Bosniju un Hercegovinu. Tā bija zīme, ka ar gribu un noteiktību šis valsts politiķi spēj panākt vienošanos un uzsākt nepieciešamās reformas. Tā ir tieši tāda noteiktība, kuru Padome vēlējas atzīt, jūnija mēnesī parakstot minēto nolīgumu, ja tiktu izpildīti četri nosacījumi. Ļaujiet man jums tos atgādināt, proti: veiksmīga vispārēja bijušās Dienvidslāvijas sadarbība ar Starptautisko Krimināltiesu, valsts apraudes sistēmas reforma, valsts pārvaldes sistēmas uzlabošana un policijas reformas uzsākšana.

Nolīguma un pagaidu nolīguma parakstīšana Luksemburgā 16. jūnijā bija jo īpaši nozīmīgs sasniegums Bosnijas un Hercegovinas attiecībās ar Eiropas Savienību. Tas varētu būt jauns stimuls valsts centieniem pievienoties ES, kuru nekavējoties vajadzētu atbalstīt.

Es vēlos atgādināt, ka pagaidu nolīgums stājās spēkā 1. jūlijā. Tas ir pirmais solis, un man jāatzīst, ka tas nav beigu sākums! Vēl ir daudz jāpaveic. Tādēļ mēs ar komisāru *Rehn* kungu, kurš arī ir šajā Parlamentā, izteicām savas domas valsts amatpersonām pirms ANO Ģenerālās Asamblejas, kā arī minēto triju valstu pārstāvju tikšanās laikā.

Svarīgākajās nolīguma un Eiropas partnerības jomās mums ne tikai vajadzētu stiprināt līdzšinējos panākumus, bet arī, kā jūs, *Pack* kundze, uzsverāt, paātrināt reformu īstenošanu. Ir ļoti svarīgi, lai reformu, tostarp policijas reformas, īstenošana, balstoties uz tiesiskumu un atbilstību demokrātijas likumiem, būtu efektīvāka nekā līdz šim.

Nesakiet, ka Bosnijas un Hercegovinas problēma ir politiķu savstarpējā cīņa, jo, kā liecina apsekojumi, šis valsts iedzīvotāju vēlme pievienoties ES ir īpaši liela. Gandrīz 80 % iedzīvotāju vēlas iestāšanos Eiropas Savienībā! Kas attur Bosnijas un Hercegovinas politiķus atbalstīt valsts iedzīvotāju likumīgos centienus?

Kas attiecas uz Eiropas Savienību, tad mēs no savas puses darām visu iespējamo, lai atbalstītu šo valsti gan ekonomiski, gan finansiāli, kā arī, lai palīdzētu tai attīstīties, stiprinātu drošību un modernizētu policijas spēkus, izvēršot policijas misijas un apvienojot tās ar militārajām misijām.

Pēdējo pievienojušos valstu pieredze, un ar šo es beigšu, liecina, ka visas pūles, kas saistītas ar Eiropas darba kārtībā paredzēto punktu izpildi, atmaksājas. Es vēlos, lai Bosnijas un Hercegovinas vadošie politiķi saprastu, ka Stabilizācijas un asociācijas nolīgums nodrošina valstij stabilu pamatu un visus nepieciešamos saistību izpildes līdzekļus. Mēs nepārtrauksim sniegt palīdzību, tomēr no savas puses esam izdarījuši visu, ko bijām apņēmušies. Tagad šis valsts politiķiem beidzot būtu laiks apzināties savas saistības veidot ciešāku saikni ar Eiropas Savienību un tās izpildīt, lai garantētu nostāšanos uz vienīgā pareizā ceļa.

SĒDI VADA: Edward McMILLAN-SCOTT

Priekšsēdētāja vietnieks

Olli Rehn, *Komisijas loceklis*. – Priekšsēdētāja kungs, pirmkārt, es vēlētos pateikties *Doris Pack* kundzei par viņas izcilo ziņojumu. Es atzinīgi vērtēju iespēju šodien ar jums apspriest Bosnijas un Hercegovinas jautājumu, kā arī tās centienus šajā tik ļoti nozīmīgajā brīdī.

Stabilizācijas un asociācijas nolīguma parakstīšana (SAA) pagājušā gada jūnijā Bosnijai un Hercegovinai bija nozīmīgs solis. Papildus dialogam par vīzu režīmu tas bija skaidrs signāls šis valsts iedzīvotājiem, ka viņu nākotne ir Eiropas Savienība.

ES izdevās parafēt SAA pagājušā gada decembrī un to parakstīt jūnijā, jo šis valsts valdošie politiķi spēja panākt vienprātību attiecībā uz galvenajiem nosacījumiem, jo īpaši jautājumā par policijas reformu. Kā norādīja *Jouyet* kungs, tas liecina, ka ar politisko gribu ir iespējams gūt panākumus un pārvarēt krīzi.

Tomēr šī vienprātība ir zudusi, un reformu īstenošana ir apstājusies. Nacionālistiskie saukļi pirms pašvaldību vēlēšanām oktobrī bija tikai viens no stāvokļa pasliktināšanās faktoriem. Valsts politiskās problēmas slēpjas daudz dziļāk.

Kopīga redzējuma trūkums valdošo politiķu starpā attiecībā uz valsts nākotni, kā arī nespēja panākt vienprātību jautājumā par ES reformām nopietni kaitē tās izredzēm pievienoties ES. Pastāv arī atklātas nesaskaņas vairumā politisko jautājumu, kā arī nav vērojama vēlēšanās uzņemties atbildību, lai ātrāk izkļūtu no politiskā strupceļa.

Pirms dažām dienām vizītes Sarajevā laikā es Bosnijas un Hercegovinas valsts vadītājiem paudu dziļu satraukumu par iepriekš minētajiem jautājumiem, uzsverot, ka šai valstij politiskās darba kārtības priekšgalā vajadzētu izvirzīt ES ieteikto reformu īstenošanu un ar Eiropas partnerību saistītas prioritātes, tostarp attiecīgo valsts iestāžu izveidi.

Jūsu rezolūcija ir spēcīgs signāls Bosnijas un Hercegovinas vadošajiem politiķiem turpināt uzsāktās reformas un virzīt valsti pa ceļu, kas ved Eiropas virzienā.

Turklāt Bosnijai un Hercegovinai jābūt vienotai, lai veicinātu tās integrāciju ES. Vēl viens apliecinājums valsts spējai veicināt integrāciju ES ir tautas skaitīšana. Raugoties no ES viedokļa, tautas skaitīšanas dati ir nozīmīgi sociālās un ekonomiskās plānošanas un attīstības veicināšanā, kā arī Kopienas politiku īstenošanā.

5. novembra Progresā ziņojumā Komisija publicēs novērtējumu par situāciju Bosnijā un Hercegovinā. Tāpat kā jums, arī mums ir jāuzsver fakts, ka Bosnijas un Hercegovinas vadošajiem politiķiem ir divas iespējas, proti, turpināt strīdus, tādējādi veicinot atpalcību no kaimiņvalstīm, vai arī turpināt reformas un virzību uz ES.

Jūsu rezolūcijā ir uzsvērts, ka Augstā pārstāvja biroja (APB) slēgšanai un Eiropas Savienības nozīmes stiprināšanai joprojām ir jābūt mūsu pamatmērķim. Es tam piekrītu.

Jautājums par Augstā pārstāvja biroja nākotni ir jāizlemj Miera īstenošanas padomei (MĪP), un lēmumam noteikti ir jābūt Bosnijas un Hercegovinas interesēs, lai varētu sasniegt tādu līmeni, ka minētais birojs vairs turpmāk nebūs vajadzīgs, tādējādi nodrošinot šai valstij stiprāku ES klātbūtni un veicinot ES perspektīvu. Citiem vārdiem, sakarā ar to, ka mēs pārejam citā mūsu attiecību līmenī, Bosnijai un Hercegovinai pašai jāuzņemas atbildība par reformas procesu, kura pamatā ir ES perspektīva. SAA parakstīšana šā gada vasarā sniegs iespēju, kuru vajadzētu izmantot. Bosnijas un Hercegovinas vadošo politiķu uzdevums ir panākt politisko vienprātību, lai veicinātu arī pārējo Rietumbalkānu reģionu valstu integrāciju ES. Viņi to ir varējuši izdarīt agrāk, un spēs arī tagad. Es ceru, ka beidzot mūs sadzirdēs.

Anna Ibrisagic, PPE-DE grupas vārdā. – (SV) Priekšsēdētāja kungs, šā gada jūnijā Bosnija un Hercegovina parakstīja Stabilizācijas un asociācijas nolīgumu ar ES. Tādējādi šī valsts ir spērusi nozīmīgu soli virzienā uz pievienošanu ES, tomēr darāmā joprojām ir ļoti daudz. ES nevajadzētu un tā arī nedrīkst mazināt savas saistības cerībā, ka tagad viss nokārtosies pats no sevis. Problēmu joprojām ir daudz. Nav veikta konstitucionālā reforma. Nav atrisināts arī jautājums par valsts īpašumu *Brčko* apgabala.

Gan Bosnijai, gan arī starptautiskajai kopienai ir dažādi viedokļi par to, kad un kā būtu jāslēdz Augstā pārstāvja birojs. Es nelokāmi ticu, ka minētā biroja slēgšana nedrīkst būt mērķis pats par sevi, bet drīzāk līdzeklis Miera īstenošanas padomes noteikto prasību un nosacījumu izpildei Bosnijā, lai pārveidotu Augstā pārstāvja biroju par ES Īpašā pārstāvja biroju. Tādēļ, ņemot vērā vairākas citas problēmas, ar kurām saskaras Bosnija, ir ļoti svarīgi, lai starptautiskajai kopienai būtu vienota nostāja. Man jāsaka, ka ir ne tikai naivi, bet pat bīstami cerēt, ka Bosnijas partijas pašas spēš vienoties, piemēram, par konstitucionālo reformu.

Jaunajai konstitūcijai jāveicina stipras un vienotas valsts attīstība, lai tā varētu turpināt virzību uz ES. Tomēr politiskais dialogs Bosnijā neliecina par jebkādu interesi šādu mērķi sasniegt. Tas ir tikpat bīstami kā uzskatīt, ka starptautiskās kopienas saistības var mazināties tagad, kad Bosnija ir panākusi progresu un starptautisko militāro spēku klātbūtne pakāpeniski mazinās. Gluži pretēji, tieši tagad ES jāuzņemas vēl lielāka atbildība. Pasākumu realizēšana, lai veicinātu iedzīvotāju ceļošanas un mācību iespējas ārvalstīs, demokrātijas attīstība, kā arī nepieciešamo reformu īstenošana ir tikai daži piemēri jomām, kurās ES vajadzētu kļūt aktīvākai.

Mūsu saistības attiecībā uz Bosniju un rīcība nākamajos mēnešos un gados noteiks ne tikai šīs valsts, bet visa reģiona nākotni un drošību.

Libor Rouček, PSE grupas vārdā. – (CS) Stabilizācijas un asociācijas nolīgums ir pirmais visaptverošais starptautiskais nolīgums starp Bosniju un Hercegovinu un Eiropas Savienību. Tam jāveicina un jāpaātrina Bosnijas un Hercegovinas pāreja uz pilnībā funkcionējošu tiesisku valsti ar pareizi funkcionējošu ekonomiku. Šajā nolīgumā noteikto saistību izpilde nodrošinās būtiskus priekšnoteikumus, lai Bosnija un Hercegovina nākotnē kļūtu par pilntiesīgu ES dalībvalsti. Tomēr tas, cik ātri šis nolīgums stāsies spēkā, ir galvenokārt atkarīgs no šīs valsts iedzīvotāju un vadošo politiķu kopējās vēlmes.

Nolīgums ir parakstīts ar Bosniju un Hercegovinu kopumā un nevis ar atsevišķām teritoriālajām vienībām. Ja šī valsts kādreiz kļūs par Eiropas Savienības dalībvalsti, tad abu teritoriālo vienību un visu trīs etnisko grupu interesēs ir strādāt kopā un izveidot vienotu un pienācīgi funkcionējošu valsti. Tādēļ Bosnijai, Serbijai un Horvātijai ir jāapvieno spēki un ar lielāko politisko partiju palīdzību jāstiprina valsts pārvalde visos tās

līmeņos. Nozīmīga šā procesa daļa ir iestāžu turpmākā sadarbība. Šajā jautājumā palīdzību var sniegt starptautiskā kopiena, tostarp ES pārstāvji. Tomēr šādai sadarbībai jāizriet no brīvprātīgas vienošanās starp Bosniju un Hercegovinu. Pēc manām domām, stabilizācijas un asociācijas procesā ir svarīgi izvērtēt valsts saimniecisko darbību. Arī šajā gadījumā, lai izveidotu vienotu Bosnijas un Hercegovinas tirgu, ir nepieciešama abu teritoriālo vienību sadarbība. Šāda situācija, kad valstī, kura vēlas kļūt par vienotā Eiropas tirgus dalībnieci, tirgus ir sadrumstalots, ir neiedomājama. Es vēlētos beigt, izsakot atzinību *Doris Pack* kundzei par viņas ziņojumu, un aicināt ES dalībvalstis pēc iespējas ātrāk ratificēt šo nolīgumu.

Jules Maaten, ALDE grupas vārdā. – (NL) Priekšsēdētāja kungs, komisāra kungs, Padomes priekšsēdētāja kungs, rīt mēs balsosim par rezolūciju par Stabilizācijas un asociācijas nolīgumu starp ES un Bosniju un Hercegovinu. Mana grupa to atbalsta, un mēs vēlamies minētā nolīguma noslēgšanu, kas palīdzēs šai valstij īstenot reformas un veikt uzlabojumus daudzās svarīgās jomās.

Bosnija nav gatava kļūt par ES dalībvalsti vēl ilgu laiku. Kas attiecas uz valsts pārvaldes veidu un jurisdikciju, Bosnijai vēl ir daudz darāmā. Vairāk uzmanības jāvelta arī kara noziedznieku vajāšanai un notiesāšanai, kā arī cīņai pret korupciju un starptautisko noziedzību. Kā jau vairākas reizes šeit tika minēts, vislielākā uzmanība jāpievērš iekšējām struktūrām, birokrātijas novēršanai un starptautiskajai sadarbībai.

Man jāatzīst, ka savas pēdējās vizītes laikā Sarajevā es biju šokēts par šīs valsts politiku bezatbildību. Komisāra kungs to atzīmēja jau iepriekš, un arī *Pack* kundze šo aspektu ir atspoguļojusi savā lieliskajā ziņojumā.

Rodas iespaids, ka visas šīs valsts problēmas rada ārpusaule, tādēļ risinājumam ir jānāk no turienes. Tas atgādina iekšēju *Ping Pong* spēli, kas tiek spēlēta dažādos šīs valsts līmeņos un apmēros un tādēļ rada iespaidu, ka ārpusaule pieļauj kļūdas, kuras pašai jālabo. Tomēr tā tas nedrīkst būt. Likt Bosnijai nostāties uz pareizā ceļa un satikties ar mums pusceļā tās virzībā uz Eiropu nav tikai mūsu, bet arī pašas Bosnijas interesēs.

Manuprāt, pozitīvie aspekti ir dažādu nozaru lielo un mazo uzņēmēju centieni uzlabot ekonomisko situāciju, neskatoties uz to, ka tas ir grūti izdarāms iekšējā tirgus trūkuma dēļ, un nevalstiskās organizācijas, kuras likvidē šķēršļus un ir paveikušas daudz laba. Nenovērtējamu ieguldījumu šīs valsts attīstībā ir sniegusi arī Eiropas Savienība, izvietojot Bosnijā un Hercegovinā Eiropas militāros spēkus un izveidojot Augstā pārstāvja biroju, kā arī Komisija, kas, pēc manām domām, ir izdarījusi lielu darbu, tādēļ es lepojos ar to, ka esmu eiropietis.

Gisela Kallenbach, Vets/ALE grupas vārdā. – (DE) Priekšsēdētāja kungs, pirmkārt, es - kā vienmēr - vēlos pateikties referentei par izcilo sadarbību. Šai rezolūcijai ir jābūt signālam mūsu partneriem Bosnijā un Hercegovinā, lai nodrošinātu nepārprotamu visu partiju „jā” turpmākajam integrācijas procesam ES, skaidri apzinoties līdz šim gūtos panākumus, kā arī vienlaicīgi pilnīgi skaidru „nē” turpmākām nacionālistiskām un separātiskām tendencēm, ar kurām amatpersonas cenšas nosargāt savu stāvokli, tādējādi radot cilvēkiem ciešanas.

Vienošanās par nozīmīgām repatriācijas programmām vairākus gadus ir pastāvējušas tikai uz papīra. Faktiskā un politiskā griba tās īstenot praktiski ir gandrīz nemanāma. Cilvēku tiesības un iespēja atgriezties, samierināšanas projekti un kara noziegumu iztiesāšana ir galvenais priekšnoteikums gaidāmajai mierīgai demokrātiskai attīstībai un tiesiskuma stiprināšanai šajā Eiropas daļā. Tādēļ ir svarīgi, lai Deitonas vienošanās tiktu aizstāta ar konstitūciju, kas jāpieņem demokrātiskā ceļā ievēlētiem Bosnijas un Hercegovinas parlamenta deputātiem, iesaistoties visai pilsoniskajai sabiedrībai, nevis tikai partiju vadītājiem.

Man ir lūgums Komisijai turpināt iesākto ceļu un būt pēc iespējas elastīgākam, kā arī efektīvākam un mērķtiecīgākam izmantot ES fondus. Ļaujiet man vēlreiz izteikt aicinājumu dalībvalstīm pēc iespējas drīzāk ratificēt Stabilizācijas un asociācijas nolīgumu, lai pierādītu, ka uz jums var paļauties.

Ryszard Czarnecki, UEN grupas vārdā. – (PL) Priekšsēdētāja kungs, jūsu uzdevums ir paātrināt Bosnijas un Hercegovinas pievienošanu ES. Eiropas Savienībai vajadzētu justies nedaudz vainīgai par klusēšanu, apkaunojošu un neadekvātu rīcību, kā arī bezdarbību deviņdesmitajos gados, kad Balkānu valstīs, tostarp Bosnijā un Hercegovinā, notika asinsizliešana, un dzīvību zaudēja tūkstošiem cilvēku. Tādēļ šodien mums ir jāpalīdz Bosnijai un Hercegovinai un jāatvieglo tās ceļš uz Eiropas Savienību, vienlaicīgi apzinoties, ka ceļš uz Briseli ir grūts gan no ekonomiskā, gan valstiskā viedokļa. Mums nevajadzētu atturēt Sarajevu, bet vienlaicīgi mēs nedrīkstam novērst uzmanību no tās iestādēm. Iedegsim Bosnijai kā transportlīdzeklī zaļo gaismu un cerēsim, ka ar to ceļā nenotiks negadījums, lai mums, Savienībai, nevajadzētu tai uzlikt soda punktus. Nespriedīsim arī pārāgri par to, vai šis transportlīdzeklis, kad tas sasniegs Briseli, būs tāds pats, kāds bija sākumā. Ļausim tajā dzīvojošajām tautām izlemt pašām savu nākotni.

Erik Meijer, *GUE/NGL grupas vārdā*. – (NL) Priekšsēdētāja kungs, 16 gadus pēc Dienvidslāvijas sabrukuma Bosnija un Hercegovina joprojām ir protektorāts ar ārvalstu uzraudzību un ārvalstu militāro spēku klātbūtni. Nav panākta vienošanās triju tajā dzīvojošo tautu un to pārstāvēto politisko partiju starpā par valdības struktūru nākotnē. Jebkādi Eiropas Savienības centieni veicināt minēto vienošanos ir cietuši neveiksmi, un tā būs arī turpmāk. Serbiem, horvātiem un bosniešiem būs pašiem jāatrod savs ceļš. Visiem, kuri vēlas saturēt kopā tagad sadalīto bijušo Dienvidslāviju, būs nepieciešami federāli vai konfederāli risinājumi, ar nosacījumu, ka visas trīs tautas ir vienlīdzīgas un atbildīgas par valdības izveidi un visiem trim valsts reģioniem.

Mana grupa atbalsta Stabilizācijas un asociācijas nolīgumu, kuram, pēc mūsu domām, vajadzēja būt apstiprinātam daudz agrāk, neizvirzot prasību par administratīvo reformu. Mana grupa iesniedza Ārlietu komitejai grozījumus, lai rastu ilgtermiņa risinājumus attiecībā uz visām administratīvajām vienībām un pašmāju ekonomikas aizsardzību, tādējādi paātrinot Eiropas Savienības spēku atsaukšanu no visiem iekšzemes reģioniem. Tomēr vairums komitejas locekļu šos risinājumus noraidīja, jo vēlas, lai šie spēku paliktu Bosnijā. Diemžēl tas nozīmē, ka mana grupa nespēs apstiprināt *D.Pack* ziņojuma galarezultātu.

Bastiaan Belder, *IND/DEM grupas vārdā*. – (NL) Priekšsēdētāja kungs, ļaujiet man sākt ar vispārēju komentāru. Abas manis pārstāvētās Holandes partijas atbalsta Bosnijas un Hercegovinas perspektīvu integrēties Eiropā.

Man ir divi jautājumi Padomei un Komisijai. Pagājušajā sestdienā Holandes presē parādījās raksts ar satraucošu virsrakstu, proti, „Bosnija var eksplodēt”. Tā bija intervija ar cilvēku, kurš pilnībā orientējas Bosnijas situācijā. Es vēlētos vaicāt Padomes un Komisijas pārstāvjiem, vai arī viņi uzskata, ka Bosnija patiešām var eksplodēt, ņemot vērā tās rīcībā esošo ieroču daudzumu.

Otrs jautājums, pēc manām domām, ir vēl nopietnāks. Nesen es izlasīju par tādu parādību kā Salafi novirzienu un musulmaņu radikālismu Bosnijā un Hercegovinā, kas balstās uz zinātniskiem pētījumiem, tostarp arī manā valstī. Man ir svarīgi zināt Padomes un Komisijas pārstāvju domas par Bosniju kā bēgļu patvēruma vietu un vienlaicīgi kā radikālo musulmaņu darbības bāzi Balkānu valstīs un Eiropā. Ekspertu viedoklis ir tāds, ka Eiropas iestādes to neuzskata par nopietnu problēmu, tādēļ vajadzētu būt piesardzīgiem. Es vēlētos uzzināt jūsu domas šajā jautājumā. Galu galā, tā ir nopietna problēma, jo Bosnija gatavojas pievienoties ES, turklāt šādi radikāli noskaņoti musulmaņi ir gan šajā valstī, gan ārpus tās un aktīvi darbojas arī tādās ES dalībvalstīs kā Austrijā, Nīderlandē un Skandināvijas valstīs. Tādēļ mēs nedrīkstam pievērt acis, un es priecātos, redzot jūs reaģējam uz to.

Philip Claeys (NI). – (NL) Priekšsēdētāja kungs, es uzskatu, ka mums jābūt īpaši piesardzīgiem un rūpīgi jāizvērtē, vai ir saprātīgi piedāvāt Bosnijai un Hercegovinai iespēju iestāties ES. Pirms brīža tika uzsvērts, ka vēl nav izpildīti daudzi nosacījumi.

Kaut arī tas ir acīm redzams, es vēlos runāt par islāma fundamentālistu skaita palielināšanās problēmu Bosnijā. Kļūst arvien skaidrāks, ka finansiālais un loģistikas atbalsts salafistu tīklu paplašināšanai nāk no Saūda Arābijas. Šie tīkli rada draudus mieram ne tikai minētajā valstī, bet apdraud arī visas Eiropas drošību.

Tādēļ es gribētu uzdot to pašu jautājumu, kuru minēja *Belder* kungs, proti, vai Padome un Komisija gatavojas reaģēt uz pasākumiem, kas tiek veikti, lai novērstu teroristu tīklu iespējamo paplašināšanos ES?

Hubert Pirker (PPE-DE). – (DE) Priekšsēdētāja kungs, Padomes priekšsēdētāja kungs, komisāra kungs, Stabilizācijas un asociācijas nolīguma noslēgšana, neapšaubāmi, ir izdevīga abām pusēm, gan Eiropas Savienībai, gan Bosnijai un Hercegovinai, taču ar dažiem nosacījumiem, proti, ja tas tiek ātri ratificēts un ātri tiek īstenotas reformas, jo īpaši administratīvā un lēmumu pieņemšanas procesa reforma.

Mēs visi zinām, ka, no vienas puses, Deitonā/Parīzes Miera līgums šajā valstī ir nodrošinājis mieru, bet, no otras puses, radījis ļoti sarežģītu struktūru ar daudzām valdībām un parlamentiem, atkal veicinot etnisko noslāņošanos. Citiem vārdiem, ir vēl desmit kantoni un ir vajadzīgi 13 vietējie sekretariāti, lai šajā valstī pieņemtu tiesību aktus patvēruma nodrošināšanas jomā. Politiskais process ir tik sarežģīts, ka ir gaidāmas sīvas cīņas.

Šādas problēmas parādījās policijas reformas īstenošanas procesā. Bija vajadzīgi vairāki gadi, lai likvidētu barjeras un uzskātu policijas reformas, kas bija viens no priekšnosacījumiem. Es uzskatu, ka Bosnijai un Hercegovinai ir jāizrāda vēlētājiem sadarbības, neskatoties uz pastāvošajiem šķēršļiem un pašai jāīsteno reformas visos līmeņos.

Tagad, kad ir veikta policijas reforma, mums ir lielākas iespējas nekā agrāk veikt nepieciešamos piesardzības pasākumus Bosnijā un Hercegovinā, lai nodrošinātu robežu aizsardzību, pieņemtu lēmumu attiecībā uz noteikumiem par vīzām, kā arī izvērstu cīņu pret organizēto noziedzību, narkotikām un cilvēku tirdzniecību.

Drošības un stabilitātes garantijas ir nozīmīgas, lai Bosnijas un Hercegovinas iedzīvotājos viestu uzticību šai valstij. Tādēļ, manuprāt, minētajai valstij ir jāpārvar iekšējās barjeras, kuras joprojām pastāv. Eiropas Savienība, parakstot Stabilizācijas un asociācijas nolīgumu, ir apliecinājusi, ka tā bija un ir gatava palīdzēt, tomēr valstij pašai jāveicina sava attīstība.

Hannes Swoboda (PSE). – (DE) Priekšsēdētāja kungs, pirmkārt, es vēlētos izteikt sirsnīgu pateicību *Doris Pack* kundzei par viņas ziņojumu un veikto darbu. Es arī vēlos noraidīt dažu deputātu izteiktās apsūdzības par to, ka Bosnija un Hercegovina jāvērtē tikai pēc tā, ka tajā varētu būt vai jau ir islāma teroristu tīkli. Tas nav godīgi un liecina par to, cik nenopietni šī problēma tiek uztverta, ja mūsu kolēģis un deputāts, kurš nesēn uzdeva komisijai jautājumu par to, ko šajā sakarā varētu darīt, jau ir atstājis šo telpu.

Komisārs *Rehn* kungs arī izteicās, ka 2009. gads Balkānu valstīm būs ļoti nozīmīgs. Maķedonija, cerams, uzsāks pievienošanās sarunas, Horvātija, cerams, tās šogad noslēgs, Melnkalnei, Serbijai un, iespējams, arī Albānijai tiks piešķirts kandidātvalstu statuss. Tādēļ rodas jautājums, kas notiks ar Bosniju un Hercegovinu? Tas patiešām būtu apkaunojums daudziem ar šo valsti saistītiem cilvēkiem, ja tai netiktu dota iespēja spert soli šajā virzienā.

Es vēlētos atkārtot to, ko teica *Pack* kundze, proti, ir jāatjauno valsts spēja funkcionēt. Kā jau daži godātie deputāti ir teikuši, šo valsti nedrīkst turēt ķīlā ne *Dodik* vai *Silajdžić* kungi, ne arī kāds cits. Sākuma punktam, un tas attiecas arī uz visām struktūrām, ir jābūt *status quo*, un ir jāīsteno visas reformas. Šai valstij jārada visi nepieciešamie priekšnoteikumi, lai tā varētu iestāties Eiropas Savienībā, turklāt ir lieki minēt, ka vienīgi visa valsts kopumā var iestāties ES.

Kas attiecas uz Augsto pārstāvi, es vienīgi varu pievienoties jau iepriekš teiktajam. Nav runa par to, ka šai valstij nebūtu vajadzīgs kāds, kas efektīvi uzrauga sagatavošanās procesu, lai iestātos ES, bet šādu uzdevumu, iespējams, vairs nevar veikt Augstais pārstāvis, tādēļ viņu vajadzētu aizstāt ar Eiropas Savienības Īpašo pārstāvi. Šis uzdevums ir jāveic Eiropas Savienībai ar šā Parlamenta atbalstu, jo īpaši, iesaistoties *Doris Pack* kundzei un pārējiem, kuri turpinās sniegt ieguldījumu Bosnijas un Hercegovinas attīstībā. Drīz mēs redzēsīm, ka arī šai valstij tiks dota iespēja iestāties ES.

Jelko Kacin (ALDE). – (SL) Bēgļu atgriešana ir ļoti nozīmīga visām Rietumbalkānu valstīm, tādēļ es pilnībā atbalstu referentes *Anna Ibrisagic* ieteiktos grozījumus attiecībā uz bēgļu atgriešanu *Posavina* reģionā.

Tas attiecas arī uz visu kopienu bēgļu atgriešanos pārējos Bosnijas un Hercegovinas reģionos.

Ja mūsu centieni un pūles vainagosies ar panākumiem, mēs pieprasīsim papildu pasākumus un jo īpaši ieguldījumus darba vietu izveidē.

Pārāk daudzos gadījumos bēgļi un valsts iekšienē pārvietotās personas atgriežas uz laiku ar mērķi pārdot savus īpašumus un doties prom. Viņi pamet valsti arī tādēļ, ka tajā nav pienācīgas veselības aprūpes, nav nodrošināta pensija, vai arī tur, kur šie cilvēki atgriežas, ir saspringta politiskā situācija. Vēl viens iemesls ir arī novēlota policijas depolitizācija un reformēšana, kā rezultātā trūkst vispārējas drošības garantiju.

Personas, kas izdarījušas kara noziegumus, ir jāatstādina no darba policijā. Eiropas liberāļu, demokrātu un reformistu grupa (ALDE) ir nākusi klajā ar priekšlikumu pasludināt 11. jūliju par starptautisko Srebrenicas genocīda akta upuru piemiņas dienu. Pagājušajā nedēļā Srebrenicas māšu asociācijas (*Mothers of Enclaves of Srebrenica and the Zepa Association*) priekšsēdētājs iesniedza teksta projektu. Mums tas patiešām jādara, lai atvieglotu viņu ciešanas.

Johannes Lebech (ALDE). – (DA) Priekšsēdētāja kungs, komisāra kungs, *Jouyet* kungs, es uzskatu, ka Bosnijas nākotne ir Eiropa. Pēc vairākiem gadsimtiem šajā valstī beidzot ir jānodrošina miers un stabilitāte. Tomēr tai vēl ejams garš ceļš. Lai valsts iekšienē pārvietotās personas varētu atgriezties mājās, ieteicams sākt ar praktiskiem uzlabojumiem un sadarbību, risinot praktiskas dabas jautājumus tādās jomās kā tirdzniecība, policijas struktūra, energoapgāde. Tādēļ ir svarīgi sniegt ieguldījumu jaunatnes izaugsmes veicināšanā. Viņiem jānodod ticība šīs valsts nākotnei, jānodrošina labas izglītības iespējas, tostarp iespējas izvēlēties izglītības iegūšanas vietu kādā no ES dalībvalstīm vai kaimiņvalstī. Es uzskatu, ka ir ļoti svarīgi, lai Rietumbalkānu valstu jaunieši uzskatītu sevi par eiropiešiem, jo šī reģiona nākotne ir skatāma Eiropas kontekstā. Mums jāveicina šis process un atkārtoti jāuzsver, ka minētās valsts perspektīva ir dalība Eiropas Savienībā. Stabilizācijas un asociācijas nolīgums ir instruments, kurš jāpielieto minētā procesa virzībā. Tomēr Bosnijas iedzīvotājiem un politiķiem jābūt aktīviem, pozitīvi noskaņotiem un jāsadarbojas, lai attaisnotu kopējās cerības un redzējumu.

Reinhard Rack (PPE-DE). – (DE) Priekšsēdētāja kungs, arī es vēlētos pievienoties pārējiem deputātiem un izteikt pateicību referentei *Doris Pack* kundzei. Viņa ir cilvēks, kurš velti netērē laiku un no sirds sniedz nenovērtējamu ieguldījumu minētajā jomā. Es priecājos līdzīgai viņai un tiem, kuri saka, ka ir panākti uzlabojumi, tostarp arī sadarbībā ar policiju. Ir svarīgi, lai reālajā dzīvē procesi norisinātos pamatoti.

Tomēr es uzskatu, ka mums jāturpina norādīt saviem partneriem Bosnijā un Hercegovinā, ka viņiem personīgi un viņu pārstāvētajām pusēm jāpaveic daudz darāmā, neskatoties uz jau paveikto vairākās jomās. Vēlme izvērst iekšējo sadarbību etnisko grupu starpā ir tas, ko mums nepārtraukti vajadzētu pieprasīt. Mēs nevēlamies, lai katrs ietu savu ceļu. Iesaistīšanās Rietumbalkānu reģionālajā sadarbībā ir svarīgs priekšnoteikums.

Pierre Pribetich (PSE). – (FR) Priekšsēdētāja kungs, agrāk viņi visi dzīvoja vienā no Eiropas kosmopolitiskākajām pilsētām, proti, Sarajevā. Tajā laikā šī pilsēta bija atvērtās Bosnijas simbols, kur nācās sadzīvot gan musulmaņiem, gan serbiem, gan horvātiem.

Tomēr uzliesmojošās nacionālistiskās cīņās gāja bojā gan vīrieši, gan sievietes un tika iznīcināti tādi kultūras simboli kā slavenā Sarajevas bibliotēka, kas tagad uzskatāma par visas cilvēces neprāta upuri. Tas notika sen – pirms 16 gadiem.

Es atsaucu atmiņā šos traģiskos notikumus tādēļ, lai tiktu novērtēti gūtie panākumi un garais ceļš uz Stabilizācijas un asociācijas nolīgumu. Tādēļ visiem vajadzētu būt apmierinātiem ar izveidojušos situāciju. Protams, ka 2 500 *Eurofor* kareivju jāpaveic šajā valstī. Iedzīvotāji ir noraizējušies par vienas kopienas dominējošo politisko stāvokli. 5. oktobra pašvaldību vēlēšanas ir vēl viens apliecinājums nacionālistu partiju dominējošam stāvoklim.

Tomēr šajā pēcpusdienā Eiropas Parlaments ir paudis ticību tam, ka nākotnē iespējams varētu mazināties, ja tiktu atzīta kultūru daudzveidība un izrādīta vēlme pieņemt tautas ar atšķirīgām kultūrām. Mums šodien ir jādzīvo ar cerību sirdī, un neaizmirsīsim prezidenta *Mitterrand* šajā Parlamentā teiktos vārdus, ka „nacionālisms ir karš”.

Metin Kazak (ALDE). – (FR) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, es atzinīgi vērtēju šā nolīguma parakstīšanu, jo tas veicinās politisko un ekonomisko stabilitāti ne tikai šai konkrētajā valstī, bet visās Balkānu valstīs kopumā. Bosnija un Hercegovina ir pārdzīvojuši nežēlīgu starpetnisku karu, savukārt Bulgārija tiek minēta kā piemērs tam, ka Balkānu reģionā pilsoniskā sabiedrība spēj panākt izlīgumu. Liela nozīme šajā jomā ir sabiedrības izglītošanai, tādēļ Bosnijas iestādēm jākoncentrējas uz miera propagandēšanu. Turklāt tām jāveicina starpkultūru un reliģisko konfesiju dialogs, lai novērstu iespējamus konfliktus starp bēgļiem un cilvēkiem, kuri atgriežas savā valstī, un vietējiem iedzīvotājiem.

Jāsamazina bezdarba rādītājs, piešķirot lielāku nozīmi jauniešu apmācību programmām un intelektuālā darbaspēka emigrācijas novēršanai. Liela nozīme valsts integrācijai Eiropas struktūrās ir reģionālajai sadarbībai. Prioritāte jāpiešķir infrastruktūras uzlabošanai. Es uzskatu, ka ir lietderīgi izveidot brīvās tirdzniecības zonu, tādējādi sagatavojot valsti Eiropas standartu pieņemšanai.

Justas Vincas Paleckis (PSE). – (LT) Nesen man bija iespēja pabūt Kosovā, un es vēlētos vērst jūsu uzmanību uz paralēlēm, kādas rodamas šīs valsts un Bosnijas un Hercegovinas situācijā. Kā mēs zinām, Eiropas Savienība un vairums dalībvalstu ir atzinušas Kosovas neatkarību, bet situācija tajā ir ļoti sarežģīta, jo īpaši ziemeļu daļā, kur ir izveidojušās paralēlas struktūras un apstākļi, kas neļauj likumību un kārtību sargājošajiem spēkiem pildīt savas funkcijas. Arvien biežāk ir dzirdamas sarunas par iespējamo Kosovas sadalīšanu. Es vēlētos pajautāt gan ministram, gan komisāram, vai Kosovas situācija neietekmē situāciju Bosnijā un Hercegovinā? Ja mums neizdosies „salīmēt” saplīsušo Bosnijas un Hercegovinas valsts modeli, kāda šajā gadījumā būs Eiropas Savienība rīcība?

Gisela Kallenbach (Verts/ALE). – (DE) Priekšsēdētāja kungs, es vēlētos izmantot iespēju un uzdot komisāram *Rehn* kungam vēl vienu jautājumu. Vai jūs, lūdzu, mums nepastāstītu par demilitarizācijas un atbrūņošanas finansējumu un ieroču pārpalikuma likumīgas iznīcināšanas garantijām?

Jean-Pierre Jouyet, Padomes priekšsēdētājs. – (FR) Priekšsēdētāja kungs, *McMillan-Scott* kungs, komisār *Rehn* kungs, dāmas un kungi, liels paldies par interesantajām debatēm. Es vēlreiz vēlētos pateikties *Pack* kundzei, kura ir sevi apliecinājusi kā aktīvu darītāju ar izcilām zināšanām par minēto reģionu un kura vienmēr piedalās sarunās, visvairāk uzklaudot vietējos vadītājus. Tādēļ mums ir jāturpina sadarbība ar *Pack* kundzi, jo viņa iesaistās šīs valsts tuvināšanā Eiropas Savienībai bez jebkādas piekāpšanās attiecībā uz tās pamatvērtībām.

Tāpat kā *Pack* kundze, kā jau es iepriekš minēju un kā to ir atzīmējuši vairāki runātāji, arī Padome ir noraizējusies par politisko situāciju Bosnijā un Hercegovinā. Kā jūs uzsvērāt, šī valsts pašlaik atrodas krustceļos

un tajā norisinās plašas diskusijas par to, kādas būs attiecības valsts iestāžu un orgānu starpā un kāds būs tās ceļš uz Eiropas Savienību. Bosnijas un Hercegovinas vadītājiem ir pilnībā jāapzinās atbildība par šīs valsts attīstību un jānodrošina visa reģiona stabilizācija.

Kas attiecas uz iepriekš minēto, atbildot uz man uzdoto jautājumu, es varu teikt, ka situācija drošības jomā ir mierīga. Ne Kosovā neatkarība, ne *R.Karadzic* apcietināšana nav izraisījusi valstī nemierus. Tā kā 5. oktobra pašvaldību vēlēšanas ir beigušās, Eiropas Savienībai ir jāizdara spiediens, lai Bosnija un Hercegovina koncentrētos uz Eiropas darba kārtībā noteikto punktu izpildi.

H.Swoboda kungam bija pilnīga taisnība, atbildot uz argumentu, kurā izskanēja paviršs salīdzinājums par bailēm no teroristiem ar Bosnijas un Hercegovinas etnisko daudzveidību. Tieši etniskā daudzveidība dara šo valsti bagātu un varētu sniegt ieguldījumu Eiropas Savienībā. Kas attiecas uz tās nākotni, mums jābūt uzmanīgiem, lai novērstu jebkādu atteikumu uzņemt Bosniju un Hercegovinu Eiropas Savienībā. Es vēlētos pārliecināt *Czarnecki* kungu, ka Eiropas Savienībai ir jāpaziņo savs lēmums attiecībā uz Augstākā pārstāvja biroja nākotni, ņemot vērā, ka mēs nevēlamies ne priekšlaicīgu un nepamatotu tā slēgšanu, ne arī nevajadzīgu tā darbības turpināšanu.

Kas attiecas uz EUFOR-*Althea* militāro darbību nākotnē, tad mēs to nevaram nodrošināt mūžīgi. ES vajadzēs šo jautājumu atkārtoti izvērtēt, un ārlietu ministri to apspriedīs 10. novembrī paredzētajā Padomes sanāksmē.

Īsumā, atbildot vairākiem runātājiem, es vēlētos teikt, ka Bosnijas un Hercegovinas situācija jāskata visa reģiona kontekstā. Mūsu mērķis ir veicināt visa reģiona attīstību un virzību uz Eiropas Savienību. Saistībā ar iepriekš minēto jāatzīmē vairāki pozitīvi sasniegumi.

Pirmkārt, fakts, ka Horvātija ir uzsākusi aktīvas sarunas, ir vērtējams pozitīvi. Otrkārt, arī tas, ka Serbijā pirmo reizi ir izveidota valdība, kas pēc *R.Karadzic* apcietināšanas ir apņēmusies veidot ciešāku saikni ar ES un pildīt savas saistības, ir uzskatāms par pozitīvu elementu, un tas ir apsveicami.

Kad runa ir par Bosnijas attīstību, tās līderi nedrīkst stāvēt malā un domāt vienīgi par bijušo karu rezultātā gūto mantojumu. Tāpat kā *McMillan-Scott* kungs, arī es dzirdēju *François Mitterrand* teikto runu šajā Parlamentā. Arī es atceros viņa teiktos vārdus, tomēr ir svarīgi stāvēt pāri šiem konfliktiem to principu dēļ, kurus savā laikā par svarīgiem uzskatīja prezidents *F.Mitterrand*.

Nobeigumā es vēlos teikt, ka ES pieprasīto reformu mērķis ir ne tikai rosināt Bosniju un Hercegovinu veidot ciešāku saikni ar ES, bet, pirmkārt, panākt, lai visi tās iedzīvotāji gūtu labumu no attīstības, uz kuru mēs cenšamies šo valsti virzīt. Es pilnībā piekritu *Maaten* kungam. Ir skaidrs, ka mēs varam būt lepni par to, ka esam eiropieši, kā arī par Komisijas un pārējo ES iestāžu sniegto palīdzību Bosnijai un Hercegovinai, lai veicinātu tuvināšanos ES atbilstoši tās pamatvērtībām!

Olli Rehn, Komisijas loceklis. – Priekšsēdētāja kungs, vispirms es vēlētos jums pateikties par nozīmīgajām un auglīgajām debatēm par politisko situāciju Bosnijā un Hercegovinā. Es arī vēlos jums pateikties par plašo un stipro atbalstu, kurš tika sniegts, lai noslēgtu Stabilizācijas un asociācijas nolīgumu ar šo valsti. Tas patiešām ir nozīmīgs solis ceļā uz Bosnijas un Hercegovinas ekonomiskās un politiskās stabilitātes nodrošināšanu, kā arī ar Eiropu saistīto mērķu sasniegšanu.

Šodienas debatēs izskanēja divi jautājumi, kurus es īpaši vēlētos komentēt. Pirmais ir tiesiskums, kas ietekmē sabiedrību un ekonomiku kopumā. Tiesiskums un juridiskā noteiktība ir Eiropas modeļa stūrakmeņi. Diemžēl pašlaik tie ir vēl viens Bosnijas un Hercegovinas „Ahilleja papēdis”.

Neskatoties uz mūsu atzītajiem ievērojamajiem panākumiem, organizētā noziedzība un korupcija joprojām ir nopietna šīs valsts problēma, kurai nepieciešams steidzams risinājums.

Otrs jautājums ir konstitucionālā reforma, un mēs visi zinām, ka tā ir nepieciešama, tomēr tas ir delikāts jautājums. No Komisijas viedokļa es varu teikt, ka mēs vairāk paredzam konstitucionālo attīstību, nevis revolūciju, kurai jānotiek un kura var notikt saskaņā ar Deitonu/Parīzes Miera līgumu. Komisijai nav šāda Bosnijas un Hercegovinas konstitucionālās reformas projekta, tomēr vienlaicīgi mēs, Eiropas Savienība, neapšaubāmi esam ieinteresētā puse.

Mēs visi esam šajā konstitucionālajā reformā ieinteresētās personas tādā nozīmē, ka mums ir svarīgi, lai Bosnija un Hercegovina spētu paust saskaņotu viedokli sarunās ar Eiropas Savienību kā kandidātvalsts un kā turpmākā Eiropas Savienības dalībvalsts, un ka šai valstij ir vajadzīga efektīva un funkcionāla valsts struktūra un iestāžu struktūra, lai ieviestu un piemērotu Eiropas tiesību aktus un noteikumus visā valstī. To vēlas šīs valsts iedzīvotāji, un viņi to ir pelnījuši.

Tas, kāda būs konstitūcija, ir jāizlemj šīs valsts politiķiem un pašiem iedzīvotājiem, bet es varu apgalvot, ka Komisija vēlas sniegt palīdzību minētās reformas īstenošanā, piedaloties gan ar juridiskajām zināšanām, gan zināšanām konstitucionālu reformu īstenošanā, kā arī ar finansiālu atbalstu.

Tas nozīmē, ka Bosnijai un Hercegovinai ir pēc iespējas ātrāk jāpārvar politiskais sastingums, lai tā varētu turpināt virzību uz Eiropas Savienību. Mēs to nevaram izdarīt viņu vietā, bet varam norādīt tās iedzīvotājiem un vadītājiem, ka vēlamies un sagaidām, lai viņi gūtu panākumus, un tādēļ esam gatavi sniegt savu atbalstu. Tādēļ Komisija un es turpināsim strādāt ar prezidentvalsti, *Javier Solana* kungu, Eiropas Parlamentu, kā arī ar visiem pārējiem partneriem un ieinteresētajām personām, lai stiprinātu savas saistības un, lai neskatoties uz visu, nākamais - 2009. gads - joprojām būtu Rietumbalkānu valstu gads un gads, kad Bosnija un Hercegovina gūs panākumus virzībā uz Eiropas Savienību.

Doris Pack, *referente*. – (DE) Priekšsēdētāja kungs, Padomes priekšsēdētāja kungs, komisāra kungs, mūsu kolēģim deputātam, kura vairs šeit nav, un varbūt arī *Belder* kungam es vēlētos teikt, ka mums ir jābūt ļoti piesardzīgiem un nevajadzētu uzskatīt, ka terorisma draudu avots ir Bosnija un Hercegovina, jo šāds pārspilējums nāk par labu vienīgi ekstrēmistiem un nacionālistiem. Es atceros, ka tieši šāds pārspilējums radās tad, kad *S.Milosevic* ieņēma šo pašu virzienu. Mums to vajadzētu atcerēties.

Ceļā uz ES cita starpā ir nepieciešama arī noteiktība cīņā pret korupciju un organizēto noziedzību, kā arī caurskatāmība privatizācijas un kopējā tirgus, tostarp enerģijas tirgus, izveides procesā. Vienīgi tādi politiķi, kuri patiešām to vēlas un atbilstīgi rīkojas, ir pelnījuši savas valsts iedzīvotāju un Eiropas Savienības uzticību. Pārējiem, kas to neievēro, mēs iedegsim sarkano gaismu gan tagad, gan arī turpmāk. Tā ir vienīgā lieta, ko viņi saprot.

Brīžiem es ar šausmām vēroju, ka Bosnija un Hercegovina, pašreiz atrodoties komisāra *Rehn* kunga raksturotajās krustcelēs, varētu izvēlēties ceļu, kas ved uz nošķirtību. Citas Bosnijas un Hercegovinas kaimiņvalstis, kā izteicās *Hannes Swoboda*, visticamāk sasniegs savu mērķi daudz ātrāk, tādēļ mums ir jāturpina sniegt palīdzību šai valstij, lai tā rastu pareizo ceļu un tad, kad būs izpildīti visi nosacījumi, varētu iestāties Eiropas Savienībā. Bosnijas un Hercegovinas stabilitāte ir arī mūsu stabilitāte, jo šī valsts atrodas Eiropas Savienības vidusdaļā.

Dažkārt es vēlos, lai Bosnijas un Hercegovinas politiķi negulētu tikpat daudz nakšu cik es, domājot par šo valsti. Varbūt tad viņi strādātu labāk.

Priekšsēdētājs. – Es esmu saņēmis vienu rezolūcijas priekšlikumu⁽¹⁾, kas iesniegts saskaņā ar Reglamenta 103. panta 2. punktu.

Debates tiek slēgtas.

Balsojums notiks ceturtdien, 2008. gada 23. oktobrī.

Rakstiskas deklarācijas (Reglamenta 142. pants)

Dragoș Florin David (PPE-DE), *rakstiski*. – (RO) Es vēlētos vispirms apsveikt *Pack* kundzi par viņas darbu, veicot šo nebūt ne vieglo uzdevumu – izstrādājot šīs rezolūcijas projektu. Stabilizācijas un asociācijas nolīgums starp Eiropas Kopienām un to dalībvalstīm, no vienas puses, un Bosniju un Hercegovinu, no otras puses, uzskatāmi parāda ES apņēmību turpināt nozīmīgu darbību Balkānu reģionā, veicinot reģiona politisko, ekonomisko un sociālo stabilitāti.

Šis nolīgums paver Bosnijai un Hercegovinai jaunas perspektīvas ekonomikas attīstībai un, jo īpaši, jaunas iespējas integrācijai Eiropā, nodrošinot reģionam ne tikai stabilitāti, bet arī veicinot ekonomiskās apmaiņas, kas iezīmē lielu soli pretim integrācijai Eiropas tirgū.

Tunne Kelam (PPE-DE), *rakstiski*. – Es atzinīgi vērtēju neseno Stabilizācijas un asociācijas nolīguma ar Bosniju un Hercegovinu parakstīšanu. ES paplašināšanās uz Rietumbalkāniem ir vēl viens izšķirošs solis Eiropas apvienošanā, kas nodrošinās, ka vardarbības uzliesmojumi reģionā vairs neatkārtosies.

Tādēļ es arī aicinu Bosnijas un Hercegovinas iestādes konsekventi un pārredzami veikt reformas, lai nodrošinātu ātru integrāciju ES.

(1) Sk. protokolu.

Es atzīmēju ar bažām dažu reģionālo politiku centienus destabilizēt valsti un aicinu ES parādīt politisko gribu un apņēmību, lai palīdzētu Bosnijai un Hercegovinai novērst jebkādas etniskas vai reliģiskas konfliktus.

Apzinoties, ka ES vīzas iegūšana vēl joprojām ir liela problēma Bosnijas un Hercegovinas pilsoņiem, es aicinu Komisiju turpināt dialogu un darīt visu iespējamo, lai pēc iespējas drīzāk īstenotu ceļvežus ar mērķi ieviest bezvīzu režīmu ar Bosniju un Hercegovinu. Es iesaku dalībvalstīm līdz minimumam samazināt birokrātiskos šķēršļus vīzu iegūšanai un izveidot vienkāršotu vīzu piešķiršanas sistēmu studentiem un pilsoniskās sabiedrības aktīviem dalībniekiem.

Dumitru Oprea (PPE-DE), rakstiski. – (RO) Kad jūs pieminat Bosniju, jūs faktiski runājat par vēl vienu lappusi daudz cietušās Balkānu pussalas vēsturē. Karš Bosnijā sagrāva vairāk nekā 75 % no valsts, izraisīja vairāk nekā 200 000 cilvēku nāvi, un 1,8 miljoni cilvēku bija spiesti doties bēgļu gaitās.

Asociācijas un stabilizācijas nolīguma parakstīšana ar ES ir notikusi 13 gadus pēc kara beigām. „Nolīgums piedāvā Bosnijas un Hercegovinas pilsoņiem atvērtas durvis uz veiksmīgu nākotni, vienlaikus aicinot Bosnijas politikus atstāt pagātņi aiz muguras un virzīties uz priekšu”, paziņoja *Sven Alkalaj*, bijušais valsts ārlietu ministrs. Un viņiem tiešām ir, kā dēļ to darīt. Iedomājieties tikai par Sarajevu, 1984. gada Ziemas olimpisko spēļu galvaspilsētu, veco Mostaras tiltu, kas ietverts UNESCO Pasaules mantojuma sarakstā, Kravicas ūdenskritumus, Sutjeskas Nacionālo parku vai Jahorinas un Bjeslanicas kalnus, kur notika dažas no olimpiādes sacensībām – ir tik daudz vietu, kas aicina jūs apmeklēt Bosniju un Hercegovinu. Tomēr tā ir valsts, kurai, cita starpā, ir jāpaātrina valsts reforma un jānodrošina nediskriminējoša piekļuve izglītībai.

SĒDI VADA: D. Wallis

Priekšsēdētāja vietniece

13. Jautājumu laiks (jautājumi Komisijai)

Priekšsēdētāja. – Nākamais darba kārtības punkts ir jautājumu laiks (B6-0475/2008).

Komisijai ir iesniegti šādi jautājumi.

I daļa

Nākamais Jautājums Nr. 40 (**Armando França**) (H-0733/08)

Temats: Narkotiku apkarošanas stratēģija

Stratēģiskās narkotiku apkarošanas kampaņas īstenošana ir pamatota divos rīcības plānos diviem atšķirīgiem laikposmiem – 2005.-2008. un 2009.-2012. gadam. Ir paredzēts arī „ietekmes novērtējums” 2008. gadā, kas jāveic pirms rīcības plāna 2009.-2012. gadam pieņemšanas uz skaidra grafika pamata.

Pašreizējais lietu stāvoklis attiecībā uz narkotikām ES ir satraucošs, un problēmas risināšanai izvēlētajiem specifiskajiem līdzekļiem ir jābūt ārkārtīgi bargiem, stingriem, nemitīgiem un konsekventiem

Kāda ir Komisijas diagnoze, kas pamatota uz 2005., 2006. un 2007. gada ziņojumiem par pašreizējo situāciju, un kāds ir bijis darbību izpildes līmenis no 2005. gada līdz šim laikam?

Kāda ir pašreizējā situācija attiecībā uz ietekmes novērtējumu, kas ir jāpabeidz 2008. gadā? Kāda ir Komisijas prognoze laikposmam no 2009. līdz 2013. gadam, īpaši attiecībā uz jauniem cīņas instrumentiem un policijas un tiesu iestāžu sadarbību, kā arī uz pilsoniskās sabiedrības līdzdalību?

Siim Kallas, Komisijas priekšsēdētāja vietnieks. – Priekšsēdētājas kundze, ir skaidrs, ka neviens nevar būt apmierināts narkotiku apkarošanas jautājumā. Komisija 2008. gada 18. septembrī pieņēma priekšlikumu Eiropas Savienības Narkomānijas apkarošanas rīcības plānam 2009.-2012. gadam, kam tika pievienots ziņojums par ES Narkomānijas apkarošanas plāna 2005.-2008. gadam galīgo novērtējumu. Tas ir ietekmes novērtējums, kas ir minēts jautājumā.

Abi dokumenti tika publicēti Parlamentā tajā dienā. Novērtējumu veica Eiropas Komisija 2008. gada pirmajā pusē saskaņā ar nākamā rīcības plāna 4.5.3. darbību. Novērtējums deva svarīgu ieguldījumu jaunajam rīcības plānam. Secinājumi bija šādi:

attiecībā uz jaunā ES Narkomānijas apkarošanas plāna īstenošanu var secināt, ka gandrīz visu mērķu un darbību ziņā ir panākts progress ar dažādu sekmības pakāpi. ES Narkomānijas apkarošanas plāns ir adekvāti

atspoguļots dalībvalstu nacionālajā politikā un ir transponēts nacionālajā politikā un/vai šie mērķi jau bija atspoguļoti pašreizējos dokumentos.

Dalībvalstis ziņo, ka Rīcības plāns atspoguļo galvenās politikas jomas valsts līmenī. Novērtējums rāda, ka Rīcības plāns atbalsta konverģences procesu dalībvalstu politikā narkotiku jomā, ko Komisija uzskata par visnotaļ svarīgu.

Attiecībā uz narkomānijas stāvokli jāatzīmē, ka nav bijis ievērojams samazinājums narkotiku lietošanas izplatībā, tomēr dažu dominējošo narkotiku lietošana ir stabilizējusies un/vai nedaudz samazinājusies. Dažās dalībvalstīs kokaīna lietošana rāda augošu tendenci. Ilgtermiņa ES tendence ar narkotikām saistītu infekcijas slimību, īpaši HIV un AIDS infekciju, izplatībā pēdējos gados rāda samazināšanos, tāpat ir samazinājies ar narkotikām saistīto nāves gadījumu skaits.

Pēdējos gados ir parādījušās jaunas tendences narkotiku lietošanā, īpaši vairāku narkotiku vienlaicīga lietošana. Ir pieaudzis kokaīna konfiskāciju skaits un lielums, turpretim augu hašiša, heroīna, ekstazī un amfetamīnu konfiskācijas ir stabilizējušās. Nelegālo vielu cenas visumā ir pazeminājušās, bet tīrības līmenis šķiet samērā stabils.

Attiecībā uz Rīcības plāna ietekmi uz narkotiku situāciju, ietekmes novērtējums, uz ko atsaucas godājamais deputāts, es pieņemu, ir novērtējuma ziņojums attiecībā uz īstenošanu. Pašreizējā ar narkotikām saistīto infekcijas slimību un ar narkotikām saistīto nāves gadījumu skaita samazināšanās, no vienas puses, un ES mēroga kaitējuma samazināšanas pasākumu īstenošana, no otras puses, norāda uz skaidru korelāciju ar Rīcības plāniem, pat ja šādu saikni ir ļoti grūti neapšaubāmi pierādīt.

Dažas dalībvalstis ir panākušas ar narkotikām saistīto veselības kaitējumu dramatisku samazināšanos pēc kaitējuma mazināšanas pasākumu ieviešanas. Līdzīgus secinājumus var izdarīt par piegāžu samazināšanos un Eiropas koordināciju, kā arī par sadarbību narkotiku apkarošanas tiesībsardzībā.

Armando França (PSE). - (PT) Paldies, priekšsēdētājas kundze! Man ir īpaši jāpateicas Komisijas pārstāvim - galvenokārt par atbildi uz manu jautājumu, bet arī par atbildes kvalitāti. Es esmu ļoti rūpīgi iepazinies ar Komisijas dokumentiem.

Pirmkārt, man ir jāsaka, ka mēs piekrītam stratēģijai un Rīcības plānam, kas vispirms pievēršas piedāvājumam un tad pieprasījumam. Es vēlētos sniegt savu viedokli par piedāvājumu.

Piedāvājuma ziņā mēs esam ārkārtīgi nobažījušies par kokaīna pārpilnību un arī par sintētisko produktu pārpilnību. Turklāt mēs esam ārkārtīgi nobažījušies par vietējiem strīdiem starp bandām, kas dažās dalībvalstīs cīnās par kontroli narkotiku tirgū. Es vēlētos jums lūgt paskaidrot, cik tāl tas iespējams, kādas īpašas darbības tiek ierosinātas attiecībā uz sadarbību starp dalībvalstīm un starp dalībvalstu policijas un tiesu iestādēm, no vienas puses, un starp dalībvalstīm un ražotājvalstīm, it īpaši kokaīna ražotājvalstīm, no otras puses. Tā ir stratēģijas joma, par kuru mēs esam ļoti nobažījušies un par kuru mēs gribētu dzirdēt konkrētas atbildes no Komisijas.

Siim Kallas, Komisijas priekšsēdētāja vietnieks. – Priekšsēdētājas kundze, protams, sadarbība starp dalībvalstīm narkotiku, narkotiku karteļu un ar narkotikām saistīto noziegumu apkarošanā ir ārkārtīgi svarīga un arī ārkārtīgi grūta apgrozībā esošā milzīgā naudas daudzuma dēļ. Mūsu pirmā prioritāte, kā redzams Rīcības plānā, ir reāli apkarot kokaīna piegādes ķēdi. Mums ir vairākas iniciatīvas, kas paredz un organizē sadarbību starp ražotājvalstīm Latīņamerikā un Rietumāfrikā, lai apturētu kokaīna nelikumīgu tirdzniecību. Ir speciāli centri kā Analīzes un operāciju centrs jautājumos par narkotikām uz jūras un *Centre d'Enquête et de Coordination de la Lutte Anti-drogue en Méditerranée*. Abas iniciatīvas ir vērstas pret kokaīna nelegālo tirdzniecību.

Tātad ir sadarbība un ir iniciatīvas, bet darbības lauks ir grūts, un cīņa ir sīksta.

Man ir jāuzsver, ka te nav iespējama pašapmierinātība. Šī ir vairāk vai mazāk bezgalīga cīņa. Man ir prieks ziņot par dažiem pozitīviem rezultātiem. Slimības ir samazinājušās, tāpat arī ar narkotikām saistīto nāves gadījumu skaits.

Priekšsēdētāja. – Jautājums Nr. 41 (**Péter Olajos**) (H-0755/08)

Temats: Mājputnu gaļas produktu imports no Ķīnas

Komisijas 2008. gada 30. jūlija lēmums 2008/638/EK⁽²⁾, ar ko groza Lēmumu 2007/777/EK⁽³⁾ par gaļas produktu importu no trešām valstīm. Saskaņā ar agrāko lēmumu Ķīnai bija atļauts eksportēt uz Kopienu tikai termiski apstrādātus mājputnu gaļas produktus, kas apstrādāti hermētiski slēgtā konteinerā līdz Fo vērtībai trīs vai vairāk.

Vienlaikus pēc kompetentu Ķīnas iestāžu lūguma Komisija apstiprināja tādu mājputnu gaļas produktu importu no Ķīnas Šaņdunas provinces, kas ir apstrādāti pie zemākas temperatūras (vismaz 70° C).

Nemot vērā iepriekš minēto, vai Komisija neuzskata, ka noteikumu mīkstināšana novedīs pie Eiropas Savienības dzīvnieku veselības, pārtikas higiēnas un dzīvnieku labturības stingro noteikumu atslābuma? Vai tā nedomā, ka šāda lēmuma pieņemšana, kas attiecas tikai uz vienu valsts provinci, rada bažas, un vai Komisija domā, ka ir iespējams pārbaudīt, ka attiecīgie produkti tiešām nāk tikai no Šaņdunas provinces? Vai tā neuzskata, ka atļaujas piešķiršana vienai provincei radīs lūgumu plūdus par noteikumu atslābināšanu citās provincēs (jau ir tādas pazīmes)? Vai ieviestie pasākumi nerada risku ES mājputnu gaļas ražotāju situācijai?

Sīm Kallas, Komisijas priekšsēdētāja vietnieks. – Priekšsēdētājas kundze, dzīvnieku un sabiedrības veselības noteikumi, kas attiecas uz mājputnu gaļas eksportu no Ķīnas, nodrošina ES noteikumiem ekvivalentu aizsardzības līmeni. Šie importa noteikumi garantē, ka visi importa produkti atbilst tiem pašiem augstajiem standartiem kā produkti no ES dalībvalstīm ne tikai attiecībā uz higiēnu un visiem patērētāju drošības aspektiem, bet arī attiecībā uz dzīvnieku veselības stāvokli. ES pieejas pamatā ir princips, ka pārtikai ir jābūt drošai neatkarīgi no tās izcelsmes.

Ķīnas oficiālo kontroles sistēmu pārbaudīja uz vietas trīs Komisijas inspekcijas. Rezultāti tika publicēti SANCO ĢD tīmekļa vietnē. Inspekcijas ir parādījušas, ka kompetentās iestādes, jo sevišķi Šaņdunas provincē, ir pietiekami labi strukturētas, lai garantētu atbilstību Kopienas tiesību aktiem attiecībā uz termiski apstrādātiem mājputnu gaļas produktiem. Turklāt šīs inspekcijas misijas pārliecinājās, ka kompetentās iestādes spēj nodrošināt Kopienas importa prasību ievērošanu.

Šo pasākumu rezultātā Ķīnas iestādes ir pierādījušas Komisijas dienestiem, ka tās var apliecināt, ka termiski apstrādātās mājputnu gaļas kravas, kas tiek eksportētas uz Eiropas Savienību, ir ražotas saskaņā ar Kopienas prasībām un nāk tikai no Šaņdunas provinces.

Visas apstiprinātās fabrikas Kopienas to iestāžu sarakstā, no kurām ir atļauts termiski apstrādātās mājputnu gaļas imports, atrodas Šaņdunas provincē. Par to uz vietas pārliecinājās trīs faktu vākšanas misijas: viena 2004. gadā un divas – 2006. gadā.

Saskaņā ar PTO Nolīgumu par sanitārajiem un fitosanitārajiem pasākumiem ikviena trešā valsts var pieprasīt Komisijai eksporta atļauju no visas tās teritorijas vai tās daļas, un prasība tiek izskatīta un novērtēta saskaņā ar attiecīgajām Kopienas prasībām. Ja trešās valsts garantijas tiek atzītas par apmierinošām un ir efektīvi pārbaudītas, šādas trešo valstu prasības tiek pieņemtas, un tiek piešķirta eksporta atļauja.

Jebkāds konkurences kropļojuma risks attiecībā pret ES mājputnu gaļas ražotājiem tiek novērsts tādējādi, ka spēkā esošie pasākumi nodrošina pietiekamas garantijas, ka termiski apstrādāti mājputnu gaļas produkti no noteiktiem reģioniem atbilst tiem aizsardzības līmeņiem, kādus ES uzskata par nepieciešamiem. Patērētāju informēta izvēle būtu atbilde uz konkurences spiedienu.

Ķīnas iestādes ir paudušas interesi par Komisijas atļauju termiski apstrādātās mājputnu gaļas importam no Girinas provinces. Lai iegūtu šādu atļauju, Ķīnas iestādēm vajadzēs garantēt, ka Girinas provincē termiski apstrādātās mājputnu gaļas ražošanā piemērotie sanitārie noteikumi atbilst ES prasībām, un Komisijai vajadzēs pārbaudīt šīs garantijas inspekcijās uz vietas.

Péter Olajos (PPE-DE). - (HU) Liels paldies, komisāra kungs, par jūsu atbildi. Problēma ir tā, ka šogad bija plānotas sešas inspekcijas Ķīnā, taču līdz šim nav notikusi neviena. Tagad, oktobrī, vajadzēja būt inspekcijai par mājputniem, taču arī tā nenotika, jo ķīniešiem nebija tai laika. Mans jautājums ir – ja mēs neesam spējuši izpildīt vismaz vienu no paredzētajām sešām inspekcijām, bet nākamajam gadam plānojam 15 inspekcijas,

(2) OV L 207, 5.8.2008., 24. lpp.

(3) OV L 312, 30.11.2007., 49. lpp.

tad kā tās tiks izpildītas? Ja ķīnieši nesadarbojas ar saviem Eiropas tirdzniecības partneriem, tad kādēļ mēs atveram vārtus importam no Ķīnas un izpostām Eiropas mājputnu audzētājus? Ja Ķīna nesadarbojas, mums nav jāatver vārti viņu importam – tās ir manas domas. Liels paldies.

Sīms Kallas, Komisijas priekšsēdētāja vietnieks. – Vispirms es gribu sacīt, ka Ķīna vēlas sadarboties, un mums nav norāžu, ka Ķīna nevēlētos sadarboties. Otrkārt, attiecībā uz inspekcijām un misijām, šīs misijas līdz šim ir uzskatītas par apmierinošām. Ja vien būs šaubas vai jautājumi, mums būs jaunas misijas. Intervāls starp pēdējo misiju un šo gadu bija saistīts ar administratīvām darbībām Ķīnā starp divām ministrijām. Tomēr – vismaz no Komisijas puses – mēs nevaram teikt, ka būtu kāda nevēlēšanās sadarboties ar mums attiecībā uz standartiem un produktu kvalitāti.

Ja būs šādas norādes, Komisija ir gatava organizēt jaunas misijas. Līdz šim tās nav uzskatītas par nepieciešamām.

Ķims Allister (NI). – Komisār, es dzirdu, ko jūs sakāt, bet tas sabalsojas ar Brazīlijas liellopu gaļas strīdu, kad Komisija mēnešiem ilgi stāvēja tur, kur jūs stāvat šodien, un pārliecināja mūs, ka viss ir kārtībā, un tad beidzot tika piespiesta noteikt aizliegumu.

Jūs esat sacījis, ka šī gaļa tiks pakļauta līdzīgām pārbaudēm. Vai jūs varat apgalvot bez ierunām, ka ikviens importētās gaļas gabals tiks pakļauts tikpat stingrām veterinārām pārbaudēm, kādas tiek prasītas mūsu ražotājiem? Vai tiks pārbaudīta tāda pati produkcijas daļa, un kā jūs zināsit, ka produkti tiešām ir no Šaņdunas provinces. Vai ir pietiekami, ka tā tikai ir ražota tur? Tie ir jautājumi, kas rada aizvainojumu mūsu ražotājos, jo viņi tiek pakļauti visāda veida prasībām, ieskaitot atteikšanos no būriem. Vai tas notiks Ķīnā tādā pašā tempā? Viņi uzskata, ka strādā par mazāku algu lēto importu dēļ.

Armando Franča (PSE). – (PT) Liels paldies, priekšsēdētājas kundze, es runāšu īsi. Mans jautājums ir līdzīgs iepriekšējam. Es piekritu, ka nesen ir bijuši centieni inspicēt un uzraudzīt produktus un ka ir būtiski, lai šie centieni turpinātos. Tomēr nedrīkst būt nekādu noteikumu mīkstinājumu. Drīzāk ir jābūt prasību pastiprinājumam ar Eiropas Savienības noteiktiem skaidriem un precīziem noteikumiem, kas attiecas uz visu Ķīnu un ne tikai uz dažām provincēm, kā tikko tika minēts. Es vēlētos saņemt paskaidrojumu par šo jautājumu. Paldies, komisār.

Sīms Kallas, Komisijas priekšsēdētāja vietnieks. – Līdz šim visi šajā provincē ražotie produkti ir tikuši marķēti. Provincas iestādes ir atbildīgas par kvalitāti un arī par izcelsmes noteikumiem.

Protams, vienmēr ir jautājums, ka katru cāli nevar pārbaudīt – tā tas ir arī Eiropas Savienībā. Bet tas, ko Komisija var darīt šajās inspekcijās – un es esmu informēts, ka nākamā inspekcija notiks nākamajā gadā un tā jau ir iepļānota –, ir pārbaudīt, vai administratīvās sistēmas spēj kontrolēt, kā šie mājputni tiek ražoti un kāds ir dzīvnieku veselības aizsardzības līmenis. Līdz šim atbildes ir bijušas apmierinošas.

Protams, fakti tiks pastāvīgi pārbaudīti, bet tie ir Pasaules Tirdzniecības organizācijas noteikumi, un mēs vienmēr esam guvuši labumu no atklātības. Kvalitāte ir svarīga, standarti ir svarīgi. Līdz šim mēs esam pārliecināti, ka Ķīnas mājputnu produktu kvalitāte ir apmierinoša, un nākamā province, kā jau minēju, vēlas pievienoties.

Priekšsēdētāja. – Jautājums Nr. 42 (**Ona Juknevičiene**) (H-0786/08)

Temats: Eiropas Sociālā fonda izmantošana dalībvalstīs

Eiropas Sociālais fonds (ESF) kā viens no ES struktūrfondiem tika izveidots, lai samazinātu labklājības un dzīves līmeņa atšķirības starp dalībvalstīm un reģioniem ar mērķi veicināt nodarbinātību, kā arī ekonomisko un sociālo kohēziju. Laikposmā no 2007. līdz 2013. gadam aptuveni 75 miljardi euro tiks sadalīti ES dalībvalstīm un reģioniem šo mērķu sasniegšanai. Dalībvalstis finansē vairākas dažādas programmas, un šajā sakarā ir svarīgi zināt, kā dalībvalstis, jo sevišķi jaunās, izmanto pieejamos līdzekļus un kādi rezultāti ir sasniegti dzīves līmeņa paaugstināšanā un nodarbinātības veicināšanā.

Vai Komisija plāno publicēt paziņojumu par ESF izmantošanu dalībvalstīs un, ja plāno, kad mēs varam gaidīt šādu paziņojumu? Ja Komisija plāno sniegt šādu paziņojumu, vai mēs varam sagaidīt gan kvalitatīvu, gan kvantitatīvu ESF līdzekļu izlietojuma analīzi? Ir izšķiroši svarīgi ne tikai zināt, cik daudz naudas ir izlietots dažādu programmu īstenošanai, bet arī nodrošināt, lai ES pilsoņi gūst taustāmu un ilgtspējīgu labumu.

Ja Komisija neplāno šādu paziņojumu, tad kādēļ, un kā Komisija var garantēt pārredzamu un efektīvu ESF izmantošanu?

Siim Kallas, *Komisijas priekšsēdētāja vietnieks*. – Komisija atgādina, ka Eiropas Sociālais fonds ir nodibināts ar EK līguma 146. pantu, lai uzlabotu nodarbinātības iespējas darba ņēmējiem iekšējā tirgū un tādējādi veicinātu dzīves līmeņa paaugstināšanos. Sociālais fonds arī veic darbības ar mērķi nostiprināt ekonomisko un sociālo kohēziju.

Komisija piekrīt cienījamajai deputātei par Eiropas Sociālā fonda konkrēto ieguvumu publicēšanas svarīgumu. Šajā kontekstā Komisija gatavojas sniegt vairākus tematiskus ziņojumus par Eiropas Sociālā fonda atbalstu un darbībām, atbalsta saņēmējiem un sasniegtajiem rezultātiem. Pirmajam ziņojumu kopumam ir jābūt pieejamam 2009. gada sākumā.

Turklāt EK līguma 159. pants paredz, ka Komisijai ik pa trim gadiem ir jāiesniedz ziņojums Eiropas Parlamentam, Padomei, Ekonomikas un sociālo lietu komitejai un Reģionu komitejai par progresu ekonomiskās un sociālās kohēzijas sasniegšanā. Pēdējo Kohēzijas ziņojumu publicēja 2007. gadā, un tajā īpaša uzmanība tika veltīta ieguldījumiem cilvēkresursu attīstībā. Nākamais ziņojums tiks iesniegts 2010. gadā. Turklāt Komisija starplaikā publicēs tā saukto „Progresa ziņojumu”.

Ona Juknevičienē (ALDE). – Es esmu ļoti apmierināta ar jūsu ļoti precīzo un konkrēto atbildi, tādēļ liels paldies. Mani iepriecina, ka Komisija atzīst manis izvirzīto jautājumu par svarīgu ne tikai Parlamenta deputātiem, bet arī Komisijai. Es tomēr uzskatu, ka tas ir vissvarīgākais mūsu cilvēkiem. Viņiem ir jāzina par šo līdzekļu izmantošanas pārredzamību un efektivitāti. Tādēļ es gaidīšu ziņojumu 2009. gada sākumā.

Vai jūs, lūdzu, varētu man pateikt, kurš ĢD gatavos šo ziņojumu 2009. gadā?

Siim Kallas, *Komisijas priekšsēdētāja vietnieks*. – Par šiem ziņojumiem ir atbildīgs Nodarbinātības ĢD mana laba kolēģa Špidla kunga vadībā. Skaitļi ir interesanti, un mēs nodrošinām deviņu miljonu cilvēku apmācību Eiropā katru gadu – tur arī ir tas labums.

Zita Pleštinská (PPE-DE). – (SK) Izdevumus, kas saistīti ar būvniecību vai pārbūvēm, var viegli kontrolēt. Eiropas Sociālā fonda finansētajos projektos mērķa grupas iegūst zinātību, jaunas prasmes un kompetences, tāpēc bilance ir atkarīga no ierēdņu subjektīvajiem uzskatiem. Dalībvalstu birokrātijas radītā NVO un neatkarīgo struktūru maksātnešpēja bieži neļauj Eiropas Sociālā fonda līdzekļu saņēmējiem iesaistīties citās darbībās šīs programmas ietvaros. Kādi instrumenti ir Komisijas rīcībā, lai nodrošinātu, ka dalībvalstis neceļ pārmērīgus administratīvus šķēršļus Eiropas Sociālā fonda finansētajos projektos ieguldīto līdzekļu atmaksai?

Gay Mitchell (PPE-DE). – Vai es varētu lūgt komisāru šajā laikā, kad lejušlīde ķeras pie mūsu papēžiem, novērtēt Sociālā fonda sadarbības iespējas ar vietējo attīstības partnerību valdēm ne vien tajās dalībvalstīs, kur tādas ir, piemēram, Īrijas Republikā, bet arī citās dalībvalstīs? Šajā sakarā viņam varētu būt diskusijas ar ESAO, kas ir veikusi pētījumu par vietējās attīstības efektivitāti, veicinot apmācību, mikro darbavietu radīšanu un vides uzlabošanu cilvēkiem, kuri zaudējuši darbu.

Es neceru, ka komisārs varētu atbildēt uz to visu šodien, bet es tiešām lūgtu viņu novērtēt šo iespēju un varbūt apspriesties ar ESAO, lai novērtētu, kā Sociālais fonds, sociālās partnerības un vietējās attīstības partnerības varētu strādāt roku rokā, lai apmierinātu kopienu apmācību un mūsu pilsoņu nodarbinātības vajadzības, īpaši lauku teritorijās.

Siim Kallas, *Komisijas priekšsēdētāja vietnieks*. – Pirmkārt, par birokrātiju un administratīvo slogu – tie, protams, pastāv. Kā es teicu, mans kolēģis Špidla kungs ir atbildīgs par naudas izmantošanu un es esmu atbildīgs par budžeta izpildi, nodrošinot, ka nauda netiek izšķērdēta. Tā vienmēr ir dilemma.

Mēs cenšamies būt pēc iespējas elastīgi, taču vienlaikus ieguvumus un iespējamus rezultātus rūpīgi pārbauda vietējās iestādes, maksātāji un varbūt arī atbildīgā ministrija. Tas ietver arī Eiropas Revīzijas palātu un mūsu ĢD, tā kā ir arī citi kontroles slāņi.

Rezultātu vērtē ar plašu sabiedrības līdzdalību, un projektiem ir jābūt redzamiem, tādēļ mums ir pienākums visu publicēt tīmekļa vietnē par finansēšanu, lai ikviens tam varētu sekot. Tomēr Sociālais fonds finansē galvenokārt apmācību.

Atbildot uz nākamo jautājumu: ir sadarbība starp dažādiem struktūrfondu finansēšanas avotiem, ieskaitot Sociālo fondu un reģionālās attīstības fondus un, vismaz manā valstī, tie ļoti cieši savstarpēji sadarbojas. Šī sadarbība ir atkarīga no vietējām iestādēm. Mēs varam tikai atbalstīt labu sadarbību un efektīvu naudas izlietošanu.

II daļa

Priekšsēdētāja . – Jautājums Nr. 43 (**Dimitrios Papadimoulis**) (H-0746/08)

Temats: Kopienas līdzfinansētie projekti un *Siemens* „melnās kases”

Grieķijas un Vācijas tiesu iestādes turpina izmeklēt *Siemens* „melnās kases”, ko uzņēmums izmantoja, lai kukuļotu politiskās partijas un amatpersonas ar nolūku iegūt lielus valsts sektora darbus un piegādes līgumus. Vācijas tiesas jau ir izvirzījušas apsūdzību augstai uzņēmuma bijušajai amatpersonai, kas ir izteikusi pieļāvumu, ka „melnās kases” ir bijušas arī Grieķijā.

Tā kā šie kukuļi var attiekties arī uz Kopienas līdzfinansētiem projektiem, vai Komisija var pateikt, vai OLAF vai kāds cits no tās dienestiem izmeklē šādu projektu piešķiršanas procedūru un īstenošanas likumību?

Siim Kallas, *Komisijas priekšsēdētāja vietnieks*. – Šie jautājumi vienmēr ir ļoti sarežģīti un nopietni. Eiropas Krāpšanas apkarošanas birojs (OLAF) ir pilnvarots izmeklēt lietas saistībā ar ES līdzekļiem, ja ir pietiekami nopietnas aizdomas par krāpšanu vai nelikumībām, kas izdarītas pret Eiropas Savienības finanšu interesēm.

Gadījumos, kad projektus līdzfinansē ES fondi – kā tas ir gadījumā ar struktūrfondiem – dalībvalstīm un Komisijai ir kopīga atbildība par šo līdzekļu pārvaldību. Šajā sakarā dalībvalstīm ir primārā atbildība par izdevumu sadalījumu un nepieciešamajām kontrolēm. Turklāt par šādu kontroļu un izmeklēšanu rezultātiem un iespējamo krāpšanu vai nelikumību ziņošanu OLAF, kā godājamajam deputātam varbūt zināms, ir reglamentējoši noteikumi saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 1681/94, kas nosaka, ka dalībvalstīm atbilstīgā posmā ir jāziņo Komisijai detaļas par šādu iespējamās krāpšanas vai nelikumību lietu izmeklēšanu. Turklāt, ja vien tas tiek atzīts par piemērotu, OLAF uztur ciešus sakarus ar valsts kompetentajām iestādēm par progresu šādās lietās.

Par lietām, uz kurām atsaucas godājamais deputāts, OLAF ir informējis Komisiju, ka tas ir lietas kursā par šīm izskatāmajām lietām Vācijā un Grieķijā, bet līdz šim neviena šo dalībvalstu tiesu iestāde nav prasījusi OLAF tiešu palīdzību lietās, kurās iesaistīts *Siemens* saistībā ar struktūrfondiem. Turklāt Komisija varētu norādīt uz atbildi, kas jau tika dota godājamajam deputātam uz viņa rakstisko jautājumu, kurā teikts, ka saskaņā ar Regulas (Euratom, EK) Nr. 2185/96 3. pantu ekonomikas operatorus nekontrolē vienlaikus gan Komisija, gan dalībvalstis uz vienu un to pašu faktu pamata saskaņā ar Kopienas nozaru noteikumiem vai valsts tiesību aktiem. Turklāt Komisija var jebkurā brīdī sākt pienākumu neizpildes procedūru pret dalībvalsti uz EK līguma 226. panta pamata, ja ir pietiekami elementi, kas norāda uz Kopienas publiskā iepirkuma tiesību aktu pārkāpumu. Attiecībā uz konkrētajām lietām, uz kurām norādījis godājamais deputāts, Komisijai nav šādu elementu, kas varētu pamatot pienākumu neizpildes procedūras uzsākšanu.

Dimitrios Papadimoulis (GUE/NGL). (EL) Komisār, tieši to es jums jautāju. Jūs ļoti labi zināt, ka *Siemens*, kas ir liels un vecs uzņēmums, ir ieguvis vairākus miljonus euro vērtus līgumus no līdzfinansētām programmām. Tas atrodas Vācijā un ir ieguvis līgumus Grieķijā un citur. Ir zināmi apvainojumi un pieņēmumi par tā kukuļošanas un korupcijas darbībām.

Kā jūs varat būt tik pārliecināts, ka tas neizmantoja tās pašas metodes un tās pašas „melnās kases” līdzfinansētajām programmām? Komisār, cik ilgi jūs gatavojaties slēpties aiz izmeklēšanām, kas notiek Vācijā un Grieķijā? Jūs varat darboties pēc savas iniciatīvas. Vai jūs gatavojaties kā kompetents komisārs pieprasīt OLAF izmeklēt šo lietu vai nedarīsiet neko, jo baidāties no milža, ko sauc *Siemens*?

Siim Kallas, *Komisijas priekšsēdētāja vietnieks*. – Nē, es nebaidos no *Siemens* un labprāt nosūtītu OLAF izmeklēt šīs lietas, bet, protams, ir noteikts skaidrs juridisks ietvars, kurā mēs varam rīkoties un sākt izmeklēšanu. Mēs sekojam notikumam gaitai, kā jau teicu, un mēs varam mudināt dalībvalstis, un varam pieprasīt, lai tās informē mūs (jebkurā gadījumā tām ir pienākums mūs informēt) un lai darbojas aktīvi. Bet pašlaik ir jābūt norādei un dalībvalstu lūgumam par OLAF palīdzību. Līdz šim tas tā nav bijis, bet mēs sekosim notikumiem.

Mums ir skaidrs un dažkārt ļoti delikāts atbildību un pienākumu sadalījums starp dalībvalstīm un kopienas struktūrām. Tā tas ir - jo īpaši tur, kur izmeklēšanas noteikumi ir precīzi definēti.

Priekšsēdētāja. - Jautājums Nr. 44 zaudē spēku jo tā autors *Heaton-Harris* kungs nav klāt.

Jautājums Nr. 45 (**Nirj Deva**) (H-0752/08)

Temats: Administratīvie jautājumi un Lisabonas Līgums

Vai Komisija varētu detalizēti aprakstīt pārmaiņas ES kompetencēs, kas attiecas uz Administrācijas ĢD, kuras Lisabonas Līgums būtu ieviesis? Vai Komisija plāno ieviest kādu no šīm reformām?

Siim Kallas, *Komisijas priekšsēdētāja vietnieks*. – Lisabonas Līgumā ir trīs galvenie grozītā Līguma par Eiropas Savienības darbību noteikumi, kas attiecas uz administratīvajām lietām: 197. pants par administratīvo sadarbību, 298. pants par atklātu, efektīvu un neatkarīgu Eiropas administrāciju un 336. pants par Civildienesta noteikumiem.

197. pants paredz, ka ES veic pasākumus, izņemot jebkādu saskaņošanu, lai atbalstītu dalībvalstu centienus uzlabot savu spēju īstenot ES tiesību aktus. Ir grozīts 336. pants, lai pārveidotu iestāžu civildienesta noteikumu pieņemšanas procedūru par parastu likumdošanas procedūru, tas nozīmē - normālu koplēmuma procedūru; pašreiz Padome lemj ar kvalificētu balsu vairākumu par Komisijas priekšlikumu pēc apspriešanās ar citām institūcijām.

Jaunais 298. pants prasa regulu pieņemšanu, kas nodrošinātu „atklātu, efektīvu un neatkarīgu Eiropas administrāciju”, ko mēs jau mēģinām darīt, negaidot Lisabonas Līguma galīgo stāšanās spēkā.

Nirj Deva (PPE-DE). Vai es varu pateikties komisāram par ļoti skaidro atbildi un apsveikt viņu ar atklāta un efektīva Komisijas darbības veida īstenošanu, neraugoties uz to, ka Lisabonas Līgums nekad neieraudzīs dienas gaismu?

Bet vai Komisija, to sakot, plāno ieviest kādu no tām reformām, kurām nav vajadzīga Lisabonas Līguma stāšanās spēkā, – piemēram, par iespēju uzlabošanu īstenot ES tiesību aktus par Civildienesta noteikumiem?

Siim Kallas, *Komisijas priekšsēdētāja vietnieks*. – Man ir jāsaka, godājamais deputāt, ka mēs ik dienu cenšamies uzlabot administrācijas darbu, un tagad man ir intensīvas debates ar mūsu personāla arodbiedrībām par noteikumiem attiecībā uz parlamentārajiem palīgiem, kas arī ir daļa no Civildienesta noteikumiem. Tas noteikti radīs lielāku pārredzamību un lielāku skaidrību šajā – līdz šim problemātiskajā – jomā. Tādēļ mēs esam ļoti priecīgi, ka esam atvēruši daudzas tīmekļa vietnes, kas ārkārtīgi uzlabo mūsu darbību pārredzamību.

Tā šis darbs turpinās. Attiecībā uz Civildienesta noteikumiem, kas ir solīds dokuments, – tas ir milzīgs un sarežģīts projekts, ja mēs tiešām gribam veikt pārmaiņas. Mēs varbūt apspriedsim ar Parlamentu iespējamus grozījumus nākamajā sasaukumā, bet nelielas reformas notiek. Iekšējā kārtībā mēs nesam mainījuši noteikumus par tā sauktajiem „karjeras attīstības pārskatiem”. Tādas pārmaiņas notiek praktiski katru dienu.

Reinhard Rack (PPE-DE). – (DE) Komisār, jūs atsaucāties uz faktu, ka Komisijai ir jāveic un tā veiks pastāvīgas pārmaiņas un uzlabojumus savos Civildienesta noteikumos. Viens no pēdējo gadu notikumiem, kas ir radījis nopietnas bažas, ir tas, ka liela daļa darba – patiesībā arvien vairāk un vairāk – tiek nodota aģentūrām un citām administratīvām vienībām. Vai tas nav vienotas administrācijas principa pārkāpums, īpaši administrācijas politiskās kontroles vienveidības pārkāpums?

Siim Kallas, *Komisijas priekšsēdētāja vietnieks*. – Šis ir labs jautājums, kas ir bieži apspriests arī Parlamenta Budžeta kontroles komitejā. Kā par administrāciju, revīziju un cīņu pret krāpšanu atbildīgais komisārs es, protams, esmu ļoti nobažījies; mana kolēģe *Dalia Grybauskaitė* un es vienmēr uzdodam jautājumus par jaunu struktūru radīšanas nepieciešamību, un mēs pastāvam uz to, lai šo jauno struktūru noteikumi būtu tikpat pārskatāmi un skaidri kā tie, kas ir mūsu galvenajās struktūrās un birojos.

Tādu aģentūru veidošana, kas var būt elastīgākas un precīzākas ES politikas īstenošanā, ir galvenokārt politikas veidošanas lēmums. Tas tiek plaši apspriests šeit, Parlamentā, un daudzos atsevišķos gadījumos tiek atbalstīts.

Es varu būt birokrāts, kas vienmēr uzdod jautājumus par to, kā revidēt un kā kontrolēt šīs aģentūras, bet tajā pašā laikā es nedomāju, ka zināms ES institūciju sadalījums vai zināms ES institūciju izvietojums visā Eiropā būtu slikta ideja. Tādēļ līdzsvarosim un svērsim abas puses: politikas veidošanas vajadzības un ieguvumus, no vienas puses, un administratīvo skaidrību un revīzijas skaidrību – no otras. Mēs esam centušies visos lēmumos panākt zināmu līdzsvaru.

Priekšsēdētāja. – Jautājums Nr. 46 (**Ryszard Czarnecki**) (H-0789/08)

Temats: Varas ļaunprātīga izmantošana un to ierēdņu korupcija, kuri strādā Eiropas Savienības iestādēs

Diezgan bieži Eiropas sabiedrisko domu satricina ziņojumi par ES amatpersonu varas ļaunprātīgu izmantošanu un korupciju. Vai Komisija var sniegt detaļas par šīs problēmas mērogu pēdējos mēnešos, šajā gadā kopumā un iepriekšējā gadā salīdzinājumā ar agrākajiem gadiem?

Siim Kallas, *Komisijas priekšsēdētāja vietnieks*. – Man vispirms jāsaka, ka Komisijai nav norāžu, ka tajā ir vairāk krāpšanas gadījumu nekā citās organizācijās. Komisija norāda, ka Lielbritānijas Lordu palāta speciālā ziņojumā

secināja, ka nav pierādījumu plašai korupcijai Komisijā un ka krāpšanas līmenis attiecībā pret ES budžetu nav augstāks nekā salīdzināmās valsts izdevumu programmās, ieskaitot programmas Lielbritānijā.

OLAF vidēji uzsāk aptuveni 40 iekšējās izmeklēšanas gadā par amatpersonu nodarījumiem visās ES institūcijās. Aptuveni pusē šo lietu tas secina, ka ir vajadzīgi turpmāki pasākumi, kas var būt administratīvi, disciplināri, tiesiski, finansiāli vai pat likumdošanas, vai arī dažu šo pasākumu apvienojums.

Komisijas neiecietības politika un oficiāls pienākums amatpersonām nekavējoties ziņot par nopietniem pārkāpumiem paaugstina modrību pret iespējamo krāpšanu vai korupciju. Tas tomēr var izraisīt arī daudzu tādu izmeklēšanu uzsākšanu, kurās sākotnējās aizdomas galā izrādās nepamatotas.

Attiecībā uz Komisiju 15 tās darbinieki tika pakļauti disciplināriem pasākumiem 2007. gadā salīdzinājumā ar vidēji pieciem darbiniekiem no 2004. līdz 2006. gadam. Par dažādiem pārkāpumiem 2007. gadā sankcijas tika piemērotas septiņos gadījumos, tostarp par ārējām darbībām, kas nav savienojamas ar amata cieņu, neatļautu prombūtni un finanšu pārkāpumiem.

Civildienesta noteikumos ir paredzēta labi izstrādāta disciplinārā sistēma ar iespējamām sankcijām no vienkārša brīdinājuma līdz pazemināšanai amatā un - visnopietnākajos gadījumos - līdz atlaišanai ar pensiju tiesību samazināšanu vai bez tās. Turklāt darbinieku var pakļaut personīgai finansiālai atbildībai par kaitējumu, ko radījis viņa vai viņas personīgais pārkāpums.

Ryszard Czarnecki (UEN). – (PL) Priekšsēdētājas kundze, komisāra kungs, jums nav jāņem šāda aizsardzības pozīcija. Pašreizējā Komisija noteikti var būt lepna, ka salīdzinājumā ar *Santer* kunga Komisiju to var pielīdzināt svētajam Franciskam. Tomēr ir viens cits punkts, ko es gribu pajautāt: vai jebkad kāds no Eiropas Savienības administratīvajiem darbiniekiem ir ticis arestēts un notiesāts, nevis vienkārši atlaists no amata?

Siim Kallas, Komisijas priekšsēdētāja vietnieks. – Kā es jau sacīju, mums ir izskatīšanā dažas lietas, bet līdz šim pēdējo sešu gadu laikā mēs neesam pabeiguši nevienu krimināllietu. Neviens Eiropas Komisijas ierēdnis nav notiesāts. Mums ir dažas nepabeigtas lietas, bet tās visas ir nacionālajās tiesās. Turklāt kopš 2002. gada Komisija ir atcēlusi imunitāti. Ja ierēdņa pārkāpums ir jāizmeklē, Komisija pieņem lēmumu par imunitātes atcelšanu. Mēs esam atcēlušim imunitāti sakarā ar krimināllietām 35 darbiniekiem, un līdz šim puse no viņiem ir attaisnoti, un viņu lietas slēgtas. Dažas lietas vēl turpinās, un vēl nav bijuši krimināli notiesājoši spriedumi. Tāda ir situācija attiecībā uz krimināllietām pret Komisijas ierēdņiem. Mēs esam gluži pārliecināti, ka būs arī dažas sodāmības, taču dažu valstu jurisdikcijās tas prasa ilgu laiku. Mēs noteikti sadarbojamies ar visām šīm izmeklēšanām.

Reinhard Rack (PPE-DE). – (DE) Komisār, jūs tikko pieminējāt faktu, ka korupcija kā tiesā sodāms nodarījums ir jāizmeklē un jāsoda nacionālajās jurisdikcijās. Vai vairākums šādu lietu – un es pieņemu, ka tā tas ir – ir Beļģijas lietas, un vai ierēdņi citās dalībvalstīs tiek apsūdzēti korupcijā?

Siim Kallas, Komisijas priekšsēdētāja vietnieks. – Vairākums vai varbūt visas šīs lietas ir Beļģijas tiesās, jo amatpersonas atrodas Beļģijā. Tādēļ vairākums lietu ir Beļģijā un arī Luksemburgā.

Priekšsēdētāja. – Tā kā nākamie jautājumi attiecas uz vienu un to pašu tematu, tie tiks ņemti kopā. Jautājums Nr. 47 (**Eoin Ryan**) (H-0712/08)

Temats: Ietekmes novērtējums par kopējo konsolidēto uzņēmumu ienākuma nodokļa bāzi (KKUINB)

Uzrunā EKON komitejai šī gada jūnijā komisārs *L. Kovacs* atsaucās uz KKUINB ietekmes novērtējumu, ko viņš aprakstīja kā „izšķirošu” viņa ierosinātajam tiesību akta priekšlikumam. Vai Komisija var sīkāk paskaidrot par šo ietekmes novērtējumu un apstiprināt, ka, ja tas izrādīsies nelabvēlīgs KKUINB priekšlikumam, Komisija noliks malā šāda tiesību akta priekšlikuma plānus?

Jautājums Nr. 48 (**Marian Harkin**) (H-0724/08)

Temats: Kopējā konsolidētā uzņēmumu ienākuma nodokļa bāze (KKUINB)

Kāda ir pašreizējā situācija attiecībā uz apspriedēm par kopējās konsolidētās uzņēmumu ienākuma nodokļa bāzes ieviešanu un, ņemot vērā Īrijas elektorāta Lisabonas balsojumā paustās bažas par šo jautājumu, vai Komisija ir kaut kādā veidā mainījusi savu pieeju?

László Kovács, Komisijas loceklis. – Kopējās konsolidētās uzņēmumu ienākuma nodokļa bāzes (KKUINB) ietekmes novērtējums pašlaik tiek veikts. Šis novērtējums ietvers vairākus iespējamus variantus ES līmeņa uzņēmumu ienākuma nodokļa sistēmai.

Saskaņā ar Komisijas pašreizējo praksi šāda veida priekšlikumam ir jāpievieno ietekmes novērtējums, kas sagatavots atbilstīgi pamata analītiskajiem soļiem, kuri noteikti ietekmes novērtējuma pamatnostādnes. Galvenie analītiskie soļi ir: identificēt problēmu, definēt mērķus, attīstīt galvenos politikas variantus, analizēt to ietekmi, salīdzināt variantus un izklāstīt politikas uzraudzību un novērtēšanu.

Novērtējums sniegs pārrobežu uzņēmumu ienākuma nodokļa šķēršļu iekšējā tirgū aprakstu un to pastāvēšanas pierādījumus, kā arī definēs mērķus, kas jāsasniedz reformai. Tiks analizēti alternatīvi politikas varianti, ieskaitot KKUINB, kas varētu novērst šķēršļus, un novērtēta to ekonomiskā, vides un sociālā ietekme.

Attiecībā uz visbūtiskākajiem dažādu politikas variantu ietekmes veidiem novērtējums mēģinās noteikt: a) alternatīvo ienākuma nodokļa reformas variantu ekonomisko ietekmi uz ES konkurētspēju, uz ES ekonomikas un labklājības izaugsmi; b) to attiecīgo ietekmi uz uzņēmumu atbilstības izmaksām un c) jo īpaši to attiecīgo ietekmi uz valstu uzņēmumu ienākuma nodokļa bāzēm un uz nodokļu administrācijas izmaksām.

Ir sasniegts ievērojams progress ietekmes novērtēšanas sagatavošanā, bet darbs vēl nav pabeigts. Kad ietekmes novērtējums būs pabeigts un būs novērtēti dažādie varianti, Komisija izdarīs nepieciešamos secinājumus. Tas, ka Komisija veic ietekmes novērtējumu, nenozīmē, ka priekšlikums noteikti tiks izvirzīts.

Eoin Ryan (UEN). – Sacīt, ka esmu vilies atbildē, būtu maigi sacīts: tieši to pašu jūs sacījāt mums pagājušā gada jūnijā. Jūs sacījāt, ka mums tas būs septembrī. Man ir jāsaka, ka kļīst ļoti stipras baumas, ka jūs esat saņēmis starpposma ziņojumu par KKUINB. Jūs neesat to oficiāli pieņēmis, bet es pieļauju, ka šis ziņojums nav labvēlīgs KKUINB idejai un mums tas nav pieejams tāpēc, ka jūs neesat to oficiāli pieņēmis.

Es vēlētos jums vaicāt, vai tas ir tā, un tad tas ir ārkārtīgi negodīgi, jo šis ir jautājums, kuru mēs esam apsprieduši jau ilgu laiku. Par to ir liels satraukums abās pusēs, un es uzskatu, ka jums ir jāparāda mums šis ziņojums vai starpposma ziņojums, lai mēs varētu redzēt, kāda ir ziņojuma nostāja šajā ļoti, ļoti svarīgajā jautājumā. Es ļoti stingri lūgtu jūs to izdarīt. Es domāju, ka ir nepareizi, ja jūs esat saņēmis starpposma ziņojumu un nerādāt to mums tāpēc, ka tas neuzrāda to, ko Komisija vēlas šajā jautājumā.

Marian Harkin (ALDE). – Es vēlos papildināt Ryan kunga komentārus. Konkrētais jautājums bija šāds: ja novērtējums izrādās nelabvēlīgs, vai jūs atliksiet KKUINB ieviešanas plānus? Un šis jautājums netika atbildēts.

Ir bijuši arī vairāki citi novērtējumi – ko acīmredzot nav veikusi Komisija –, kuri ir parādījuši, ka daudzējādā ziņā KKUINB sabruktu zem sava svara.

Bet, tā kā jūs neatbildējāt uz uzdoto jautājumu, es vēlos uzdot jums vēl vienu vai divus jautājumus. Vai jūs nepiekrītu, ka tā ir vienkāršošana? Tagad mums ir 27 nodokļa bāzes. Ar KKUINB būtu 28. Ja tā darbotos, vai jūs nepiekrītu, ka tā grautu Eiropas spēju piesaistīt tiešus ārzemju ieguldījumus, jo vienā valstī maksājamo daudznacionālo uzņēmumu nodokli vairs nenoteiktu šis valsts tiesību akti, bet gan norāde uz sarežģītu formulu, ko varētu aprēķināt tikai, atskatoties pagātnē. Citiem vārdiem, nekādas politikas noteiktības, un tas vairāk par visu atbaidīs ārvalstu tiešos ieguldījumus. Es, lūdzu, vēlos jūsu viedokli par to, komisāra kungs.

László Kovács, Komisijas loceklis. – Jā, ir taisnība, ka mēs gatavojamies iesniegt priekšlikumu šī gada rudenī, bet jums ir jāsaprot, ka tādā ambiciozā projektā kā KKUINB nav iespējams precīzi paredzēt, kad mēs būsīm gatavi iesniegt priekšlikumu, jo tas ir atkarīgs no ietekmes novērtējuma pabeigšanas un tā analīzes Komisijā.

Attiecībā uz korelāciju starp Īrijas referendumu par Lisabonas Līgumu un KKUINB es vēlos uzsvērt, ka Komisija izmanto izsvērtu pieeju, kas pamatota uz plašu apspriešanu un visu KKUINB aspektu detalizētu izpēti. Komisija apzinās jautājumus, ko izvirzījis elektorāts Īrijā referenduma laikā par Lisabonas Līgumu. Tomēr es gribētu norādīt, ka Lisabonas Līguma noteikumiem nav nekādas tiešas ietekmes uz procesu, kurā dalībvalstis galā izlemj par jebkuru priekšlikumu par iespējamo Komisijas priekšlikumu par KKUINB.

(Eoin Ryan starpsauciens no zāles)

Priekšsēdētāja. – Es atvainojos, Ryan kungs. Reglaments atļauj jums uzdot papildu jautājumu. Es nedodu jums vārdu.

Priekšsēdētāja. – Jautājums Nr. 49 (**Georgios Papastamkos**) (H-0716/08)

Temats: ES un Ķīnas muitu sadarbība

Kāds ir Komisijas vērtējums par ES un Ķīnas muitu sadarbības organizācijas un efektivitātes līmeni?

László Kovács, *Komisijas loceklis.* – Priekšsēdētājas kundze, vai es varu atbildēt uz *Ryan* kunga komentāriem ļoti īsi? Es tikai vēlos jums sacīt, ka jūs drīz saņemsiet pilnīgu, juridiski pamatotu atbildi no mana biroja vadītāja. Tad jūs sapratīsiet mūsu nostāju.

Attiecībā uz otro jautājumu – muitas sadarbība ir ES un Ķīnas stratēģiskās partnerības svarīga daļa. ES un Ķīnas Nolīgums par muitas sadarbību un savstarpējo administratīvo palīdzību ar Ķīnu nodrošina šīs sadarbības tiesisko pamatu. ES un Ķīnas Apvienotā muitas sadarbības komiteja sanāk vienu reizi gadā, lai pārskatītu un pārvaldītu Nolīguma īstenošanu.

Saskaņā ar Muitas sadarbības nolīgumu ES un Ķīna attīsta būtisku mijiedarbību galvenajās muitas jomās, kas organizētas, lai skaidri atspoguļotu Eiropas Kopienas intereses.

Preču viltošanas problēma ir mūsu galvenā prioritāte attiecībā uz Ķīnu, kas ir lielākais avots, no kura viltotās preces šķērso ES ārējās robežas. Manu vizīšu laikā 2008. gada janvārī un aprīlī es panācu vienošanos ar ķīniešu partneriem par vērienīga Rīcības plāna izstrādāšanu par intelektuālā īpašuma tiesību (IĪT) nostiprināšanu ar konkrētiem mērķiem un pasākumiem, kas jāpieņem ES un Ķīnas augstākā līmeņa sanāksmei decembrī. Tam ir jāietver, cita starpā, informācijas apmaiņas sistēma par IĪT riskiem, operatīvo amatpersonu apmaiņas programma un sadarbība partnerību attīstībā ar uzņēmējdarbības kopienām Ķīnā un Eiropas Savienībā.

Piegādes ķēžu nodrošināšana ir vēl viens būtisks ES un Ķīnas muitas sadarbības aspekts. Kopējais izmēģinājuma projekts par drošu tirdzniecības ceļu darbojas kopš 2007. gada novembra ar trīs ostu piedalīšanos – Šenžeņa Ķīnā, Roterdama Nīderlandē un Felikstova Apvienotajā Karalistē.

Šī projekta mērķis ir nostiprināt drošību, vienlaikus veicinot tirdzniecību starp ES un Ķīnu ar modernas tehnoloģijas izmantošanu un iepriekšējas informācijas apmaiņu. Tajā pašā laikā tas palīdzēs labāk apkarot nelikumīgo preču tirdzniecību. Turklāt izmēģinājuma projekta mērķis ir augsnes sagatavošana nākotnes nolīgumam par drošības pasākumu savstarpēju atzišanu un Apstiprinātu ekonomisko izpildītāju (AEI) un tā Ķīnas partnerorganizāciju. Tas ietver sadarbību tādās svarīgās jomās kā Ķīnas drošības tiesību aktu pielāgošana, informācijas apmaiņa un riska analīze. Vienlaikus Ķīna ir pieņēmusi un īstenojusi no 2008. gada 1. aprīļa savus tiesību aktus par AEI, kas šķiet ļoti līdzīgi Eiropas Kopienas koncepcijai.

ES un Ķīna pastiprina sadarbību arī citās svarīgās jomās. ES un Ķīnas nolīgumu par tirdzniecības ar narkotiku prekursoriem koordinētām pārbaudēm ir paredzēts parakstīt nākamajā ES un Ķīnas augstākā līmeņa sanāksmē, un tas ļaus efektīvāk apkarot tirdzniecību ar nelegālām narkotikām.

Mēs vienojamies tālāk pastiprināt sadarbību, lai apkarotu krāpšanu, izveidojot savstarpējas palīdzības mehānismu.

Eiropas Krāpšanas novēršanas birojs (*OLAF*) ir komandējis vienu aģentu uz Ķīnu, lai atbalstītu biroja pretkontrabandas un pretviltošanas darbības, jo īpaši attiecībā uz cigarešu kontrabandu.

ES ir gatava turpināt palīdzēt Ķīnai muitas darbības spējas palielināšanā, arī ar nesen publicēto muitas dokumentu izmantošanu.

Lai gan mēs esam guvuši panākumus muitas sadarbības pastiprināšanā ar Ķīnu, ir jāveic turpmāki pasākumi, īpaši attiecībā uz preču viltošanas un pirātisma apkarošanu. Iepriekšminēto iniciatīvu pienācīga īstenošana, īpaši ierosinātā IĪT piemērošanas rīcības plāna īstenošana, noteiks šīs sadarbības efektivitātes līmeni.

Georgios Papastamkos (PPE-DE). – (*EL*) Paldies par jūsu atbildi, komisāra kungs. Tirdzniecības deficīts starp ES un Ķīnu 2007. gadā sasniedza 160 miljonus euro par sliktu Eiropas Savienībai. Lielā mērā šis deficīts ir nepilnīgas muitas sadarbības starp ES un Ķīnu rezultāts. Blakus skaitļiem mēs esam arī stipri ieinteresēti – kas ir pilnīgi saprātīgi – sabiedrības veselībā, Eiropas patērētāju aizsardzībā un, protams, Eiropas produktu konkurētspējā.

Es ticu, ka šīs kontroles tiks tuvākajā nākotnē pastiprinātas, lai mēs varētu aizsargāt sabiedrības intereses, par kurām es runāju.

László Kovács, *Komisijas loceklis*. – Es pilnīgi piekritu jūsu bažām – manuprāt, preču viltošana ir kaut kas daudz lielāks par finansiālu problēmu.

Vispirms tas ir juridisks jautājums – intelektuālā īpašuma tiesību pārkāpums.

Otrkārt, tā ir finansiāla vai ekonomiska problēma, jo tā grauj dalībvalstu ienākumus, kā arī oriģinālos produktus ražojošā uzņēmuma peļņu, un var pat radīt darbavietu zaudējumu mūsu dalībvalstīs.

Bet, treškārt – un tās ir manas īstās raizes –, tā ir jauns drauds mūsu pilsoņu drošībai un veselībai, un pat dzīvībai, jo, kā jūs ļoti skaidri uzsvērāt, tas ir patērētāju aizsardzības jautājums. Kad es pirmo reizi uzzināju, ka ES muita ir konfiscējusi kravu ar medikamentiem un farmaceitiskajiem līdzekļiem sirds un asinsvadu slimību ārstēšanai, kuru ampulās bija ķieģeļu pulveris un dzeltenā krāsa, es biju tiešām satriekts.

Tādēļ tas ir daudz kas vairāk, nekā finanšu vai juridisks jautājums. Tas ir mūsu pilsoņu drošības jautājums, un mums ir jādara viss, ko spējam.

Es varu sacīt, ka tagad esmu daudz optimistiskāks – aprīlī es tikos ar savu kolēģi, jauno ministru, kas ir atbildīgs par muitu Ķīnā. Pat ar viņa priekštecī es sajutu dažas pozitīvas pārmaiņas ķīniešu stilā, viņu sarunu vešanas veidā. Kopš 2005. gada tas ir kļuvis arvien konkrētāks, arvien precīzāk orientēts, un Ķīna ir veikusi dažus pasākumus. Piemēram, viņi pat ir grozījuši tiesību aktus attiecībā uz preču viltošanas apkarošanu.

Tomēr jums ir taisnība, ka tas viss vēl nedarbojas optimālā veidā. Tādēļ mēs uzsākām rīcības programmu, un es ļoti skaidri pateicu savam jaunajam partnerim, ka mēs sagaidām no Ķīnas konkrētus pasākumus un konkrētus rezultātus tirgū, un es domāju, ka viņš saprata vēstījumu.

Vēl viens vai divi cēloņi manam optimismam: pirmkārt, Ķīna, kas ir topoša lielvalsts, kurai ir arvien lielāka nozīme pasaules ekonomikā un pasaules politikā, manuprāt, nevar atļauties tikt iesaistīta, tikt uzskatīta par vislielāko viltoto preču ražotāju. Otrkārt, Ķīna arvien vairāk ir mērķa valsts. Gluži nesen mēs uzzinājām par ķīniešu viltoto piena pulveri, kas izraisīja vairāku bērnu nāvi. Tādēļ tā ir ne tikai izcelsmes valsts, bet arī mērķa valsts, mērķis preču viltotājiem.

Avril Doyle (PPE-DE). – Kā Eiropas Parlamenta delegācijas attiecībām ar Ķīnas Tautas Republiku locekle es ar interesi atzīmēju jūsu atbildi.

Vai vispār ir bijis kāds uzlabojums Ķīnas atbaidošajā preču viltojumā un intelektuālā īpašuma zādzību raksturojumā, kopš tā pievienojās PTO, un kādi pasākumi ir vērsti pret Ķīnu, lai panāktu uzlabojumu šajā jomā?

Jūs minējāt EK un Ķīnas Apvienoto muitas komiteju. Kas tajā pārstāv EK pusi, un kādas ir kvalifikācijas prasības, lai kļūtu par tās locekli?

Mans pēdējais jautājums: vai šai apvienotajai komitejai ir darba uzdevums risināt dažādu atkritumu produktu tirdzniecību no Eiropas uz Ķīnu to apglabāšanai?

László Kovács, *Komisijas loceklis*. – Viens no skaitļiem, uz kuriem es varu atsaukties savā atbildē ir tas, ka 2005. gadā vairāk nekā 80 % no viltotajiem produktiem nāca no Ķīnas. Tagad šī daļa ir aptuveni 60 %. Domāju, ka būtu priekšlaicīgi sacīt, ka tas ir Muitas sadarbības nolīguma rezultāts un ikgadējās Muitas sadarbības komitejas sanāksmes rezultāts, bet es esmu visai drošs, ka starp abiem ir zināma korelācija.

Kā jau esmu sacījis, Ķīnas tiesību aktos ir izdarīti grozījumi: viltotu preču ražošana un izplatīšana tagad ir kriminālkodeksa elements, kas agrāk tā nebija, un ir ieviestas arī muitas kontroles. Es neteiktu, ka šīs eksporta kontroles ir sistemātiskas un plašas. Tām ir drīzāk epizodisks un gadījuma raksturs, taču arī tas ir solis uz priekšu. Šie ir konkrētie fakti, kas liecina, ka Ķīna ir vairāk gatava sadarbībai un uztver to nopietnāk. Es jau esmu runājis par ķīniešu motivāciju.

Apvienotās muitas sadarbības komitejas līdzpriekšsēdētāji ir ministrs no Ķīnas puses un es no ES vai EK puses, bet apvienotajā komitejā ir pārstāvētas arī visas dalībvalstis ekspertu līmenī. Viņiem ekspertu līmenī ir vairāk nekā viena sanāksme gadā. Reizi gadā tiekas arī abi apvienotās komitejas līdzpriekšsēdētāji un apspriež jautājumus.

Priekšsēdētāja. – Jautājums Nr. 50 (**Seán Ó Neachtain**) (H-0708/08)

Temats: Drošības pasākumu finansēšana Eiropas reģionālajās lidostās

Līdz 2008. gada beigām Komisijai ir jāpublicē ziņojums par drošības pasākumu finansēšanu Eiropas lidostās, kas var novest pie jauna tiesību akta priekšlikuma par šo jautājumu.

Tā kā drošības izdevumi veido smagu slogu Eiropas reģionālajām lidostām, vai Komisija var pateikt, kādus risinājumus tā uzskata par nepieciešamiem, lai palīdzētu reģionālajām lidostām pārvaldīt pieaugošās drošības izmaksas? Turklāt - vai Komisija plāno ieviest jaunus pasākumus, kas uzliktu par pienākumu dalībvalstīm daļēji finansēt drošību Eiropas reģionālajās lidostās?

Antonio Tajani, Komisijas priekšsēdētāja vietnieks. – (IT) Priekšsēdētājas kundze, saskaņā ar 2008. gada Regulas Nr. 300 par kopējiem noteikumiem civilās aviācijas drošības jomā 22. panta saistībām un ar atcelto iepriekšējo regulu Komisija šī gada decembrī iesniegs ziņojumu par drošības pasākumu izmaksu finansēšanu Eiropas lidostās.

Ņemot vērā šo situāciju, Komisija pārskata apspriežu ar ieinteresētajām pusēm un dalībvalstīm rezultātus, lai noteiktu saturu jaunam tiesību akta priekšlikumam par šo jautājumu. Komisija sniegs savus secinājumus šajā ziņojumā, un, lai reaģētu uz dažiem apspriešanas laikā uzdotajiem jautājumiem, Komisiju var arī aicināt veikt tālākus pasākumus šajā jomā.

Seán Ó Neachtain (UEN). – Priekšsēdētājas kundze, es vēlētos iegūt vairāk informācijas. Ko tieši Komisija gatavojas darīt, lai palīdzētu lidostām, kuras ir cietušas no šīm izmaksām? Manā vēlēšanu apgabalā Īrijas ziemeļrietumos ir piecas lidostas, un tām ir ļoti grūti izdzīvot uz tām izdarītā ekonomiskā spiediena dēļ. Tās ietver divas starptautiskās lidostas – Šenonas lidostu un Īrijas Rietumu lidostu – kopā ar trim citām reģionālām lidostām. Ko Komisija var darīt, lai palīdzētu šīm lidostām izdzīvot un ļautu tām darboties ekonomiski?

Antonio Tajani, Komisijas priekšsēdētāja vietnieks. – (IT) Ó Neachtain kungs, baidos, ka nevaru sniegt jums tūlītēju konkrētu atbildi, kādu jūs vēlētos. Tomēr Komisija pārskata un analizē tās noturēto apspriežu rezultātus, lai izlemtu, vai, kā un kādā mērā, ņemot vērā dalībvalstu nostāju, ja tās risina jautājumu atsevišķi, mums ir jāpabeidz apspriežu pārskatīšana.

Tiklīdz mēs būsim pabeiguši apspriežu pārskatīšanu, ja vēlaties, es jūs informēšu tieši, un jebkurā gadījumā mēs iesniegsim ziņojumu par visu šo sektoru pirms gada beigām, kā jau sacīju. Tas ir tikai dažu nedēļu gaidīšanas jautājums, kuru laikā mūsu amatpersonas veiks visu apspriežu galīgo novērtējumu. Mans birojs un mans personāls ir pieejams, lai sniegtu jums visu nepieciešamo informāciju, kas vajadzīga jūsu ziņojumam elektorātam.

Manolis Mavrommatis (PPE-DE). – (EL) Komisār, atceroties, ko jūs tikko sacījāt, vai būtu iespējams novērtēt drošības prasības katrā dalībvalstī un reģionālajās lidostās – jo tāds bija jautājums – tur, kur to ir daudz, piemēram, Grieķijas salās, Itālijā, Spānijā un Portugālē?

Jūs acīmredzot zināt, cik daudz ir salu un cik daudz šādu teritoriju; tādēļ – vai finansējums no jūsu kopējā budžeta būs proporcionāls un diferencēts?

Paul Rübzig (PPE-DE). – (DE) Mēs zinām, ka izmaksas acīmredzot tiek pārlīktas uz pasažieriem. Tādēļ arī ir vajadzīga diferenciacija. Tagad vairs nav tik liela atšķirība, vai jūs izmantojat vilcienu, piemēram, TGV vai citu ātrgaitas vilcienu, vai lidmašīnu. Taču, ja jūs vērtējat drošības pasākumus dzelzceļa stacijās un lidostās, droši vien ir vajadzīga saskaņošana. Vai jūs domājat, ka šeit ir iespējams ieviest identiskus juridiskus noteikumus?

Priekšsēdētāja. – Komisār...

(Jim Higgins starpsauciens no zāles)

Es ļoti atvainojos, Higgins kungs, es esmu pieņēmusi divus papildu jautājumus, un tas ir viss, ko es varu pieņemt, un mēs esam tos izskatījuši, cik labi vien varam.

(Jim Higgins starpsauciens no zāles)

Reglaments paredz divus papildu jautājumus. Es atvainojos, bet es nevaru iesaistīties diskusijā ar jums. Tas nav godīgi pret tiem, kuru jautājumi vēl nav uzskatīti.

Antonio Tajani, *Komisijas priekšsēdētāja vietnieks*. – Priekšsēdētājas kundze, es gribētu sacīt tiem deputātiem, kas reglamenta dēļ nevar saņemt atbildes uz jautājumiem, ko viņi gribētu uzdot, ka mani biroji ir pieejami, lai sniegtu jebkādu informāciju, ko viņi varētu pieprasīt un ko mēs spējam sniegt, atbildot uz viņu pieprasījumiem.

Attiecībā uz *Mavrommatis* kunga jautājumu – būtībā viņš jautāja, vai dalībvalstis var pieņemt stingrākus drošības pasākumus par tiem, ko paredz 2008. gada Regula Nr. 300 – dalībvalstis, protams, var izvēlēties piemērot stingrākus drošības pasākumus par tiem, kas izklāstīti regulējumā. Šie stingrākie pasākumi tomēr var ietekmēt iekšējo aviācijas tirgu, jo tie bieži atšķiras dažādās dalībvalstīs.

Ziņojumā, kas tiks publicēts, es jums apsolu, ļoti drīz, Komisija apsvērs, vai šie stingrākie pasākumi kropļo konkurenci starp aviācijām un lidostām. Attiecībā uz jautājumu par salu lidostām Komisija pārskata arī šo jautājumu jau sniegto atbilžu kontekstā. Salu lidostas, protams, ir iekļautas pētījumā, kas attiecas uz kopējo lidostu sistēmu. Jūs zināt, cik augstu Komisija vērtē tādus reģionus kā jūsu izcelsmes valsts salas, bet arī valstis, ko es labāk pazīstu, ir salas, ko var sasniegt tikai ar lidmašīnu vai kuģi. Tādēļ Komisija pievērš lielu uzmanību šīm satiksmes līnijām.

Attiecībā uz *Rübig* kunga jautājumu Komisija pārskata dažādus variantus. Var izmantot sabiedriskos fondus, kas ir viens no iespējamiem risinājumiem aviācijas drošības izmaksu finansēšanai. Tādēļ nav sacīts, ka biļešu cenas būtu jāpaaugstina. Var izmantot arī citus finansēšanas veidus. Tomēr, lai būtu godīgs un sniegtu neformālu atbildi, es vēlētos uzsvērt, ka Komisija rūpīgi analizē visu savāktu informāciju un, tiklīdz tā būs izanalizēta, pārskatīta un izlīdzsvarota, mēs mēģināsim izveidot priekšlikumu, kas ir līdzsvarots un atbilst Eiropas pilsoņu interesēm.

Rübig kungs, es gribētu sacīt jums to pašu, ko es teicu citiem godājamiem deputātiem, ka mani biroji ir vienmēr atvērti visiem deputātiem dažādu jautājumu noskaidrošanai un ka es esmu gatavs tikties ar jums, lai apspriestu jautājumus, kas saistīti ar transporta nozari.

Priekšsēdētāja. – Jautājums Nr. 51 (**Stavros Arnautakis**) (H-0713/08)

Temats: Augstas kvalitātes transports un Eiropas Savienības mazo salu reģioni

Kādus pasākumus Komisija veiks, lai nodrošinātu Eiropas Savienībai ilgtspējīgas un augstas kvalitātes transporta sistēmas un lai aizsargātu tās pilsoņu tiesības un drošību? Kā tā veicinās drošas transporta sistēmas izveidi (kuģis-lidmašīna-helikopters), kas aptvertu Eiropas Savienības mazo salu reģionus?

Antonio Tajani, *Komisijas priekšsēdētāja vietnieks*. – Priekšsēdētājas kundze, šis jautājums kaut kādā veidā turpina *Mavrommatis* kunga uzdoto jautājumu. Lai garantētu ilgtspējīgu, augstas kvalitātes transportu Eiropā un aizsargātu pilsoņu tiesības un viņu drošību, mēs ierosinām piemērotu juridisku un normatīvu regulējumu Eiropas Parlamentam un Padomei, un pēc tā pieņemšanas nodrošināsim tā īstenošanu.

Atļaujiet man sniegt trīs piemērus: pasažieru tiesības, ilgtspējīgs transports un pasažieru drošība. Jūs arī lūdzāt mani sīkāk pastāstīt, kā šie centieni veicinās drošas transporta sistēmas ar kuģi, lidmašīnu vai helikopteru izveidi Eiropas Savienības mazo salu reģionos. Fundamentālā problēma šajā priekšlikumā ir finansējums. Tādējādi mēs nonākam pie iepriekšējā jautājuma temata.

Godājamie deputāti, es gandrīz varētu sacīt - kolēģi, - jo vienmēr apzinos, ka pats biju deputāts daudzus gadus -, mums ir vajadzīga skaidrība šajā jautājumā. Tas ir dalībvalstu un reģionālo iestāžu kompetencē izlemt par sakaru kvantitāti un kvalitāti mazo salu reģionos un starp šiem reģioniem un kontinentu. Komisijas loma ir sekundāra, un tā ietver divus ļoti atšķirīgus uzdevumus. No vienas puses, Komisija īsteno Eiropas kohēzijas politiku, kas atbalsta to reģionu attīstību, kuri ir nelabvēlīgos ģeogrāfiskos un dabas apstākļos. Kohēzijas politikas ietvaros Kopiena var sniegt līdzfinansējumu, lai uzlabotu salu reģionu pieejamību. No otras puses, Komisijai ir pienākums nodrošināt, ka transporta pakalpojumu sniedzējiem piešķirtais finansiālais atbalsts nekropļo konkurenci iekšējā tirgū pretēji kopējām interesēm.

Šo nodrošinājumu garantē Kopienas tiesību akti par iekšējo transporta tirgu. Valsts atbalstu augstas kvalitātes transportam uz salu reģioniem un to iekšienē Komisija nevar apstiprināt, jo sevišķi kompensāciju veidā par sabiedriskā pakalpojuma pienākumu. Tiesību akti, kas reglamentē iekšējo tirgu jūras un gaisa transporta nozarē, atstāj dalībvalstīm brīvu izvēli, kā organizēt sabiedriskā transporta pakalpojumus, kas saista salas ar kontinentu un citu ar citu, nodrošinot, ka visiem potenciālajiem transporta pakalpojumu sniedzējiem ir vienlīdzīgas iespējas sniegt attiecīgo transporta pakalpojumu.

Costas Botopoulos, *autora vietā*. – (IT) Komisār Tajani, tā kā jūs runājat itāļu valodā, man ir kārdinājums darīt tāpat, bet es atturēšos un runāšu grieķiski.

Komisār, mans jautājums neattiecas tik daudz uz finansēšanas jautājumu, ko ietvēra mana godājamā drauga *Mavrommatis* kunga jautājums, tas attiecas uz trim specifiskām lietām, uz kurām jūs atsaucāties un kuras es vēlos īpaši komentēt. Pirmā ir transporta standarts, kas ir ļoti svarīgs jautājums. Otrs ir īpašais mazo salu gadījums: kā jūs zināt, manā valstī ir ļoti daudz ļoti mazu salu, kas ir īpašs gadījums; un trešais punkts ir šo mazo salu iedzīvotāju domāšanas veids, jo viņi šajā konkrētajā gadījumā jūtas izolēti no pārējās Grieķijas un no Eiropas kopumā, kad mēs nespējam pievērst pietiekamu uzmanību viņu problēmām, jo īpaši transportam. Tādēļ mans jautājums ir politisks jautājums, kas iziet ārpus finansēšanas: vai jūs domājat, ka Eiropas Savienībai ir šeit jābūt arī politiski nozīmīgai?

Antonio Tajani, *Komisijas priekšsēdētāja vietnieks*. – (IT) Es vēlētos pateikties godāmajam deputātam par atbildi man manā valodā. Man ir kārdinājums atbildēt jums sengrieķu valodā, ko esmu mācījis daudzus gadus – arī mana māte mācīja sengrieķu valodu daudzus gadus –, bet varbūt es varu pieļaut dažas kļūdas, un tādēļ jūs varētu mani nesaprast. Paldies jums tomēr par šo žestu.

Botopoulos kungs, es runāju tāpat, kad biju parlamenta deputāts, kurš ievēlēts no vēlēšanu apgabala ar daudzām mazām salām, tādēļ es labi apzinos to nopietnās sakaru problēmas, atrodoties tālu no *terra firma*, jo īpaši ziemās. Tā kā daudzas no šīm salām ir tūrisma objekti, vasarās kuģi pārvadā tūristus un arī saliniekus, tādēļ kādus trīs mēnešus viņiem nav nekādu grūtību šajā ziņā (jūnijs, jūlijs un augusts). Problēmas sākas septembrī, un tad ir reāls risks justies izolētiem.

Es ceru, ka Eiropas Komisija, kas gan nevar tieši lemt par šiem jautājumiem – es minēju to savā runā, mēs vienmēr atceramies subsidiaritātes principu –, varēs sniegt atbalstu, piemēram, līdzfinansējot dažas transporta sistēmas bez iekšējā tirgus kropļošanas, lai radītu iespējas šiem pilsoņiem, kas ir arī Eiropas Savienības pilsoņi un kuriem ir tādas pašas tiesības uz mobilitāti kā citiem, kas dzīvo lielās pilsētās vai kontinentā, īpaši tiesības ceļot un saņemt piegādes, ieskaitot pārtikas piegādes un dažās salās arī ūdens piegādes.

Godājamais deputāt, es piekřītu jūsu bažām un atbalstu tās. Eiropas Komisija ar tās orientāciju uz pilsoņu tiesību aizsardzību visos laikos ir apņēmusies, kur vien iespējams un ciktāl to paredz pašreizējie tiesību akti, smagi strādāt, lai atbalstītu tos, kas dzīvo uz vismazākajām salām, piedāvājot praktiskus risinājumus to pilsoņu vajadzībām, kuri tiešām atrodas nelabvēlīgos apstākļos, jo īpaši ziemas mēnešos.

Es esmu pieejams jums un visiem Grieķijas deputātiem – un, protams, arī citiem deputātiem –, ja jūs vēlētos apspriest kādas iniciatīvas, ko jūs vēlētos pieņemt, lai risinātu mazo salu iedzīvotāju praktiskās problēmas.

Avril Doyle (PPE-DE). – Vai jūs varētu sīkāk pastāstīt par to tiesību aktu saturu, kas ir sagatavošanā, īpaši saistībā ar mazo salu reģionu piekļuves transporta ekonomisko ilgtspēju?

Vai es varu gūt apliecinājumu no jums, komisār, ka pašreizējo sabiedrisko pakalpojumu saistību režīmu nekādā veidā neietekmēs jūsu minētais nākotnes regulējums? Tas ir būtiski šo attālo reģionu ekonomiskai ilgtspējai.

Antonio Tajani, *Komisijas priekšsēdētāja vietnieks*. – (IT) Paldies, cienījamā deputāte, par šo jautājumu. Es domāju, ka pieminēju to manā galvenajā runā, ar kuru es atbildēju uz jautājumu. Mūsu nolūks ir novērst jebkādu konkurences kropļošanu. Jebkurā gadījumā jebkāda iejaukšanās varētu būt tikai, lai kalpotu pilsoņu vajadzību risināšanai, netraucējot iekšējo tirgu un nekropļojot konkurenci, bet tikai, es atkārtoju, ar nolūku sniegt cilvēkiem, kas dzīvo teritorijās ar nelabvēlīgiem apstākļiem – galvenokārt ziemas mēnešos – iespēju būt tādiem pašiem pilsoņiem kā citi. Mūsu palīdzība būs orientēta, neradot ļaunumu nevienam, uz iespēju radīšanu šiem pilsoņiem dzīvot tādos pašos apstākļos, kādos dzīvo citi Eiropas Savienības pilsoņi.

Tādēļ es varu vēlreiz jums apliecināt attiecībā uz jūsu bažām, ka mūsu mērķis ir palīdzēt šiem pilsoņiem, nekropļojot tirgu vai konkurenci.

Priekšsēdētāja. – Jautājums Nr. 52 (**Marie Panayotopoulos-Cassiotou**) (H-0715/08)

Temats: Eiropas likumdošanas pasākumi par kuģniecības drošību

Vai Komisija ir novērtējusi sekas, ko Eiropas kuģniecībai radītu Eiropas likumdošanas pasākumu par kuģniecības drošību stāšanās spēkā, jo tie pārklājas ar līdz šim vienveidīgajiem starptautiskajiem noteikumiem?

Kādēļ Komisija neuzskata par pietiekamu, ka dalībvalstis ratificē SJO starptautiskās konvencijas, lai lietas, kurās tām ir ekskluzīva kompetence, un lietas, kurās tām ir kopēja kompetence ar Eiropas Kopienu, tiktu

reglamentētas tikai ar starptautiskajiem tiesību aktiem, ko dalībvalstis izveido ar pilnīgu kompetenci uz savu suverēno tiesību pamata?

Cenšoties izveidot pilnīgu Kopienas kompetenci un iegūt jaunas pilnvaras laikā, kad Eiropas pilsoņi ir īpaši nobažījušies par savu valstu suverēnajām tiesībām, sevišķi tādā nozarē kā kuģniecība, kas atrodas lielas ekonomiskās spriedzes apstākļos, vai Komisija neriskē izdarīt vairāk ļaunuma nekā labuma?

Antonio Tajani, *Komisijas priekšsēdētāja vietnieks*. – (IT) Priekšsēdētājas kundze, *Mavrommatis* kungs ir vienmēr ļoti aktīvs un vienmēr iesaistīts jautājumos par transportu. Komisijas priekšlikumiem vienmēr ir pievienots ietekmes novērtējums. Tas tā ir īpaši attiecībā uz 2005. gada novembra priekšlikumiem par trešo jūras drošības paketi.

Komisijas priekšlikumi šajā nozarē īpaši ņem vērā attiecīgās starptautiskās konvencijas. Vairākumā gadījumu likumdošanas priekšlikumu nolūks ir aicināt dalībvalstis ratificēt konvencijas vai īstenot tās Kopienā. Tie nekad nav radušies no mēģinājuma iegūt jaunas kompetences. Es vēlētos izklaidēt kļūdainu priekšstatu: Kopienai jau ir nepieciešamās kuģošanas drošības kompetences kopējās transporta politikas ietvaros. Tomēr ir neizbēgami, ka tad, kad Eiropas Parlaments un Padome pieņem tiesību aktus, dalībvalstu spēja darboties neatkarīgi starptautiskā līmenī tiek ierobežota.

Taču tādēļ dalībvalstis nenonāk nelabvēlīgā situācijā. Tiešām, tas kalpo, lai nostiprinātu mūsu kolektīvo ietekmi starptautiskajā kopienā, tādējādi paaugstinot pilsoņu dzīvības un vides aizsardzības līmeni. Dažkārt vienkārši Eiropai ir jāuzņemas iniciatīva. Tas notika, piemēram, kad mēs ieviesām paātrinātu vienkorpora naftas tankkuģu aizliegšanu, un mūsu lēmumam tad sekoja līdzīgs Starptautiskās Jūras organizācijas lēmums.

Mavrommatis kungs, jūs labi apzināties problēmas ar Starptautisko Jūras organizāciju: mēs nevaram vienmēr pieņemt lēmumus patstāvīgi. Ir kompetences, kas neattiecas uz Eiropu, tādēļ ir nepieciešama pastāvīga salīdzināšana ar šo organizāciju, un ne tikai tādēļ, ka mūsu jūrās bieži kuģo kuģi zem tādu valstu karogiem, kas nav ES dalībvalstis.

Ar ierosinātajiem jaunajiem tiesību aktiem par kuģošanas drošību Komisija cer atjaunot jūras transporta globālās dimensijas līdzsvaru, kam ir vajadzīgi globāli risinājumi, vienlaikus ņemot vērā globālā tiesiskā regulējuma ierobežojumus.

Mavrommatis kungs, Kopienas rīcība ir dalībvalstu kolektīvu centienu un saistību taustāma izpausme, kas nav uzspiesta no ārienes pretēji to interesēm. Pateicoties mūsu un jūsu centieniem, ir dramatiski samazinājies tādu kuģu skaits Eiropas ūdeņos, kas neatbilst pašreizējiem standartiem. Komisija turpinās realizēt līdzsvarotu, bet pozitīvu un aktīvu politiku ar mūsu pilsoņu dzīves un dzīvības aizsardzību kā galveno mērķi.

Manolis Mavrommatis, *autora vietā*. – (IT) Komisār, jūs zināt, kā man patīk jūsu diskusijas un debates. Turklāt jums vienmēr ir atbilde man. Protams, es vēlos jums pateikties par šiem jautājumiem, kas attiecas uz visām Eiropas Savienības valstīm.

(EL) Laikā, kad Eiropas pilsoņi ir īpaši nobažījušies par savu valstu suverēnajām tiesībām, īpaši tādā nozarē kā kuģniecība, kas atrodas lielas ekonomiskās spriedzes apstākļos, vai Komisija neriskē izdarīt vairāk ļaunuma nekā labuma, cenšoties izveidot pilnīgu Kopienas kompetenci un iegūt jaunas pilnvaras Komisijai?

Antonio Tajani, *Komisijas priekšsēdētāja vietnieks*. – (IT) *Mavrommatis* kungs, es nedomāju, ka pastāv kaitējuma nodarīšanas risks, bet mērķis ir mēģināt saskaņot lietas regulējuma ietvaros, kas vienmēr ir sarežģīti kuģniecības tiesībās, jo diemžēl mums vienmēr ir jārēķinās ar SJO lēmumiem un, kā jau esmu teicis, Eiropa, par laimi, dažkārt uzņemas vadību, un starptautiskā organizācija mums seko.

Mūsu nodoms, es atkārtoju, ir nevis ierobežot dalībvalstu tiesības, bet gan mēģināt panākt saskaņojumu, kas var kalpot tikai tam, lai sniegtu ES pilsoņiem ātrākas un robustākas reakcijas.

Colm Burke (PPE-DE). – Es vēlētos uzzināt, vai komisārs ir apmierināts ar dalībvalstu darbību, īstenojot pašreizējos tiesību aktus un noteikumus. Manā pieredzē, darbojoties ar tiesībaspēju, notika ļoti nopietns negadījums, un pat 12 mēnešus pēc negadījuma kuģniecības uzņēmums nebija izpildījis to noteikumu prasības, kas bija spēkā vairāk nekā trīs gadus.

Antonio Tajani, *Komisijas priekšsēdētāja vietnieks*. – (IT) Es gribētu pateikties godājamajam deputātam par šo jautājumu, jo tas dod man iespēju norādīt uz ļoti pozitīvu rezultātu, ko mēs panācām Transporta padomē Luksemburgā pirms divām nedēļām, kad Padome beidzot iededza zaļo gaismu trešās kuģošanas drošības paketes apstiprināšanai. Šo panākumu kaldināja arī Eiropas Parlamenta neatlaidība, tā apņēmība, tas, ka

Parlaments lika uzklauzīt savu balsi kopā ar Komisijas balsi, lai panāktu visaptverošu regulu, kas nodrošina sabiedrības drošību visās nozīmēs, arī uz jūras, vides aizsardzību un atbildību par negadījumiem.

Kad šie noteikumi stāties spēkā, Kopienas kontrole noteikti pastiprināsies. Es varu apliecināt, ka attiecībā uz Komisijas saistībām mēs turpināsim rūpīgi un uzmanīgi pārraudzīt situāciju, arī mūsu aģentūras darbību Lisabonā, lai garantētu, ka Kopienas tiesību akti tiek vienmēr ievēroti, un, pats galvenais, lai nodrošinātu, ka mūsu jūras kļūst arvien drošākas, - ar kopēju juridisku un operatīvu darbību visās jūrās Eiropas Savienības kompetences ietvaros.

Priekšsēdētāja. – Jautājums Nr. 53 (**Emmanouil Angelakas**) (H-0717/08)

Temats: Pilsētas transporta uzlabošana

Tas ir fakts, ka pilsētas transports pašlaik nav labākais, kāds tas varētu būt Eiropas pilsoņiem. Sastrēgumu radītais stress, augstais piesārņojuma līmenis un braucieni pilsētās, kas rada pat 40 % un vairāk no kopējā CO₂ emisiju daudzuma, ko rada autotransports, kopā ar drošības trūkumu autovadītājiem un tādām neaizsargātām grupām kā gājēji un velosipēdisti, ir tikai dažas no problēmām, ar kurām Eiropas pilsoņi pilsētās un lielpilsētās saskaras katru dienu. Kādi ir Komisijas mērķi un rīcības plāns reakcijai uz šo situāciju, lai varētu veidot ilgtspējīgākus pilsētas transporta veidus, un kāds ir pasākumu grafiks mērķu sasniegšanai?

Antonio Tajani, Komisijas priekšsēdētāja vietnieks. – (IT) Priekšsēdētājas kundze, godājamie deputāti, – man gribas sacīt - kolēģi, jo es esmu bijis komisārs tikai dažus mēnešus, bet biju Parlamenta deputāts daudzus gadus un vēl jūtos kā Parlamenta daļa –, pilsētas transporta jautājums bija viens no tematiem, ko detalizēti apsprieda neoficiālajā Padomes sanāksmē Larošelā 2008. gada 1. un 2. septembrī. Komisija un dalībvalstis vēltija jautājumam plašu uzmanību, pieaicinot ekspertus, lielo un vidējo pilsētu mērus un nozares speciālistus, lai spriestu par pilsētas transportu.

Es runāju par šo tematu pirms dažām dienām Parīzē Ceļu satiksmes drošības dienā – oficiālajā Komisijas un Padomes dienā ceļu satiksmes drošības nedēļā –, uzsverot, ka ceļu satiksmes drošībai ir jānozīmē arī laba pilsētas transporta sistēma: mūsu ceļi kļūst drošāki, vispirms lielpilsētās, ja tur būs laba pilsētas transporta sistēma. Manuprāt, tas noteikti samazinās lielpilsētās notiekošo negadījumu upuru skaitu – lielpilsētās ir vislielākais negadījumu un to upuru skaits.

Komisija gatavo rīcības plānu par pilsētas mobilitāti, kas pamatots uz apspriedēm pēc Zaļās grāmatas publicēšanas. Mēs gatavojamies iesniegt plānu pirms šī gada beigām. Šis plāns ietvers priekšlikumus konkrētām darbībām Eiropas Savienības līmenī nākamajiem gadiem.

Ir skaidrs, ka tas nav Eiropas Komisijas jurisdikcijā: tās ir jomas, kas attiecas uz dalībvalstīm, bet mēs, pamatojoties uz subsidiaritātes principu, kas, kā jūs zināt, ir atvasināts no vārda *subsidium*, vēlamies palīdzēt dalībvalstīm un lielo pilsētu mēriem. Bijušais Milānas mērs *Gabriele Albertini*, Transporta un tūrisma komitejas priekšsēdētāja vietnieks, to visu var apliecināt: ar šo rīcības plānu mēs nodrošināsim, ka visa mūsu rīcībā esošā informācija, visi padomi, visas idejas un visi priekšlikumi būs pieejami visām pilsētām un vispirms lielpilsētām, kurām ir transporta problēmas.

Rīcības plāns arī palīdzēs politikas veidotājiem vietējā, reģionālā un valsts līmenī, pilnībā ievērojot – es atkārtuju - pilnībā ievērojot subsidiaritātes principu. Mūsu ierosinātās darbības palīdzēs samazināt izmaksas, garantēt kopējā tirgus pareizu finansēšanu un radīt jaunus tirgus jaunām tehnoloģijām, attīstīt ilgtspējīgu pilsētas mobilitāti. Tā nav sagādīšanās, ka tikai vakardienas vakarā tika slēgtas debates un notika balsojums par direktīvu, kas mudina vietējās iestādes iegādāties sabiedriskā transporta līdzekļus ar samazinātu kaitīgo gāzu emisijas līmeni.

Tomēr šodien vēl ir pārargi izklāstīt rīcības plānu vai sniegt tā detaļas, bet mēs tomēr sagaidām, un jūs varat sagaidīt, ka tas ietvers noteikumus par piekļuvi zaļajām zonām, par pilsētas preču transportu un loģistiku, labāku informāciju par sabiedriskā transporta sistēmām Eiropas pilsētās vai plašus plānus par ilgtspējīgu pilsētas mobilitāti un priekšlikumus par veidiem, kā integrēt pilsētas plānošanu un mobilitāti. Rīcības plāns var ietvert arī priekšlikumus par informācijas apmaiņu un uzlabotas datu savākšanas un pētniecības praksēm un var pat risināt finansēšanas jautājumu, kas ir ārkārtīgi delikāts jautājums. Tas viss, es atkārtuju, būs pamatots uz subsidiaritātes principa ievērošanu.

Emmanouil Angelakas (PPE-DE). – (EL) Komisār, mēs ar lielu interesi gaidīsim jūsu ierosināto rīcības plānu, un tad mums būs atkal iespēja par to runāt.

Tomēr es gribētu uzzināt jūsu personīgo viedokli par šādu jautājumu: daudz tiek diskutēts par pārslogotības nodevām, kas ieviestas tādās lielpilsētās kā Londona, Roma un Stokholma un kas šķietami ir palīdzējušas samazināt sastrēgumus un palielināt sabiedriskā transporta pasažieru skaitu. Tomēr citās pilsētās, kur nav organizēta tīkla, attieksme ir skeptiska, un es vēlētos uzzināt jūsu kā pieredzējuša komisāra viedokli par to, vai jūs atbalstāt pārslogotības nodevu ieviešanu un kādā mērā.

Antonio Tajani, *Komisijas priekšsēdētāja vietnieks*. – (IT) Godājamais deputāt, jautājums ir ārkārtīgi delikāts: ja *Albertini* kungs, kurš vienmēr ir ļoti devīgs, gribētu mums izmaksāt kafiju, mēs varētu to apspriest un uzklaut lielas Eiropas pilsētas mēra pieredzi.

Atbilde uz šo jautājumu nevar būt viegla. Es biju municipālais padomnieks Romā piecus gadus, kamēr biju EP deputāts, un nodarbojos ar šiem jautājumiem. Šīs lietas ir jāskata uz salīdzinājumu pamata: pilsēta ar pilsētu, gadījums ar gadījumu, jo dažām pilsētām, piemēram, Romai, ir vēsturiskais centrs ar ļoti šaurām ielām, kur transportlīdzekļiem ir grūti izbraukt. Citām pilsētām ir citāda pilsētas vide, tāpēc nav viegli izveidot vienotus noteikumus visiem gadījumiem.

Es domāju, ka, vienmēr piemērojot subsidiaritātes principu, mēriem vajadzētu ar municipālo padomju konsensu izvēlēties ieviest pārslogotības nodevas, ja viņi uzskata to par lietderīgu un ja viņu vadītajā pilsētā ir jāierobežo satiksme, jo ļoti vecajās pilsētās centrā ļoti viegli rodas sastrēgumi. Tādēļ situācija atšķiras no pilsētas uz pilsētu, un ir grūti rast risinājumu. Es noteikti teiktu, ka šo iespēju nevajag atņemt, pat ja tā var dažkārt radīt neskaidrības. Jums ir jāskatās, kur būs perimetrs. Es vēlreiz uzsvērtu, ka izvēle ir jāizdara katrai pilsētai atsevišķi. Personīgi es neesmu pret to principā, bet dažos gadījumos var būt netaisnīgi to ieviest, bet citos tas var būt pilnīgi lietderīgi.

Tādēļ, ņemot vērā Eiropas pilsētu daudzveidību, es uzskatu, ka īpaši šajā gadījumā galīgais lēmums ir jāpieņem vietējām iestādēm, lai gan rīcības plānā mēs tomēr piedāvāsim ieteikumus un idejas. Ir svarīgi, lai pilsoņi vienmēr būtu informēti un zinātu, kas notiek un kādi lēmumi tiek pieņemti, jo, kad lieta nonāk līdz nodokļu maksāšanai, vienmēr ir labi, ja pilsoņi saprot, par ko viņi maksā.

Diemžēl es nevaru dot principiālu atbildi. Es tiešām uzskatu, ka mums ir jāizpēta fakti un iespējamā ietekme, tostarp uz pilsētas vidi, un jāpieņem lēmumi atsevišķi katram gadījumam. Nobeigumā es gribētu sacīt vēlreiz, ka principā es neesmu pret to, bet varētu būt gadījumi, kuros šāda veida nodevas ieviešana būtu nevietā.

Mairead McGuinness (PPE-DE). – Komisār, mani pārsteidza divi vārdi, kurus jūs lietojāt: ka finansējums ir „delikāts” jautājums, un jūs atkārtojāt, ka „subsidiaritāte” ir svarīga.

Vai Komisija ir nobažījies par to, ka ekonomiskās grūtības dalībvalstīs varētu kavēt nepieciešamos ieguldījumus efektīvās sabiedriskā transporta sistēmās? Vienlaikus dalībvalstīs varētu ieviest pārslogotības nodevas lielajās pilsētās grūtības nonākušajiem automobilistiem, kuriem nav izvēles.

Paul Rübīg (PPE-DE). – (DE) Dārgais *Tajani* kungs, mēs, protams, esam priecīgi, ka mums ir izdevība uzdot jautājumus, jo īpaši par uzaicinājumiem uz konkursu pilsētas transportam. Vai ir kādi plāni izvirzīt pilsētas transportu uz konkursu, kā tas ir izdarīts daudzos gadījumos Zviedrijā, kur tagad ir konkurence pilsētas transportā?

Otrkārt, vai tiešām ir plāni vienveidīgai kontroles sistēmai visā Eiropā? Kad jūs ierodaties citas valsts pilsētā, bieži ir grūti saprast, kā viņu sistēma darbojas, un varbūt te ir vajadzīgs Komisijas priekšlikums.

Antonio Tajani, *Komisijas priekšsēdētāja vietnieks*. – (IT) Priekšsēdētājas kundze, paldies par jautājumu. Vispirms - es domāju, ka rīcības plānā, ko iesniegsim, mums ir jāpastāv uz vajadzību sniegt informāciju Eiropas pilsoņiem, kad viņi pārvietojas no vienas pilsētas uz otru, lai viņi zinātu, kāda ir situācija un ko viņi atradīs, kad aizbrauks no Stokholmas uz Madridi vai no Romas uz Vīni; lai viņi saprastu sistēmu, kādi nodokļi ir jāmaksā, un varētu organizēt savus braucienus darīšanu vai tūrisma nolūkos. Tas jau ir svarīgi, un es uzskatu, ka te mums ir jādarbojas.

Protams, godājamie deputāti, man ir jāuzsver subsidiaritātes principa jautājums, jo Eiropas Savienībai nav tiesību iejaukties lietās, kas noteikti attiecas uz vietējo iestāžu kompetenci. Tas pats attiecas uz finanšu aspektiem; Komisijai nav tiesību iejaukties. Finansēšana ir problēma. Protams, mūsu rīcības plānā mēs centīsimies apkopot visus priekšlikumus, kas izvirzīti dažādās sanāksmēs, lai sniegtu pakalpojumus un palīdzību vietējām iestādēm, kuras tos var pieņemt vai noraidīt. Mūsu mērķis ir mēģināt saskaņot sistēmu, vismaz pilsoņu informētības ziņā, un sniegt dažādām vietējām iestādēm tik daudz informācijas par citu pilsētu pieredzi, cik iespējams, lai tās to varētu izmantot, ja vēlētos. Tas ir svarīgi.

Attiecībā uz finansēšanu es uzskatu, ka katra vietējā iestāde var darīt, kā tai patīk, protams, netraucējot tirgu vai pilsoņu brīvu pārvietošanos. Katrā gadījumā vienmēr ir jāizvēlas vispiemērotākais risinājums. Attiecībā uz Rūbig kunga pēdējo jautājumu tomēr direktīva par sabiedriskā pakalpojuma saistībām paredz vietējām iestādēm tiesības izlemt, vai izsludināt konkursus. Es domāju, ka Eiropas Savienība no šī viedokļa ir atkal pastāvējusi uz subsidiaritātes principu.

Es domāju, ka tas ir pareizi, jo mūsu darbs nedrīkst būt agresīvs: mums nav jāregulē viss un visur, mums ir jānodarbojas ar lielajiem jautājumiem, jādod lielas atbildes un vajadzības gadījumā jāpalīdz vietējām struktūrām un dalībvalstīm risināt problēmas, iespējams, ar Eiropas Savienības palīdzību un atbalstu, kas nedrīkst būt dominējošs vai agresīvs. Manuprāt, vietējā sabiedriskā transporta jomā tam ir jābūt principam, pie kura mums visiem ir jāturas, un es domāju, ka mēs gribam to darīt.

Priekšsēdētāja. – Jautājumu laiks ir beidzies.

Uz jautājumiem, uz kuriem netika atbildēts laika trūkuma dēļ, sniegs rakstiskas atbildes (sk.Pielikumu).

(Sēde tika pārtraukta plkst. 19.45 un atsākta plkst. 21.00.)

SĒDI VADA: R. KRATSA-TSAGAROPOULOU

Priekšsēdētāja vietniece

14. Pieminot „golodomoru” – apzināti izraisīto badu Ukrainā (1932.-1933. gads) (debates)

Priekšsēdētāja. – Nākamais jautājums ir Komisijas paziņojums par „golodomora” - bada Ukrainā (1932.-1933. gadā) atceri.

Es vēlētos izmantot izdevību sveikt Eiropas Parlamentā Ukrainas delegāciju vēstnieka vadībā.

(Aplausi)

Antonio Tajani, *Komisijas priekšsēdētāja vietnieks.* – (IT) Priekšsēdētājas kundze, godājamie deputāti, man ir gods piedalīties šajās debatēs, lai pieminētu lielo badu 1932. un 1933. gadā, kas ir viena no 20. gadsimta lielākajām traģēdijām. Pēc daudziem klusuma gadiem mūsu uzmanību piesaista liecības par ciešanām kopā ar daudzu to izdzīvojušo cilvēku atmiņām, kuri tika ierauti šajā šausmīgajā notikumā.

Ir būtiski, lai „golodomora” pieredze netiktu aizmirsta. Lielā bada epopeja ilustrē ne tikai ukraiņu tautas traģēdiju, bet arī vēlreiz atgādina mums par to, uz ko ir spējīgi cilvēki. Tomēr „golodomors” māca mums ko svarīgu: tik daudzu cilvēku upuris nav bijis veltīgs. Viņu upuris atgādina mums, ka nekad nedrīkst pieļaut, ka kādas valsts vara pakļauj individuus, - neatkarīgi no cēloņa vai mērķa, ar kādu tas tiek darīts. Šis šausmīgais bads ir parādījis konstitucionālas valsts pārākumu pār valsti, kurā netiek pieļauta nekāda opozīcija. „Golodomoram” līdzīgas traģēdijas var notikt tikai tādās sabiedrībās, kurās tiek pārkāptas cilvēktiesības, tiesiskums un demokrātijas principi.

Eiropas Savienība pacēlās no kara un vairāku totalitāro režīmu pelniem, to diktatūru, kas ir atstājušas dziļas rētas Eiropas un visas pasaules vēsturē. Taču no tām pašām traģēdijām un katastrofām radās Eiropas demokrātijas, un pēdējos piecdesmit gados uz šīm drupām ir uzcelts miera periods, miera, kas mums jānosargā un jānes ārpus Eiropas Savienības robežām: piecdesmit miera gadi, kas ir bijuši vienotās Eiropas lielākais sasniegums.

Tagad Ukraina arī ir mainījusies. Kā neatkarīga valsts, Eiropas Padomes locekle un Eiropas Cilvēktiesību konvencijas parakstītājvalsts, kā arī daudzu citu pamattiesību nodrošināšanas starptautisku instrumentu dalībniece Ukraina var ievērojami konsolidēties, nostiprināt savu tādas demokrātiskas valsts nostāju, kas ievēro cilvēktiesības un tiesiskumu. Tas, protams, ir ambiciozs un grūts uzdevums. Mēs esam bijuši liecinieki daudzām problēmām; pēdējos gados ir notikušas daudzas politiskas cīņas šīs valsts vēsturē, un tā ir kļuvusi stiprāka savā demokrātijā.

Šajā vēsturiskajā laikā mums visiem ir jāsniedz politisks atbalsts un iedrošinājums tiesu iestāžu neatkarībai. Ir svarīgi, lai Ukraina turpinātu cīņu pret korupciju un ņemtu vērā neseno vēlēšanu rezultātus, nodrošinot atbalstu demokrātijas principiem. Tā arī nedrīkst pamest novārtā vājo un marginalizēto grupu iedzīvotāju nodrošināšanu neatkarīgi no rases, tautības vai reliģijas, kā arī viņu seksuālās orientācijas vai veselības stāvokļa.

Eiropas Savienība turpinās atbalstīt Ukrainu šajos svarīgajos centienos. Vienlaikus turpināsim strādāt kopā ar Ukrainas partneriem, lai paaugstinātu visu šīs valsts pilsoņu labklājību, atverot jaunus tirgus un paplašinot ekonomiskās darbības, kā arī ieguldījumu iespējas, līdzās attiecību padziļināšanai starp mūsu pilsoņiem.

Kā transporta komisārs es vēlētos piebilst, ka attiecībā uz Eiropas tīkliem mums ir jāatceras, ka tie var kalpot ne tikai mūsu iekšējā tirgus nostiprināšanai, bet arī kā instruments Eiropas robežu paplašināšanai, Eiropas atklāšanas jauniem horizontiem un saišu stiprināšanai ar tādām tuvām un draudzīgām kaimiņvalstīm kā Ukrainu.

„Golodomora” upuriem nevar būt labāka cieņas apliecinājuma kā plaukstošas, stabilas un demokrātiskas Ukrainas veidošana, kuras pamatā ir stipras iestādes un aktīva pilsoniskā sabiedrība. Tikai tad, ja šis mērķis tiks sasniegts, daudzie nevainīgie upuri nebūs bijuši veltīgi.

Charles Tannock, *PPE-DE grupas vārdā*. – Priekšsēdētājas kundze, Eiropas Savienība ir dibināta uz samierināšanos: uz pārliecību, ka mēs varam radīt labāku nākotni, atzīstot mūsu pagātni visā tās brutalitātē.

Vācija ir pamatoti novērtējusi un centusies kompensēt neapraktāmās nacisma ēras šausmas un holokaustu. Mūsu Savienības jaunākās dalībvalstis meklē savus ceļus, lai panāktu taisnīgumu un samierināšanos caur savas komunistiskās totalitārās pagātnes atklātu bezkompromisa analīzi. Bet dažas valstis vēl cenšas noslēpties no savas vēstures. Piemēram, Turcija, manuprāt, joprojām noliedz pret armēņiem un asīriešiem vērsto genocīdu Pirmā pasaules kara aizsegā. Krievija arī cīnās, meklējot attaisnojumu Staļina komunistiskā režīma brutalitātei.

Šīs rezolūcijas nolūks šovakar ir paust mūsu šausmas par „golodomoru”, apzināti izraisītā bada periodu 1932.-1933. gadā. Rezolūcija atspoguļo mūsu apņemšanos atcerēties tā upuru miljonus, no kuriem daži vēl šodien ir dzīvi un var izstāstīt savu šaušalīgo dzīves stāstu. Viņu liecības ir būtiski svarīgas, jo drīz viņu vairs nebūs. Tikai atgādinot sev par šādiem šausmīgiem noziegumiem pret cilvēci, mēs varam censties nodrošināt, lai tie nekad neatkārtotos. Šajā rezolūcijā nav vārda „genocīds”, jo dažas politiskās grupas Parlamentā nedomā, ka šī termina precīza definīcija būtu piemērojama „golodomoram” - galu galā, tikai pēc Otrā pasaules kara tika pieņemta Genocīda konvencija. Bet varbūt arī tāpēc – un tas, manuprāt, ir vēl nožēlojamāk – ka baidās aizvainot mūsdienu Krieviju.

Taču neviens no mums nevēlas noniecināt Ukrainai uzspiestās neiedomājamās ciešanas. Nekādi vārdi nevar pareizi aprakstīt „golodomora” zvērības. Svarīgākais tomēr nav teksts, bet gan viedoklis, ko mēs cenšamies paust rezolūcijā – solidaritāti ar Ukrainu tās daudz cietušās tautas masu slepkavību 75. gadskārtā.

Viena mācība, ko vēsture mums sniedz, ir stipru starptautisku likumu un tiesu struktūru nozīme, lai varētu sodīt šādu ciešanu autorus. Nirnberga bija šāda ilga, izstiepta procesa sākums. Bijušās Dienvidslāvijas Starptautiskais krimināltribunāls, kas drīz tiesās *Radovan Karadžić*, rāda, ka šie principi šodien ir tikpat svarīgi kā vienmēr. Vakar Parlaments puda stingru atbalstu, lai sauktu pie atbildības Starptautiskajā Krimināltiesā Svētās pretošanās armijas Ugandā vadoni *Joseph Kony*. Tirāni, lai kas tie būtu, un šajā gadījumā tas ir *Joseph Stalin*, ko mēs apspriežam šovakar un kas atbildīgs par masu slepkavībām un grautiņiem, nedrīkst nekur rast patvērumu.

Ukraina ir piedzīvojusi daudz posta savā vēsturē, un es ceru, ka nākamais šīs slavenās vēstures posms ne tik tālā nākotnē būs saistīts ar tās pievienošanos Eiropas Savienībai. Pēc Gruzijas krīzes nav šaubu, ka daudzi Krievijas nacionālisti nav samierinājušies, piemēram, ar Ukrainas suverenitāti pār Krimu. Bet es esmu pārliecināts, ka, ja mēs visi solidāri stāsimies kopā ar Ukrainas tautu, tā reiz ieņems savu vietu Eiropas tautu saimē.

Adrian Severin, *PSE grupas vārdā* Priekšsēdētājas kundze, šis ir ļoti īpašas debātes. Kā politiska struktūra Eiropas Parlaments ir aicināts pieņemt tiesību aktus un sniegt izpildlēmumu pieņēmējiem politiskas pamatnostādnes, lai pareizi tiktu galā ar mūsu laika problēmām, iespējām un briesmām. Citiem vārdiem, mēs esam vēstures veidotāji, nevis vēsturnieki. Mēs neesam aicināti novērtēt pagātni, bet veidot tagadni, un par mums spriedīs nākotne.

Tāpēc Sociāldemokrātu grupa nelabprāt piekrita parakstīt rezolūciju, kas šķietami cenšas noteikt vēsturisko patiesību par traģisku notikumu, kas notika Ukrainā pagātnē.

Mēs to tomēr izdarījām, jo sapratām, ka solidaritāte ar Ukrainas tautu un tās ciešanām varētu mobilizēt ukraiņus viņu centienos apvienot savu zemi, demokratizēt to, modernizēt un ievest to savā dabiskajā ģimenē, kas ir Eiropas Savienība. Vienlaikus mēs sapratām, ka, ja pagātnes traģēdijas un noziegumi tiek aizmirsti, pastāv milzīga briesmas, ka tie atkārtosies. Noziegumu vēsturisks nosodījums nevar sniegt kompensāciju

to upuriem vai viņu mantiniekiem, taču ir arī morālā kompensācija. Turklāt tā ir intelektuāla un politiska garantija pret noziegumu atkārtošanos un to pamatā esošo slikto instinktu atdzimšanu.

Nosodot vecos totalitāros noziegumus, mēs ne tikai kauninām pagātnes noziedzniekus, bet arī tos, kuri varētu būtu gatavi pielietot tās pašas noziedzīgās metodes nākotnē. Apzināšanās, ka nesodāmība nav iespējama, varētu ļoti labi viņus no tā atturēt.

Mums šodien ir jāpasludina, ka nav tādas valsts politikas, sociālā mērķa un ideoloģisko principu, kas varētu attaisnot tādu noziegumu kā „golodomors”, apzināti izraisīts bads, kas radīja tik daudz ciešanu tik daudziem nevainīgiem cilvēkiem ārprātīgā mēģinājumā sagraut lielās ukraiņu tautas morālo cieņu, nacionālo lepnumu un bioloģisko eksistenci.

Vienlaikus, nosodot noziegumus, paužot solidaritāti ar upuriem un nosodot mēģinājumu iznīcināt veselu tautu, mēs nevaram uzvelt vainu par šiem noziegumiem citai tautai.

„Golodomors” bija totalitāra politiskā režīma rezultāts. Visas tautas, kuras bija pakļautas šim režīmam, bija vairāku līdzīgu noziegumu un grūtību upuri. Šodienas diskusijai ir ne tikai jāatgādina mums, ka ir vienmēr jāpaliek vienotiem pret totalitārismu, bet arī, ka pašreizējai ukraiņu paaudzei „golodomora” upuru un viņu piemiņas vārdā ir jāizskauž no viņu valsts un viņu vēstures visi autoritārie instinkti, noslieces un prakses. Viņiem ir jāsaliedē sava nacionālā vienotība un kopā jārealizē viņu demokrātiskie ideāli.

Tāpat mūsu solidaritātes izpaušmei būtu jāiedvesmo ukraiņi uz solidaritāti un samierināšanos kā savā valstī, tā ārpus tās. Iekšienē ar tautiešiem, kas pieder dažādām etniskām un kultūras grupām, bet ārpusē – ar kaimiņiem.

Tas ir viens no labākajiem veidiem, kā viņi varētu kļūt par Eiropas Savienības dalībvalsti, un, ja viņi izvēlētos iet pa šo ceļu, tas nozīmētu, ka šīvakara debātes nebūtu bijušas veltīgas. Ukrainas dalība ES būtu vislabākā vēsturiskā reparācija, ko ukraiņi paši varētu piedāvāt „golodomora” upuriem.

Grażyna Staniszevska, ALDE grupas vārdā. – (PL) Priekšsēdētājas kundze, „golodomors” jeb mākslīgi izraisītais bads Ukrainā ir viens no vislielākajiem noziegumiem, kas izdarīts Eiropā 20. gadsimtā. Lai pierādītu, ka kolektīvā ekonomika darbojas un sagrautu komunistiskās Padomju Savienības galveno draudu – Ukrainas neatkarīgos lauksaimniekus –, Staļina režīms izraisīja mākslīgu badu, kura rezultātā dzīvību zaudēja vairāki miljoni ukraiņu. Cilvēkiem konfiscēja visu pārtiku. Bads lika daudziem lauciniekiem doties uz pilsētām, kuras savukārt varas iestādes bloķēja, izdodot iekšējās pases un aizliedzot braucienus pa dzelzceļu. Tie, kas palika sādžās, bija spiesti nelegāli meklēt barību kolektīvo saimniecību laukos, par ko draudēja ieslodzījums vai pat nāvessods. Viņiem neatļāva pašiem paturēt pat kādu sauju graudu. Tika ieviests „piecu vārpu noteikums”, saskaņā ar kuru ikvienu, kas bija paņēmis vairāk nekā piecas vārpas, varēja sodīt ar nāvi.

Diemžēl „golodomors” jeb lielais bads ir vēstures notikums, par kuru daudzās rietumvalstīs tikpat kā nekas nav zināms. Līdz pat pēdējam laikam šos vēstures faktus pilnīgi noliedza bijušajā PSRS. Līdz tās sabrukumam jebkāda šīs lietas pieminēšana tika uzskatīta par „pretpadomju propagandu”. Pret rietumvalstu žurnālistiem piemēroja aktīvas dezinformācijas pasākumus. Tikai nesen kļuva pieejami iedzīvotāju reģistra dokumenti, kas atklāj bada upuru skaitu.

Badu Ukrainā ir atzinušas par genocīdu 26 valstu, arī Polijas, valdības vai parlamenti. Es esmu dziļi pārliecināta, ka Eiropas Parlaments nepaliks malā šajā jautājumā. Mums ir jāatzīst, ka „golodomors” bija noziegums pret Ukrainas tautu un noziegums pret cilvēci, un stingri jānosoda Staļina režīma darbības pret Ukrainas lauksaimniekiem.

Es arī uzskatu, ka ir pēdējais laiks publicēt visu informāciju par badu. Bijušajām Padomju Savienības valstīm ir jāatver savi arhīvi par „golodomoru” Ukrainā 1932.-1933. gadā, lai zinātnieki varētu veikt objektīvus pētījumus.

Šis gads ir šī šausmīgā nozieguma 75. gadskārtas gads. Es gribētu izmantot izdevību un izteikt visdziļāko līdzjūtību Ukrainas tautai, kurai bija jāpārdzīvo šī milzīgā traģēdija.

Rebecca Harms, Verts/ALE grupas vārdā. – (DE) Priekšsēdētāja kundze, es esmu izvēlējusies savai runai gandrīz tādu pašu ievada frāzi kā *Tannock* kungs. Tas nenotiek pārāk bieži. „Pagātne ir nākotnes prologs” – šāda sentence rotā Nacionālā Arhīva ieeju Vašingtonā, un ne bez pamata. Šī frāze ietver cerību, ka cilvēki mācīsies no vēstures. Dažkārt viņi tā dara, bet ne vienmēr. Mums arī ir jāmēģina.

Laiku pa laikam es ievēroju – un priekšlikums par „golodomoru” to vēlreiz apstiprināja –, ka ne visas vēstures nodaļas Austrumeiropā un Rietumeiropā ir vienlīdz labi zināmas. Kad grupas apsprieda, vai tiešām iesniegt šodienas rezolūciju, vairākuma viedoklis sākotnēji bija skeptisks – daudzi deputāti atzinās, ka viņi nezina, ko īsti „golodomors” nozīmē un kāda ir šī vārda jēga. Iespējams, ka tas ir sākums kopējam mācību procesam par tādu šausmīgu momentu vēsturē, kas ir noticis Eiropas sirdī pat tikai pirms nepilna gadsimta un kas ļauj mums rakstīt vēsturi ar notikumu pārdzīvojušo cilvēku palīdzību.

Zaļo un Eiropas Brīvās apvienības grupai šīs traģēdijas upuru atcerei ir jābūt par tās atzīšanās mezgla punktu, ko mēs izdarām, parakstot šo rezolūciju. Mēs uzskatām, ka upuru pienācīgai piemiņai ir vajadzīgas zināšanas par šo traģēdiju, šo Padomju režīma izdarīto milzīgo noziegumu.

Otrkārt, mēs ceram, ka šo vēsturi kopīgi pētīs Ukrainā un Krievijā. Mēs nevēlamies – un to es saku kā vāciete, kas dzimusi 1950. gadā – lai šī vēstures pētīšana un tās patiesa aprakstīšana padziļinātu plaisu starp tautām. Mēs nevēlamies to ne ar Ukrainu, ne starp Ukrainu un Krieviju.

Tādēļ es uzskatu, ka arhīvu atvēršana ir svarīgs priekšnoteikums. Tā ir prasība, kas jāizpilda. To vajadzētu apspriest arī Eiropas Padomē, lai Maskava atvērtu šos arhīvus.

Es esmu iepriecināta, ka Eiropas Parlaments ir spējis atrast vienojošu pozīciju. Es tiešām ceru, ka vēstures rakstīšana un upuru pieminēšana ir galvenais jautājums Ukrainā un ka ar šo katastrofu netiek manipulēts politiskos nolūkos. Tad mēs būsim veikuši lielu soli uz priekšu, īstenojot vēlmi, lai cilvēki tiešām mācītos no pagātnes.

Adam Bielan, UEN grupas vārdā. – (PL) Priekšsēdētājas kundze, šogad mēs atzīmējam 75. gadskārtu kopš bada Ukrainā 1932.-1933. gadā. Bads nebija dabas katastrofa, bet Josifa Staļina genocīda plāna īstenošanas rezultāts, ar kuru pēc izrēķināšanās ar Ukrainas inteliģenci viņš vēlējās iznīcināt Ukrainas lauku iedzīvotājus. Genocīda rezultātā dzīvības zaudēja aptuveni 10 miljoni vīriešu, sievietes un bērnu. Tā bija mērķtiecīga un sistemātiska iznīcināšana, ko realizēja Padomju Savienības iestādes. Komunistu noziedzīgie nodomi bija skaidri. Kamēr ukraiņi mira badā, Padomju iestādes eksportēja miljoniem tonnu graudu un noslēdza robežas ar Ukrainu, lai novērstu bada izmocīto cilvēku iekļūšanu Krievijā. Tās noraidīja starptautiskās humānās palīdzības piedāvājumus, paziņojot, ka nekāda bada nav.

Mūsdienu Krievijas Federācijā dominē liekulīga informācija par komunistu noziegumiem, bet Staļins tiek attēlots kā efektīvs vadītājs. Dažas rietumu valstis saglabāja neitralitāti Ukrainas tautas milzīgās traģēdijas laikā, jo tās centās nodibināt diplomātiskās saites ar Padomju Savienību, ko vēlējās padarīt atkarīgu no ekonomiskās sadarbības. Tagad mēs nevaram klusēt, un mūsu goda pienākums ir godināt „golodomora” upuru piemiņu.

Helmuth Markov, GUE/NGL grupas vārdā. – (DE) Priekšsēdētājas kundze, komisār, es runāju ar jums kā cilvēks, kurš daudzus savas dzīves gadus ir pavadījis Ukrainā, kurš ir dzīvojis tur un tādēļ, protams, ir emocionāli ļoti iesaistīts.

Nav neviena iemesla, nekāda attaisnojuma 1932. un 1933. gada bada nozīmes mazināšanai vai attaisnošanai. Tas skāra Ukrainu, Krieviju, īpaši teritorijas Pievolgā, Donu un Kubaņu, Rietumsibīriju, Dienvidurālus un Kazahstānas ziemeļu daļu. Miljoniem dažādu tautību cilvēku – ukraiņu, krievu, kazahu, ebreju, vāciešu, baltkrievu un daudzu citu – mira bada nāvē. Mums ir jāgodina šo upuru piemiņu un skaidri jāpaziņo, ka šis bads bija necilvēcīgas politikas izpausme un rezultāts, tāda nozieguma rezultāts, kad graudus eksportēja, liekot saviem cilvēkiem mirt badā.

Kādēļ es tomēr nevaru piekrist rezolūcijai? Pirmkārt tāpēc, ka šī rezolūcija saista katastrofu un noziegumu tikai ar Ukrainu un ukraiņu tautu. Kā jau teicu sākumā, tas neatspoguļo vēsturisko patiesību. Ikviens, kas neņem vērā citas Padomju Savienības republikas un citas tautības, vienlaikus ir vainojams rasismā un necieņā pret visiem cietušajiem.

Otrkārt, šī rezolūcija atzīst „golodomoru” par genocīdu. Genocīdu definē kā iznīcināšanu pēc etniskiem kritērijiem. Abu jēdzienu sajaukšana grauj argumentu par nacionālsociālistu nozieguma – ebreju iznīcināšanas Eiropā – unikālītāti, kuras atzīšana ir guvusi plaša demokrātiska konsensa atbalstu.

Padomju Savienībā notikušā nozieguma nosodīšanai vajadzīgā bardzība neprasa šādu pielīdzināšanu. Es esmu pārliecināts, ka tas bija galvenais iemesls Izraēlas vēstnieces Ukrainā *Kalay-Kleitman* kundzes deklarācijai intervijā *Serkalo Nedeli*, kurā apgalvots, ka Izraēla nevar atzīt „golodomoru” par etniskā genocīda aktu.

Treškārt, 2008. gada 10. decembrī mēs atzīmējam ANO Cilvēktiesību deklarācijas 60. gadadienu. Cilvēktiesības ir vispārējas un nedalāmas. Jūs nevarat pieņemt selektīvu, no apstākļiem atkarīgu vai izdevīgu pieeju tām. 20. gadsimts ir pieredzējis milzīgu daudzumu šausmīgu noziegumu, kurus nevar salīdzināt, bet kuri tomēr izraisīja miljoniem nevainīgu cilvēku nāvi: Pirmais pasaules karš, fašistu iebrukums, Japānas agresija pret Ķīnu un Koreju, ASV uz Hirosimu un Nagasaki nomestās atombumbas, Staļina politika pret savu tautu, dažādu koloniālo varu postījumi viņu ietekmes sfērās, sarkano khmeru terors, tutsi un hutu slepkavošana. Šis šausminošais saraksts ir gandrīz bezgalīgs. Eiropas Parlamentam vajadzētu interesēties par šādu necilvēcību nosodišanu visās to izpausmēs.

Ceturtkārt, cilvēki vairs nedrīkst mirt bada nāvē ne politisku, ne ekonomisku iemeslu dēļ. Ņemot vērā banku atbalstam piešķirtos miljardus, *Ingeborg Schäuble*, bijusī *Welthungerhilfe* priekšsēdētāja, ir aicinājusi izveidot glābšanas paketi cīņai pret badu pasaulē. Katru gadu ir vajadzīgi 14 miljardi euro lauksaimniecībai jaunattīstības valstīs, lai sasniegtu Tūkstošgades mērķus un uz pusi samazinātu izsalkušu cilvēku skaitu līdz 2015. gadam. Šis skaitlis bija 923 miljoni 2007. gadā.

Mums ir jādara viss iespējamais, lai izskaustu badu kā sērgu.

Bastiaan Belder, IND/DEM grupas vārdā. – (NL) Priekšsēdētājas kundze, „golodomors” ir saliktenis no ukraiņu vārdiem *holod* (bads) un *moryty* (mērdēt) un tāpēc nozīmē „nomērdēšanu badā”. „Golodomors” ir atbildīgs par 6 līdz 7 miljonu cilvēku nāvi, no kuriem 3,5 miljoni bija Ukrainā, 2 miljoni Kazahstānā un simtiem tūkstošu Ziemeļkaukāzā, Pievolgā un Rietumsibirijā 1932. un 1933. gadā.

„Golodomors” nozīmē vardarbīgu graudaugu ražas atsavināšanu Ukrainas lauksaimniekiem, ko realizēja Staļins un viņa rokaspuiši kā efektīvu boļševiku līdzekli tautas izglītošanai lauksaimniecības piespiedu kolektivizācijas garā.

„Golodomors” nozīmē staļiniskā režīma apzinātu akūta bada noliegšanu Ukrainā un citur Padomju Savienībā, lai miljoni upuru paliktu norobežoti no jebkāda veida iekšējas vai ārējas palīdzības.

„Golodomors” nozīmē Padomju valdības nepārtrauktu graudu eksportu bada gados (1932.–1933.), lai gan ar tiem varētu pabarot apmēram pusotru miljonu cilvēku veselu gadu.

„Golodomors” nozīmē Ukrainas zemnieku genocīdu, pieņemot skaidru un vienkāršu badā mērdēšanas politiku Ukrainas lauku pilnīgas ekonomiskas blokādes veidā, ieviešot sodus konfiskāciju veidā un piegāžu aizliegumus, un melnos sarakstus uz 1932. gada 18. novembra dekrēta pamata, ko bija parakstījis toreizējais Staļina sūtnis Harkovā V. Molotovs.

„Golodomors” nozīmē Staļina paranoju attiecībā uz ukraiņu nacionālismu, ko lielais vadonis uzskatīja par galveno cēloni, viņaprāt, nepietiekamajām graudu piegādēm no Eiropas labības klēts.

„Golodomors” nozīmē Staļina nodomus uz visiem laikiem iznīdēt ukraiņu sapņus par autonomiju vai pat neatkarību.

Tagad mēs zinām, ka viņa dēmoniskais plāns cieta neveiksmi.

Bruno Gollnisch (NI). – (FR) Priekšsēdētājas kundze, no Ļeņina Padomju Krievijas līdz Kim Ir Sena mūsdienu Ziemeļkorejai caur Mao Ķīnu, Mengistu Etiopiju un Pola Pota Kambodžu – un šis saraksts diemžēl nav pilnīgs – var sacīt, ka bads nav nodalāms no komunisma.

Tomēr bads, kas nogalināja gandrīz 10 miljonus ukraiņu no 1932. līdz 1933. gadam, bija ne tikai komunisma ekonomiskā un sociālā absurda rezultāts vai arī tā naida, ko tas izjūt pret zemnieku kopienas rezultāts, bet bija to padomju iestāžu plānots, kuras, no vienas puses, atsavināja visus zemnieku pārtikas krājumus, ieskaitot graudus, un, no otras puses, izmantoja policiju, lai jebkādiem līdzekļiem novērstu ukraiņu masu bēgšanu no nāves atsavināšanu dēļ. Tieši tas tagad notiek Ziemeļkorejā.

Starptautiskās Krimināltiesas Statūtu 6. pants definē genocīdu kā nodomu pilnīgi vai daļēji iznīcināt nacionālu, etnisku, rases vai reliģisku grupu kā tādu un arī, es citēju, „apzināti uzspiežot grupai dzīves apstākļus, kas paredzēti tās fiziskai iznīcināšanai pilnībā vai daļēji”. Iznīcināšana ar badu - „golodomors”, ko sāka Padomju komunisti 1932. gadā, atbilst šai definīcijai, lai kāds būtu mūsu kolēģa *Markov* kunga viedoklis.

Ukrainas Parlaments 2006. gada 28. novembrī aprakstīja „golodomoru” kā genocīdu. Ir nožēlojami, ka ANO, pakļaujoties Krievijas veto un Francijas un Apvienotās Karalistes glēvulībai, atteicās dot šo aprakstu. Pēdējais turklāt neapstrīd krievu tautas cieņu, kura arī bija komunisma upuris, bet nosoda totalitārisma šausmas, kas nogalināja 200 miljonus cilvēku visā pasaulē un ko mēs, lai gan ar lielu novēlošanos, nosodām.

José Ignacio Salafranca Sánchez-Neyra (PPE-DE). – (ES) Priekšsēdētājas kundze, šodienas debates ir iecerētas, lai pieminētu (ar to saprotot saglabāšanu mūsu atmiņā) to daudzo miljonu cilvēku demogrāfiskās katastrofas upuri, kāds nav piedzīvots miera laikā un kas radies Staļina politikas rezultātā.

Priekšsēdētājas kundze, es uzskatu, ka šo cilvēku piedzīvotais bads bija tiešs uzbrukums Ukrainas zemniecībai, kas bija stingrā opozīcijā kolektivizācijai.

Kā jau atgādināts Parlamentā, īpaši *Bielan* kunga runā, tas bija apzināts akts, jo 1932. gada raža, lai gan mazāka par vidējo, būtu bijusi pietiekama, lai pabarotu visus iedzīvotājus, kā to pierāda tas, ka tajā gadā Padomju Savienība eksportēja vairāk nekā miljonu tonnu graudu uz rietumu valstīm.

Rezultāts, kā atzīmēts visu runātāju sacītajā šajās debatēs, bija sešu līdz astoņu miljonu cilvēku nāve visā Padomju Savienībā un starp pieciem un sešiem miljoniem Ukrainā. Šī notikuma smagumu nosaka ne tikai ļoti daudzu cilvēku nāve, bet arī klusēšana un slēpšana.

Tādēļ es domāju, priekšsēdētājas kundze, ka ir vitāli svarīgi, lai Eiropas Parlaments, tāpat kā tādas institūcijas kā ANO vai EDSO Parlamentārā Asambleja, šodien paceltu balsi kā veltījumu un lai uzturētu dzīvu mūsu piemiņā visu to cilvēku bojāeju, kas kļuva par totalitārās un noziedzīgās ideoloģijas upuri.

Tomēr, priekšsēdētājas kundze, un arī tas jau ir sacīts, vissvarīgākais ir skatīties nākotnē un nodrošināt, lai bērni, kas šodien dzimst lielajā Ukrainas valstī, tikai no laikrakstu bibliotēkām un vēstures grāmatām atklāj šausmas, kuras piedzīvoja iepriekšējās paaudzes „golodomora” laikā.

Józef Pinior (PSE). – (PL) Priekšsēdētājas kundze, šodien Eiropas Parlaments atzīmē tā masu bada Ukrainā 75. gadskārtu, kas bija viens no 20. gadsimta lielākajiem noziegumiem pret cilvēci. Bads Ukrainā, Pievolgā, Kazahstānā un citās Padomju Savienības daļās 1932.-1933. gadā nebija dabas procesu rezultāts, bet gan Staļina valdīšanas sekas. Lauksaimniecības piespiedu kolektivizācija un cīņa pret privātīpašumu laukos, vidusslāņa un privāto uzņēmumu iznīcināšana totalitārās diktatūras ceļā, valsts vardarbība pret lauksaimniekiem nozīmēja sakāvi, badu un miljoniem cilvēku nāvi šausmīgos apstākļos. Eiropas Savienība godā šī nozieguma upuru piemiņu un sveic tos, kuri to pārdzīvoja, kļūdami par pēdējiem šīs traģēdijas lieciniekiem.

Lielais bads vissmagāk skāra ukraiņu tautu. Staļina politika Ukrainā ietvēra, no vienas puses, necilvēcīgu apstākļu kolektivizācijai un, no otras puses, nacionālās kultūras, baznīcu iznīcināšanu un represijas pret inteligenci. Trīsdesmitajos gados daudzi ukraiņu rakstnieki tika nošauti, ieslodzīti vai nosūtīti uz darba nometnēm. 1932. gadā tika izjauktas pastāvošās rakstnieku grupas. Daudzi kultūras pārstāvji pazuda. *Rozstriliane Vidrodzenniya* („Nošaušanai norīkotās komandas atdzimšana”) simbolizēja ukraiņu 20. gadsimtā.

Masu bads Ukrainā un arī citos Padomju Savienības reģionos ir fundamentāls pētniecības uzdevums vēsturniekiem, politikas analītiķiem un totalitārisma pētniekiem. Lielais bads nedrīkst kļūt par ideoloģisko manipulāciju un citu nacionālistisko politiku priekšmetu. Ir jāatver visi staļinisma sistēmas arhīvi un jāveic pedantiski pētījumi, lai noteiktu upuru skaitu, kā arī bada precīzus cēloņus, gaitu un sekas. Zinot patiesību par pagātņi, mēs kalposim vienībai, demokrātiskas kultūras radīšanai kā pastāvīgam pamatam Eiropai.

Es vēlētos izmantot iespēju šajās debatēs atcerēties poļu emigranta *Jerzy Giedroyc* lielos darbus – viņa Parīzē publicētā *Kultura* veidoja saprašanos starp Poliju un Ukrainu. Es vēlētos atbalstīt 1957. gadā *Kultura* publicēto antoloģiju ukraiņu valodā par ukraiņu rakstnieku, *Rozstriliane Vidrodzenniya* vajāšanu, ko rediģēja *Lavrinenko*, un Polijas un Ukrainas 1952. gada hronikas, ko tajā pašā žurnālā publicēja profesors *Bohdan Osadchuk*, kā piemēru Eiropas kopdarbam, lai pārvarētu vēsturisko fatālismu un radītu saprašanos starp tautām attiecībā uz nākotnes demokrātisko kopieni.

Šarūnas Birutis (ALDE). Dāmas un kungi, lielais „golodomora” bads, kas notika Ukrainā, ir Eiropas vēstures epizode, kuru nedrīkstam aizmirst. Esmu pārliecināts, ka bads ir jāatzīst kā Padomju Savienības genocīda akts pret ukraiņu tautu. Tas ir viens no ļaunākajiem noziegumiem pret cilvēci, kas izdarīts Padomju Savienības pastāvēšanas laikā. Ukrainas tautas traģēdija tika turēta slepenībā pat Eiropā, tikai nedaudzi cilvēki zināja, ka viens no lielākajiem 20. gadsimta noziegumiem ir izdarīts nevis kādā tālā zemē, bet tepat Eiropā miera laikā. Miljoniem ukraiņu kļuva par Padomju iestāžu radītā bada upuriem. Padomju totalitārā režīma veiktā zemnieku iznīcināšana ir arī identitātes krīze Ukrainai. Tādējādi, pirmkārt, mums ir jānosoda režīma atbalstītāji bijušajās padomju republikās, kuri noliedz šo un citus komunisma laika noziegumus; otrkārt, mums ir jāatbalsta Ukrainas mērķis, mūsu nākamā kolēģa mērķis panākt šī ukraiņu nācijas genocīda atzīšanu starptautiskā līmenī. Treškārt, „golodomors” ir tikai viens no komunisma noziegumiem, komunisma, kura noziegumi ir noteikti jāizskata otrajā Nirnbergas procesā.

Milan Horáček (Verts/ALE). – (DE) Priekšsēdētājas kundze, Eiropas Savienība kopā ar daudzām citām valstīm ir atzinusi katastrofu, kas pazīstama kā „golodomors” un kas notika Ukrainā 1932.-1933. gadā, par noziegumu pret ukraiņu tautu. Pat ANO Ģenerālajā Asamblejā 2007. gadā pieņēma rezolūciju, pieminot „golodomora” upurus un nosodot režīmu.

Staļinisma režīms Padomju Savienībā mākslīgi izraisīja pārtikas trūkumu, lai piespiestu Ukrainu – un ne tikai Ukrainu – pieņemt tā plānveida lauksaimniecības ekonomiku. Šis mērķis tālaika vadoņu acīs tika vērtēts augstāk, nekā cilvēku dzīvību saglabāšana. Cilvēkiem netika pievērsta nekāda uzmanība, un miljoni mira mokpilnā nāvē. Tas nozīmē, ka „golodomors” nebija dabas katastrofa, to bija izplānojuši un aukstasinīgi izpildījuši cilvēki.

Es atzinīgi vērtēju šodienas debates. Konsekventa atjaunošana un noziegumu publicēšana ir vienīgais veids, kā norēķināties ar pagātņi. Arhīvu atvēršana ir pirmais nozīmīgais solis pareizā virzienā. Tas attiecas ne tikai uz Ukrainu, bet arī uz citām valstīm, kas dzīvoja komunistu valdības laikā, un, protams, arī uz pašu Krieviju.

Pieredze darbā ar arhīviem ir parādījusi, ka vispārēja un publiska piekļuve vien nav pietiekama. Gluži pretēji, informācijas meklēšanas procesā ir vajadzīgs atbalsts. To var panākt, piemēram, atverot dokumentācijas centrus un piesaistot vēsturniekus.

Noziegumus nevar atdarīt, taču tos – un, vēl svarīgāk, viņu upurus – nekad nedrīkst aizmirst. „Golodomora” atzīšana pasaules mērogā par Ukrainas tautas un citu teritoriju iedzīvotāju masu slepkavību ir ārkārtīgi svarīga pasaules politikai. Tā varētu radīt precedentu attiecībā uz daudzām citām nācijām, kuru pagātnē ir notikušas masu slepkavības.

Jebkurā gadījumā Eiropas Savienība sūta Krievijai skaidru vēstījumu, atgādinot izdarīto noziegumu un to dziļi nosodot, tādējādi padarot pilnīgi skaidru priekšā stāvošajām partnerības un asociācijas sarunām, ka viens no galvenajiem ES pīlāriem, proti, cilvēktiesību ievērošana, nav apstrīdama.

Wojciech Roszkowski (UEN). – (PL) Priekšsēdētājas kundze, 1932.-1933. gadā PSRS varas iestādes sāka ar varu atsavināt pārtiku no kolhoziem Ukrainā, atstājot lauksaimniekus bez pārtikas. Tas izraisīja badu, kas pazīstams kā „golodomors”, un vairāku miljonu iedzīvotāju nāvi valstī, kas iepriekš bija pazīstama kā maizes klēts. Tā kā šis Staļina un viņa rokaspuisiu īstenotās operācijas mērķis bija Ukrainas lauksaimnieki kā sociāla grupa un tautība, „golodomors” atbilst genocīda definīcijai ANO 1948. gada Konvencijā.

Rezolūcija, kuru mēs esam sagatavojuši „golodomora” 75. gadadienai, ir kompromiss, kas lielā mērā pieklusina patiesību par šo noziegumu. Tas skaidri nenosauc „golodomoru” par genocīda noziegumu. Tas ir vairāku šī Parlamenta grupu darbības rezultāts. Kompromisa sarunu laikā es ievēroju, ka sociāldemokrātu grupa vispār iebilda pret vēsturiskām debatēm. Tā ir ērta nostāja, ja jūs ievērojat, cik aktīvi Eiropas sociālisti vienmēr nosoda nacismu un ģenerāli *Franco*, bet emocionāli atsakās to darīt attiecībā uz Padomju iestādēm vai Spānijas republikāņiem.

Šo sarunu laikā es arī dzirdēju, kā upuru pieminēšana ietver piekāpšanos, tādējādi izvairoties no genocīda pieminēšanas. Šāda veida moralizēšana un selektīva atmiņa Eiropas sociālistu vidū rāda, ka vēsturisko materiālismu ir pārvarējis histēriskais relativisms. Tomēr ceru, ka tas neattiecas uz visiem šī Parlamenta kreisajiem deputātiem.

Es arī dzirdēju, ka sociālisti ir pret balsošanu par vēsturisku patiesību. Tā ir godīga patiesība. Problēma ir tā, ka šeit mēs nerunājam par „golodomora” patiesību, bet tikai paužam patiesību par sevi. Rezolūcija par vēstures jautājumiem vienmēr ir vērtību atzīšana, kamēr nostājas trūkums arī ir nostāja. Tas nozīmē, ka runātās frāzes ir tukšas. Kā var paust kāda attieksmi pret vērtībām citādi, kā vien novērtējot pagātnes notikumus? Genocīds ir genocīds neatkarīgi no tā, vai to īstenojis Hitlers vai Staļins, vai kā to vērtē pašreizējā Krievijas valdība. Ja kāds šodien teiktu, ka holokausta upuri pelna mazāk uzmanības nekā gāzes kameras, viņa uzticamība būtu apšaubāma. Mēs visi esam vienlīdzīgi likuma un patiesības priekšā!

Georgios Toussas (GUE/NGL). – (EL) Priekšsēdētājas kundze, bada Ukrainā bulta ir izvilktā no antikomunisma bultu maka, lai kalpotu antikomunisma kampaņas vajadzībām un pārrakstītu vēsturi, kriminalizētu komunistisko ideoloģiju un aizliegtu komunistu darbību. Turklāt ir daudzi piemēri, ko mēs varētu minēt par valstīm, kurās komunistu partiju simboli un darbība ir aizliegti, par valstīm, kas pieder ES.

Tādējādi tiek izdarīts neslēpts mēģinājums sagrozīt vēstures faktus un interpretēt tos patvaļīgā un nezinātniskā veidā, jo, gluži vienkārši, galvenais mērķis ir atbalstīt sociālisma un komunisma stratēģisko nomelnošanu.

Antikomunisms vienmēr ir pavadījis asākos un mežonīgākos uzbrukumus cilvēkiem. Kad Eiropas Savienības uzbrukumi pamattiesībām, ko strādnieku šķira ir ieguvusi smagās cīņās ar uzpurēšanos, kļūst stiprāki, kad kapitāla eksploatācija kļūst arvien mežonīgāka un barbariskāka, kad Eiropas Savienības imperiālistiskā politika pret valstīm un nācijām kļūst arvien agresīvāka un noziedzīgāka, pastiprinās antikomunisms, sociālisma reakcionārā apmelošana, ko mēs pieredzējām 20. gadsimtā, uzbrukumi strādnieku šķiras avangardam un komunistiskās partijas apspiestajām nodaļām.

Šī vulgārā propaganda ir turpinājums mēģinājumam izmantot rupjus melus un ķengas, lai nomelnotu galvenokārt jauniešu acīs sociālisma sistēmas lielo ieguldījumu, tās ieguldījumu fašisma sakāvē un tādas sabiedrības izveidošanā pirmo reizi vēsturē, kas brīva no eksploatācijas. Tiek izdarīts mēģinājums pielīdzināt sociālismu, tas ir, visu progresīvo, ko radījis cilvēka doma, reakcionārajam un necilvēciskajam fašismam, kas ir barbariskās kapitālistiskās sistēmas bērns.

Šī īpašā bada cēlonis Ukrainā, kā to atzīst visi objektīvie vēsturnieki, bija bagāto zemnieku masīva sabotāža, kuri, reaģējot uz jauno padomju varu un zemes kolektivizāciju, vispirms izraisīja pilsoņu karu, bet pēc tam bojāja tehniku, izkāva lopus, dedzināja kolhozu īpašumu un visādā veidā sabotēja graudaugu sēšanu un novākšanu, kā arī lielais sausums un tīfa epidēmija, kas izcēlās Ukrainā tajā laikā.

Acīmredzot šādas debates, lai atklātu vēsturisko patiesību, nevar noturēt pašreizējā veidā. Ja jūs tiešām domājat, ka jums ir argumenti, organizējiet debates, kurās var publiskot visus zinātniskos faktus, kas palīdzēs atklāt patiesību.

Zbigniew Zaleski (PPE-DE). – (PL) Priekšsēdētājas kundze, „golodomors” ir fakts, un tas simbolizē vienu no necilvēciskākajām slepkavošanas metodēm. Ideoloģija, kas bija aicināta kalpot vienkāršajiem cilvēkiem, pieņēma veidu, kas šodien pārspēj iztēli. Tā bija vienkārša metode – tai nevajadzēja ne bruņojuma, ne darbinieku, ne gāzes kameru. Viss, kas bija vajadzīgs, bija savākt visu ražu, ko zeme bija izaudzējusi, un „nepaklausīgie” iedzīvotāji izzuda no sādžām, jo viņi neieklāvās sistēmā. Cilvēki tika iegrūsti utopiskā sistēmā, un, neraugoties uz šausmām un izmaksām, daudzi vēl joprojām uzskata to par pievilcīgu, un to aizstāv daži kreisās puses deputāti šajā Parlamentā. Boļševiku ideoloģija izmantoja metodes, ko nevar attaisnot nekādā veidā. Manā disertācijā par Ukrainu ir analizētas to cilvēku traumas, kuri bija izdzīvojuši šajās sociālisma šausmās, lai gan izdzīvotāji bija izņēmums. Izdzīvotāju liecības atklāja, ka bads noveda pie kanibālisma; piemēram, tika minēts gadījums, kad māte ziemā aizsūtīja uz mežu savu sešgadīgo dēlu, jo sādžā viņš nebūtu izdzīvojis tāpēc, ka tiktu apēsts.

No vienas puses, mums ir pagājušā gadsimta trīsdesmitie gadi ar Josifu Staļinu, gudro tautu tēvu un draugu, kas sludināja vispasaules revolūciju, un, no otras puses, mums bija miljoni, kas mira uz ceļiem ar badā uzpūstiem vēderiem. Tam vajadzēja būt šausminošam skatam pat iestādēm kalpojošajiem politiskajiem komisāriem. Tā tas bija austrumu Ukrainā. Pēc 10 gadiem līdzīga traģēdija piemeklēja poļus toreizējā austrumu Polijā, lai gan mazākā mērogā. Ukrainas UPA, kas sadarbojās ar nacistiem, īstenoja poļu etnisko tīrīšanu. Metodes bija vienlīdz mežonīgas: dzīvu cilvēku sadedzināšana, grūtnieču vēderu uzšķēršana, bērnu nonāvēšana, ar cirvi nocērtot galvu. Vīrieši bija frontē. Tagad šī austrumu Golgāta, kā to sauc izdzīvotāji, ir tabu un samulsušas noklusēšanas objekts, un, ļoti ironiski, tiek celti pieminekļi tālaika nacionālistu vadoņiem. Varbūt tagad ir gadījums – ir klāt novērotāji no Ukrainas –, kad, pieminot „golodomora” upurus, vajadzētu pieminēt arī to poļu un ukraiņu piemiņu, kas tika zvēriīgi noslepkavoti par nepieņemšanu tai ideoloģijai. Nav viegli samierināties ar šādiem faktiem, taču nespēja to darīt apgrūtinās tautu tuvošanos, Ukrainas pieņemšanu Eiropas vērtību sfērā, uz ko tiecas šis Parlaments.

Es saprotu Krievijas protestus pret Eiropas Savienību. Viņi saka, ka, ja Parlaments runā par „golodomoru”, tam vajadzētu runāt arī par indiāņu iznīcināšanu Jaunajā Pasaulē, ko izdarīja kolonisti. „Golodomors” ir pelnījis īpašu nosodījumu. Tomēr pievienosim miljonus, kas tika nosūtīti uz darba - patiesībā nāves nometnēm - Sibīrijā Otrā pasaules kara laikā – ukraiņus, poļus tatārus. Tikai šai sanāksmei es gribētu piebilst, ka no 100 000 ģenerāļa Paulus armijas karagūstekņiem, kas pēc Staļingradas kaujas tika nosūtīti uz Sibīriju, līdz 1955. gadam dzīvi bija palikuši tikai 5000. Eiropas dēļ tās Parlaments nedrīkst pārmērīgi vienkāršot šīs 20. gadsimta traģēdijas.

Csaba Sándor Tabajdi (PSE). – (HU) Ungārijas lielākais 20. gadsimta dzejnieks ir sacījis: „Mums ir jāatzīst pagātne!” Jā, mums ir jāatzīst pagātne, bet ne tādēļ, lai veicinātu spriedzi starp valstīm un tautām. Katrai tautai ir jāskatās acīs saviem grēkiem; tas, kā vācieši pārvērtēja savu lomu Otrajā pasaules karā, var būt paraugs. Zaleski kungs, būdams polis, deva mājienu, ka daudzām tautām ir grēki, kuros atzīties, un ka „golodomors” nav vienīgais. Es runāju kā tās tautas pārstāvis, kuras Parlaments 2003. gadā kā pirmais nosodīja „golodomoru”. Vienlaikus es ļoti gribētu, lai šīs debates nevērstos pret Krieviju, jo tiem, kas atrodas šeit, kas

uzstājas, ir jāpazīst Ukrainas etniskā karte un ir jāzina, kuras daļas skāra staļinisma šausmas, ar kurām komunistiskā diktatūra centās iznīdēt zemniecību – lielākā daļa no tiem, kas mira, bija ukraiņi, bet ne tikai ukraiņi. Šajās pilsētās un lielpilsētās – Doņeckā, Dņepropetrovskā, Odesā – bija arī rumāņi, krievi, ebreji un citas grupas, kas mira. Šajos apgabalos tie bija zemnieki, ko viņi centās iznīcināt.

Mums ir jāatzīst, ka tas bija genocīds, bet ne uz etniskā pamata. Pamatojoties uz nepieņemamās, bankrotējušās 20. gadsimta staļinisma, komunisma diktatūras principiem, viņi centās iznīcināt veselu šķiru: zemniecību, lauksaimniekus. Šīs kampaņas upuri bija galvenokārt ukraiņi, bet mums ir jāgodina visi upuri neatkarīgi no tautības. Tas, ko sacīja Roszkowski kungs, nav tainība, proti, ka Sociāldemokrātu grupa cenšas kaut ko attaisnot. Nē, mēs vienkārši cienām faktus un pastāvam uz faktiem, jo, nosodot kādu saistībā ar „golodomoru”, mēs neesam gatavi nosodīt Krieviju; lai gan Krievijai ir jāveic liela dvēseles attīrīšana attiecībā uz staļinismu, uz Katiņas masu slepkavību, mēs nedrīkstam arī aizmirst, ka krievu tauta cieta vismaz tikpat daudz no staļinisma diktatūras, un viņiem bija tikpat daudz upuru, cik citām tautām.

Tādēļ es saku, ka mums ir jāpagodina, bet mēģināsim šajās debatēs parādīt cieņu vēstures faktiem. Mēs noliecam galvas „golodomora” upuru priekšā, bet mēs nevaram kalpot ukraiņu nacionālismam; drīzāk mums ir jāstrādā, lai nodrošinātu, ka Krievija, Ukraina un citas valstis pārvērtē savu pagātņi un dzīvo mierā.

István Szent-Iványi (ALDE). – Priekšsēdētājas kundze, pēc daudziem nolieguma un noklusēšanas gadiem tagad neviens neapstrīd, ka „golodomors” bija viena no visnopietnākajām apzināti izraisītajām un politiski motivētajām 20. gadsimta masu slepkavībām. Eiropas Parlaments izpilda senu saistību, kad tas noliec galvu upuru piemiņai. Grēka tuvākie sabiedrotie ir vienaldzība un aizmāršība. Mēs nedrīkstam aizmirst! Miljoni zaudēja dzīvības, lai Staļins varētu īstenot savu diktatūras plānu. Plānā bija paredzēts ne tikai piespiedu kārtā kolektivizēt lauksaimniecību – tas bija tikai viens no viņa mērķiem –, bet arī sagraut ukraiņu nacionālo pašapziņu un likvidēt nacionālās identitātes institūcijas. „Golodomora” gados un visos trīsdesmitajos gados tika nogalināti 80 % Ukrainas intelektuāļu. Tika slēgta neatkarīgā Ukrainas baznīca. Ukraiņu valodu izslēdza no sabiedriskās dzīves. Tādēļ „golodomors” ir ukraiņu nacionālās identitātes un kolektīvās atmiņas neatņemama daļa.

Mums ir jāizsaka atzīnība Ukrainas pilsoņu nestajam upurim, lai dzīvotu brīvībā un varētu lemt par savu nākotni. Eiropas Parlaments atzīst Ukrainas Eiropas ambīcijas. Pieņemot šo rezolūciju, mēs sūtām vēstījumu, ka ne tikai Ukrainas pagātne, bet arī tās nākotne ir nedalāmi saistīta ar Eiropu. Paldies par iespēju izteikties.

Inese Vaidere (UEN). – (LV) Godātie kolēģi! Mākslīgi izraisītais bads Ukrainā jeb „golodomors” ir viens no lielākajiem noziegumiem pret cilvēci pasaules vēsturē. Pēc visiem kritērijiem tas atbilst genocīda definīcijai. Pirmkārt, tam ir etniskais raksturs, jo tika vērsti pret dumpīgo ukraiņu tautu, kura ne vienu reizi vien bija izrādījusi pretestību rusifikācijai. Otrkārt, tas bija arī sociāls genocīds pret turīgajiem ukraiņu zemniekiem, kaut gan bads iznīcināja visus neatkarīgi no turības pakāpes. Šis noziegums bija absolūti cinisks. Staļina totalitāri komunistiskais režīms atrada vislētāko veidu, ka iznīcināt lielas tautas masas. Lēnā, briesmīgā bada nāvē Ukrainā nomira miljoni. Tagad jau ir pieejamas dokumentālas liecības, ka pat nacisti trīsdesmitajos gados brauca uz Maskavu pārņemt pieredzi masu slepkavību organizēšanā. Toreiz lēmumi par partikas atsavināšanu tika pieņemti Maskavā. Un lēmumi par 2006. gada gāzes karu starp Ukrainu un Krieviju atkal tika pieņemti Maskavā. Mūsdienā Krievija savā ārpolitikas koncepcijā skaidri paziņo, ka tā atkaros savas pozīcijas pasaules sadalē. Maskavas galma vēsturnieki nekaunas apgalvot, ka mākslīgi radītais bads Ukrainā ir bijis vienīgi izdomājums. Atliek cerēt, ka Ukraina nebūs nākamā valsts aiz Gruzijas, pret kuru Krievija spēs atļauties brutālu agresiju. Mums ir skaidri jāpasaka, ka notikumi Ukrainā bija genocīds. Mana valsts – Latvija –, tāpat kā daudzas citas savu parlamentu personā, to jau ir izdarījusi. Vēlreiz vēlos uzsvērt, ka totalitārā komunisma noziegumi ir jāvērtē tikpat nosodoši kā nacisma izdarītie. Ir vajadzīga vēl viena Nirnberga, jo nevainīgi upuri ir upuri, neatkarīgi no tā, kurš pret viņiem ir noziedzies. Kaut arī mūsu tautām ir dažādas pieredzes, tomēr vienota izpratne par vēstures notikumiem Eiropas Savienībā ir absolūti nepieciešama. Būtībā tā ir mūsu kopējās nākotnes ēkas pamats. Paldies!

Tunne Kelam (PPE-DE). – Priekšsēdētājas kundze, mākslīgu, cilvēku izraisītu badu komunistu totalitārie režīmi ir izmantojuši sistemātiski. Pirms septiņdesmit pieciem gadiem Staļins nolēma iznīdēt ukraiņu nacionālo identitāti un pretestību, radot šādu badu pašā Eiropas maizes klētī.

Bada skartajiem reģioniem ne tikai tika liegta palīdzība. Pat ļaunāk, simptiem sādžu norobežoja Sarkanā armija. Badā mirstošajiem cilvēkiem tika atņemtas viselementārākās cilvēktiesības – tiesības izbēgt no drošas nāves. Cilvēkus, kuri mēģināja bēgt, medīja un nošāva kā meža zvērus. Tikai tagad mēs reaģējam uz vienu no visatbaidošākajiem komunistiskās diktatūras noziegumiem. Šādu noziegumu autoritatīvu novērtējumu vajadzēja izdarīt jau sen.

Visi noziegumu pret cilvēci upuri ir pelnījuši vienādu statusu. Nevar būt pirmās šķiras nacisma upuri un otrās šķiras komunisma upuri tikai tādēļ, ka Eiropai trūkst integrētas pieejas visiem totalitārajiem režīmiem un tā ir vilcinājusies ieņemt konkrētu nostāju pret noziegumiem, kas notikuši kontinenta austrumu daļā.

Mums ir pienākums zināt, kas notika Staļina pakļautībā tāpat, kā mēs zinām, kas notika Hitlera pakļautībā. Mums ir ne tikai jāpauž sava solidaritāte ar ukraiņu nāciju un īstenībā ar visām nācijām, kas cietušas no totalitārajiem noziegumiem, bet arī jāpieņem morāls spriedums. Tikai tā mēs varam sasniegt šo debāšu mērķi: garantēt, ka šī monumentālā, graužošā necieņa pret cilvēku dzīvībām un cieņu nekad neatkārtosies nevienā Eiropas daļā.

Mums ir vajadzīga visas Eiropas samierināšanās, samierināšanās, kas var rasties tikai no patiesības un taisnīguma. Mūsu pienākums ir nodrošināt, lai slavenais „nekad atkal” attiektos arī vienlīdz uz Ukrainas tautu.

Janusz Onyszkiewicz (ALDE). – (PL) Atbildot uz jautājumu, vai ir vērts riskēt ar kodolkaru, lai gāztu kapitālismu, Mao Czeduns sacīja, ka ir vērts ziedot pat simts miljonu dzīvību, lai pārējā cilvēce varētu dzīvot laimīgi komunismā. Josifam Staļinam bija tāda pati baismīga, noziedzīga loģika. Kad starp zemniekiem pieauga pretestība pret kolektivizāciju, viņš nolēma fiziski iznīcināt tos, kas dzīvoja visdumpīgākajos reģionos. Šajos reģionos dzīvoja ukraiņi. Viņu iznīcināšana atrisināja arī tautību problēmu, jo, kā Staļins ir teicis citā gadījumā, „tautību problēma ir pamatā zemnieku problēma”.

Tāpēc plānotās noziedzīgās kampaņas rezultātā tikai Ukrainā vien mira miljoniem cilvēku. To pietiekami iespaidīgi apliecina tas, ka oficiālā iedzīvotāju statistika uzrādīja 31 miljonu iedzīvotāju 1926. gadā, bet 1939. gadā, neraugoties uz ievērojamu dabīgo pieaugumu, iedzīvotāju skaits bija tikai 28 miljoni.

Mira ne tikai Padomju Ukrainas iedzīvotāji. Administratīvi noteiktās pārtikas atsavināšanas, kam sekoja aizliegumi importēt pārtiku no citiem reģioniem, izraisīja badu Pievolgā, Kubanā un Ziemeļkaukāzā. Šo teritoriju iedzīvotāji bija galvenokārt ukraiņi, bet bija arī krievi. Šodien mēs arī izskatām jautājumu par badu Ukrainā, lai paustu savu pārliecību, ka šis mūsu kopējās Eiropas dramatiskās vēstures fragments vēl joprojām nav pietiekami labi apzināts.

(Aplausi)

Andrzej Tomasz Zapalowski (UEN). – Priekšsēdētājas kundze, pagājušais gadsimts piedzīvoja daudzas šausmīgas masu slepkavības. Dažas tika izdarītas ar šaušanu, noindēšanu ar gāzi, ar cirvjiem un dakšām, bet citas realizēja ar nomērdēšanu badā. Toreizējās Padomju Ukrainas teritorijā to realizēja, nolemjot miljoniem cilvēku bada nāvei teritorijā, kurā ir bagātākā augsne pasaulē. Tas tika izdarīts ar nodomu, un tas nebija laika apstākļu vai dabas katastrofas rezultāts.

Ir satraucoši, ka gadu gaitā šis genocīds pret ukraiņiem, poļiem un krieviem netika saukts īstajā vārdā, tāpat kā ir satraucoši šodien, ka genocīds, kas tika izdarīts pret simtiem tūkstošu poļu, ebreju un ukraiņu, kas pretojās ukraiņu nacionālistu fašismam bijušajā un tagadējā Polijas teritorijā Otrā pasaules kara laikā, nav nosaukts par genocīdu. Tas ir vēl jo vairāk satraucoši tāpēc, ka nosodījuma trūkums šodien pamato un leģitimē organizācijas, kas atsauca uz šo slepkavu mantojumu. Šīs organizācijas tagad legāli darbojas Eiropā. Nav politiski pamatota genocīda. Visi ir jānosauc vārdā un jānosoda.

Ari Vatanen (PPE-DE). – Priekšsēdētājas kundze, mēs runājam par šo cilvēku izraisīto badu tagad, 75 gadus pēc šiem notikumiem, jo, ja mēs to tagad nedarītu, tas varētu pārvērsties par taisnīguma tumšo pusnakti. Tagad vēl ir divas stundas līdz pusnaktij, bet mēs veidojam nākotni. Mēs nevaram būvēt nākotni uz ļodzīgiem pamatiem. Tā ir jābūvē uz cieta pamata, un ciets pamats nozīmē patiesību. Nākotni nevar būvēt uz meliem, kas būtu kā būvēšana uz smiltīm.

Patiesībā nav tik svarīgi, tieši cik cilvēku mira Ukrainā. Svarīgi ir tas, lai šī cilvēku radītā bada upuri – ukraiņu ļaudis – sajustu, ka ir atjaunots taisnīgums, jo mums ir jāatjauno cilvēku ticība taisnīgumam. Citādi mēs nevaram izveidot taisnīgu sabiedrību, un viņi nevar ticēt nākotnei. Ir jāsadzird visi upuru kļedzieni neatkarīgi no tā, vai viņi ir nacisma, aparteīda, verdzības vai komunisma upuri.

Šis Parlaments aizstāv cilvēces pamatvērtības. Mēs nevaram publicēt nenoteiktu vēstījumu. Tādēļ mums ir jābūt patiesi objektīviem, lai cik sāpīgi tas varētu būt mums politiskā ziņā. Citādi mēs neaizstāvam cilvēcisko cieņu. Ir ļoti satraucoši, ka šodienas Krievijā tiek pārrakstīta vēsture – tad kā mēs varam būvēt kopēju nākotni? Ir īstais laiks mums apspriest Ukrainu tagad, jo tieši šajā brīdī, 2008. gadā, Ukrainai ir vajadzīga palīdzība. Tai ir vajadzīga cerība un ticība labākai nākotnei, kas nozīmē arī pievienošanos ES.

Jana Hybášková (PPE-DE). – (CS) Bads bija Staļina rūpīgi plānotas sistemātiskas politikas rezultāts, kurai bija skaidrs mērķu kopums: brīvprātīga atteikšanās no īpašuma tiesībām uz zemi, lauksaimniecības kolektīvu izveidošana, visu lauksaimniecības produktu un sēkļu krājumu novirzīšana Krievijas armijas barošanai un Ukrainas pilsētu un lielpilsētu mērķtiecīga mērdēšana badā. Galvenais mērķis bija apspiest un iznīcināt Ukrainu kā valsti. Tas bija genocīds. Tas ietvēra civiliedzīvotāju vajāšanu valstī politisku un rasu apsvērumu dēļ, un tādēļ tas atbilst nozieguma pret cilvēci definīcijai. Tas nav vienkārši bada atceres jautājums. Tas ir simboliskas kompensācijas upuriem jautājums, rūpīgu pētījumu, analīzes, zināšanu un kopējas atbildības pieņemšana un kopā ar to kopēja rēķinu noslēgšana Eiropas līmenī. Komunisms ir noziegums pret cilvēci. Tā sekas ir salīdzināmas ar fašisma un nacisma sekām.

Tādēļ nodibināsim Eiropas sirdsapziņas institūtu un arī atzīmēsim 23. augustu kā visu totalitāro sistēmu upuru piemiņas dienu. Izpratīsim komunismu kā mūsu kopējās Eiropas vēstures šausmīgu daļu. Tikai ar kopējas atbildības atzīšanu par pagātni mēs atradīsim ceļu uz nākotni. Tādas situācijas kā Irakas sabiedrības situācija šodien, kā arī notikumi citās pasaules daļās māca mums, ka, jo dziļāks ir postījums sabiedrības struktūrā, jo sāpīgāk, dārgāk un grūtāk cilvēciskā nozīmē ir to labot. Ukraina vēl joprojām glabā dziļas rētas. Piedāvāsim tai savu palīdzību.

Urszula Gacek (PPE-DE). – (PL) Priekšsēdētājas kundze, šodien Eiropas Parlaments piemin vienu no Staļina lielākajiem noziegumiem – lielā bada – upurus; lielā bada, ko apzināti izraisīja despotiskais boļševiku režīms, kas valdīja Padomju Savienībā un kura nodoms bija vājināt un sagraut ukraiņu nāciju un tādējādi nožņaupt tās brīvības alkas un vēlēšanos nodibināt savu neatkarīgu valsti. Ukraina un arī daži Krievijas dienvidu reģioni, Ziemeļkaukāzs un Kazahstāna piedzīvoja atbaidoša, šausmīga izmisuma, ciešanu un neprātīgu dusmu ainas, kad badā mira veselas ģimenes.

Šodien mēs vēlamies paust mūsu cieņu visiem, kas tika nogalināti lielā bada laikā Ukrainā. Tāpat ar cieņu ir jāpiemin masu slepkavību, militāro grautiņu un etnisko tīrīšanu upuri, ir jāpiemin cilvēkiem izdarītie pāridarījumi. Neatkarīgi no to nolūkiem un ideoloģiskajiem mērķiem šo darbību pamatā, visās akcijās kopīgas ir upuru ciešanas.

Parādīsim solidaritāti ar Ukrainas tautu, bet prasīsim arī Ukrainai noslēgt rēķinus ar tās pagātnes tumšajām lappusēm. Ukrainas Nacionālās armijas nacionālisti 1939.-1945. gadā brutāli noslepkavoja 150 000 poļus, galvenokārt sievietes un vecus cilvēkus. Uz Sibīriju izsūtītie vīri un tēvi varētu tur būt dzīvojuši ellē, bet viņi cerēja, ka viņu ģimenes austrumu pierobežā ir drošībā. Diemžēl šīs ģimenes krita par upuri nacionālistiem, kuri nesaskatīja vietu viņu poļu kaimiņiem jaunajā Ukrainas valstī. Masu slepkavību upuri austrumu pierobežas apgabalos vēl gaida to dienu, kad viņu liktenis arī tiks ierakstīts Eiropas kopējā sirdsapziņā tāpat, kā šodien tiek ierakstīti lielā bada upuri.

Colm Burke (PPE-DE). – Priekšsēdētājas kundze, tā kā es nāku no Īrijas, valsts, kura piedzīvoja traģisku badu pirms vairāk nekā 150 gadiem, es saprotu ukraiņu vēlēšanos, lai tiktu godināta apzināti izraisītā bada 1932.-1933. gadā upuru piemiņa.

Šī Parlamenta rezolūcija turpina iepriekš pieņemto piemiņas rezolūciju rindu, piemēram, UNESCO un EDSO rezolūcijas. Mūsu rezolūciju par „golodomora” Ukrainā upuru piemiņu pieņēma UNESCO ģenerālās konferences 34. sesijā, un to kopā ar citiem atbalstīja Īrija.

EDSO ministru sanāksmē Madridē 2007. gada novembrī 30 valstis pievienojās Ukrainas paziņojumam, atzīmējot „golodomora” 75. gadadienu.

Eiropas integrācijai arī turpmāk ir jābūt pamatotai uz spēju vienoties par 20. gadsimta traģisko vēsturi. Šī Eiropas Parlamenta rezolūcija vēršas pie bijušajām Padomju Savienības valstīm ar aicinājumu nodrošināt brīvu pieeju arhīviem par šo traģēdiju tās detalizētai izpētei, lai atklātu un pilnībā izmeklētu šī bada cēloņus un sekas.

Upuru vēl dzīvie tuvinieki meklē skaidrību, un tādēļ viņiem ir jābūt tiesībām uz piekļuvi šādai informācijai, lai izprastu šīs Ukrainas mūsdienu vēstures lielākās katastrofas būtību.

Es pievienoju savu balsi šai līdzjūtības izpaušmei miljoniem ukraiņu, kas cieta no šī posta, un jo īpaši to cilvēku tuviniekiem, kuri mira šī apzināti izraisītā bada rezultātā.

Zita Pleštinská (PPE-DE). – (SK) Mans tēvs, *Štefan Kányai*, kas ir pavadījis vairāk nekā desmit šausmīgus gadus Krievijas gulaga nometnēs Urālos, Karagandā un Kazahstānā, man bieži sacīja: „Vēl joprojām ir dzīvi liecinieki, kas redzēja un atceras Staļina genocīdu, masu slepkavības, ko īstenoja bez ieročiem. Staļina režīms

izplēsa daudzas lappuses no Eiropas vēstures anālēm, un tavs pienākums tādēļ ir atvērt bijušās Padomju Savienības arhīvus un atjaunot šīs trūkstošās lappuses. Upuru piemiņa ir svēta, un tev ir jārikojas!”

Es jūtos ārkārtīgi aizkustināta, ka mans vārds kopā ar manu PPE-DE grupas kolēģu vārdiem un citu grupu kolēģu vārdiem ir atrodams rezolūcijas virsrakstā. Šī rezolūcija apstiprina, ka Eiropas integrācijas pamatā ir gatavība vienoties par 20. gadsimta traģisko vēsturi. Lai šī rezolūcija, kas nāk no 2008. gada, bada 75. gadskārtas, pauž mūsu līdzjūtību Ukrainas tautai un jo īpaši badu pārdzīvojušajiem, kā arī upuru ģimenēm un tuviniekiem.

Lai šī rezolūcija ir mācību stunda jaunajai paaudzei, kas nav piedzīvojusi vajāšanu. Brīvība ir dārgums, un to nevar uzskatīt par garantētu. Ļaunums joprojām pastāv, un tam ir jāstājas pretim.

Czesław Adam Siekierski (PPE-DE). – (PL) Priekšsēdētājas kundze, tikai pēc austrumu bloka sabrukšanas mēs sākām apzināties šausmīgo patiesību par to, kas ir noticis Ukrainā un citās Padomju Savienības daļās Staļina valdīšanas laikā. Totalitārisms bija novērsis iespēju pasaulei uzzināt par šiem atbaidošajiem noziegumiem pret cilvēci. Lielais bads Ukrainā 1932.-1933. gadā ir vēstures fakts, ko noliedza komunistu iestādes Padomju Savienības pastāvēšanas laikā. Tagad mēs zinām par neskaitāmajiem nevainīgajiem cilvēkiem, kas bija nolemti lēnai bada nāvei. Lai gan kopš „golodomora” ir pagājuši daudzi gadi, mēs vēl joprojām īsti nezinām, cik cilvēkus nogalināja Staļina politika.

Es vēlētos uzsvērt, ka jebkāda lielā bada atzīšana par genocīdu vai staļinisma totalitārisma atmakošana nav vērsta pret Kremli, kā tas bieži ir nepareizi interpretēts. Tā ir tikai mūsu cieņas parādīšana totalitārās sistēmas upuriem. Eiropas Savienībai kā starptautiskai institūcijai, kas aktīvi aizstāv cilvēktiesības, vajadzētu skaidri un nepārprotami paziņot savu nostāju. Ja mēs vēlamies ar cieņu un pienācīgi godāt upuru piemiņu, mums vajadzētu pieņemt rezolūciju, kas skaidri parāda vēsturisko patiesību, un pauž Eiropas Savienības solidaritāti un līdzjūtību.

Mieczysław Edmund Janowski (UEN). – (PL) Priekšsēdētājas kundze, šodien mums ir grūti iztēloties, ko nozīmē masveidīga miršana bada nāvē. Ir arī grūti iedomāties, kā vispār bija iespējams miljoniem cilvēku nomirt badā Ukrainā, kas spēja pabarot visu Eiropu. Tas bija totalitārā komunisma rezultāts, un tas atņēma dzīvības bērniem, sievietēm un vīriešiem, ukraiņiem un citu tautību pārstāvjiem, kas dzīvoja toreizējā Padomju Savienībā. Kā mums būtu jāsauc šis noziegums, kas tika pastrādāts pirms 75 gadiem? Tam ir tikai viens vārds, un tas ir genocīds. Par piecu vārpu graudu nozagšanu kolhozam cilvēkus varēja notiesāt uz nāvi vai nosūtīt uz nometnēm uz daudziem gadiem.

Šodien, kad mēs runājam par šo notikumu, mēs nerunājam pret Krieviju. Mēs vēlamies atdot cieņu komunisma upuriem un skaļi un skaidri pateikt: lai nekad vairs nav šādu noziegumu!

Antonio Tajani, Komisijas priekšsēdētāja vietnieks. – (IT) Priekšsēdētājas kundze, godājamie deputāti, es nezinu, ko vēl varētu piebilst tā šausmīgā nozieguma nosodišanai, ko pastrādājusi Staļina diktatūra, viena no divām noziedzīgajām diktatūrām, kas postīja Eiropu pagājušajā gadsimtā. Nav vajadzīgi vēl citi vārdi, jo tie deputāti, kas runāja, izdarīja to pārliecinoši un cienījamā veidā.

Es vēlētos noslēgt šīs debates, priekšsēdētājas kundze, nolasot dažas rindas, ko rakstījis lielais rakstnieks *Vasilij Grossman*, kas aprakstījis „golodomora” vistraģiskākās epizodes savā romānā *Forever Flowing*. Es lasīju to kā laicīgu lūgšanu miljonu upuru piemiņai, ar ko saistīt tik daudzu citu nevainīgu upuru piemiņu, kuru dzīvības Eiropai nedrīkst būt veltīgi zaudētas.

Miljonu cilvēku nāvei pagājušajā gadsimtā no cietsirdīgu diktatūru rokas ir jābūt sēklai, no kuras ir jāturpina augt demokrātijai. Tai ir jānodod rezultāts, kas pretējs noziedzīgo diktatūru iecerētajam. Eiropas Savienība, kā jau sacīju ievadvārdos, ir dzimusi, lai radītu mieru un to nosargātu. Mēs tomēr nedrīkstam aizmirst tik daudzu cilvēku upuri.

Es nolašīšu jums vienkāršos vārdus, ar kuriem *V. Grossman* apraksta pirms daudziem gadiem notikušo traģēdiju: „Bads satricināja valsti līdz pamatiem. Vispirms tas paņēma bērnus, tad vecos cilvēkus un pēc tam cilvēkus pusmūžā. Sākumā cilvēki raka kapus, kuros apglabāt mirušos; tad viņi to pārtrauca, jo vairāk nebija spēka. Mirušie gulēja sētvidū, bet beigās palika savās būdās. Viss iegrīma klusumā, un visa valsts bija iznīcināta. Es nezinu, kurš nomira pēdējais.”

Nous n'oublierons jamais. Mēs nekad neaizmirsīsim nevainīgos upurus, jo mēs cenšamies veidot citādu nākotni.

Priekšsēdētāja. – Es esmu saņēmusi četrus rezolūciju priekšlikumus⁽⁴⁾, kas iesniegti saskaņā ar Reglamenta 103. panta 2. punktu.

Šīs emocionālās debātes ir slēgtas.

Balsojums notiks rīt, ceturtdien, 23. oktobrī.

Rakstiski paziņojumi (Reglamenta 142. pants)

András Gyürk (PPE-DE), rakstiski. – (HU) Esmu pārliecināts, ka papildus integrācijas padziļināšanai Eiropas Parlamentam jācenšas pastāvīgi skatīties acīs mūsu kopīgajai tumšāko laikposmu vēsturei. Šī iemesla dēļ, manuprāt, ir pozitīvi, ka šīs dienas sēde liek pievērst uzmanību Ukrainas badam, kas ir viena no skumjākajām, nepamatoti aizmirstajām 20. gadsimta komunistu diktatūras atmiņām.

Ar badu, kas prasījis vairāk nekā 3 miljonu cilvēku dzīvību, saistītās diskusijas skaidri rāda, ka šīs vēstures periods līdz pat šai dienai nav atklāts līdz galam. Mēs neatbalstām viedokļus, ka šī katastrofa radās tikai neierasti sliktās graudu ražas, Ukrainas tautas pretošanās kustības vai pat dažu kļūdainu ekonomiskās politikas lēmumu dēļ.

Mums skaidri jānorāda, ka Ukrainas traģēdija ir valsts līmeņa politiskā terora nepastarpinātas sekas. Apturot piespiedu kolektīvizāciju un pārtikas krājumu konfiskāciju, Padomju Savienības vadoņi būtu varējuši izglābt miljoniem cilvēku dzīvību, bet viņi to nedarīja. Tieši šī iemesla dēļ 1930-to gadu sākumā notikušais Ukrainā neatšķiras no vēstures visbaigākajiem genocīdiem.

Manā skatījumā visas diktatūras, neatkarīgi no tā, vai mēs runājam par nacionālsociālisma vai komunisma sistēmu nežēlību, rodas no viena avota. Mums jāizmanto visi iespējamie līdzekļi, lai stiprinātu jaunās paaudzes izpratni par komunisma šausmu darbiem. Eiropas pētniecības institūta un diktatūru vēstures memoriāla izveidošanai šajā procesā būtu nozīmīga loma.

José Ribeiro e Castro (PPE-DE), rakstiski. – (PT) Tas bija pirms 75 gadiem, kad staļinistu valsts aparāts aizsāka vienu no visļaunākajiem noziegumiem, ko Eiropa jebkad piedzīvojuši: „golodomoru” - lielo badu, kas paņēma vairāk nekā trīs miljonu Ukrainas iedzīvotāju dzīvības.

Atņemot - kā tas ir vēl līdz šim - kolektīvās identitātes būtiskas sastāvdaļas, Ukrainas iedzīvotāji apzināti tika iedzīti pārtikas trūkumā, ko, nežēlīgi demonstrējot „reālo sociālismu”, piespiedu kolektīvizācijas un sovjetizācijas kampaņu kontekstā realizēja viens no slepkavnieciskākajiem režīmiem vēsturē.

Šodien ukraiņi kopā ar eiropiešiem atceras komunistu nežēlību, tirāniju un varmācību, kas nolija pār viņiem un kas starptautisko tiesību skatījumā ir nepārprotams genocīds. Nodoms „ar nolūku radīt cilvēku grupai tādas dzīves apstākļus, kas lēsti, lai pilnīgi vai daļēji to fiziski iznīcinātu”, ir pilnībā izskaidrots ar precīzi šādiem vārdiem 1948. gada Konvencijā par genocīda noziegumu novēršanu un sodīšanu.

Pirms gada Parlamenta priekšsēdētājs „golodomoru” raksturoja kā „šausmīgu noziegumu pret cilvēci”. Es pilnīgi pievienojos šim viedoklim un noliecu galvu upuru piemiņai. Es sveicu visus ukraiņus, īpaši tos, kas dzīvo un strādā manā zemē — Portugālē.

15. Lidostu nodevas

Priekšsēdētāja. Nākamais punkts ir ieteikums otrajam lasījumam par lidostu nodevām, ko Transporta un tūrisma komitejas vārdā sagatavoja *Ulrich Stockmann* (08332/2/2008 – C6-0259/2008 – 2007/0013(COD)) (A6-0375/2008).

Ulrich Stockmann, referents. – (DE) Priekšsēdētājas kundze, komisāra kungs, dāmas un kungi, pēc šīs ļoti aizkustinošās tēmas mēs pievērsīsimies daudz tehniskākiem jautājumiem. Mēs gribam rīt pieņemt direktīvu par lidostu nodevām otrajā lasījumā, un pēc Transporta un tūrisma komitejas atklātā balsojuma esmu pārliecināts, tas būs iespējams.

Par ko ir šī direktīva? -Tā ieviestu vienotus principus un procedūras lidostu nodevu noteikšanā visā Eiropā. Tas nozīmē, ka pārrēdzams atbalsta punkts aprēķinu veikšanai, aviosabiedrības nediskriminējoša un pārdomāta apspriežu procedūra ir daži no faktoriem, kurus izmantos, lai ieviestu taisnīgas lidostu nodevas. Neatkarīga

(4) Sk. protokolu.

uzraudzības iestāde, pamatojoties uz saprotamiem noteikumiem, var atrisināt radušos konfliktus. Tas nostiprinās sistēmisko partnerību starp lidostām un aviosabiedrībām un novērsīs jebkādas iespējamās ietekmes izkropļojumus tirgū.

Kāda bija izejas pozīcija? Pēdējo 15 gadu laikā mēs divas reizes esam mēģinājuši samierināt lidostu un aviosabiedrību konfliktējošās intereses šajā jomā. Viens no iemesliem, kāpēc šie mēģinājumi cieta neveiksmi, bija tas, ka mums dalībvalstīs ir kardināli atšķirīgas procedūras un struktūras. Apvienotajā Karalistē, piemēram, ir stingra pārvaldes iestāde, kura var noteikt ierobežojumus; piecās dalībvalstīs ir lidostu tīkli un šķērsubstidiju prakse; mums ir parlamenti, kas lemj par lidostu nodevām; Vācijā pilnvaras ir decentralizētas, - un ir vēl daudzi citi piemēri. Tomēr mums ir izdevies sarunu ceļā atrast noturīgu kompromisu ar Padomi.

Kas tad ir šis kompromisa pamats? Mēs esam noteikuši, ka tas attiecas uz lidostām, kas apkalpo vairāk nekā piecus miljonus pasažieru gadā, kā arī lielākajām dalībvalstu lidostām. Tas nozīmē, ka šobrīd direktīvas noteikumi ir piemērojami 69 Eiropas Savienības lidostām. Mēs esam ieviesuši obligātu regulāru apspriežu procedūru lidostu un aviosabiedrību starpā un vienlaicīgi izstrādājuši strukturētu strīdu izšķiršanas procedūru ar termiņiem, un, protams, kā es jau minēju, izveidojuši uzraudzības iestādi.

Ko mēs šobrīd saprotam ar godīgām nodevām? Lidostu nodevām turpmāk vajadzētu stingrāku izmaksu pamatojumu, kas balstītos uz pārrēzamiem aprēķiniem un saskaņotu apkalpošanas līmeni. Tajā pašā laikā diskriminācija ir stingri aizliegta. Tas nozīmē, ka principā visām aviosabiedrībām ir noteiktas vienādas nodevas par vienādiem pakalpojumiem vienā lidostā, paredzot diferenciācijas iespēju. Esmu priecīgs, ka esam devuši šo iespēju, pirmkārt un galvenokārt, trokšņa un piesārņojuma dēļ. Atsevišķām valstīm joprojām būs kopējas nodokļu sistēmas iepriekš pieminētajiem lidostu tīkliem un tā sauktajām lidostu sistēmām pilsētās un konurbācijās, bet, neskatoties uz to, arī tām ir jāatbilst direktīvā noteiktajām pārrēzamības prasībām.

Mēs centāties, priekšfinansējot infrastruktūru ar nodokļu palīdzību, reaģēt uz zināmām mūsu Austrumeiropas dalībvalstu kolēģu problēmām. To īstenot nebūs viegli, ja pamatā būs valstu kritēriji, ar nosacījumu, ka tiks ievērotas ICAO standartu prasības.

Ko mēs varam gaidīt? Lielāku konkurenci Eiropas lidostu starpā, lielāku konkurenci dažādu aviosabiedrību starpā vienas lidostas ietvaros; iespējams, pakāpenisku biļešu cenu samazināšanos, ja aviosabiedrības prasīs zemāku samaksu no pasažieriem.

Direktīvai būtu jābūt īstenotai divu gadu laikā.

Es pateicos visiem ēnu referentiem par mūsu veiksmīgajām sarunām, kā arī Slovēnijas Padomes priekšsēdētājam un Komisijai.

Antonio Tajani, Komisijas priekšsēdētāja vietnieks. – (IT) Priekšsēdētājas kundze, es vēlos apsveikt referentu *Stockmann* kungu par viņa lielisko darbu. Viņš ir ļoti labi raksturojis teksta saturu, priekšlikumu direktīvai, kas mums tagad ir jāpieņem. Tas ir priekšlikums, kura mērķis ir iekļaut Kopienas tiesību aktos noteiktus principus, kurus visas dalībvalstis ir pieņēmušas ICAO: nediskriminācija, pārrēzamība un konsultācijas.

Direktīvā noteiktie principi atļaus mums veidot dialogu starp pārvadātājiem un lidostām par nodevu noteikšanu un iekasēšanu. Piemēram, direktīva uzliks par pienākumu lidostām apspriesties ar aviosabiedrībām pirms lēmumu pieņemšanas par lidostas nodevām. Es pats esmu rīkojies līdzīgi, apspriežoties ar aviosabiedrībām un lidostām pirms šī priekšlikuma sagatavošanas, kuru pēc būtības atbalsta abas puses.

Kā *Stockmann* kungs minēja, direktīva pauž domu par neatkarīgām valsts uzraudzības iestādēm. Šo iestāžu loma kļūs ietekmīga brīdī, kad tās kļūs atbildīgas par manis izklāstīto pamatprincipu ievērošanu. Tādi, pamatvilcienos, ir šī priekšlikuma mērķi. Es vēlreiz vēlētos pateikties referentam par darbu pie otrā lasījuma, lai meklētu vienošanos ar Padomi. Rezultāts mums ir prasījis daudz darba, daudz tikšanos un lielu apņēmību no mums visiem, bet esmu pārliecināts, ka mums izdevies izveidot labu dokumentu.

Sarunu rezultāti ir redzami daudzajos Komisijas pieprasītajos grozījumos, kas bija nepieciešami, lai teksts saņemtu pilnīgu atbalstu. Esmu ļoti gandarīts, ka arī Transporta un tūrisma komiteja ir vienprātīgi atbalstījusi šo vienošanos. Es, protams, esmu gatavs uzmanīgi sekot debatēm un ņemt vērā visus jūsu komentārus.

Zsolt László Becsey, PPE-DE grupas vārdā. – (HU) Paldies, priekšsēdētājas kundze! Komisār, par spīti lietum, šī varētu būt jauka diena. Es vēlētos sveikt gan referentus, gan ēnu referentus, jo, kopīgiem spēkiem ar Komisiju, Slovēnijas un Francijas prezidentūrām garu diskusiju rezultātā mēs esam panākuši labu kompromisu. Mēs speram soli nezināmajā, un tāpēc es priecātos, ja dalībvalstis sāktu šīs direktīvas īstenošanu, cik ātri vien

iespējams, nevis tikai pēc diviem gadiem, kā paredz vienošanās. Tas ļautu mums efektīvi novērtēt mūsu likumdošanas darbību vērtību un veikt nepieciešamos precizējumus četru gadu pārskata periodā.

Es ceru, ka dalībvalstis to saprot un, ja būs nepieciešams, ātri veiks nepieciešamos institucionālos pilnveidojumus. Tāpat arī es ticu, ka direktīvas rezultātā nodevas būs pārskatāmas un cenu pieaugums būs ierobežots, un ka tā mēs varēsim aizkavēt plēsonīgās aviosabiedrības no to milzīgās ietekmes ļaunprātīgas izmantošanas, lai iegūtu priekšrocības pār saviem konkurentiem, piedāvājot to pašu pakalpojumu par zemākām cenām lidostās, kas burtiski raud pēc klientiem. Tai pašā laikā mēs varētu arī nodrošināt, ka lidostas nepārskatāmā veidā nepamatoti un turklāt bieži vien ļoti strauji nepaaugstinātu nodevas. Abos gadījumos izvirzītais mērķis ir nodrošināt, lai Eiropas patērētāji maksātu tikai par to, ko viņi patiešām saņem. Šis ir vēl viens izejums, kā pēc mēs neesam atļāvuši drošības izmaksas vai palīdzību pasažieriem ar īpašām vajadzībām iekļaut nodevās. Manuprāt, labs kompromiss ir lēmuma pieņemšanas atstāšana attiecīgās dalībvalsts ziņā - par to, vai ņemt vērā ieņēmumus no lidostu komerciālās darbības. Tikpat labs rezultāts tika sasniegts, vienojoties par lidostu tīkliem, dodot iespēju kopējās vadības darbībai; taču attiecībā uz dalībniekiem — kā solīja Komisija — nodevu noteikšanai tiks piemēroti konkurences noteikumi pat tad, ja pastāvēs tirgus izkropļošanas draudi attiecībā uz tuvējām lidostām citās valstīs. Sasniegtais kompromiss attiecībā uz ietekmes sfērām ir labs.

Papildus lidostām, kuru pasažieru plūsma ir lielāka par 5 miljoniem, un lidostām ar lielāko pasažieru kustību katrā dalībvalstī, es atzītu par labu arī mazāku tuvējo lidostu, kas varētu piedalīties konkurencē, iekļaušanu. Tomēr, lai panāktu vienošanos, esmu atteicies no šīs nostājas, kaut arī, veicot nākamo pārskatīšanu, es vēlētos pārbaudīt arī šo elementu. Lai gan negribīgi, es tomēr samierinos ar to, ka mēs apsvērumos esam apstiprinājuši priekšfinansēšanas iespēju, vadoties pēc ICAO politikām, lai gan es būtu vēlējies tās redzēt iekļautas pamattekstā. Es ceru, ka pasažieri uztvers ar lielāku izpratni pakāpenisku nodevu palielināšanu pēkšņa cenu kāpuma vietā, bet arī tas būs jāaplūko, tekstu pārskatot nākamreiz. Rezultāts ir valsts vai citu valsts iestāžu veiktās finansēšanas pārredzamība. Tas ir nozīmīgs faktors lidostu savstarpējā konkurencē, un tādējādi tiek ņemta vērā vides aizsardzības perspektīva. Par visnozīmīgāko rezultātu es uzskatu to, ka katrai dalībvalstij ir pienākums izveidot spēcīgu, neatkarīgu valsts iestādi ar nozīmīgām pilnvarām. Es lepojos, ka tika pieņemts un ziņojumā iekļauts princips, kas domstarpībām par nodevu noteikšanu neļaus pāraugt bezgalīgos izlīguma procesos. Tai vietā būs jāpieņem pagaidu lēmums, ar ko varēs uzsākt izlīguma procesu. Liels paldies, priekšsēdētājas kundze.

Brian Simpson, PSE grupas vārdā. – Priekšsēdētājas kundze, es atzinīgi vērtēju sava kolēģa *Ulrich Stockmann* ziņojumu un pateicos viņam par ieguldīto darbu, strādājot ar šo sarežģīto informāciju.

Visā šī ziņojuma sagatavošanas procesā mūsu grupa bija norūpējusies, lai nodrošinātu godīgu un pārredzamu ES lidostu nodevu sistēmu un lai domstarpību gadījumiem būtu izstrādāta detalizēta pārsūdzības procedūra. Parasti cilvēki uztver aviāciju kā vienotu nozari, bet, aplūkojot tādas jautājumus kā lidostu nodevas, drīz kļūst skaidrs, ka lidostu uzskati un centieni atšķiras no aviosabiedrību uzskatiem un centieniem.

Mūsu aplūkojamais ziņojums piedāvā līdzsvarotu risinājumu, nedodot priekšroku ne aviosabiedrībām, ne lidostām. Lai arī es vēlētos, ka darbības jomu noteiktu, pamatojoties uz valsts pasažieru veidoto procentuālo attiecību, nevis uz patvaļīgi pieņemtu skaitu, referents savā ziņojumā apliecināja, ka pamatots skaitlis ir pieci miljoni pasažieru — nevis Komisijas piedāvātais smieklīgi mazais viens miljons —, un darbības jomā tiek iekļauta arī dalībvalsts lielākā lidosta.

Galvenais diskutējamais jautājums visu mūsu diskusiju laikā — vai tirgū neizveidosies dominējošs stāvoklis atsevišķām lidostām. Mana grupa ir pārliecināta, ka šī izejuma dēļ lidostu nodevas ir jāregulē. Tomēr daudzas lidostas ir labvēlīgākā situācijā, un aviosabiedrības var brīvi izvēlēties, kuras no tām izmantot. Manā reģionā Mančesteras lidosta apkalpo 22 miljonus pasažieru gadā, bet ar to konkurē astoņas lidostas 150 km rādiusā. Skaidrs, ka šādā situācijā pats tirgus ir labs regulators.

Tādēļ es atzinīgi vērtēju to, ka AK būs ļauts saglabāt esošo lidostu nodevu uzraudzības sistēmu, jo tur ir spēkā reglamentējošo noteikumu sistēma, kas ar pašas valsts uzraudzības iestādes palīdzību veicina konkurenci un regulē nodevas lidostās, kurām ir dominējošs stāvoklis. Ir iespējams, ka citas valstis varētu sekot šim regulatīvo noteikumu sistēmas piemēram kā metodei, izveidojot godīgu un pārredzamu lidostu nodevu sistēmu.

Es ceru, ka tagad mēs varam apstiprināt šo direktīvu otrajā lasījumā. Tādējādi mēs būsim radījuši direktīvu, kas pieliks punktu spleņajām apspriedēm, kurās noteica lidostu nodevas tām lidostām, kas bija ieņēmušas monopolstāvokli un vadošās tirgus pozīcijas. Man ir lielas cerības, ka aviosabiedrības arī atzīs, ka mums tagad būs pārredzama sistēma, kurā paredzēta detalizēta pārsūdzības procedūra, pilnīgs apspriežu process,

lai izbeigtu pastāvīgās sūdzības par lidostu nodevām un strādātu ar lidostām, veidojot izmaksu ziņā gan lietotājiem, gan arī pasažieriem vienlīdz rentablu servisu.

Arūnas Degutis, ALDE grupas vārdā. – (LT) Komisāra kungs, dāmas un kungi, es domāju, ka neviens nešaubās par to, ka Eiropas Savienības lidostām ir pamatoti nepieciešama nodevu un cenu pārredzamība kaut vai tikai tādēļ, ka dažas Kopienas lidostas bauda reālu monopolstāvokli. Taču kopš pirmajām diskusijām par dokumentu, Eiropas Parlaments ir ļoti uzmanīgi apsvēris Komisijas priekšlikumus un vēlmes par to, kā uzraudzīt vairāk nekā 150 Kopienas lidostu.

Piedaloties dažādu dokumentu sagatavošanā, Eiropas Parlamenta deputāti parasti nonāk dilemmas priekšā: cik lielā mērā uzraudzība un regulēšana ir nepieciešama, lai tā nekļūtu pašmērķīga un nesāktu paralizēt jau pastāvošās kontroles darbības.

Tas ir īpaši būtiski pašreizējā krīzes situācijā, kad uzņēmumam svarīgie jautājumi jāapsver ļoti rūpīgi.

Es uzskatu, ka dokumentā, par kuru rīt jābalso, Eiropas Parlaments ir spējis atrast un aizstāvēt zelta vidusceļu, nosakot kontrolējamo lidostu skaitu. Esmu gandarīts, ka Padomes viedoklis ir tāds pats un ka Komisija ir parādījusi vajadzīgo elastību konstruktīva kompromisa meklējumos.

Cits tikpat svarīgs jautājums bija atrast līdzsvaru starp galveno šīs nozares dalībnieču - lidostu un aviosabiedrību – interesēm. Es uzskatu, ka arī šajā situācijā mēs parādījām, ka esam spējīgi apmierināt abu pušu cerības. Vēl jo vairāk tādēļ, ka katrs vienpusējs, nesamērīgs priekšlikums tā vai citādi ietekmētu ES patērētāju iespējas izmantot drošāko transporta līdzekli.

Tas viss tika sasniegts, pateicoties referenta profesionālajiem centieniem. *Stockmann* kungs vienmēr ir izcēlies kā neitrāls politiķis, kurš uzklausa visus viedokļus. Šī ir ceturtā reize, kad mēs strādājam kopā, gatavojot regulējošus dokumentus par gaisa transporta nozari. Arī šoreiz viņš nelika vilties, turklāt padarot mani bagātāku ar jaunu pieredzi. Es vēlētos pateikties *Stockmann* kungam un pārējiem kolēģiem un apsveikt viņus ar šī dokumenta apspriešanas noslēgumu Eiropas Parlamentā. Es gribētu arī novēlēt labas sekmes Eiropas Komisijai, jo tai tagad ir grūts uzdevums — īstenot un uzraudzīt šo direktīvu -, kā arī novēlēt panākumus visiem pārstāvjiem.

Roberts Zīle, UEN grupas vārdā. – Paldies, priekšsēdētājas kundze, *Tajani* kungs! Vispirms es vēlētos izteikt pateicību referentam *Stockmann* kungam un visiem ēnu referentiem par sasniegto kompromisu ar Padomi otrajā lasījumā. Apsveicama, manuprāt, ir arī šī vienošanās par direktīvas vērienu, jo tā ietekmēs katru dalībvalsti, regulējot vismaz tās galveno lidostu. Es ceru, ka pēc diviem gadiem, kad tiks ieviesta šī direktīva, Eiropas Savienībā vairs nebūs iespējams atkārtoties tādiem juridiski nesaprotamiem tiesas lēmumiem kā nesen pasludinātais Lietuvas apgabaltiesas lēmums pret Latvijas aviokompāniju un tās galveno lidostu. Ar šo lēmumu vienas dalībvalsts tiesa arestē ne tikai citas valsts lidostai, bet pat citas valsts aviokompānijai piederošo mantu citā dalībvalstī. Tiesas lēmums pamatots uz nepierādītu lidostas maksājumu diskrimināciju Latvijas galvenajā lidostā. Es ļoti ceru, ka ar šo direktīvu tiks novērsta šādu tiesiski neskaidru interpretāciju iespējamība nākotnē, kas negatīvi ietekmē aviobiznesu. Paldies!

Gerard Batten, IND/DEM grupas vārdā. – Priekšsēdētājas kundze, šī ziņojuma nolūks ir novērst gadījumus, kad atsevišķas lidostas ļaunprātīgi izmanto savu dominējošo stāvokli tirgū, un radīt vienlīdzīgus konkurences apstākļus operatoriem, kā arī patērētāju interešu aizsargmehānismu.

Cik daudz reižu mēs esam jau dzirdējuši šāda veida argumentus? Ja tas tiks īstenots, lidostas nodevu saskaņošana visdrīzāk būs tikpat „veiksmīga” kā kopējās lauksaimniecības politikas saskaņošana, kopējā zivsaimniecības politika un arvien pieaugošā ES uzņēmējdarbības regulēšanas nasta, kas AK izmaksā vismaz 26 miljardus sterliņu mārciņu gadā.

Tas izraisīs pilnīgi nevajadzīgas izmaiņas tajos Lielbritānijas tiesību aktos, kas attiecas uz lidostu nodevām un transporta nozari. Šajā nolūkā būs jāizveido uzraudzības institūcija, kas, visticamāk, būs neatkarīga un kas radīs vēl kādu papildus slāni, un kam sekas neizbēgami būs izmaksu palielināšanās.

Protams, AK pastāv cenu ierobežojumi, kas paredzēti, lai lidostu operatorus rosinātu palielināt rentabilitāti. Šīs nemītīgās likumu straumes mērķis ir saskaņot katru Eiropas Savienības dzīves jomu un pakļaut to maksimālai Eiropas Savienības varai. Jebkurš cits apsvērumis ir otršķirīgs vai nesvarīgs. Pilnīgi skaidrs ir tas, ka tiem, kuri ceļo ar gaisa transportu, šie pasākumi nozīmē izmaksu paaugstināšanos.

Georg Jarzembowski (PPE-DE). – (DE) Priekšsēdētājas kundze, Komisijas priekšsēdētāja vietnieka kungs, dāmas un kungi, es domāju, ka iepriekšējais runātājs dokumentu vienkārši nav sapratis. Mēs šeit veidojam

noteikumus, lai izveidotu pārredzamus nosacījumus lidostu nodevu noteikšanai. Mērķis ir nodrošināt, lai lidostu nodevas tiktu noteiktas objektīvi un lai tās klientu labā tiktu samazinātas. Tas ir mūsu darbs.

Faktiski ir divas atšķirīgas situācijas. Dažām lidostām ir tik liela ietekme, ka aviosabiedrības būtībā atdurās pret monopolstāvokli un, iespējams, maksā pārlieku augstas lidostu nodevas. No otras puses, iespējams, attiecībā uz mazām lidostām aviosabiedrība var izvēlēties, izmantot šo lidostu vai nē atkarībā no tā, cik zemas ir šīs lidostas izmaksas; un tā savukārt ir pilnīgi cita situācija.

Tādēļ man jāteic, ka tas, ko *Stockmann* kungs ir panācis savā ziņojumā — un esmu viņam par to pateicīgs —, ir labs kritēriju saraksts, lai ar valsts iestādes palīdzību, kas darbojas kā kontroles struktūra, noteiktu korektas, pienācīgi pamatotas lidostu nodevas, kas būs jāmaksā arī pasažieriem.

Priekšsēdētāja vietnieka kungs, protams, nākamajos divos gados jums būs jānodrošina, lai valsts uzraudzības iestādes patiesi būtu neatkarīgas. Tas nozīmē, ka valsts uzraudzības iestādes nedrīkst būt saistītas ar lidostām vai „pielaulātas” aviosabiedrībām. Mēs pastāvam uz to, ka uzraudzības iestādēm patērētāja labā jāatrod godīgs līdzsvars starp aviosabiedrībām un lidostām.

Otrkārt, mēs arī vēlamies, izmantojot šos jaunus kritērijus, veicināt godīgu konkurenci lidostu starpā. Dažos gadījumos atšķirīgu dalībvalstu lidostas atrodas tikai dažu kilometru attālumā no robežas starp tām. Mēs gribam būt droši, ka šādos gadījumos nenotiks negodīga konkurence. Es uzskatu, ka jaunie kritēriji ir korekti.

Nobeigumā atļaujiet man uzdot jautājumu jums, priekšsēdētāja vietnieka kungs. Man šķiet, ka ir pagājuši gandrīz divi gadi, kopš Komisija pieņēma pamatnostādnes reģionālajām lidostām. Pēdējo dažu mēnešu laikā jūs esat izpētījis, vai atsevišķas lidostas nav saņēmušas nelikumīgas subsīdijas, ar to es domāju valsts subsīdijas konkrētām lidostām, kas kropļo konkurenci. Mēs visi vēlētos uzzināt, ko jūs noskaidrojāt. Mēs ceram, ka šodien varat mums apsolīt, ka drīz iepazīstināsiet ar rezultātiem par nelikumīgo un likumīgo reģionālo atbalstu, jo ir viena būtiska problēma: mēs gribam, lai starp lidostām būtu godīga konkurence pasažieru labā.

Silvia-Adriana Țicău (PSE). – (RO) Es vēlos sveikt *Stockmann* kungu par viņa centieniem panākt kopēju Padomes nostāju nolūkā pieņemt direktīvu, ar ko nosaka vispārējos principus lidostu nodevu iekasēšanā Kopienas lidostās. Ierosinātie tiesību akti tagad lidostu lietotājiem sniedz pamata noteikumus pārredzamu un pārsūdzamu lēmumu par lidostas nodevu noteikšanu pieņemšanai.

Padome apstiprināja Parlamenta ierosinājumu ierobežot darbības jomu līdz lidostām, kas apkalpo vairāk par 5 miljoniem pasažieru gadā, un lielākajai katras dalībvalsts lidostai. Lidostas nodevu atšķirību pamatā jābūt pārredzamiem noteikumiem un skaidriem kritērijiem. Saskaņā ar kopējo nostāju lidostām ir jādarbojas pēc finansiāli visizdevīgākajiem nosacījumiem, un tiks atļauta premiāla sistēma, veicot jaunus maršrutus uz neizdevīgākajiem un attālākajiem reģioniem. Tomēr šie stimuli jāpiešķir, balstoties uz pārredzamiem kritērijiem.

Mēs atbalstām ideju, pēc Komisijas informācijas saskaņā ar Kopienas tiesību aktiem, ka dalībvalstis var pilnvarot lidostu vadību veikt kopēju, pārskatāmu nodevu sistēmu lidostām, kuras apkalpo vienu un to pašu pilsētu vai konurbāciju, ar noteikumu, ka katra lidosta pilnībā ievēro direktīvā paredzētās pārredzamības prasības. Turklāt lidostas nodevu pielāgošanas pamats būs vides kritēriji. Lidostu vadība publicēs lēmumus par izmaiņām nodevu sistēmā vismaz divus mēnešus, pirms tie stājas spēkā.

Attiecībā uz lidostu ieguldījumu priekšfinansēšanu, dalībvalstīm vajadzētu ievērot ICAO vadlīnijas vai arī izveidot pašām savus drošības pasākumus. Parlaments uzskata, ka neatkarīgām uzraudzības iestādēm ir jābūt iespējai deleģēt pilnvaras citām neatkarīgām uzraudzības iestādēm, uzliekot tām pilnu atbildību par direktīvas noteikumu īstenošanu, kas paredz vienu un to pašu standartu ievērošanu.

Paweł Bartłomiej Piskorski (ALDE). - (PL) Priekšsēdētāja kundze, komisār, es arī vēlētos pievienoties tiem, kas sveic *Stockmann* kungu par viņa padarīto darbu. Jautājums, par ko mēs diskutējam, pieprasa noteikumus, un manam liberālajam noskaņojumam netraucē ne šādi noteikumi, ne arī regulatīvās iestādes. Tagad, pēc finansiālās krīzes, mēs redzam, ka brīvajam tirgum ir jādarbojas un tas darbojas, bet mums ir jārada sistēmas, kas mūsdienīgajā ekonomikā spētu regulēt tīra brīvā tirgus konkurences mehānismus, kas laiku pa laikam ietekmē vai arī pārspēj parastos ekonomiskās konkurences mehānismus.

Mūsu debātes pašlaik ir par konkrēta dokumenta galīgo redakciju, jau no paša sākuma saprotot, ka tas būs garš ceļš, jo jebkura dabiska monopola regulēšana — un lidostas acīmredzamu iemeslu dēļ parasti atbilst dabisku monopolu likumiem — ir grūta. Tas ir solis gan mūsu pilsoņu, gan Eiropas Savienības pilsoņu labā, kuri atkal saņems no Parlamenta un Eiropas Komisijas darba kaut ko reālu, kas ietekmēs viņu dzīvi. Es

apsveicu visus, kas piedalījās šajā darbā, un, cerams, šo divu gadu laikā, kurā sistēma ir jāīsteno, dalībvalstis tiks galā ar šo uzdevumu.

Luís Queiró (PPE-DE). – (PT) Daudzi no mums šeit, Parlamentā, izmanto internetu, lai rezervētu lidojumus un iegādātos biļetes. Tomēr man šķiet, ka lielākā daļa no mums nezina, kādā veidā tiek noteiktas lidostu nodevas, kuras tiek samaksātas, iegādājoties biļetes.

Cik man zināms, ne visas nodevas, kas minētas uz biļetes, ir lidostu nodevas, tāpēc vēlos lūgt jūs iepriecināt mani, atrisinot nelielu uzdevumu: ja pasažieris lido, piemēram, no Lisabonas uz Briseli, izmantojot *Brussels Airlines* pakalpojumus, uz biļetes minētās nodevas ir 48 euro; ja viņš ceļo ar Portugāles aviosabiedrību *TAP*, nodevas ir par 2 euro mazākas. Tomēr pretējā virzienā šī starpība pazūd, un pasažieris par katru ceļojumu maksā papildus 15 euro. Kāpēc?

Taču, ja mūsu iedomātais pasažieris ceļo uz Londonu ar *Brussels Airlines*, ceļojot no Briseles uz Getvikas lidostu, nodevas par ceļojumu abos virzienos ir 124 euro, bet, ja viņš izmanto *BMI* pakalpojumus un lido uz Hītrovu, viņš nodevās samaksā tikai 65 euro. Ja viņš ceļo uz Hītrovu ar *BMI* un atgriežas ar *Lufthansa*, tad nodevās viņš samaksā 70 euro. Kāpēc šādas atšķirības? Reizēm viņš maksā vienu summu par turpceļu un citu summu par atpakaļceļu. Reizēm aviosabiedrības iekasē vienādu maksu par vienu un to pašu lidostu, bet reizēm ne. Dažreiz jūs pat nezināt, cik daudz esat samaksājis.

Lai vai kā, atšķirīgu lidostu nodevu pastāvēšana nav slihta lieta. Samaksai par dažādiem pakalpojumiem ir jāatšķiras. Nav vēlams, ka par atšķirīgiem pakalpojumiem tiktu noteikta vienāda samaksa, tāpat nav vēlams, lai par pakalpojumiem, kuri ir acīmredzami vienādi, samaksa tiktu noteikta dažāda.

Konkrēti - mēs gribam, lai šīs nodevas būtu saprātīgas un pamatotas uz skaidriem un pārredzamiem kritērijiem. Tas ir mūsu galamērķis. Mēs gribam nodrošināt godīgu un pārredzamu konkurenci lielāko Eiropas lidostu starpā un šādā veidā ne tikai sekmēt iekšējā tirgus uzlabošanu, bet arī samazināt pasažieru izdevumus, iegādājoties biļetes. Tāpēc - ar cerību sirdīs - mēs atbalstām priekšlikumu šai direktīvai.

Inés Ayala Sender (PSE). – (ES) Priekšsēdētājas kundze, vispirms man ir jāsvieca mans kolēģis *Stockmann* kungs par viņa lielisko ziņojumu, un īpaši par viņa pacietību un neatlaidību šajā darbā.

Tas ir teksts, kas mums ļaus radīt kopēju gaisa telpu un palīdzēs spert lielu soli virzībā uz vienotu Eiropas gaisa telpu.

Ar šo vienoto pasažieru nodevu iekasēšanas sistēmu mēs varēsim saglabāt nepieciešamos apstākļus brīvai un pārredzamai konkurencei. Mēs gatavosimies nākotnei, ņemot vērā vides kritērijus

nodevu noteikšanā, kā arī nepieļaujot samaksu par palīdzības nodrošināšanu pasažieriem ar invaliditāti. Arī šajā ziņā mēs gatavosimies nākotnei.

Man ir arī jāuzsver rūpes par vajadzību izvairīties no mazajām lidostām uzliktā pārmērīgā sloga, nosakot minimālo pārvaldājumu robežu — piecus miljonus pasažieru gadā.

Visbeidzot, mēs priecājamies, ka tika atzīta lidostu tīklu vienota vadība, jo tās veiksmīga darbība ir sevi pierādījusi, piemēram, Spānijas lidostu vadības *AENA* darbība. Mēs esam gandarīti par citu ceļu meklējumiem, kā kontrolēt un noteikt nodevas, kuras ir rūpīgi saskaņotas ar tiesību aktiem, un — kā tas notika arī manā valstī — to papildina neatkarīgas uzraudzības iestādes. Tādēļ es priecājos, ka šie priekšlikumi ir ņemti vērā.

Es gribu apsveikt referentu par stingru termiņu noteikšanu lēmuma publicēšanai. Tas novērsīs tiesisko nenoteiktību un sniegs klientiem garantijas, īstenojot šos lēmumus. Tāpat ir pozitīvi, ka saistībā ar šo termiņu noteikšanu un lēmumu pieņemšanu tiek ņemta vērā parlamentārā uzraudzība.

Fiona Hall (ALDE). – Priekšsēdētājas kundze, es atzinīgi vērtēju pārredzamības paplašināšanu, ko sekmē šie jaunie noteikumi par lidostas nodevu noteikšanu. Pārāk bieži lidostas savus darījumus veic slepeni pat tajos gadījumos, kad to īpašnieces pilnībā vai daļēji ir valsts iestādes. Cilvēkiem ir tiesības zināt, kā šādas lidostas paaugstina nodevas un tērē viņu naudu. Bet es esmu vilusies, ka, neatrunājot procentos izteiktu valsts tirgus daļu, kā sliekšnis ir noteikts daudzums - pieci miljoni pasažieru.

Šis sliekšnis īpaši smagi ietekmēs tādas reģionālas lidostas kā Nūkāstla. Ja būtu noteikti seši miljoni pasažieru gadā, Nūkāstla būtu virs šī sliekšņa, tomēr tā ir sīka, salīdzinot ar tādiem milžiem kā Hītrova un Getvika. Tā kā reģionālās lidostas konkurē galvenokārt tikai ar saviem tuvākajiem kaimiņiem, būtu bijis godīgāk, ja pastāvētu sistēma, kas nodrošinātu vienādu attieksmi pret visām mazajām un vidējām lidostām.

Tādēļ man žēl, ka Padome nepievērsās iespējai ierobežot direktīvas darbības jomu līdz lidostām, kuras gadā apkalpo vairāk par pieciem miljoniem pasažieru un vairāk par 15% no valsts kopējās pasažieru plūsmas. Šāds sliekšnis joprojām nodrošinātu, ka Eiropas lielās lidostas nevarētu aiz slēgtām durvīm noteikt nodevas aviosabiedrībām. Es ceru, ka Komisija, pārskatot direktīvu, uzmanīgi raudzīsies, lai reģionālās lidostas kā, piemēram, Ņūkāstla, neciestu no tirgus izkropļošanas.

Emanuel Jardim Fernandes (PSE). – (PT) Priekšsēdētājas kundze, komisār, dāmas un kungi, iesākumā es vēlētos sveikt *Stockmann* kungu par viņa atvērtību un gatavību kompromisiem šī lieliskā ziņojuma sagatavošanas laikā, kas tieši attieksies uz lidostām, kuras apkalpo vairāk par pieciem miljoniem pasažieru, un, konkrēti, uz Faro un Lisabonas lidostām manā valstī.

Parlamentam un Padomei ir jāpieņem šis priekšlikums, jo tas garantē diskriminācijas novēršanu, nosakot lidostas nodevas, izņemot atsevišķus gadījumus saskaņā ar Līgumu. Ir jāievieš obligāta apspriežu procedūra lidostu vadības struktūru un lidostu klientu starpā. Jebkādas nodevu atšķirības būs pārredzamas un pamatotas ar skaidriem kritērijiem. Lidostas iekasēs vienādu maksu par vieniem un tiem pašiem pakalpojumiem, lai gan lidostu lietotājiem var piešķirt atlaides atkarībā no pakalpojumu kvalitātes, ko tie saņēmuši, ar noteikumu, ka visi lidostas klienti var gūt labumu un ka tās piešķir saskaņā ar publiskiem, pārredzamiem un objektīviem nosacījumiem. Atlaides var piešķirt arī klientiem, kas atver jaunus maršrutus saskaņā ar konkurences tiesību aktiem. Ir jāizveido neatkarīga valsts uzraudzības iestāde, kas varēs iejaukties domstarpību risināšanā, kas būs radušās, nosakot nodevas. Stimulus būtu jāatļauj piešķirt, atklājot jaunus maršrutus uz mazāk attīstītiem un attālākiem reģioniem. Visbeidzot, dalībvalstīm būtu jāvar pilnvarot par lidostu tīkliem atbildīgo vadības iestādi ieviest šajā tīklā vienotu nodevu sistēmu.

Priekšsēdētājas kundze, ar šo jauno direktīvu par turpmāko nodevu iekasēšanu mūsu lidostās pat visattālākajos reģionos, piemēram, tādos, kāds ir mans reģions, visiem tiks nodrošināta vienāda pieeja gaisa transportam. Tas ir sevišķi svarīgi tādos reģionos kā manējais, uz kuru aizbraukt un no kura atgriezties var tikai ar gaisa transportu. Tāpēc es ceru, ka rīt šis priekšlikums tiks pieņemts un ka to pilnībā pieņems arī Komisija un Padome.

Robert Evans (PSE). – Priekšsēdētājas kundze, es pievienojos kolēģu izteiktajai pateicībai *Stockmann* kungam par to, ko viņš, manuprāt, raksturoja kā praktisku kompromisu 69 Eiropas lidostu interesēs.

Es pievienojos arī *Becsey* kunga teiktajam un, patiesi, pievienojos kolēģa *Brian Simpson* teiktajam par godīgu un pārredzamu konkurenci. Esmu priecīgs, ka šis ziņojums, kāds tas ir šobrīd, ir ļoti nozīmīgs ne tikai trim Londonas lidostām — Hitrovai, Stanstedai un Getvikai —, bet arī visām pārējām Eiropas lidostām, vai tās būtu Zīles kunga Latvijā, *Ņicāu* kundzes Rumānijā vai Portugālē, vai mūsu komisāru Itālijas lidostas; un es domāju, ka tas daudz nozīmē arī Vācijas lidostām, lai gan tās neizmanto pārāk daudz cilvēku.

Bet vēl es domāju, ka tas ir nozīmīgi arī Eiropas pasažieriem, un, protams, lidostas nav nekas, ja nav cilvēku - pasažieru. Viņi ir mūsu prioritāte; tikpat lielā mērā mūsu prioritāte ir arī apkārtējā vide, par ko, manuprāt, ir šis ziņojums.

Batten kungs, mans Londonas kolēģis, kuru vislabāk raksturo viņa paša zibenīgi veiktais ieguldījums (jo viņš jau ir aizgājis), pieļāva, ka šeit notiek jaunu iestāžu veidošana un citas bīstamas lietas. Bet šīs iestādes — Civilās aviācijas iestādes — jau pastāv. Tāpēc man šķiet, ka viņš ir pārpratis — būsīm pieklājīgi pret viņu.

Un, atbildot *Fiona Hall*, - es neesmu pārliecināts, ka Ņūkāstla tieši konkurē ar Londonu. Starp tām ir krietns attālums, un tāpēc katram, kurš izvēlas labāk doties uz Londonu, nevis Ņūkāstlu, vēl aizvien jāveic garš ceļš. Tāpēc, es domāju, tās nav salīdzināmas.

Es domāju, ka šeit ir labs, praktisks kompromiss. Manuprāt, visas sākotnējās bažas, kuras mēs vēlējamies atrisināt, nu ir atrisinātas, un, tā kā dokumentu pakete nodrošina līdzsvaru — gan aviosabiedrību, gan pasažieru interesēs —, tas nodrošina to, ko mēs meklējam, dodot lidostām pietiekamu rīcības brīvību šajos konkurences apstākļos.

Es ceru, ka šī visa rezultātā mēs kādu dienu — nekad nevar zināt, kolēģi, nekad nevar zināt — varētu vienkārši saņemt atbilstošus pakalpojumus Strasbūrā. Tas ir tāls mērķis, bet nekad nevar zināt, — un tādēļ ir vērts strādāt.

Bogusław Liberadzki (PSE). - (PL) Priekšsēdētājas kundze, iesākumā es vēlos izteikt pateicību *Ulrich Stockmann*, mūsu referentam. Viņš ir paveicis lielu darbu, sākot ar direktīvas projekta izstrādāšanu, ko viņš veica ar novatorisku pieeju, jo sadarbībā ar Komisiju un Padomi gribēja pienācīgi sagatavot ziņojumu, kas viņam arī izdevās. Galvenokārt es gribētu uzsvērt viņa iniciatīvu lidostas nodevu definīcijas pārstrādāšanā,

bet, otrkārt, lidostu, kas ir direktīvas darbības jomā, to pakalpojumu līmeņa un attiecību ar lidostu operatoriem definēšanā. Tikpat svarīgi, īpaši jaunajām dalībvalstīm, ir jaunu infrastruktūras projektu finansēšana. Mēs sniedzam direktīvas projektu, kurš, no pasažieru redzespunkta, dos iespēju mums -visiem tiem Eiropā, kas izmanto, sniedz vai maksā par pakalpojumiem -, zināt, cik daudz būs jāmaksā, kāpēc un kur šī nauda aizies. Šis ir liels solis ceļā pie reālas Eiropas līmeņa sistēmas un Eiropas avioliņiju tīkla radīšanas. Paldies jums par to, un es patiesi ticu, ka direktīvas projekts labi kalpos civilajai aviācijai.

Zuzana Roithová (PPE-DE). – (CS) Stabili funkcionējoši lidostas pakalpojumi ir svarīgi Eiropas Savienības iekšējā tirgus darbībai. Gan pasažieri, gan aviokompānijas kritizē pārredzamības trūkumu un reizēm arī pārlieku augstās lidostas nodevas, kas nepamatoti palielina ceļojuma izmaksas. Mēs beidzot esam uz to reaģējuši, nonākot līdz šīs direktīvas otrajam lasījumam. Noteikumi lidostām, kas apkalpo vairāk par pieciem miljoniem pasažieru, uzliks par pienākumu padarīt nodevas pārredzamas un pamatot savas izmaksas. Tas vienkāršos arī strīdus starp lidostu klientiem un operatoriem. Es stingri ticu, ka tam sekos samaksas samazināšanās un konkurences apstākļu uzlabošanās. Esmu iepriecināta, ka Padome ir atzinusi, ka ir jāatklāj pieteikumu konkursi, kas sekmēs jaunu maršrutu atvēršanu uz neizdevīgākiem un attālākiem galamērķiem, un ka ir kļuvis iespējams nonākt pie kopējas lidostu tīklu definīcijas, ko pārvaldīs viena pārvaldes struktūra. Es apsveicu referentus par viņu darba rezultātiem.

Mieczysław Edmund Janowski (UEN). – (PL) Priekšsēdētājas kundze, komisār, *Stockmann* kungs ir pelnījis mūsu atzinību. Šis ir tiešām labs kompromiss. Es viņu apsveicu.

Šodien mēs beidzam darbu pie lidostu nodevām. Īsi sakot, divu gadu laikā mēs būsim ieguvuši vienotu sistēmu nodevu noteikšanai visā Eiropas Savienībā. Tā ietekmēs lidostas, kas apkalpo vairāk par pieciem miljoniem pasažieru gadā, un katras valsts lielāko lidostu. Par to joprojām var diskutēt, bet es ticu, ka rādītāji ir labi. Cik man zināms, sistēma tiks piemērota attiecībā uz aptuveni 80 Eiropas Savienības lidostām.

Pieņemto noteikumu īpašā vērtība ir to pārredzamība, kas palīdzēs uzraudzības iestādēm. Lidostām, kas atrodas neizdevīgākajos reģionos, varēs piemērot attiecīgus atvieglojumus. Tajos ir ņemti vērā arī vides aspekti un invalīdu vajadzības. Es ceru, ka direktīva nodrošinās ne tikai godīgu konkurenci lidostu starpā, bet arī palielinās pasažieru drošību un aizsargās pasažierus no pārmērīgām pacelšanās vai nolaišanās nodevām.

Antonio Tajani, Komisijas priekšsēdētāja vietnieks. – (IT) Priekšsēdētājas kundze, manuprāt, diskusija parādīja, ka Parlaments un Komisija ir paveikuši krietnu darbu, un *Stockmann* kungam adresētās uzslavas tikai apliecina, ka viņa izraudzītais virziens ir pareizs. Es gribu vēlreiz viņam publiski pateikties par paveikto darbu un sadarbību ar Komisiju, meklējot labāko kompromisu, ko, ciktāl es redzu, ir novērtējuši visi iepriekšējie runātāji.

Es ticu, ka priekšlikums direktīvai, ko mēs patlaban aplūkojam un ko, cerams, varēs pieņemt Parlaments, kā teica *Ayala Sender* kundze, nav nekas cits, kā vien solis uz vienotu gaisa telpu; mērķis, kas, manuprāt, Komisijai ar Parlamentu un vēlāk arī ar Padomes atbalstu tiks rīkoties, lai sniegtu pārliecinošu vēstījumu vēl pirms šī Parlamentārā sasaukuma pilnvaru izbeigšanās. Es apstiprinu visas izvēles un vērtējumus par neatkarīgas vadības institūcijas, kādas jau pastāv daudzās Eiropas Savienības valstīs, izveidošanu. Es domāju, ka mēs mēģināsim to panākt; tā ir laba izvēle, ko kopā esam izdarījuši.

Pirms beidzu, es gribētu pateikties visiem kolēģiem, kuri ir piedalījušies debatēs, kā arī atbildēt uz *Jarzembowski* kunga jautājumu. Tiek izskatītas septiņu reģionālo lidostu lietas. Pārbaudes, kas ilga 18 mēnešus, sākās 2007.gada jūlijā, tādēļ es negaidu rezultātus ātrāk par šī gada beigām vai nākamā gada sākumu.

Protams, rezultātus publiskos, bet nebūtu godīgi un pareizi, ja es kaut ko komentētu, pirms darbs ir pabeigts. Tomēr, tiklīdz tas būs noticis, tiklīdz Komisija būs pieņēmusi lēmumu, Parlaments tiks informēts un *Jarzembowski* kungs saņems pilnīgu atbildi pielikumā tai informācijai, ko es spēju sniegt par Komisijas priekšlikumiem attiecībā uz šīm septiņām lietām — es to uzsveru, septiņām —, kas vēl joprojām tiek pārbaudītas.

Ulrich Stockmann, referents. – (DE) Priekšsēdētājas kundze, es vēlreiz gribētu pateikties visiem kolēģiem deputātiem par viņu patiesi konstruktīvo sadarbību un mūsu aizraujošajām diskusijām. Es rēķinos, ka rīt būs liels atbalsts. Ir jau vēls, un bijis pietiekami daudz strīdu. Lai kaujas turpinās rīt. Es būtu iepriecināts, ja mēs likumdošanas procedūru varētu pabeigt otrajā lasījumā.

(Aplausi)

Priekšsēdētāja. – Debātes ir slēgtas.

Balsojums notiks rīt, ceturtdien, 23. oktobrī.

Rakstiski paziņojumi (142. pants)

Corina Crețu (PSE), rakstiski. – (RO) Eiropas noteikumi lidostu nodevu regulēšanai ir īpaši svarīgi tādēļ, ka to rezultātā tiks mazināti izdevumi cilvēkiem, kuri ceļo Eiropas Savienības robežās, tā palielinot darba ņēmēju mobilitāti, jo īpaši augsti kvalificētajiem darba ņēmējiem.

Darbinieku mobilitāte faktiski ir efektīva darba tirgus galvenais elements, kā tas izklāstīts Lisabonas stratēģijas, kuras mērķis ir ekonomiskās izaugsmes un darbavietu skaita palielināšana, attiecīgās sadaļas kontekstā. Turklāt augsti kvalificētu darbinieku pārvietošanās veicināšana palielinās informācijas plūsmu un noderīgas zināšanas ražošanas jomās ar augstu pievienoto vērtību, saskaņā ar Lisabonas stratēģiju pārveidojot Eiropas ekonomiku visdinamiskākajā uz zināšanām balstītajā ekonomikā pasaulē.

Christine De Veyrac (PPE-DE), rakstiski. – (FR) Dāmas un kungi, ir sasniegts kompromiss starp Padomi un mūsu iestādi, tā padarot iespējamu pabeigt šo jautājumu otrajā lasījumā.

Es esmu apmierināta ar šo vienošanos, kas jo īpaši novērsīs dominējošas pozīcijas ļaunprātīgu izmantošanu un veicinās Eiropas lidostu nozares attīstību.

Šī direktīva par lidostu nodevām ir nozīmīgs solis: padarot attiecības starp lidostām un aviosabiedrībām pārredzamākas, līdz šim bieži vien neskaidrās un konfliktējošās attiecības tiks uzlabotas.

Turklāt neatkarīgas iestādes izveidošana dod iespēju objektīvi atrisināt jebkuru konfliktu starp partneriem.

Ieguvēji no šiem jaunajiem noteikumiem galu galā būs gaisa transporta lietotāji, un man par to atliek vien priecāties.

Paldies jums par uzmanību.

16. Nākamās sēdes darba kārtība: sk. protokolu

17. Sēdes slēgšana

(Sēdi slēdza plkst. 23.10)